

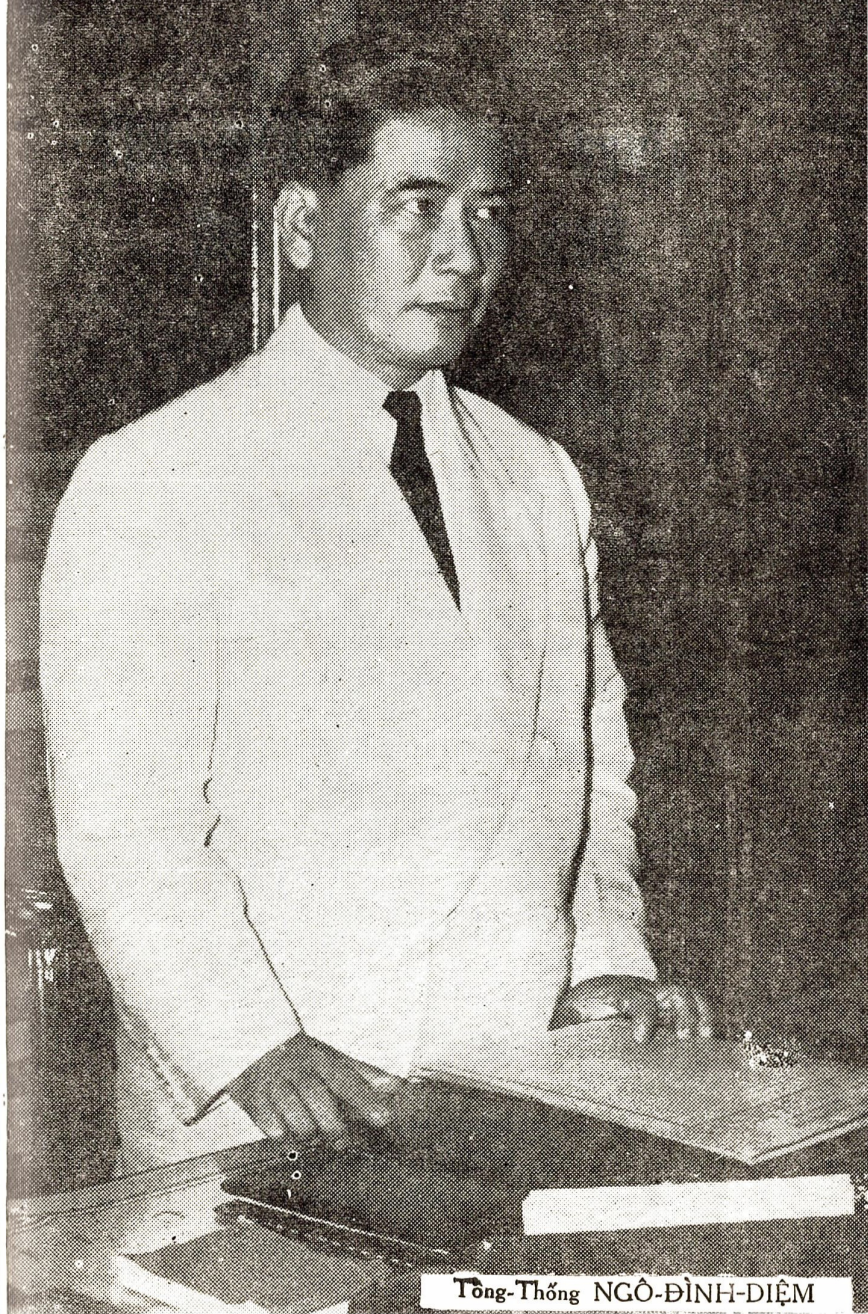
C O N Đ U Ờ N G CHÍNH - NGHĨA

ĐỘC-LẬP, DÂN-CHỦ

HIỆU-TRIỆU, DIỄN-VĂN VÀ TUYÊN-CÁO CỦA TỔNG-THỐNG

N G Ô - Đ Ì N H - D I Ệ M

UYỄN H — TỪ 7-7-1955 ĐẾN 7-7-1956

Tổng-Thống NGÔ-ĐÌNH-DIỆM

CON ĐƯỜNG CHÍNH - NGHĨA : ĐỘC - LẬP, DÂN - CHỦ

Hiệu-triệu, diễn-văn và tuyên-cáo
của Tổng-Thống NGÔ-ĐÌNH-DIỆM

QUYỀN II

NĂM CHẤP-CHÁNH THỨ HAI
TỪ 7-7-1955 ĐẾN 7-7-1956

*« Dân Việt-Nam đã bị lừa gạt
« từ lâu, nay đang tìm đường lối,
« một đường lối chắc-chắn dẫn
« họ đạt tới những lý-tưởng nồng-
« nhiệt khát-khao.*

*« Tôi cương-quyết vạch đường
« lối ấy cho dân-tộc, mặc dầu tất
« cả những trở ngại. »*

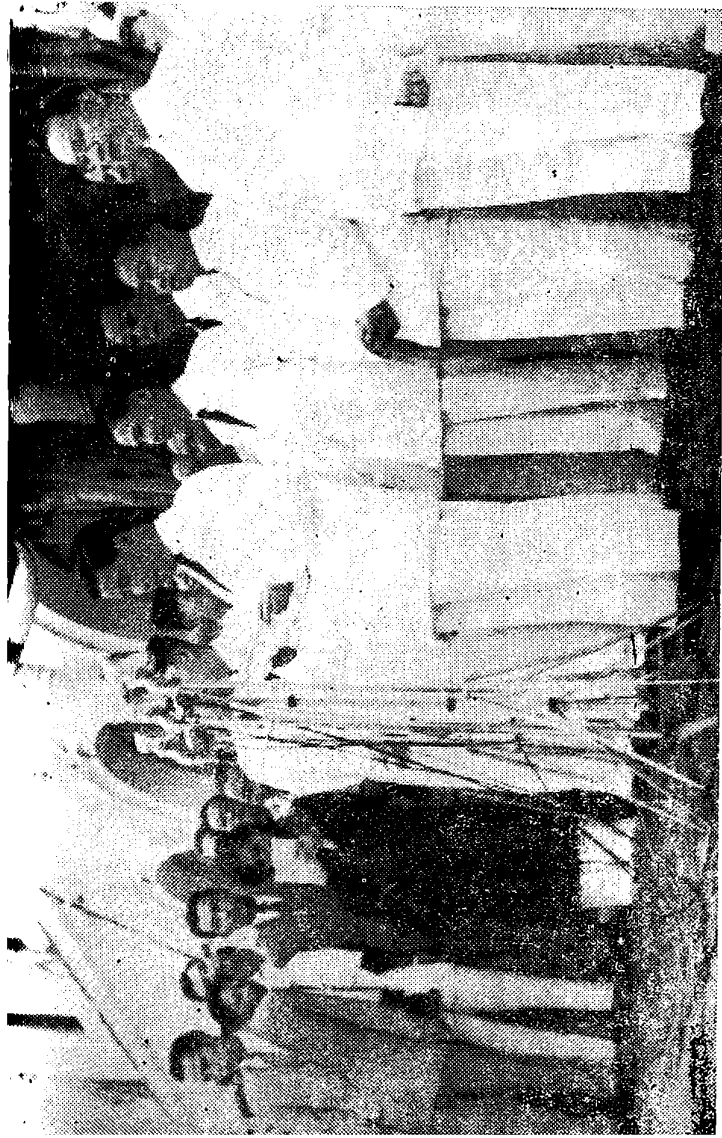
NGÔ-ĐÌNH-DIỆM
(Ba-Lê, 18-6-1954)

SỞ BÁO-CHÍ THÔNG-TIN
PHỦ TỔNG THỐNG
SAIGON 1956

CHÍNH - TRỊ TỔNG - QUÁT

Từ nhà kho Quán Ven Đường

Ngô Tổng-Thống đọc bản tuyên-cáo thành-lập
chánh-thê Cộng-Hòa (ngày 26-10-1955)

CHÍNH-TRỊ TÔNG-QUÁT

**Lời tuyên-bố truyền-thanh của Thủ-Tướng
Chánh-phủ ngày 16-7-1955
về hiệp-định Genève và vấn
đề thống - nhất đất nước**

Quốc dân đồng bào,

Chính-Phủ Quốc-gia đã bao lần tỏ rõ sự cương-quyết trong công cuộc bảo-vệ thống-nhất đất nước và dân-chủ chân chính.

Chúng ta không ký hiệp-định Genève.

Bất cứ về phương diện nào, chúng ta không thể bị ràng buộc bởi bản hiệp-định đó, đã được ký-kết trái với ý-nguyện của toàn dân Việt-Nam.

Chúng ta chủ-trương chính-sách hòa-bình; tuy vậy, không một âm-mưu nào, bất cứ từ đâu đến, có thể làm chúng ta xao-lãng mục-tiêu: nền thống-nhất của đất nước, — nhưng thống-nhất trong tự-do, chứ không phải trong nô-lệ.

Phụng-sự chính-nghĩa quốc-gia, chúng ta tranh đấu hơn bao giờ hết, cho công-cuộc thống-nhất lãnh thổ.

Chúng ta không gạt bỏ nguyên-tắc tuyền-cử coi như một phương tiện hòa bình và dân chúng thích đáng đề thực-hiện nền thống-nhất ấy.

Tuy nhiên, nếu tuyển-cử là một căn-bản của nền Dân-chủ chân-chính, nó có lý do hữu-hiện chỉ trong trường hợp được hoàn-toàn tự-do.

Nhưng đứng trước chế-độ áp-bức của Việt-Minh, chúng ta phải hoài-nghi về sự có thể thực-hiện được những điều-kiện tự-do đầu phiếu cho miền Bắc.

Chúng ta sẽ không bỏ lỡ một cơ hội nào khả-dĩ thực hiện sự thống-nhất lãnh thổ trong tự-do. Nhưng chúng ta không thể xét đến một đề nghị nào của Việt-Cộng nếu không có bằng chứng là chúng đã đề quyền lợi tối cao quốc-gia trên quyền-lợi của Cộng-sản, nếu chúng không từ bỏ những phương pháp khủng-bố độc-tài, nếu chúng vẫn cứ vi-phạm những điều cam-kết như chúng đã làm khi ngăn cản đồng bào Bắc-Việt di-cư vào Nam, hay khi gần đây, đồng lõa với Cộng-sản Pathet Lào, đã xung-kích nước bạn Ai-Lao.

Chính chúng ta, những người Quốc-gia chân-chính, phải đảm nhiệm sứ mạng tái-lập nền thống-nhất đất nước trong những điều kiện Dân-chủ và hữu-nghịem nhất để bảo-đảm nền Độc-Lập.

Cùng với chúng ta có cả Thế-giới Tự-do, chúng ta tin chắc như vậy.

Tôi chắc đã biểu-thị một cách chơn-thực quyết-định của toàn thể đồng-bào, khi tôi long trọng xác-định ý-chi chống Cộng chung của mọi người.

Hỡi đồng bào ngoài vĩ-tuyến 17, tôi yêu cầu đồng bào vững lòng tin-tưởng, với sự thỏa-hiệp và ủng-hộ của Thế-giới tự-do, Chính-Phủ Quốc-gia sẽ mang lại cho đồng bào Độc-Lập trong Tự-do.

Tuyên-ngôn của Chánh-Phủ Quốc-Gia Việt-Nam ngày 9-8-1955 về vấn-đề thống-nhất lãnh-thổ

Trong bản tuyên-ngôn truyền-thanh ngày 16 tháng 7 vừa qua, Chánh-Phủ Quốc-Gia Việt-Nam đã định rõ rệt lập-trường đối với vấn-đề thống-nhất lãnh-thổ.

Về bất cứ phương-diện nào, Chánh-Phủ không thể tự coi như bị ràng buộc bởi Hiệp-Định Genève mà Chánh-Phủ không ký.

Một lần nữa, Chánh-Phủ xác-định rằng trong bất cứ trường-hợp nào, Chánh-Phủ đặt quyền-lợi quốc-gia trên hết, nhất quyết đạt tới mục-dịch hiển nhiên của chính-sách văn hăng chủ-trương: mục-dịch đó là thống-nhất đất nước trong Hòa-Bình và Tự-Do.

Các lãnh-tự Việt-Cộng đã nhờ chuyển-đạt tới Chánh-Phủ một bức thư đề ngày 19 tháng 7, yêu cầu mở một cuộc hội thương tương vắn về tuyền-cử; như vậy Việt-Cộng dụng ý tuyền-truyền để dân-chúng lầm tưởng là họ bình vực thống-nhất lãnh-thổ.

Ai nầy còn nhớ rằng năm ngoài tại Genève, Việt-Cộng cò-xúy chia xẻ lãnh-thổ, và đòi một vùng có thể tự túc được về kinh-lế, trong khi phái-đoàn Quốc-Gia Việt-Nam đề nghị một cuộc đình-chiến không có sự phân chia đất nước, dù là phân chia tạm thời, «ngỗ hầu bảo toàn quyền thiêng-liêng của Dân-tộc Việt-Nam về nền Thống-nhất lãnh-thổ, Độc-lập Quốc-gia và Tự-do con người». Như phái-đoàn Việt-Nam đã tuyền-bố lúc đó, Chánh-Phủ Việt-Nam «chủ-trương thực-hiện những nguyên-vọng của Dân-tộc bằng tất cả các phương-tiện do nền Độc-lập và tự-chủ mà nước Pháp đã long-trọng công nhận trả lại cho Quốc-Gia Việt-Nam là Quốc-Gia hợp-pháp độc-nhất».

Chính-sách của Chánh-Phủ vẫn không hề thay đổi.

Trước sự phân chia đất nước trái với ý muốn của toàn dân, Chánh-Phủ nhất định tất cả mọi người trong toàn-quốc phải được sống, không lo sợ, hoàn toàn thoát-ly khỏi ách độc-lài áp-bức.

Phụng sự chánh-ngĩa dân-chủ chân-chánh, Chánh-Phủ vẫn coi nguyên-tắc tuyền-cử tự-do là một phương-sách hòa-bình và dân-chủ, nhưng trước hết những điều kiện tự-do sinh sống và tự-do đầu phiếu phải được đầy đủ.

Về điểm này, chưa thể tính đến chuyện xây dựng việc gì, khi mà dưới chế-độ Việt-Cộng miền Bắc, mỗi người công-dân Việt-Nam chưa được hưởng những Quyền tự-do dân-chủ và những Quyền căn bản của con người.

**Tuyên-cáo của Chánh-phủ về việc mở cuộc
Trung- cầu Dân-ý. (do ông Bộ-Trưởng
Bộ Nội-vụ, phát-ngôn-viên của Chính-phủ
đọc ngày 6-10-1955)**

Đồng bào thân mến,

Bảy năm nay, nước ta sống dưới một chính-thể mập-mờ. Không được minh-định về pháp-lý, chính-thể ấy hoàn-toàn thiếu căn-bản dân-chủ. Tuy có Quốc-trưởng, nhưng danh-nghĩa thiếu tính-cách chính-đáng, vì không do dân-chúng hay một cơ-quan dân-biểu lựa chọn.

Trong một giai-đoạn giao-thời ngắn-ngủ, tình-trạng đó còn có thể tạm dung-nhận được. Nhưng trước sự biến-chuyển của tình-hình quốc-nội cũng như quốc-tế mỗi ngày một đòi hỏi một chính-thể mạnh, một chính-sách cương-quyết và một chính-quyền đầy-đủ uy-tin và được dân-tâm ủng-hộ, tình-thế đó đã quá kéo dài và cần được chấm dứt.

Từ ngày những lực-lượng phong-kiến phiến-loạn công-nhiên dùng vũ-lực phản-bội quyền lợi của dân-tộc, quốc-dân càng phẫn-nộ và không ngớt đòi hỏi một giải pháp khả dĩ thanh-toán ngay được chế-độ ấy. Trong những tuần vừa qua, Chánh-Phủ đã nhận được nhiều kiến-nghị của các đoàn-thể chính-trị, tôn-giáo và dân chúng trong toàn quốc yêu cầu mở cuộc trung-cầu dân-ý để dứt khoát về vấn đề này.

Chính-Phủ xét lời yêu cầu đó rất chính-đáng, và hợp-tinh-thần dân-chủ, nên đã quyết-định mở cuộc trung-cầu dân-ý vào ngày chúa nhật 23 tháng 10 dương lịch sắp tới.

Chánh-Phủ thiết-tha mong rằng đồng bào nhân dịp này sẽ biểu-thị một cách mạnh-mẽ và sáng-suốt nguyện-vọng của mình về một vấn-đề đã được đồng bào chú-trọng đến từ lâu.

Nhưng đây mới chỉ là một bước đầu của đồng bào trên con đường tham-chính. Rồi đây, đồng bào còn có dịp phát biểu ý-kiến về hiến-pháp tương-lai của nước nhà và cũng lựa chọn những vị đại biểu xứng đáng để thành lập Quốc-hội đầu tiên của nước Việt-Nam. Hai chặng đường này, Chính-Phủ đã trù-liệu mọi biện pháp để Quốc-Dân vượt qua trước cuối năm nay.

Với sự thực-hiện chương-trình này, Chánh-Phủ sẽ hoàn-thành nhiệm-vụ đã hoạch-định khi thành-lập, đúng với nguyện-vọng chính-đáng của Quốc-Dân.

Lời Tuyên-bố Truyền-thanh của Thủ-Tướng Chánh-phủ ngày 22-10-1955 về cuộc Trưng - cầu Dân - ý

Quốc dân đồng-bào,

Ngày 23 tháng 10 này, lần đầu tiên trong lịch-sử nước nhà, đồng-bào nam nữ sẽ xữ-dụng một trong những công-quyền căn-bản của nền dân-chủ, là quyền đầu phiếu.

Đồng-bào sẽ toàn-quyền định-đoạt có nên chấm-dứt hay không, trên phương-diện pháp-lý, chức-vụ Quốc-Trưởng của một người mà đồng-bào đã đòi truất-phế.

Suốt mười năm nay, chúng ta đã chịu đựng bao nhiêu gian khổ để thực-hiện công-cuộc cách-mạng. Nếu đồng-bào bỏ phiếu để cáo-chung chế-độ cũ, ấy là bước quyết-tiến trên đường trật tự, tự-do và danh-dự.

Cách đây 22 năm, khi tôi có trách nhiệm chính quyền quan-trọng, tôi đã đòi thiết-lập một Quốc-Hội dân-cử. Nhưng người và hoàn cảnh hồi đó chống lại ý muốn ấy, nên tôi đã rời bỏ chính quyền.

Ấy vậy, khai-nguyên một chế-độ dân-chủ, chẳng phải chỉ vì tình-thế, mà cũng là việc tôi hằng chủ-trương và tranh-đấu.

Cuộc trưng-cầu dân-ý này là dịp đầu tiên để đồng-bào xữ-dụng quyền công-dân của một nước tự-do, và sẽ mở đầu cho nhiều cuộc đầu phiếu khác về chánh-trị, nhất là cuộc tổng-tuyển-cử để thành-lập Quốc-Hội.

Quốc dân đồng-bào,

Cùng nhau chúng ta đã vượt qua nhiều giai-đoạn gian-nan, nguy-kịch.

Cùng nhau chúng ta hãy tiếp-tục tranh-đấu xây-dựng dân-chủ, phá tan quĩ kế của Cộng-sản và bọn a dua dẫn dắt tìm cách nô-lệ hóa dân-tộc.

Phần tôi, trước sau tôi vẫn nỗ-lực phụng-sự quốc-gia. Nếu đồng-bào công nhận đường lối tôi theo dõi từ khi tôi lãnh-đạo chính-quyền, là đúng, và bỏ phiếu ủy-nhiệm cho tôi trọng-trách mới, tất là để cùng nhau xây-dựng một nước Việt-Nam tự-do dân-chủ, để mọi người được đồng quyền, đồng tiến, đồng lợi-lạc.

Chỉ còn đợi quốc-dân định-đoạt, là tôi có thể tuyên-bố thành-lập chính-thể cộng-hòa.

Xin ơn Trên phù hộ nước Việt-Nam.

Bản Tuyên-Cáo của Quốc-Trưởng Việt-Nam thành-lập chế-độ Cộng-Hòa (26 - 10 - 1955)

Quốc-dân đồng-bào,

Một năm trước đây, giữa lúc nhân-tâm xao-xuyến lo âu, nào ai trong chúng ta có thể định-ninh rằng một ngày không xa, chúng ta ra khỏi được một tình trạng khốn đốn, hầu như tuyệt-vọng.

Nhưng, trong những giờ phút đen tối nhất của lịch-sử, dân tộc ta đã luôn luôn vùng dậy, muôn người như một, phá vòng vây khốn, để mở lấy con đường độc-lập và tự-do.

Từ hơn một năm nay, nam, nữ, quân, dân, đã phải gian lao chiến đấu với bao kẻ thù bên trong và bên ngoài. Chính nhờ mối đồng tâm nhất trí của toàn dân, mà chúng ta đã thanh toán được một chế độ lỗi thời, khiến miền Nam trở thành một trung-tâm quốc-gia được mọi người chú ý và tin tưởng rằng tại đây tương lai con người sẽ tốt đẹp hơn. Chính sự chuyển hướng ấy đã lôi cuốn cả triệu đồng bào di cư từ Bắc vào Nam, làm cho mối tin-tưởng nơi chính nghĩa càng thêm vững chắc.

Quốc-dân đồng-bào,

Cuộc trưng-cầu dân ý mà đồng bào đã nhiệt liệt tham gia ngày 23 tháng 10, chứng tỏ đồng bào công nhận đường lối chính trị của tôi là đúng, đồng thời, mở một kỷ nguyên mới cho tương lai xứ sở.

Đồng bào vừa giao phó cho tôi trọng trách thiết lập nền dân chủ cho Tổ-Quốc thân yêu, trách vụ ấy nặng nề thay !

Quá thế, kiến tạo dân chủ không phải chỉ soạn thảo và ban hành văn kiện và luật lệ là đủ. Dân chủ chính là một trạng thái tinh thần, một lề lối sinh hoạt trong sự tôn trọng nhân vị, ngay ở bản thân mình cũng như ở kẻ khác. Mỗi người phải tự rèn luyện hằng ngày, thực hành châu đáo. Dân chủ là cả một nghệ thuật linh hoạt, một cố gắng không ngừng để dung hòa phối hiệp những quan niệm dị đồng cần có và những mối phức tạp không tránh được trên thực tế. Chế độ dân chủ đòi hỏi mỗi người chúng ta trau dồi trí đức hơn bất cứ chế độ nào khác.

Tôi tin tưởng nơi mối đồng-tâm mà đồng-bào đã chứng tỏ trong những thời kỳ nghiêm-trọng chúng ta đã vượt qua; tôi tin-tưởng nơi sức mạnh thiêng-liêng của dân tộc, nơi tinh-anh chí-khi của giống nòi đã từng hấp-thụ những nền văn minh cao quý nhất của nhân-loại. Tôi chắc-chắn rằng, cùng nhau chúng ta sẽ tiêu-diệt mọi hình thức áp-bức độc tài, cùng nhau thực hiện lý-tưởng tập-thể trên phương-diện chính-trị và kinh-tế mà toàn dân thiết-tha mong đợi.

Quốc dân đồng-bào,

Việc soạn thảo Hiến-pháp nước nhà, cũng như cuộc bầu cử Quốc-hội nay mai, sẽ căn cứ theo tinh-thần ấy.

Khai nguyên nền Dân-chủ thật sự cho nước nhà, chúng ta hãy xin Ông Trên phù-hộ Tổ-Quốc; hãy kính-cần nghiêng mình trước anh-linh bao nhiêu con dân đất nước, từ xưa đến nay, đã hy-sinh tính-mệnh, để chúng ta được tự-do và độc-lập,

Chúng ta biết ơn các nước bạn vẫn tin-tưởng chúng ta, tin-tưởng cuộc thắng lợi cuối cùng của dân ta, cả trong những giờ phút chiến đấu nguy kịch nhất.

Đoàn-kết và cương-quyết, thì nhất định Chính-nghĩa cao cả của nước Việt-Nam thống-nhất, tự-do và phú-cường sẽ toàn thắng.

Với niềm tin-tưởng ấy, hợp với ý-chí toàn dân đã chứng tỏ trong cuộc đấu-phieu ngày 23 tháng 10, tôi long-trọng tuyên-bố QUỐC-GIA VIỆT-NAM là một nước CỘNG-HÒA.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA MUÔN NĂM !

DÂN-TỘC VIỆT MUÔN NĂM !

Lời tuyên-bố của Tổng-Thống nhân dịp thành-lập Nội-Các đầu tiên, sau khi tuyên-bố Chính-thể Cộng-Hòa (29-10-1955)

Quý vị Bộ-Trưởng,

Tôi lấy làm sung-sướng rằng thành-phần Nội-Các đầu tiên của nước Việt-Nam Cộng-Hòa gồm chính những nhân-viên trong Chánh-Phủ tôi đã có hân-hạnh điều-khiển đến lúc tuyên-bố kết-quả cuộc trưng-câu dân ý ngày 23 tháng 10 vừa qua.

Quý vị đã đồng-thanh xin từ chức đề cử-đồng-tổ quý vị đồng-ý với toàn-thể quốc-dân muốn dứt khoát hẳn với chế-độ cũ. Cử-chỉ ấy làm cho tôi rất cảm-động. Nhân dịp này tôi có lời khen ngợi quý-vị đã góp phần vào công cuộc phục-hưng quốc-gia. Nhưng chúng ta đã cùng nhau

tranh-dấu cho lý-tưởng chung, thì tất-nhiên chúng ta cũng phải cùng nhau tiếp-tục trong công-cuộc xây-dựng một Quốc-Gia Việt-Nam tự-do, dân-chủ và hùng-cường.

Tuy nhiên tôi nhận thấy cần phải xếp-đặt lại một vài bộ-phận cho thích-hợp với sự tiến-triển của nước nhà trên đường dân-chủ, và để thực-hiện những cải-cách kinh-tế đã dự-định.

Vì thế, sẽ thiết-lập một cơ-quan để chuẩn-bị tuyển-cử.

Một bộ mới sẽ phụ-trách riêng biệt về kinh-tế.

Chương-trình tôi đã phác-họa hồi tháng 5 vừa qua, đại-cương vẫn còn phù-hợp với tình-thế.

Những cơ-cấu quốc-gia đã được thống-nhất trên thực-tế. Nay cần phải minh-định những cơ-cấu ấy trong khuôn-khổ một Hiến-Pháp đảm-bảo độc-lập cho nước nhà và tự-do cho mỗi công-dân.

Tổ-chức bầu-cử Quốc-Hội là một công-tác quan-trọng khác của Nội-Các này, vì vấn-đề ấy mật-thiết liên-quan đến việc soạn-thảo Hiến-Pháp. Tương-lai của Việt-Nam Cộng-Hòa tùy sự minh-mẫn của chúng ta trong sự thực-hiện hai việc quan-trọng ấy.

Đồng thời công cuộc kiến-thiết quốc-gia bước sang giai đoạn thực-hành ráo-riết. Đồng ruộng bị phiến-loạn tàn phá bấy lâu, nay phải được canh-tác lại; lâm-phận trước kia có những lực-lượng phong-kiến giành phần, nay phải được khai-thác một cách hợp-lý; tóm lại ta cần phải xử-dụng triệt-để mọi tài-nguyên quốc-gia theo một kế-hoạch mới về trang-bị và khai-thác.

Từ ngày ngừng bắn, do những sự-kIỆN ác-nghịch, nước ta đã thiệt-hại nhiều về mặt kinh-tế. Sau bao nhiêu năm hưởng độc-quyền kinh-doanh về các ngành trên lãnh-thổ nước ta, những nhà tư-bản đã áp-dụng kế-hoạch rút vốn. Vậy phận-sự đầu tiên của chúng ta là giải-thoát cho đồng-bào khỏi cái ách ấy. Chương-trình cải-cách phải quan-niệm thế nào để cho những ai được tin-tưởng nơi chúng ta, và nhất là giới lao-công, được trách-nhiệm rất quan-trọng trong địa-hạt ấy. Đó là phương-pháp duy-nhất để xây-dựng một xã-hội công-bằng và thịnh-vượng, và đó cũng là công việc thiết-yếu của chúng ta trong những tháng sắp đến.

Trên địa hạt quốc-tế, chúng ta phải được tham-dự những cuộc thảo-luận về các vấn-đề liên-hệ mật-thiết đến quyền-lợi của chúng ta.

Nhờ sự quân-bình các lực-lượng trên thế-giới, tình-hình quốc-tế bớt căng, thì địa vị của chúng ta được vững vàng hơn.

Chúng ta cần lưu-ý đến những điểm thiết-yếu ấy trong sự cộng-tác với thế-giới tự-do, để cho sự cộng-tác đó càng được hiệu quả hơn.

Chúng ta phụng-sự hòa-bình, vẫn cố-gắng để sự hiểu biết giữa các dân-tộc càng ngày càng tiến-triển, nhưt là trong vùng Đông-Nam-Á, và luôn luôn tranh-đấu để được hiện thống-nhất trong sự tự-do.

Thông-điệp NGÔ-TÔNG-THỐNG gởi Quốc-dân nhân-dịp Tết Bính-Thân (12 tháng 2 năm 1956)

Đồng-bào thân mến,

Trong lúc mọi gia-đình đang sửa-soạn tưng-bừng đón chào Năm Mới, tôi thân-ái gửi toàn-thể đồng-bào trong nước và hải ngoại lời chúc Tết nồng-nhiệt của tôi.

Xuân Bính-Thân đến trong khung-cảnh Đất Nước phục-hưng, Cộng-Hòa khai-nguyên, toàn-dân yên ảm, gieo vào lòng chúng ta một niềm tin-tưởng vô-biên ở tương-lai dân-tộc.

. . .

Hồi tưởng lại những cố gắng và hy-sinh của toàn dân trong năm vừa qua để thanh toán một chế-độ lỗi thời và chấm dứt một tình thế hỗn loạn, hầu đem lại cho Tổ Quốc những ngày vinh-quang sáng-lạn, chúng ta hãnh-diện ghi công ơn của những đồng-bào, kẻ khuất mặt người còn sống đã tận-tụy phục-vụ quốc-gia và chính nghĩa.

Làm sao ngăn cản được nỗi phần uất khi nghĩ đến những chiến-sĩ quốc-gia đã đem máu đào nhuộm non sông từ ải Nam-Quan đến mũi Cà-Mau, nhưng những sự hy-sinh đó đã bị Việt-Minh Cộng-Sản lợi dụng choán-đoạt và phản-hội. Kinh-nghiệm đau đớn ấy là một bài học.

Cho nên nếu năm qua chúng ta đã chế-ngự được Cộng-Sản, dành lại quyền chủ-động là vì chúng ta đã phá tan mưu mô Cộng-Sản vô Tổ-quốc chuyên-môn mị dân, gây hỗn-loạn để tiêu-diệt dân-tộc.

Vô tình tiếp tay cho Cộng-Sản phá-hoại là những phần-tử nhiều-loạn vô kỷ-cương, những phần-tử giả danh dân-chủ, lẫn-lộn những điều ảo-tưởng với thực-trạng xã-hội, lấy bạo tàn thay cho bác-ái, đem lãng-mạn phiêu-lưu thay cho đấu-tranh cách-mạng.

Nhiệm-vụ của dân-tộc ta thật vô cùng phức-tạp và nặng-nề: một mặt phải đương đầu với những lực-lượng cừu-địch ở ngoài biên-giới và ở ngay trong nội-địa, một mặt khác hoàn thành cách-mạng quốc-gia để tiến tới dân-chủ thực-sự. Trước sự đe-dọa của lực-lượng ngoại-xâm, hay trong trường-hợp cách-mạng quá trớn, nhân tâm thường rối-loạn hoang-mang, và dễ bị rơi vào chế-độ độc-tài.

Nhưng dân-tộc ta không lâm vào cảnh đó. Giữa những biến - cố xảy ra hồi tháng 3 tháng 4 dương-lịch năm qua, đồng - bào đã tỏ thái - độ bình - tĩnh và can - đảm. Trong cuộc trưng cầu dân - ý ngày 23 tháng mười, đồng-bào đã thi-hành nhiệm-vụ công-dân trong vòng kỷ-luật và trật-tự. Như vậy, dân-tộc ta đã tỏ ra trưởng thành về chính-trị, kiên quyết hoàn-thành công cuộc cách-mạng, không để những thắng-lợi đã thu lượm rơi vào tay Cộng-sản chuyên-chế hoặc phản-động độc-tài.

Tết Nguyên-Đán năm ngoái, tôi đã tuyên-bố: « Chính-phủ nhất định phá tan những tàn tích thối nát, những quan-niệm lỗi thời, cương-quyết thiết-lập một chế-độ tôn trọng nhân-vị, xây-dựng hạnh-phúc cho toàn dân và công nhận cho nhân-dân vai trò chủ-động. »

Trong năm qua, đạo-lý chánh-trị chân-chính được nêu cao, căn-bản cho cuộc xây-dựng nước nhà; toàn dân đoàn-kết sáng suốt; chúng ta đã đoạt được những mục-tiêu

đầu tiên trên đường cách-mạng. Với phương-châm « Một Quốc-gia, một Chánh-phủ, một Quân-đội », chúng ta đã khôi phục uy quyền của quốc-gia, chiến thắng phiến-loạn, đánh đổ phong-kiến, nâng cao uy-tín Việt-Nam trên trường Quốc-tế, dành lại quyền chủ-động trên mọi địa-hạt và thiết-lập nền Cộng-Hòa. Quân-đội cải-tổ và tiến-bộ rất mau chóng, cùng với các sự chấn chỉnh nỗ lực của các cơ-quan hành-chính, kỹ-thuật, tạo nên điều-kiện an-ninh thiết-yếu cho các sự cải-cách và tiến-triển.

Trong năm tới, chúng ta sẽ bước sang giai-đoạn thứ hai của cuộc cách-mạng. Với kinh-nghiệm năm qua, chúng ta sẽ cùng nhau xây-dựng vững-chắc một nền dân-chủ thực sự về phương-diện chính-trị cũng như về phương-diện kinh-tế.

Trên nền tảng tôn trọng nhân-phẩm, chúng ta phải đem lại cho mọi người những điều-kiện bình-đẳng để mưu-sinh, nuôi dưỡng gia-đình và tham-gia việc nước, góp phần quyết-định trong các vấn-đề chính-trị và kinh-tế.

Trong chế-độ mới ấy, dĩ nhiên phải làm sao cho toàn dân hưởng phần thịnh-vượng, được mọi phương-tiện dễ-dàng để học hỏi tiến bộ, để hoạt-động chính-trị và xã-hội.

Chính vì hướng về mục-đích đó mà Sắc-lệnh tổ-chức cuộc tổng tuyển cử đã dành cho ứng-cử viên, giàu hay nghèo, những phương-tiện tiện lợi như nhau. Cũng vì chủ-trương quan-niệm bình-đẳng mà một hiến-pháp đã được dự thảo để mang lại cho mọi công-dân đủ điều-kiện để phát-triển nhân-cách xứng đáng của con người.

Tuy nhiên, quyền bầu phiếu chỉ là một trong những dân quyền. Nhân-dân phải được tham-gia điều-khiển nền kinh-tế quốc-gia.

Trong bản hiệu-triệu quốc-dân Tết năm ngoải, xác-nhận nguyên-tắc quyền ưu-tiên của cần-lao, tôi đã chủ-trương phát-động mạnh mẽ phong-trào nghiệp-đoàn để điu-dắt anh chiếm lao-động sớm tiến tới việc tham-gia quản-lý nền kinh-tế quốc-gia. Sự nỗ-lực để thúc-đẩy toàn dân đồng tiến sẽ được triệt-đề tiếp-tục, trong mọi ngành hoạt-động dân sinh, nhất là trong công cuộc cải-cách điền-địa, khai-khẩn, tỷ như chương-trình canh-tác hơn một trăm ngàn mẫu ruộng đương thi-hành ở các miền Cái-Sắn, La-Ngà, chương-trình

khai-khẩn vùng Ban-Mê-Thuột và Đồng-Tháp-Mười mênh-mông rộng lớn, chương-trình để hoàn-thành công cuộc định-cư cho triệu người đã hy-sinh bỏ tất cả để chọn tự-do ; về phương-diện nông-phổ tín-dụng, đã cho nông-dân vay 55 triệu trong số 225 triệu sẽ dành về việc ấy. Đồng thời với công cuộc khuếch-trương nông-nghiệp, các biện-pháp áp-dụng trong địa-hạt thương-mại cũng nhằm mục-đích đem lại cho các tầng lớp bị thiệt-thời những điều-kiện thích-hợp để nâng cao mức sống. Chính-Phủ đã thành-lập « Quốc-Gia Thương-Tín » để giúp vốn các nhà buôn. « Quốc-Gia Doanh-Tế-Cục cũng đã trong 200 triệu trích cho các kỹ-nghệ-gia Việt-Nam vay hơn 80 triệu để sản-xuất đường, dệt vải và dựng máy dẫn thủy nhập điền cần-thiết trong nhiều địa-phương. Trong năm mới đập Danhim sẽ bắt đầu xây để cung-cấp ánh-sáng cho thôn-quê và điện-lực cho kỹ-nghệ và tiểu-công-nghệ.

Để hoàn-bị chương-trình nói trên, sẽ thành-lập, song song với Quốc-Hội, một Hội-Đồng Quốc-Gia Kinh-Tế gồm đại-biểu của các ngành sinh-hoạt kinh-tế, chủ nhơn cũng như lao-công, có nhiệm-vụ tham-gia trừu-hoạch chương-trình và luật-lệ kinh-tế.

Chính-Phủ tin chắc rằng với một nền kinh-tế lành-mạnh làm thỏa mãn các nhu-cầu thiết-yếu của quốc-gia về phương-diện quốc-phòng, và về phương-diện dân-sinh, lo cho nhân-dân có cơm ăn, áo mặc, nhà ở, sức khỏe, thì những vấn-đề xã-hội sẽ được giải-quyết, và một đời sống mới, gột sạch các tàn-lích nô-lệ, sẽ nảy nở trên đất nước này.

Với sự tham-gia nhiệt-liệt của dân-chúng, ngay bây giờ một phong-trào tân sinh-hoạt đã phát-động, bài trừ tư đồ lường, những lạm và phong-kiến dưới mọi hình-thức.

. . .

Quốc-dân đồng-bào,

Không cá nhơn hay một trở lực nào có thể ngăn cản dân-tộc ta trên đường tiến-bộ, công-lý và hòa-bình.

Tinh-thần đoàn-kết tranh-đấu đã đem lại cho chúng ta bao nhiêu thành công vẻ vang trong một thời-gian ngắn. Sự đồng tâm nhất trí của toàn dân sẽ đưa chúng ta đến thắng lợi cuối cùng.

Giữa buổi đầu Xuân Cộng-Hòa, cảm thông cùng dĩ-vãng oanh-liệt của Tổ-Quốc, tưởng nhớ đến đồng-bào miền Bắc đang quần quai dưới gót sắt thực-dân đồ là bọn cộng-sản độc-tài, chúng ta hãy thề nguyện noi gương các bậc tiền nhân để làm tròn nhiệm-vụ lịch-sử, thống-nhất giang-sơn, giải-phóng dân-tộc.

Xin Ông Trên phù-hộ cho chúng ta.

Lời Hiệu-triệu của Ngô Tổng-Thống về cuộc Tổng tuyển-cử ngày 4-3-1956

Đồng-bào thân mến,

Ngày mồng 4 tháng 3 này là một ngày lịch - sử, quyết-định tương-lai của Tổ-Quốc và của nền Cộng-Hòa chúng ta.

Cũng như ngày 23 tháng 10 năm qua, bất quân bao nhiêu trở lực, bất quân bao nhiêu mối tuyên-truyền xuyên-tạc, toàn dân đã cương-quyết đi bỏ phiếu để chấm dứt một chế-độ lỗi thời, xây dựng một chính-thể mới.

Tôi chắc rằng mồng 4 tháng 3 này, toàn thể đồng-bào với một nhận-định sáng suốt, một ý-chí cương-quyết, cũng sẽ đập tan mọi mưu mô phản quốc phản dân của tay sai ngoại quốc, để tham-gia cuộc tổng tuyển-cử, đặt nền móng vững chắc cho chế-độ Cộng-Hòa.

Tôi thiết tha yêu cầu toàn thể đồng - bào hãy nhiệt-liệt tham-gia cuộc tổng tuyển-cử ngày mồng 4 tháng 3 này, chọn lựa những người xứng đáng để xây dựng nền Dân-chủ về phương - diện kinh - tế cũng như chính - trị, thể là bảo-đảm quyền-lợi yếu thiết của con người đất Việt.

**Diễn-Văn của Tổng-Thống trong buổi lễ
khai-mạc Quốc-Hội Việt-Nam
ngày 15-3-1956**

Thưa Ông Niên-Trưởng,

Quý-Vị,

Tôi hoan-hỉ chào quý Vị dân-biểu Quốc-Hội đầu tiên của nước VIỆT-NAM CỘNG-HÒA. Sự vui mừng của tôi càng gấp bội, vì thành-lập Quốc-Hội là thực-hiện mục-tiêu tranh đấu của tôi từ hai mươi lăm năm nay.

Khai-mạc Quốc-Hội hôm nay đánh dấu một đoạn đường trọng-yếu đã qua trong công cuộc Cách-mạng quốc-gia, xây dựng dân-chủ.

Vì tính-cách trọng-yếu đó mà những kẻ phản dân phản nước đã cấu-kết với nhau để phá-hoại Tổng-tuyên-cử Quốc-Hội. Nhưng trước sự chứng kiến của Thế-giới tự-do, lòng yêu nước nồng-nhiệt và ý-thức cách-mạng đổi-đào của nhân dân đã thắng vẻ vang mọi âm-mưu và hành-động phá-hoại của chúng.

Ngày 4 tháng ba vừa qua, giữa các đô-thị sầm-uất cũng như ở các làng hẻo-lánh xa xôi, nam nữ cử-tri đã tấp-nập đi bỏ phiếu rất đông-đảo, trong tự-do và trật-lự, để bầu những người đại-diện cho mình.

Thành-tích ấy vừa chứng tỏ dân ta đã trưởng-thành về chính-trị, vừa biểu-lộ mối đồng tâm nhất trí của toàn-dân trong những giờ phút trọng-đại, khiến chúng ta hồi tưởng lại những ngày lịch-sử của hội-ngị DIỄN-HỒNG.

Thưa Quý Vị dân-biểu,

Trong lúc Quý Vị lãnh trọng-trách quốc-dân giao-phó, chúng ta hãy nhớ ơn những chiến-sĩ, kẻ mất người còn, đã tranh-đấu để đạt thắng lợi ngày hôm nay. Chúng ta cũng không quên các bạn hữu trong Thế-giới tự-do đã đặt tin-tưởng vào ta và hết lòng giúp đỡ ta.

Lòng tri-ân các chiến-sĩ cách-mạng, sự tín-nhiệm mà đồng-bào đặt nơi Quý Vị, ấy là động-lực thiêng-liêng thúc đẩy Quý Vị làm tròn nhiệm-vụ.

Do cuộc trưng-cầu dân-y ngày 23 tháng 10 năm ngoái, Quốc dân đã giao-phó cho tôi nhiệm-vụ thực-hiện dân-chủ. Thành-lập Quốc-Hội là bước trọng yếu trong việc thực-hiện sứ mạng ấy.

Nhiệm-vụ cấp-thiết của chúng ta là tổ-chức một chánh quyền hữu-hiệu khả-dĩ thi-hành được những kế-hoạch đại quy mô bảo-đảm quyền-lợi căn-bản của Quốc-gia và của con người.

Vài ngày nữa đây, khi Quốc-Hội đã có nội-quy và văn-phòng, tôi sẽ chuyển đến Quý Vị những nguyên-tắc lập-hiến mà tôi coi là những nguyên-tắc dung-hòa được những sự đòi hỏi của chánh-quyền với những nguyện-vọng của con người, giữa thực-tế phức-tạp và luôn luôn biến-chuyển.

Một nước như nước ta đang còn có nhiều kẻ phá-hoại bên trong và bên ngoài, lẽ tất nhiên những khả-năng xây-dựng dân-chủ rất hẹp hòi. Nhưng chúng ta sẽ làm cho nhân-dân thất-vọng nếu chúng ta không thực-hiện được một nền dân-chủ thực sự và cụ-thể.

Trong gần 2 năm nay, đức-tin quyết-thắng đã giúp chúng ta vượt qua bao nhiêu gian-nan nguy-hiểm ; trí nhận-định sáng-suốt đã tránh cho chúng ta khỏi rơi vào thất-vọng có thể đưa đến độc-tài. Từ nay đức tin và trí nhận-định ấy sẽ giúp ta sáng-kiến và kiên-trì để hướng thiên-chức bất-diệt của loài người ham-chuộng Tự-do đến một đời sống dân-chủ thích-nghĩ với hoàn-cảnh và khả-năng hiện-tại. Nhưng dầu trong khung-cảnh nào, đời sống ấy cũng phải căn-cứ trên sự tôn-trọng nhân-vị, tôn-trọng công-lich, công-lợi, tôn-trọng các xu-hướng dị-đồng miễn là đừng đưa tới hỗn-loạn hay che đậy thâm-y bảo-thủ bất-động.

Dân-chủ của chúng ta phải là một nền dân-chủ sáng-tạo tiến-hóa không ngừng. Tự-do của chúng ta phải là kết quả của những sự hy-sinh của nhân-dân và cố-gắng của

Chính-Phủ thống-nhất hành-động trong công cuộc giải-phóng con người.

Trong triển vọng đó, vận mệnh của dân-tộc ta sẽ và phải được thực-hiện. Dù hoàn-cảnh lịch-sử có hạn-chế tầm hành-động của chúng ta, hướng xây-dựng dân-chủ cũng như trọng-tâm hoạt-động của chúng ta nhưt định không thể sai-lạc được. Hướng xây-dựng đó nhằm vào giá trị phi-phàm của con người. Trọng-lâm của chúng ta chính là nơi mà con người bị thiệt-thòi nhất : giới cần lao.

Tuy nhiên tư-tưởng có hay đến đâu, nếu không có người thực-hiện, cũng thành vô dụng. Tội kỳ-vọng ở Quý Vị đề lập một chế-độ mở đường cho con người được nầy nở toàn-diện và đồng thời không đi trái với trào-lưu tiến-hóa đang đưa nhân-loại đến những hình-thái sinh-hoạt cộng-đồng và tập-thể.

Lời Tuyên-Bố Của Chánh-Phủ về việc thoái-triệt quân-đội Pháp, về vấn đề ranh giới và về Ủy-hội Quốc-tế (6-4-1956)

Ngày 30 tháng 3 dương-lịch năm 1956, hai phái-đoàn Việt-Pháp hội đàm về vấn-đề quân-sự đã ký biên-bản ấn-định nhựt-ký thoái-triệt quân-đội Viễn-chính Pháp, do Chính-Phủ Cộng-Hòa Việt-Nam chính thức yêu cầu ngày 19-1-1956.

Nay sắp đến lúc thực-hiện sự thoái-triệt toàn bộ ấy mà quốc-tế đương chú-ý theo dõi, vì sự rút lui của quân-đội Pháp không khởi nêu lên nhiều vấn-đề, Chánh-Phủ Cộng-Hòa tưởng cần nhắc lại những nguyên-tắc chính-trị trường-cửu của Việt-Nam, căn cứ vào sự bảo vệ chủ-quyền hoàn-toàn và vào sự duy trì nền hòa-bình, mà Chính-Phủ cũng như nhân-dân Việt-Nam tha thiết ham chuộng.

Như vậy, những vấn-đề liên quan tới Việt-Nam sẽ được giải-quyết trên căn bản hai nguyên-tắc ấy.

1. — *Việc quân đội viễn chinh Pháp thoái-triệt ;*

Để bảo toàn chủ quyền quốc-gia và đồng thời phụng-sự hòa-bình, nước Cộng-Hòa Việt-Nam đã xét không thể thừa nhận trên lãnh-thổ mình sự hữu-diện của quân-đội ngoại quốc, cũng như không thể chấp thuận một sự di-nhượng căn cứ quân sự.

Ngoài ra, nước Cộng-Hòa Việt Nam hiện nay cũng không thấy cần gia nhập một cuộc liên minh quân sự nào.

Thi hành đúng nguyên tắc trên: Chính-Phủ Việt-Nam đồng ý với Chính Phủ Pháp, đã quyết định việc thoái triệt quân đội viễn chinh Pháp.

Việc quân đội Pháp hồi hương làm bớt lực lượng binh bị ở dưới vĩ tuyến 17, và như thế chứng tỏ một cách hết sức rõ rệt ý nguyện hòa bình của Chính-Phủ Việt-Nam

2. — *Vấn đề ranh-giới :*

Đi đúng chủ trương hòa bình của mình, Chính-Phủ Cộng-Hòa Việt-Nam sẽ không dùng bạo lực để giải quyết các vấn đề sở thiết và sẽ duy-trì những yếu chỉ thực sự của tình trạng hòa bình hiện tại.

Chính-Phủ Việt-Nam sẽ không bạo động xâm phạm tới đường ranh giới và khu giải binh, do thực trạng hiện tại cấu tạo. Như Việt-Nam đã nhiều lần tỏ rõ lập trường, Chính-phủ Cộng-hòa Việt-Nam sẽ theo đuổi công cuộc thống nhất lãnh thổ bằng mọi phương-tiện hòa-bình, kể cả phương-sách Tổng tuyển-cử dân-chủ và thực sự tự-do, nhưng chỉ khi nào có đầy đủ những điều-kiện tổ chức một cuộc bầu-cử hoàn toàn tự do.

3. — *Ủy-Hội quốc-tế :*

Chính-phủ Cộng-hòa Việt-Nam không ký và vẫn không công nhận Hiệp-định Genève, song Chính-phủ Cộng-hòa Việt-Nam quan-niệm Ủy-hội quốc-tế như một co-quan hoạt động cho nền hòa-bình thế-giới. Do chỗ cùng theo đuổi chung mục-tiêu hòa-bình, Chính-phủ Việt-Nam tiếp-tục cộng-tác thật sự với Ủy-hội quốc-tế, bảo vệ sự an-ninh của các nhân-viên trong Ủy-hội và giúp Ủy-hội bằng mọi phương-liện khả-thủ để có thể thi-hành dễ dàng công-tác hòa-bình.

Nhắc lại các nguyên-tắc trường-cửu của chính-sách về các vấn-đề nói trên, Chính-phủ Cộng-hòa Việt-Nam, một lần nữa, muốn nhấn mạnh ý chí rõ rệt bảo vệ nền độc-lập của Việt-Nam và hòa-bình cùng tự-do tại Đông-Nam-Á.

Thông-diệp của Tổng-Thống gởi Quốc-Hội ngày 17-4-56

**Thưa Ông Chủ-Tịch Quốc-Hội,
Quý ông Dân-Biểu,**

Thưa ủy-nhiệm của Quốc-Dân trong cuộc trưng-cầu dân ý ngày 23 tháng 10 năm 1955 và chiếu Hiến-ước tạm thời, tôi trân trọng chuyển đến Quốc-Hội ý-kiến của tôi về vấn-đề lập-hiến.

Đề thực-hiện dân-chủ, nhiều bản hiến-pháp đã được thảo ra và ban hành. Từ thế-kỷ thứ 18 và trong thế-kỷ 19 đã xuất hiện những hiến-pháp thiết-lập chánh-thể mà sau này người ta gọi là « dân-chủ chánh-trị » trong đó « cá-nhân chủ nghĩa » và « tự-do chủ-nghĩa » được đề cao như một bi quyết giải-phóng con người, đưa nhân loại đến hạnh phúc. Nhưng đem ra áp dụng trong thực tế, chế độ ấy nếu đã đem lại tự do cho một số công dân thì cũng đã làm sút kém hiệu năng của chánh quyền trong công cuộc phục vụ quyền lợi chung, làm cho chánh quyền bất lực không thể giải quyết những bất công xã hội.

Khuyết điểm này càng nổi bật trước hai cuộc thế giới chiến tranh, cho nên trong một vài nước đã thiết lập chế độ « phát-xít » mà mục đích là để tập trung tất cả các quyền hạn trong tay chánh quyền, kết quả là đưa đến độc tài cá nhân.

Một phản ứng khác biểu lộ trong chế độ Cộng-sản và chế độ mệnh danh là « Dân-chủ nhân-dân » cũng lấy cớ tổ chức một chánh quyền hữu hiệu nói rằng để thực hiện

một xã hội công bằng, nhưng đã đưa đến độc tài đảng trị, thủ tiêu tự do, cưỡng bách mọi người.

Chính ở trong chánh-thể « dân-chủ chánh-trị » xưa nay vẫn trung-thành với khái-niệm dân-chủ, một trào-lưu tư-tưởng đã đòi hỏi các triết-học-gia phải xét lại căn-bản của khái-niệm dân-chủ, phương-pháp và cơ-sở để thực-hiện khái-niệm ấy.

Vì vậy mà trong nhiều nước, hiến-pháp đã được tu-chỉnh hoặc tân-lập và nhiều đạo-luật đã được ban-hành, đem lại những sự sửa đổi quan-trọng trong các cơ-sở chánh-trị. Những hiến-pháp và đạo-luật ấy nhằm mục-dịch dung-hòa tự-do cá-nhân với sự đòi hỏi của đời sống tập-thể, để thực hiện quan-niệm nhân-vị. Theo quan-niệm này, ngoài những quyền tự-do chánh-trị có tánh-cách tiêu-cực, con Người còn phải được hưởng dụng các tự-do có tánh-cách tích-cực về phương-diện kinh-tế và xã-hội. Chánh-quyền được tổ-chức trên căn-bản đại-diện nhân-dân rộng-rãi hơn, có những quyền-hạn mạnh lớn hơn, vững bền hơn và hữu hiệu hơn, để trợ lực người công-dân tránh những nguy hại của nền văn-minh vật chất và để bảo-đảm đời sống và tự-do cho mọi người.

Dân-tộc ta nhiệt-thành tiếp-nhận những kinh-nghiệm của các nước dân-chủ, nhất là vì những kinh-nghiệm ấy thích-hợp với quan-niệm nhân-bản và hoàn cảnh lịch-sử Việt-Nam.

Về mặt địa-lý, ở tiền tuyến của thế-giới tự-do, trên con đường giao-thông và di-dân quốc-tế, giữa những tự-trào cách-mạng, nước ta luôn luôn bị đe-dọa.

Cho nên hiện nay những vấn-đề quan-trọng mà chúng ta phải giải-quyết không phải chỉ là những vấn-đề nhất thời hay ngẫu nhiên. Hơn ở nhiều nước khác, nước ta phải phòng ngừa để khỏi rơi lại dưới ách nô-lệ của các lực-lượng phong-kiến nội bộ hay của đế-quốc ngoại-lai vì lý do địa-dư và nhất là vì cộng-sản đang thống-trị miền Bắc lâm-lũng miền Nam. Sau khi lãnh-thở thống-nhất, nước ta vẫn còn ở trong một địa-thể bấp bênh và nguy hiểm, vì ở sát cạnh những khối dân-tộc đông-đúc mù-mật.

Căn-cứ vào hướng tiến hiện tại của khái-niệm dân-chủ, vào địa lý chánh trị trường tồn của Nước, vào truyền thống nhân bản của Dân, Quý Vị sẽ xây dựng chánh-thể Việt-Nam tương lai. Hơn các dân tộc khác, chúng ta phải cố gắng bội phần để san phẳng mọi tranh chấp giữa sự công bằng xã hội và tự do cá nhân ngõ hầu cứu vãn con Người. Đứng trước những khối kinh tế hoặc chánh trị cấu kết thành những áp lực lớn lao luôn luôn uy hiếp chúng ta, dân tộc ta cảm thấy hơn các dân-tộc khác sự cần thiết phải xây dựng đời sống chánh-trị của chúng ta trên một căn bản rõ-rệt vững chắc, và phải triệt để hướng tất cả các giai đoạn liên tiếp của sự hoạt động ta vào con đường tiến bộ dân chủ ngày càng sâu rộng.

Căn bản ấy chỉ có thể là căn bản duy linh. Con đường ấy là con đường theo sát Nhân-Vị trong thể chất cũng như trong đời sống tập thể, trong sứ mệnh thiêng liêng cũng như trong cố gắng để đạt tới mức toàn thiện toàn mỹ về các phương diện lý-trí, đạo đức và thiêng liêng.

Chúng ta xác-nhận lòng tin-tưởng vào giá-trị tuyệt-đối của con Người vẫn có thiên mạng bất-diệt và sẵn có phẩm giá từ trước khi xã-hội được tạo thành.

Chúng ta xác-nhận rằng trách-vụ và cứu-cánh chính-dáng của Quốc-Gia là bảo-vệ những quyền căn-bản của con Người: quyền sinh-sống, quyền tự-do phát-triển nhân cách về lý-trí, đạo-đức và thiêng-liêng.

Chúng ta xác-nhận rằng thực-hiện dân-chủ không phải là đi tìm hạnh-phúc vật-chất, cũng không phải là lấy mạnh hiếp yếu. Bản chất của Dân-chủ là lấy sự cố-gắng không ngừng để tìm mọi biện-pháp chánh-trị khả-dĩ bảo-đảm cho tất cả các công-dân quyền tự-do tiến-triển, phát huy sáng kiến, đảm đương trách nhiệm, và sinh-hoạt tinh-thần đến cực-độ.

. . .

Căn cứ vào các nguyên-tắc trên, chúng ta hãy long-trọng tuyên-bố :

1) Quốc-Gia Việt-Nam là một nước Cộng-Hòa, độc-lập, lãnh-thổ thống-nhất và bất-khả-phân.

2) Con Người sinh ra tự-do và bình-đẳng trước pháp luật. Chính-quyền phải bảo-đảm những điều-kiện công-bằng để cho mọi người thụ-hưởng quyền-lợi và thực-hành bổn phận. Chính-quyền phải bảo vệ và giúp đỡ gia-đình để có thể phát-triển một cách điều hòa. Mỗi người dân phải có quyền sinh sống yên-ôn, có quyền làm việc được thù-lao đích đáng, có quyền tư hữu đầy đủ để bảo đảm đời sống xứng đáng và tự-do, có những quyền tự do dân chủ và quyền phát huy nhân phẩm.

Mỗi người dân có bổn-phận phát-triển di-sản của Tổ-quốc để góp phần vào công-ích công-lợi và thực-hiện hòa-bình thế-giới, có bổn-phận bảo-vệ Tự-do, Dân-chủ, Tổ-Quốc và nền Cộng-Hòa, chống tất cả những kẻ phá-hoại cơ-sở của xã-hội hoặc vi-phạm Hiến-Pháp.

3) Chủ quyền thuộc về toàn dân. Một Quốc-Hội do dân cử có thẩm quyền lập pháp. Tổng-Thống Cộng-Hòa cũng do dân cử theo lối phổ-thông đầu phiếu trực-tiếp và kín, có thẩm quyền hành pháp. Gia-đình được ưu đãi trong quyền đầu phiếu và phụ-nữ có quyền bầu cử và ứng cử.

Sự phân quyền phải được rõ-rệt. Trách-nhiệm của các cơ-quan công quyền phải được ấn định rõ ràng. Sự hoạt-động phải được điều-hòa ngõ hầu được ổn cố và hữu-hiệu.

Một Tối-Cao Pháp-Viện sẽ được tổ-chức để xét xử những tội phản-quốc.

4) Cơ-quan Tư-Pháp phải được độc-lập, để góp phần bảo-vệ một cách hữu-hiệu nền Cộng-Hòa, Tự-do Dân-chủ và trật-tự công cộng.

5) Một cơ-quan Bảo-Hiến sẽ được thành-lập.

6) Các lực-lượng kinh-tế phải được tham-gia chánh-quyền với hình-thức một « Hội-Đồng Kinh-Tế Quốc-Gia » gồm có đại-diện các tổ-chức nghiệp-đoàn, chức-nghiep với nhiệm vụ trình bày sáng kiến và phát biểu ý kiến về các dự thảo, dự án kinh tế.

. . .

Quý Vị,

Các nguyên-tắc lập hiến kê trên nhằm mục đích bảo đảm cho con Người quyền phát triển bản năng cho các cơ quan công quyền hoạt động có kết quả mỹ mãn do sự phối hợp hành động và hỗ tương kiểm soát.

Quý Vị sẽ đề cập tới một vấn đề tối quan trọng cho Tổ-Quốc. Tương lai và sự thịnh vượng của nước nhà tùy thuộc bản Hiến-Pháp mà Quý Vị sẽ thảo. Tôi chắc rằng Quý Vị sẽ làm tròn nhiệm vụ lịch-sử ấy.

NGOẠI - GIAO

Ngô Tổng-Thống nhận tự tay Phó Tổng-Thống Hoa-Kỳ,
Richard Nixon, một thông-diệp của Tổng-Thống Eisenhower
(6-7-1956)

II

NGOẠI-GIAO ⁽¹⁾

Diễn-từ của Thủ-Tướng nhân dịp Đặc-Sứ Pháp Henri Hoppenot đệ trình ủy-nhiệm-thư. (16-8-1955)

Thưa Đại-Sứ Đặc-ủy,

Hôm nay, tôi rất hân-hoan được đón tiếp vị tân Đại-Sứ của Pháp Quốc ở Việt-Nam. Việc Ngài sang đây, mặc dầu không đánh dấu sự đoạn tuyệt hoàn toàn với một quá khứ mà chúng tôi muốn giữ lại kỷ-niệm tốt đẹp của những ngày tươi sáng nhất, nhưng cũng mở một kỷ-nguyên mới trong cuộc bang-giao giữa hai nước chúng ta.

Lời giải thích của Ngài về sự hợp tác căn cứ trên sự tôn trọng nền độc-lập và chủ-quyền của nhau, giữa hai dân tộc Pháp-Việt trong Tổ hợp Quốc-Gia tự-do, thật là hoàn-toàn phù-hợp với tinh thần cuộc bang giao mà Chánh-Phủ tôi định mở rộng giữa Pháp-Quốc và Việt-Nam, để mưu lợi ích cho cả đôi bên.

Giữa lúc làn sóng Cộng-Sản đang tìm cách phá hoại những giá trị tinh-thần của nền văn-minh chúng ta, phá hoại những quyền căn-bản của con người, phá hoại độc-

(1) Trong mục II - Ngoại-giao, những bài đánh dấu số 1 trên (1) ở cuối bài, là dịch theo nguyên-văn bằng Pháp-ngữ ; những bài đánh dấu số 2 trên (2) là dịch theo nguyên-văn Anh ngữ.

lập và tự-do của dân-tộc này, nước Việt-Nam mong muốn được cảm tình và sự giúp đỡ của Tổ-hợp các Quốc-Gia tự-do.

Nay nước Pháp ủy-nhiệm sang Việt-Nam một Đại-Sứ ở cấp bậc Ngài, đồng thời là một bạn qui, mới cách đây ít lâu, đã từng tha thiết đem hết tâm hồn và tài năng ra bình vực Việt-Nam gia-nhập Tổ chức Liên-Hiệp-Quốc, ấy là nước Pháp đã cho chúng tôi một bảo-chứng rõ rệt về sự giúp đỡ và thiện-cảm của Chánh-Phủ và nhân dân Pháp.

Vi vậy, thưa Đại-Sứ Đặc-ủy, Ngài sẽ luôn luôn tìm thấy nơi tôi cũng như ở các vị công-sự trong Chánh-Phủ tôi, sự hiểu biết thân mật nhất, sự chung góp thành thật nhất, để tạo nên một cuộc hợp tác chặt chẽ và có nhiều kết quả giữa hai nước chúng ta, để bênh vực một cách hiệu nghiệm hơn nữa những quyền lợi chung của chúng ta, và để sáng suốt củng cố nền hòa-bình duy nhất đáng mong muốn, ấy là hòa bình của những người tự-do và tự-trọng.⁽¹⁾

**Thông-diệp của Ngô Thủ-tướng
gởi Tổng-Thống Magsaysay nhân-dịp khánh-
thành đường điện-thoại Saigon — Maní
(15-9-1955)**

Thưa TỔNG-THỐNG và quý hữu,

Nhân hôm nay, Ngài cùng tôi khánh thành đường điện thoại Saigon-Manille, tôi muốn trước hết tỏ với Ngài nỗi sung sướng của tôi được nghe tiếng của Ngài và nói chuyện với Ngài, mặc dầu chúng ta ở xa nhau.

Thật ra, tôi cảm thấy tôi ở gần Ngài hơn bao giờ hết. Tôi hy vọng một ngày gần đây, nhờ những tiến triển mới của kỹ thuật, chúng ta sẽ có thể thấy mặt nhau trong khi nói chuyện.

Tôi hiểu rõ và rất cảm kích về mối thiện cảm của Ngài đối với nước tôi, cũng những cảm tình thân hữu của đồng bào Ngài đối với nhân dân Việt-Nam đang tranh đấu để thiết-lập một chế độ mới và dân chủ. Bởi vậy, tôi rất sung sướng cùng với Ngài khánh thành đường điện thoại nối liền hai thủ đô của chúng ta. Tôi tin tưởng rằng đường điện thoại này sẽ thắt chặt thêm tình thân hữu sẵn có giữa hai dân tộc chúng ta.

Nhân cơ hội đáng ghi nhớ này, một lần nữa, tôi xin Tổng-Thống nhận những cảm tình nồng hậu nhất của tôi. ⁽²⁾

Diễn-từ của Tổng-Thống tiếp Ngoại-giao-đoàn đến chúc mừng nhân dịp thành lập Cộng-Hòa (26-10-1955)

Thưa Ông Niên-Trưởng Ngoại giao-đoàn,
Thưa quý vị Đại-Sứ, Sứ-Thần,
Thưa quý vị Lãnh-Sự,
Thưa quý vị,

Tôi xin thành thật cảm ơn quý vị về những lợi mà quý vị đã, nhưn danh riêng và nhưn danh ngoại-giao đoàn, chúc mừng tôi và nước tôi.

Trở thành một nước Cộng Hòa, Quốc Gia Việt-Nam, lúc này hơn bao giờ hết, lại càng bộc lộ lòng yêu chuộng lý tưởng của mọi nền dân-chủ tự-do.

Thật ra thì lòng khát vọng tự-do và bác-ái đại-dồng của dân tộc Việt-Nam đã sẵn có từ ngàn xưa cùng với nền văn-hóa cổ kính của mình, một nền văn-hóa đã được bồi-dưỡng bằng tinh-hoa của các nền văn-minh cao-cả của nhân loại. Tôi hoan-hỉ nhận thấy những khát vọng ấy ngày nay bộc-lộ ra dưới một hình thức tối-tân, phù hợp với sự tiến-triển của thế-giới. Thế là từ nay đến cuối năm, một Hiến-pháp sẽ được ban hành và một Quốc-Hội sẽ được bầu cử.

Tuy nhiên, trong một thế-giới đang bị nạn độc tài hăm dọa, nền dân-chủ nào, muốn tồn tại và nảy nở, cũng phải cần đến sự đoàn kết tương-trợ của những chánh-thể cùng chung một lý-tưởng.

Vì thế nên, thưa quý vị, sự dũng-cảm mà đồng-bào tôi đã chứng tỏ trong những hoàn - cảnh mà quý vị vừa nhắc đến, sẽ không đưa đến kết-quả nào, nếu không được sự dũng-cảm của các dân tộc bạn hưởng ứng và phù trợ một cách hữu-hiệu trên lãnh-vực hợp tác Quốc-Tế, như là trong vùng Đông-Nam-Á này.

Chúng tôi say mê yêu chuộng hòa-bình, và nước Cộng-Hòa Việt-Nam sẽ theo đuổi chánh sách mà từ trước đến nay tôi vẫn chủ-trương : một chánh sách hòa-bình để góp phần đắc lực vào công cuộc mà các dân-tộc tự-do đang hoàn-thành, đúng theo các nguyên-tắc của Liên-Hiệp-Quốc. (1)

Diễn-từ của Tổng-Thống trong buổi lễ Đại-sứ Anh H. STEPHENSON đệ-trình ủy-nhiệm-thư (28-12-1955)

Thưa Đại-sứ,

Tôi rất hân hoan nhận tân ủy-nhiệm-thư của Đức Nữ-Hoàng ELIZABETH II, trị-vị Anh-Quốc và Bắc Ái-Nhĩ-Lan, ủy-nhiệm Ngài, làm Đại-sứ Toàn quyền cạnh nước Cộng-Hòa Việt-Nam.

Ngoài tính cách thừa nhận ngoại-giao, ủy-nhiệm thư này còn biểu dương lòng tin tưởng chung của hai dân tộc chúng ta ở vận mệnh thế giới tự do và nền dân chủ. Nếu vì những biến chuyển của lịch sử, có những Chính-Phủ như Chính Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa, phải đối phó với những vấn đề hết sức khó khăn, thì ít nhất, những Chính-Phủ đó cũng tìm được sự khích lệ nơi tình đoàn kết mà các cường quốc yêu chuộng tự do biểu lộ ra đối với họ.

Theo tôi, đó là ý nghĩa cuộc lễ hôm nay vậy.

Thưa Đại-sứ,

Trong khoảng chỉ hơn một năm, mà hai lần tôi được hân hạnh nhận ủy nhiệm thư của Đức Nữ-Hoàng Quý Quốc, do chính tay Đại-sứ đệ trình.

Phải chăng đó là bằng chứng tỏ rõ nước Việt-Nam khi bước sang Chính thể Cộng-Hòa, càng được thêm những mối hữu nghị lâu bền ?

Tôi tưởng khỏi phải nhắc lại mối thiện cảm của Chính-Phủ tôi đối với phái đoàn Ngoại giao Anh-Quốc và riêng đối với Đại-sứ. Tôi tin chắc rằng mối bang giao, giữa hai nước chúng ta sẽ luôn luôn đem lại kết quả tốt đẹp, vì nước Việt-Nam cũng như Anh-Quốc đều theo đuổi những lý tưởng chung với một ý chí hòa bình như nhau (').

**Diễn-từ của Tổng-Thống nhân dịp Đặc-Sứ
Phi-Luật-Tân MARIANO EZPELETA
đệ trình ủy-nhiệm-thư (11-1-1956)**

Thưa Đặc-sứ,

Hôm nay nhận ủy-nhiệm-thư cử Ngài làm Đặc-sứ Toàn-quyền cạnh Chánh-Phủ Cộng-Hòa Việt-Nam, tôi hân-hoan chúc mừng vị Đại-diện ngoại-giao đầu tiên của một nước lân-bang đã có nhiều dây thân-hữu ràng buộc với dân-tộc Việt-Nam.

Tình hữu-nghị ấy đã được kết-tạo và củng-cố trong lúc hai dân-tộc chúng ta cùng theo đuổi một cuộc chiến-dấu để diệt kẻ thù chung, hầu bảo-vệ tự-do và dân-chủ, nay lại càng biểu dương rạng rỡ do sự thiết lập mối liên lạc ngoại giao giữa hai nước chúng ta.

Lãnh nhận địa vị của mình trong khối cộng đồng các nước tự do, Việt-Nam hướng vào các nước bạn với một tấm lòng tri ân. Nước Việt-Nam không bao giờ quên được sự ủng hộ và giúp đỡ một cách có hiệu lực của nước

Cộng-Hòa Phi-Luật-Tàn, giữa hồi nước Việt-Nam đang phải vượt qua nhiều sự khó khăn trên đường tiến đến chánh-thể hiện tại.

Việc thiết lập nền Cộng-Hòa ở Việt-Nam, tự nó đã biểu hiệu nhiều điểm tương đồng sâu sắc giữa hai dân tộc chúng ta. Đây chính là một bảo đảm chắc chắn nhứt cho lý tưởng Tự-do và dân chủ chung của chúng ta.

Tôi rất cảm động về những lời chúc mừng của Chánh-Phủ và nhân dân Phi-Luật-Tàn do Ngài vừa chuyển đến cho chúng tôi, cũng như về mối tình thân hữu riêng của Tổng-Thống Magsaysay. Tôi nhờ Ngài chuyển lời chúng tôi thành thực cảm ơn Tổng-Thống Magsaysay, Chánh-Phủ và nhân dân Phi-Luật-Tàn.

Tôi vui mừng nghĩ rằng việc bổ nhiệm Ngài làm Đặc-sứ Toàn quyền nước Phi-Luật-Tàn tại Việt-Nam sẽ mở cho hai nước chúng ta một kỷ nguyên mới về sự cộng-tác càng ngày càng chặt chẽ và dồi-dào hiệu quả.

Với lòng tin tưởng ấy, tôi xin Ngài tin rằng lúc nào Ngài cũng sẽ nhận thấy ở Chánh-Phủ tôi và ngay ở chính tôi, sự cảm thông hoàn toàn và sự giúp đỡ cần thiết để Ngài thành công trong sứ mạng mà Chánh-Phủ Phi-Luật-Tàn đã trao cho Ngài. (1)

Diễn-từ của Tổng-Thống trong dịp Đặc-Sứ Toàn-Quyền Úc-Đại-Lợi David W. McNicol đệ trình ủy-nhiệm-thư (7-2-1956)

Thưa Đặc-Sứ,

Hôm nay được nhận tự tay Ngài trao tận ủy-nhiệm-thư, ủy Ngài làm Đặc-Sứ Toàn-Quyền của Nữ-Hoàng Elizabeth II cho Úc-Đại-Lợi tại Việt-Nam, tôi hân hoan được nhắc lại đây, cũng như một năm trước và cũng trong khung cảnh này, những lời chào mừng của Chánh-Phủ Việt-Nam đối với vị Đại-diện tối cao của một quốc-gia bạn.

Ngài đã nhắc lại những hiện-tượng quyết định Lịch-sử nước tôi. Đã hẳn nước Việt-Nam cần phải hoàn thành định mệnh của mình trong chế-độ dân chủ, mặc dầu phải đối phó với mọi nỗi khó khăn. Giờ đây, Việt-Nam đã là một Nước Cộng-Hòa. Song le, Việt-Nam cũng cần phải gánh vác một phần trách nhiệm trong công cuộc xây dựng tự-do trong vùng Đông Nam Á, là vùng tối yếu cho thế giới tự-do. Về điểm này, Chánh-Phủ Úc-Đại-Lợi có thể tin vào sự đoàn kết hoàn toàn của dân-tộc Việt-Nam để làm tròn những nhiệm-vụ theo lý-tưởng chung của chúng ta.

Tôi đặc biệt vui mừng được bày tỏ với Ngài nhân dịp lễ này, rằng người Việt-Nam chúng tôi cảm thấy được khích lệ rất nhiều do tình-hình bang giao hiện tại giữa hai nước chúng ta.

Tôi tưởng đó là một thành công hiếm có đối với hai nước mà người ta vẫn thường cho rằng truyền-thống khác biệt nhau. Cũng như tôi, hẳn Ngài tin chắc rằng, sở dĩ có sự thành công đó chính là vì chúng ta đã triệt để tôn trọng những giá trị tinh thần vậy.

Tôi mong Ngài sẽ trình bày cảm tưởng ấy với Chánh-Phủ Úc-Đại-Lợi. Đó là một bảo đảm chắc-chắn của mối cảm tình mà Ngài hằng thấy ở cạnh tôi và Chánh-Phủ tôi. (')

**Diễn-từ của Tổng-Thống nhân dịp
Đại-sứ Nhật YUTAKA KONAGAYA
trình ủy-nhiệm-thư (6-2-1956)**

Thưa Đặc-Sứ,

Tôi rất lấy làm hân hoan được nhận do tay Ngài trao tận ủy nhiệm thư mà Nhật-Hoàng HIROHITO đã tín nhiệm cử Ngài làm Đại-Sứ Toàn-quyền Nhật cạnh nước Cộng-Hòa Việt-Nam.

Ngài đã nhắc đến những hiện tượng đánh dấu một giai đoạn quan trọng trong sự liên triển của nước tôi.

Ở châu Á ta đang lúc bị độc tài Cộng-Sản đe dọa, sự triển triển đó sẽ góp phần củng-cố những lý tưởng hòa-bình dân chủ và tự-do, là những lý-tưởng chung của hai Quốc-Gia chúng ta. Tôi tin rằng buổi lễ hôm nay không những biểu-dương sự tin-nhiệm lẫn nhau mà còn thắt chặt hai nước chúng ta trên đường hành động.

Tôi rất cảm động vì những lời cầu chúc của Chánh-Phủ quý quốc. Tôi yêu cầu Ngài đệ lên Đức Thiên-Hoàng và Chánh-Phủ quý quốc những lời cảm tạ thành thực của tôi.

Tôi chắc chắn rằng kinh nghiệm của Ngài về người và việc ở Việt-Nam sẽ giúp một cách đặc lực vào việc tạo hoàn cảnh thuận tiện cho sự hiệp tác kiến hiệu giữa hai nước chúng ta.

Trong niềm tin tưởng ấy, tôi xin Ngài yên trí rằng Ngài sẽ tìm thấy ở Chánh-phủ tôi và ở chính tôi tất cả sự thông cảm và giúp đỡ cần thiết để Ngài làm tròn sứ-mạng. (1)

Diễn-từ của Tổng-Thống nhân dịp Đặc - Sứ Bỉ Fernand Buckens trình ủy-nhiệm-thư (8-2-1956)

Thưa Đặc-sứ,

Tôi rất hân hoan được nhận tự tay Ngài ủy nhiệm thư do Quốc-Vương Baudoin cử Ngài làm Đặc-Sứ Toàn-Quyền nước Bỉ cạnh nước Cộng-Hòa Việt-Nam.

Tôi lấy làm cảm động về những cảm tình mà Quốc-Vương Baudoin đã ủy nhiệm Ngài bày tỏ cùng tôi. Tôi yêu cầu Ngài đạo đạt cùng Quốc, Vương và Hoàng-Gia những lời cảm ơn và chúc mừng của tôi,

Ngài vừa nhắc đến những nguyện vọng chung của hai dân tộc Bỉ và Việt-Nam: Tự do — Công lý xã-hội — Hòa-bình. Tôi hân hoan nhận thấy rằng nước Bỉ và nước Việt-

Nam, đứng trước những nỗi khó khăn, đã cùng phản ứng như nhau bằng cách ghi tạc lý-tưởng tôn trọng nhân vị ở đầu chương trình kiến quốc.

Việc nâng cao Tòa Đại-diện Bỉ ở Việt-Nam lên hàng Sứ quán sẽ đánh dấu một kỷ nguyên hợp tác chắc chắn đầy hiệu quả. Xin Ngài tin rằng lúc nào Ngài cũng được thiện cảm hoàn toàn của tôi và Chánh-Phủ tôi. (')

**Diễn-từ của Tổng-Thống nhân dịp Đặc-Sứ
Toàn-Quyền Ý Ferruccio Stefenelli
đệ-trình ủy-nhiệm thư (4-4-1956)**

Thưa Đặc-sứ,

Tôi hân hoan tiếp nhận do tay Ngài ủy-nhiệm-thư do Tổng-Thống nước Cộng-Hòa Ý-Đại-Lợi cử Ngài làm Đặc-Sứ Toàn-Quyền cạnh Việt-Nam Cộng-Hòa.

Ngài vừa nhấn mạnh mối quan tâm và thiện-cảm của Chính-Phủ và dân-tộc Ý-Đại-Lợi trong khi theo dõi những nỗ lực của chúng tôi trong công cuộc củng cố độc-lập và bảo vệ Tự-do. Như vậy Ngài đã xác định lòng tin tưởng của Ngài vào sự đoàn-kết hữu-hiệu của các dân-tộc tranh đấu cho một lý tưởng chung.

Những truyền-thống lâu dài về nhân bản của hai dân tộc chúng ta tương-đồng nhau ở chỗ cùng công-nhận giá-trị của tinh thần và tôn-trọng nhân vị, những nỗi khó khăn mà nước Ý-Đại-Lợi đã gặp trên đường thực hiện những nguyên tắc đó trong đời sống Quốc-Gia và do đó, đã làm cho Ý-Đại-Lợi càng hiểu rõ hơn các vấn đề của chúng tôi : Chính sự tương đồng mục tiêu và nỗ lực ấy làm cho tôi hy vọng rằng Ý-Đại-Lợi và Việt-Nam sẽ đoàn kết chặt chẽ để bảo vệ những giá-trị tinh-thần của nền văn minh.

Vì vậy, dân tộc Việt-Nam rất cảm động vì mối cảm tình huynh đệ của dân tộc Ý như vị đại diện tối cao của Ý-Đại-Lợi vừa bày tỏ.

Tôi tin chắc rằng những mối liên lạc tối hảo mà vị Đặc-Sứ tiên-nhiệm Vitale Giovanni Gallina đã thiết lập được nhờ những đức tính cao quý của ông về phương diện ngoại giao, sẽ được củng cố hơn nữa để mưu lợi ích cho cả hai dân tộc chúng ta.

Xin Ngài tin chắc rằng Ngài sẽ thấy nơi Chính-Phủ tôi và ở chính tôi sự thông cảm hoàn toàn và sự giúp đỡ cần thiết để Ngài làm tròn nhiệm vụ mà Chính-Phủ Cộng-Hòa Ý-Đại-Lợi trao phó cho Ngài. (¹)

Thông-diệp của Tổng-Thống gọi hội-ngộ Thanh-thương hội Á-Châu họp tại Tân-Gia-Ba (24-4-1956)

Năm vừa qua là một năm rất trọng đại cho Á-Châu tự do và cho Việt-Nam. Năm vừa qua đã được ghi bằng những tiến bộ về kinh tế và xã-hội, những cuộc tuyển-cử tự do và một sự hợp tác mỗi ngày một thêm chặt-chẽ giữa những quốc-gia có đại-diện ở đại-hội Á-Châu kỳ thứ sáu này của Thanh-Thương Hội Quốc-tế.

Nước Việt-Nam Cộng-Hòa rất quý trọng qui-chế mà Việt Nam đã đạt được trong đại gia-đình Á-Châu Tự-do. Chúng tôi, dân tộc Việt-Nam tự-do, rất hãnh-diện đã góp phần vào sự tiến bộ của Á-Châu trong năm vừa qua. Và có lẽ hơn các dân tộc khác ở miền này, chúng tôi đã được dịp hiểu rõ những lợi ích thiết thực do sự hợp-tác thân-hữu và vô-vị-lợi giữa các quốc-gia Á-Châu trong việc giải quyết những vấn đề trọng đại mà mỗi chúng ta gặp phải.

Dân tộc Việt-Nam rất cảm ơn các Thanh-Thương Hội ở Á-Châu và các Thanh-Thương Hội tại các nơi khác trên thế-giới, về những cố gắng không ngừng mà các tổ chức

này đã giúp chúng tôi trong một thời kỳ mà tân quốc-gia Việt Nam phải đương đầu với những vấn đề khó khăn gây ra ngoài ý muốn của chúng tôi.

Những cố gắng của Quý Hội đã đem lại trên giải đất Việt Nam này một ý nghĩa sáng tỏ và một minh-chứng cụ-thể cho niềm tin-tưởng của các bạn : Nhân-cách con người là kho-tàng quý-báu nhất trên trái đất này, tình bác-ái giữa loài người vượt trên phạm-vi chủ quyền của các quốc-gia, và phụng-sự nhân-loại là công-cuộc cao-cả nhất trên đời.

Tôi xin chúc cho các bạn trong Thanh-Thương Hội, những mầm hy-vọng của tương-lai Á-Châu, được thành-công trong việc xây-dựng một nền thịnh-vượng mới mà tất cả các dân-tộc trên phần đất này sẽ cùng chung hưởng, và một nền tự-do xứng đáng với phẩm giá con người. (2)

Chúc-từ của Tổng-Thống đọc trong bữa tiệc tiễn-hành tướng Jacquot và Đô-Đốc Jozan 25-4-1956

Thưa Đại-Tướng,

Thưa Đô-Đốc,

Giữa lúc Quý Vị sắp từ biệt đất nước Việt-Nam là nơi anh sĩ và thủy quân của Quý Vị đã hòa máu với chiến sĩ của chúng tôi, tôi quả quyết với Quý Vị rằng công cuộc tranh đấu để bành vực Danh dự và Tự do của những Chiến sĩ ấy sẽ có những Chiến sĩ xứng đáng để tiếp tục, và không một đường lối Chính trị nào có thể làm cho sự hy sinh của những tử sĩ của chúng ta trở nên vô hiệu. Chúng ta quyết không cho phép như thế được.

Sự cộng tác quý báu của Quý Vị trong mấy tháng gần đây khiến tôi tin tưởng rằng, mặc dầu những thăng trầm của chính trị, truyền-thống lớn lao của nước Pháp vẫn

tồn tại linh hoạt, và tương lai cuộc bang giao giữa hai nước chúng ta rất nhiều hy vọng. Chúng ta không một ai có thể phụ công hy sinh của những Chiến sĩ đã bỏ mình.

Lénine đã viết : « Con đường đi Ba-Lê qua Hà-Nội và Saigon ».

Tôi quyết chắc rằng con đường đó sẽ không qua Saigon.

Với niềm vững tin ấy, tôi xin Quý Ông, Quý Bà cùng tôi nâng cốc chúc mừng Lục và Hải quân Pháp, tiêu biểu sự hùng cường của nước Pháp. (!)

Diễn văn của Tổng-Thống đọc trong dịp tiếp phái-đoàn Chấn-hưng Đạo-đức (8-5-1956)

Quý Vị,

Các Bà, các Ông,

Tôi lấy làm hân hoan lại gặp trên đất Việt-Nam tự do phái đoàn Chấn Hưng Đạo Đức. Lần này, tôi hân hoan hơn nữa vì người lãnh đạo phái đoàn lại là người sáng lập Phong trào, ông Frank Buchman, một người rất am hiểu Á Châu mà Á Châu cũng rất quen biết.

Lý tưởng mà Phong trào Chấn Hưng Đạo Đức biểu dương, tất nhiên được các dân tộc Á Châu hưởng ứng nhiệt-liệt, vì từ lâu nay, các dân tộc đó vẫn mong đợi ở Tây-phương một sự « thay đổi tâm hồn ». Những nguyên tắc căn bản của Phong trào Chấn Hưng Đạo Đức làm thỏa mãn điều mong đợi ấy, vì đã đem lại trong sự giao thiệp của các cá nhân và các quốc-gia những căn bản luân lý và tinh thần, là điều kiện duy nhất làm cho loài người nhận biết và thương yêu nhau. Nếu tôi được thêm đôi chút vào lý tưởng này thì tôi sẽ nói rằng: muốn thực hiện sự thay đổi ngay nơi bản thân chúng ta, phải cần có rất nhiều can đảm về tinh thần. Nói như vậy để tỏ rằng tôi

mến phục quý vị rất nhiều vì thấy quý vị, với bao lòng tin tưởng và nhiệt thành, đã thực hành những nguyên-tắc của Chấn Hưng Đạo Đức. Với lòng mến phục đó, tôi chúc quý vị thành công rực rỡ trong sự theo đuổi lý tưởng của quý vị. Cũng là lý tưởng của chúng tôi (!)

**Diễn-từ của Tổng-Thống trong lễ trình uỷ-nhiệm
thư của Đặc-sứ Toàn-quyền Cao-Ly
CHOI - DUK - SHIN (23-5-1956)**

Thưa Đặc-Sứ,

Hôm nay, tiếp nhận uỷ-nhiệm-thư cử Ngài làm Đặc-sứ Toàn-quyền nước Cộng-Hòa Cao-ly tại Việt-Nam Cộng-Hòa, tôi rất hân-hoan chào mừng vị đại-diện ngoại-giao thứ nhất của một nước đã vượt qua một cuộc thử-thách đau thương, nhưng trở nên hùng mạnh hơn, và được thế-giới cảm phục.

Đoàn kết trong công cuộc bảo-vệ công-lý và tự-do, hai dân-tộc chúng ta lại còn hiệp nhứt trong một tập-thể văn-hóa và truyền-thống xây dựng trên một quan-niệm nhân bản, căn-cứ vào đạo-lý và tôn trọng nhân-sinh. Tôi tin tưởng rằng cả hai dân-tộc Cao-ly và Việt-Nam hiện đứng hàng tiền phong của Thế-giới tự-do, sẽ làm tròn nhiệm vụ của mình.

Nhờ sự trao đổi đại-diện Ngoại-giao, mối bang giao giữa hai nước chúng ta sẽ bước vào một giai-đoạn hiệp tác chặt-chẽ hơn nữa, và sẽ có kết quả tốt đẹp hơn cho hai dân-tộc ta cũng như cho các bạn đồng-minh của chúng ta.

Tôi tin chắc rằng sự hiện diện của Ngài ở Việt-Nam sẽ làm cho sự hiệp tác đó càng ngày càng trở nên thân hữu hơn.

Ngài có thể tin chắc rằng Ngài sẽ luôn luôn tìm thấy nơi Chính-Phủ tôi và chính nơi tôi, sự hiểu biết và ủng-hộ cần thiết để cho sứ mạng của Ngài được thành-công rực rỡ. (!)

Thông-Điện của Tổng-Thống gửi những người Mỹ bạn của Việt-Nam nhóm họp tại Hoa-Thịnh-Đốn (1-6-1956)

Thật là một điều khích lệ khi được biết rằng, có những bạn như các ngài, hội họp nhau tại Thủ-đô của các ngài, dành một buổi chiều để thảo luận về các vấn đề Việt-Nam. Nguyên danh hiệu của đoàn thể các ngài, (1) đã là một điều phấn khởi, bởi vì mặc dầu có sự tuyên truyền xuyên tạc được tổ chức mạnh mẽ, chúng tôi đã giữ được lòng tin cậy nơi các bạn Hoa-Kỳ. Ngày nay chúng tôi cần có những bạn hữu chân thành.

Cho đến nay cũng còn có những người cầu khẩn cho chúng tôi thất bại ; kẻ vì đã trót tiên đoán như vậy, người vì xu hướng chủ nghĩa, hay vì thiếu tinh thần chiến đấu ; nhưng họ đều muốn chúng tôi bỏ quyền sống làm người tự do để hài lòng kẻ thù của chúng tôi. Cũng có kẻ loan truyền những điều thất thiệt hiểm ác về tình trạng nước chúng tôi, vì sợ liên lụy hoặc thất vọng về tiền đồ nước chúng tôi, họ đã không tham gia vào cuộc tái tạo nước chúng tôi. Nhưng sức mạnh của tình bằng hữu giữa chúng ta là sức mạnh của sự thực. Ta phải công bố cho mọi người đều biết.

Thực riêng trong những tháng vừa qua, nhiều tiến bộ lớn đã thực hiện. Nhưng thực ra thì chúng tôi đã đến một giai đoạn quan trọng trong đời sống quốc-gia chúng tôi. Nghỉ ngơi lúc này là một quyền dữ. Trong khi nhiều nước Á-Châu khác, ít bị hăm dọa hơn chúng tôi, thế mà cũng mất từ năm năm đến mười năm mới thiết lập được những cơ sở dân chủ, phần chúng tôi trong khoảng một năm, đã thành lập một nước Cộng-Hòa độc-lập, bầu cử một Quốc-Hội gồm những dân biểu tự do để soạn thảo một Hiến-pháp, chấm dứt sự hăm dọa của những lực lượng phong kiến vô trang, đoàn kết tất cả những người

(1) *American Friends of Việt-Nam Association ; Hội Người Mỹ bạn của Việt-Nam.*

tự do thành một khối, chỉ trừ một thiểu số người muốn bất đại đa số phải chiều theo những đòi hỏi ích kỷ của họ.

Chúng tôi đã thiết lập một chính quyền hữu hiệu trên khắp lãnh thổ, kể cả những miền mà các Chính-Phủ trước đây không dám phiêu lưu đặt chân tới, như Đồng Tháp Mười chẳng hạn ; chúng tôi mở ra cho hàng triệu đồng bào chúng tôi những cơ hội mới mẻ và rộng lớn về tương lai, và chúng tôi lo định cư hàng triệu đồng bào di cư trên những đất phì nhiêu.

Đây chỉ là bước đầu. Tự do không tranh hoặc nắm được sớm như vậy. Chúng tôi biết đồng bào chúng tôi ở miền Bắc đã bị Cộng-Sản nô lệ hóa, hàng muôn vạn người đã bị huy động làm việc để phục vụ một chủ nghĩa ngoại lai, và bị xung vào một đạo quân khổng lồ đến nỗi bọn chúa trùm phải cố sức giấu kín lý do của sự khổng lồ ấy. Chúng tôi biết chúng tôi phải làm việc để tranh thủ tự do, làm việc khó nhọc và có kỷ luật,

Giờ đây chúng tôi phải làm cho nền tự do mà chúng tôi đã dày công tranh thủ có thêm ý nghĩa. Chủ quyền của nhân dân chúng tôi phải đưa đến kết quả tốt cho đời sống, nhờ có Hiến-Pháp. Chúng tôi phải làm sao cho đất ruộng phì nhiêu của chúng tôi sản xuất thêm nguồn lợi sinh sống cho đồng bào chúng tôi đã từng bị nạn nhiều năm chiến tranh. Để đạt mục đích ấy, chúng tôi cần chuyên viên và máy móc. Quân đội chúng tôi đã giảm bớt rất nhiều, nhưng phải đảm đương một một nhiệm vụ rất lớn lao, về phương diện quân sự cũng như về các phương diện văn hóa và xã-hội. Quân đội chúng tôi cần có những phương tiện đầy đủ để bảo vệ nền hòa bình mà chúng tôi mong muốn. Từ nay đến cuối năm, chúng tôi còn có biết bao nhiệm vụ khác phải làm trên mọi địa hạt. Sự viện trợ kinh tế chỉ có hiệu nghiệm một khi an-ninh hoàn toàn vẫn hồi.

Chúng tôi cần phải trở nên một dân tộc hùng cường và tự do, với những tín ngưỡng và chế độ mà chúng tôi quý trọng đến nỗi sẵn sàng sẵn hy sinh tính mệnh để bảo vệ.

Muốn vậy, chúng tôi trông cậy nơi tình hữu nghị của các bạn, nghĩa là chúng tôi cần sự cố gắng của các bạn để hiểu chúng tôi. Chúng tôi mong các bạn tiếp tục khuyến khích chúng tôi.

Chúc-từ của Tổng-Thống trong tiệc thết Phái-Đoàn Nghị-Sĩ thân- hữu Pháp (8 - 6 - 1956)

Thưa ông Chủ-Tịch,

Tôi lấy làm hoan-hỉ được tiếp phái-đoàn do ông lãnh-đạo vì, theo lời ông đã nói với tôi, quý ông đem đến cho chúng tôi tình hữu-nghị của Chánh-Phủ Cộng-Hòa Pháp.

Quý ông đến giữa lúc các sự-kiện đang chứng-minh rằng nước Cộng-Hòa chúng tôi theo đúng chính-nghĩa và tấn-thành chính-nghĩa đó, ấy là nước Pháp tỏ ra vẫn theo đúng truyền-thống tự-do của mình.

Ngay trong những lúc khó-khăn gay cấn nhất, tôi cũng vẫn tin rằng một ngày kia, những người Pháp lỗi-lạc sẽ hiểu rõ ý-nghĩa chánh-sách chúng tôi theo đuổi: bảo vệ sự sinh-tồn của Quốc-Gia chúng tôi, phục hồi nền an-ninh, sự trong sạch, sự hợp-pháp, và sau hết, bảo vệ tự-do, dân-chủ và công-bằng xã-hội, cũng như nhân dân Pháp đã bảo vệ phiên thi-hành sứ-mệnh ấy trong lịch-sử nước Pháp.

Tôi tin rằng: trong cuộc tranh đấu không ngừng để đạt tới các lý-tưởng đó, và trong sự tôn-trọng quyền của các dân-tộc, chúng ta sẽ tìm ra được các căn-bản chánh-đáng cho một chánh-sách chung.

Với lòng tin tưởng đó, tôi xin mời quý Ông cùng tôi nâng ly chúc mừng tình thân-hữu Pháp-Việt và sự thịnh-vượng của dân-tộc Pháp. (!)

**Chúc-từ của Ngô Tổng-Thống trong tiệc mừng
Phó Tổng - Thống Hoa - Kỳ
Richard NIXON (6-7-1956)**

Thưa Ông Phó Tổng-Thống,

Thưa quý Ông, quý Bà,

Với tư cách Tổng-Thống Việt-Nam, và nhân danh đồng bào tôi, tôi hân hoan đón tiếp Ngài trên đất nước chúng tôi trong dịp kỷ-niệm đệ-nhi chu-niên thành lập quốc-gia tân tiến của chúng tôi. Khi Ngài đến đây lần trước, nước chúng tôi còn bị những cuộc xung-đột xâu xé, cả đến vận sống còn cũng bị hăm dọa tứ bề. Ngày nay, qua cơn khói lửa của cuộc tranh đấu, chúng tôi đã đứng lên đoàn-kết, thống-nhất, lập thành một Quốc-Gia mới trong hàng ngũ Thế-giới tự-do.

Chúng tôi đã ổn-định tình thế chánh-trị, thực-hiện an-ninh nội-bộ, và chúng tôi đang kiện-toàn cơ-sở chánh-trị của một Chánh-Phủ dân-chủ.

Chúng tôi đã chứng tỏ cho những đồng bào bị kìm hãm ngoài Bắc biết rằng chúng tôi có thể thực-hiện những điều tốt lành ấy mà không phải dùng đến áp-bức cộng-sản.

Hiện nay, ở đây, tiền tuyến của Thế-giới tự-do, tuy bị nạn áp-bức đó hăm dọa không ngừng, chúng tôi vẫn đang cố tâm cải tiến nền kinh-tế của chúng tôi. Đường còn dài, khó khăn còn nhiều, và đồng-bào chúng tôi còn phải tiếp-tục hy sinh trong nhiều năm nữa. Nhưng những vấn đề ấy là những cuộc thách thức chúng tôi. Chúng tôi đối phó với lòng tin-tưởng và kiên-quyết.

Chúng tôi cảm kích Quý Quốc đã triệt-đề ủng hộ chúng tôi về tinh-thần và vật-chất, nhất là trong những giờ phút khó-khăn nhất trên đường tranh-đấu của chúng tôi.

Sát cánh với các nước trong Thế-giới tự-do, nước Việt-Nam sẽ tiếp tục chiến-đấu để củng-cố an-ninh, bảo-vệ tự-do và thực hiện hòa-bình.

Thưa Ông Phó Tổng-Thống,

Khi Ngài đến viếng Việt-Nam lần trước, chúng tôi còn là một xứ thuộc địa. Ngày nay, Ngài đến viếng một nước Cộng-Hòa tự-do và độc-lập. Chúng tôi lấy làm hãnh diện tiếp Ngài trên đất nước chúng tôi.

Thưa Quý Bà, Quý Ông,

Tôi xin mời Quý Bà, Quý Ông nâng cốc chúc mừng Tổng-Thống EISENHOWER sức khỏe và nhân-dân Mỹ thịnh vượng. (¹)

NỘI - TRỊ

Ngô Tổng-Thống làm bồn-phận công-dân, đi bầu-phếu ngày
tổng tuyên-cử thành-lập Quốc-Hội Lập-Hiến, ngày 4-3-56

III

NỘI-TRỊ

Huấn-từ của Thủ-Tướng trong dịp lễ khai-mạc Đại-Hội Liên-Đoàn Công-chức Cách-mạng Quốc-gia (8-7-1955)

Anh chị em Công chức Cách mạng Quốc-gia,

Tôi rất hân hoan dự lễ khai mạc Đại hội toàn quốc Liên đoàn Công chức Cách mạng Quốc-gia.

Tôi thân ái ngỏ lời chào mừng các đại diện các tỉnh đã về họp mặt ở đây, biểu dương ý chí đoàn kết và thống nhất.

Người Công chức cách mạng quốc gia là người đã có ý thức về nhiệm vụ của người cán bộ gương mẫu trong chính quyền, đứng lên hàng tiền phong của Công-chức, tự cải tạo bản thân và thúc đẩy tất cả các bạn đồng nghiệp trên con đường phục vụ Chánh nghĩa.

Tự kết hợp thành đoàn Công chức Cách mạng Quốc-gia không phải là để bảo vệ quyền lợi và địa vị riêng tư, người công chức Cách mạng Quốc-gia kỳ vọng theo đuổi những mục đích cao quý: xây dựng Quốc-gia, phục vụ đồng bào.

Có một tư tưởng Quốc-gia dứt khoát, một quan niệm phục vụ đứng đắn, anh chị em phải nhanh tiến trên con đường sửa đổi lề lối làm việc, luôn luôn học tập để thấm nhuần chánh sách và chủ trương của Chánh Phủ, tích cực phổ biến sâu rộng trong nhân dân, để cho kế hoạch hoạt động của Chánh Phủ được thực hiện kịp thời và đúng mức.

Liên đoàn Công-chức Cách-mạng Quốc-gia thành lập, đánh dấu một sự chuyển hướng mới về tinh thần ấy trong giới Công-chức, các anh chị em phải nuôi dưỡng, phát huy tinh thần ấy trong hành động hằng ngày của mỗi người.

Được như thế, các anh chị em góp phần không nhỏ vào công cuộc Cách mạng, và sẽ xứng đáng là những công bộc của nhân dân.

Tôi chân thành chúc đại-hội thành công, và nhờ các đại biểu, khi trở về, sẽ chuyển lời tôi hỏi thăm đồng bào.

Ngô Thủ-Tướng kêu gọi đồng bào nên tránh mọi cử chỉ sai lạc. (21-7-55)

Quốc dân đồng bào,

Cuộc biểu tình hôm qua tại Thủ đô là một bằng chứng tỏ rõ ý chí cương quyết chống Cộng của toàn dân. Nhưng một vài việc đáng tiếc đã xảy ra tại khách sạn « Majestic » và khách sạn ở Đại lộ Trần-Hưng-Đạo.

Trong số hơn một trăm ngàn người tham gia, biểu lộ một tinh thần quốc gia sáng suốt và một kỷ-luật chặt chẽ, có một thiểu số phỏng độ 100 người đã đột nhập hai khách sạn nói trên là nơi mấy hôm nay, sĩ-quan liên lạc của Việt-Cộng thường lui tới.

Trái với những tin tức báo chí xuyên tạc, chỉ có sự hư hại vật chất xảy ra trong một bầu không khí mà mọi người đều bị kích động. Những điều đáng tiếc ấy làm cho Chánh-Phủ phải bồi thường ngay những thiệt hại.

Quốc dân đồng bào,

Tôi hiểu rõ tâm tình của đồng bào và chí cương quyết của đồng bào chống lại Cộng sản.. Tuy nhiên dịp này, tôi nhắc nhở đồng bào hãy luôn luôn tránh mọi cử chỉ sai lạc chỉ có thể làm cho chúng ta bị hiểu lầm, và lợi cho đối phương là bọn Cộng sản mà thôi.

Chánh-phủ đã ra lệnh điều tra để tìm thủ phạm những vụ đáng tiếc ấy, và áp dụng những biện pháp cương quyết để những vụ như thế không xảy ra nữa. Chánh-phủ cũng yêu cầu các đoàn thể chính-trị kiểm soát chặt chẽ hàng ngũ của mình để loại trừ các phần tử vô kỷ luật, hành động không suy xét, làm phương hại cho lập trường quốc gia.

Tôi tin ở tinh thần kỷ luật và lòng yêu nước sáng suốt của đồng bào.

Diễn-từ của Thủ-Tướng nhân dịp kinh-lý Sóc-trăng (22-7-1955)

Đồng - bào thân - mến,

Trải những năm chinh-chiến vừa qua, so với các tỉnh khác ở miền Tây Nam-Việt, tỉnh Sóc-Trăng tương-đối được an-ninh hơn.

Đồng-bào Nam-Việt, kể cả anh chị em thiểu số Miên, đã chung sống dễ-huê, trong tình tương-thân tương-ái và chặt-chẽ đoàn-kết.

Số sản-xuất trong mùa mới rồi tỏ rằng đồng-bào ở đây đã cần-cù canh - tác, mặc dầu các điều - kiện vật - chất và tinh thần không được mọi phần đầy đủ.

Chính-Phủ Quốc-gia quyết cải-thiện các điều-kiện ấy và đem lại cho nông dân một sự phồn-thịnh hơn trong cảnh thái-bình.

Vì vậy, Chính-Phủ mạnh mẽ thúc-đẩy việc cải cách điền địa yếu tố hệ trọng nhứt trong chương-trình chấn-hưng kinh-tế quốc-gia và cải-tạo xã hội.

Cải-cách điền địa sẽ nâng cao mức sống của nông dân và tá điền, giúp họ lần lần có thể trở nên những tiểu điền-chủ sau này.

Sự cải-cách ấy phù-hợp với trào-lưu tiến-hóa của xã-hội, dung hòa được quyền-lợi của địa chủ với nông-dân, theo nguyên-tắc công-bình xã-hội.

Như vậy, các chủ-điền chẳng nên cố chấp luyến tiếc một thời đã qua, trái lại nên tỏ ra có tinh thần đoàn thể, có óc tiến bộ, để ruộng đất mình được cày-cấy khắp nơi huê lợi được tăng gia, nhân dân được no ấm, tức là giúp cho cuộc cải cách điền địa thành công mỹ-mãn, đánh tan mọi mưu-mô của bọn Cộng-Sản chia rẽ giai cấp giữa các tầng lớp nhân dân.

Phần anh em nông dân, đã được Chính-Phủ bảo đảm quyền lợi cho mình, tất sẽ tôn trọng quyền lợi của địa chủ để thực hiện sự tiến bộ nhịp nhàng của toàn dân trên con đường Phục hưng.

Để chấn-hưng nông-nghiệp, Bộ Canh-Nông cấp-phát cho đồng bào một số nông cụ, hạt-giống, phân bón, thuốc giết bọ. Các cán bộ của Nha Khuyến-Nông và cải-cách đời sống thôn quê có nhiệm vụ gần gũi đồng-bào, tìm hiểu nhu-cầu và khả-năng của đồng-bào, để làm thỏa-mãn những nhu-cầu và phát triển những khả-năng đó.

Các đoàn phụ nữ cải thiện sinh hoạt thôn quê cũng sẽ được thành lập để hướng dẫn các bà nội trợ trong công việc vườn tược, thủ công, bếp nước, vệ sinh, nhà ở, ăn mặc.

Bộ Canh-Nông đã dự định một chương trình sửa chữa đập Bấy giá, Tổng-cảng, Ngân-Rò để ngăn nước mặn, khiến cho đồng bào có thể cày cấy trên một diện tích mấy ngàn mẫu ruộng hiện giờ còn phải bỏ hoang.

Đồng-bào thân mến,

Tôi yêu cầu đồng bào vững lòng tin tưởng vào tương lai của đất nước, và cương-quyết đối phó với bọn Cộng sản chỉ tuyên truyền lừa dối để đưa dân-tộc vào vòng vô sản và nô lệ. Với đức tính cần cù của dân tộc ta, với sự giúp đỡ của các nước dân chủ bạn, Chính Phủ nhất định sẽ đem lại cho đồng bào cảnh an cư lạc nghiệp, kinh tế phồn thịnh, trong một chế độ thực sự tự do và dân chủ.

Tôi thành thực cảm ơn bà con tỉnh nhà đã tiếp đón tôi nồng hậu, và xin thân ái chào hết thầy đồng bào.

Diễn-từ của Thủ-Tướng tại chùa Miên dịp kinh-lý Sóc-Trăng (21-7-55)

Thưa Sư Cụ,
Thưa Ông Đại-diện,
và anh chị em thiếu số Miên,

Tôi lấy làm hân hoan được Quý Vị và anh chị em Miên tiếp rước tôi một cách nồng hậu, tại ngôi chùa lớn nhứt tỉnh Sóc-trăng.

Trong một năm chấp chánh, Chánh-Phủ luôn luôn quan tâm đến đời sống của người Miên cũng như người Việt. Một bằng chứng rõ rệt là khi đem áp dụng Luật GẢI-CÁCH ĐIỀN-ĐỊA thì người Miên cũng như người Việt đều được hưởng quyền lợi ngang nhau.

Như vậy, người Miên và người Việt chung sống đề-huê và tôi tin rằng tình tương-thân tương-ái đó càng ngày càng thêm chặt chẽ.

Tôi thành thật cảm ơn Quý Vị và thân-ái chào Quý vị cùng tất cả anh chị em thiếu số Miên.

Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng đọc trong dịp kinh-lý Cần-thơ (23-7-55)

Đồng bào thân mến,

Thị xã Cần-Thơ đã nổi danh xưa là Thủ-đô miền Tây của Nam-Việt. Nhưng mấy năm gần đây, Cần-Thơ lại nổi danh là căn cứ của một đám người ngoan-cổ, tay sai của ngoại bang, và đã hà hiếp cướp bóc sát hại lương dân, dựa nơi lòng tin ngưỡng của đồng bào để tạo lập một sự giàu sang trên đau khổ của dân chúng.

Ngày nay bọn phiến loạn ấy đã bị Chánh Phủ trừng phạt, hàng ngũ của chúng đã bị tan rã trước tinh thần dũng cảm của binh đội Quốc-gia.

Hôm nay tôi đến thăm đồng bào. Khi tôi thấy trên mặt mọi người lộ vẻ vui tươi, thì tôi đã hiểu, trái cân nặng mà trước kia thị xã Cần-thơ bị đè áp, cái ác khí của đám phiến loạn còn đồ mà mỗi gia đình tại đây phải phụng thờ trong mấy năm, ngày nay đã tiêu tan và nỗi vui mừng, niềm hạnh phúc của đồng bào, chính cũng là của tôi vậy.

Tôi cảm ơn Ông thị-xã-trưởng đã kể qua công trình và kết quả của Chánh-Phủ Quốc-gia do tôi lãnh đạo và thấu thập được trong một năm tranh đấu. Chúng ta đã đập phá và bước qua được những thành trì kiên cố từng giam hãm chúng ta gần một thế kỷ. Chúng ta đã thắng được bao nhiêu trở ngại để đưa Quốc-gia yêu quý của chúng ta đến chốn vinh quang ngày nay.

Nhưng đường còn dài, còn xa. Trên con đường ấy còn đầy chông gai và cạm bẫy. Sự cố gắng không ngừng của tôi sẽ vô hiệu quả nếu đồng bào không cố gắng siết chặt hàng ngũ để cùng tôi củng cố lập trường Quốc-gia hàn gắn những vết thương của xứ sở, xây dựng một tương lai tươi sáng và đem hạnh phúc lại cho toàn dân.

Tôi mong muốn đồng bào nhận định rõ rệt đường lối mà Chính-phủ do tôi lãnh đạo đã vạch ra, lấy tự do và hạnh phúc của nhân dân làm mục tiêu tranh đấu. Lập trường của chúng ta, chính là lập trường của cả thế giới yêu chuộng tự do và vì vậy chúng ta đã được sự ủng hộ và khuyến khích rất nhiều.

Tôi tin chắc rằng đồng bào sẽ vạch mặt và loại trừ bọn Cộng-sản vô thần đang làm le bán đất nước ta cho Nga, Hoa. Đó là một tai họa vô cùng lớn lao mà nhiều nước hiện nay đang gánh chịu, với sự đau khổ vô tận của dân chúng các xứ ấy; ách độc tài thật là vô cùng khốc hại. Lãnh thổ Việt-Nam ta trên vĩ-tuyến 17 hiện nay cũng lâm vào cảnh ấy. Hàng triệu đồng bào đã di-cư vào Nam, bỏ ruộng vườn nhà cửa, mồ mả tổ-tiên, không ngoài ý chí đi tìm chính nghĩa và tự do.

Đồng bào thân mến chớ nên nghe lời xuyên tạc của Cộng-sản và sẽ thấy rằng trên đây đất Việt-Nam này, một hột giống xấu không bao giờ đem lại cây quả tốt được.

Đồng bào hãy tin nơi lịch sử thiêng liêng, oai hùng của chúng ta, hãy tin nơi sự sáng suốt và kiên nhẫn của Chính-Phủ, rồi cùng nhau chúng ta sát cánh nhau tranh đấu.

Được vậy ta sẽ không hổ cùng non sông, và tương lai của nước nhà sẽ sáng lạn.

Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Long-xuyên (1-8-1955)

Đồng-bào Long-xuyên thân mến,

Thề theo ý nguyện của đồng bào, với sự ủng hộ của toàn dân, Quân-đội anh dũng của chúng ta đã quét sạch khỏi miền Tây những quân phiến loạn từ mấy năm nay áp bức bóc lột đồng bào.

Tôi sung sướng đến đây thăm viếng đồng bào, đồng thời quan sát tại chỗ, cùng trừ liệu ngay những biện pháp cải thiện sinh hoạt của đồng bào.

Như tôi đã tuyên bố trước đây, vấn đề cải cách điền địa ngày nay đã vào giai đoạn thực hiện, nên từ hôm 10 tháng 5 năm 1955, một Bộ riêng biệt đã được thiết lập để chuyên trách về cải cách điền địa.

Bộ này đã thành lập các ủy-ban nông-vụ, Tỉnh, Quận, Tổng. Một số cán bộ cải cách điền địa, mới được đào tạo sẵn sàng chỉ dẫn cho đồng bào mọi điều. Tôi chắc chắn đồng bào Long-xuyên sẽ hăng hái hiệp lực cùng Chính-phủ thực hiện mau chóng chương trình cải cách điền địa, mà mục đích là giảm trừ những bất công xã hội, nâng cao mức sống nhân dân, giúp cho bần-nông tá điền nên tiểu điền chủ, giúp điền chủ hưởng thêm hoạt động về các ngành

công-kỹ-nghệ trong khuôn khổ kế hoạch chấn hưng kinh tế nước nhà. Các Hợp-tác-xã sẽ được thành lập để cho sự dự trữ và tiêu thụ nông sản của đồng bào được cải thiện và những tiền lợi về các việc mua bán đó sẽ trở về tay các đồng dân sản xuất.

Mặt khác, Bộ Canh-Nông theo đuổi mục đích cải thiện nghề nông, áp dụng các phương pháp mới để sản xuất nhiều, mà đỡ tốn công. Bộ đã giúp nông dân ở đây ba máy cày, mùa này đã cày được 500 mẫu ở Thanh-Quới. Đối với 1.740 gia đình đồng bào định cư, các phương tiện đã được cung cấp để khai thác hơn 10 ngàn mẫu đất bỏ hoang vì thời cuộc.

Bộ Canh-nông cũng sẽ lựa chọn các thứ lúa giống, lúa sạ, lúa gián để hoặc cấp phát, hoặc bán lại cho đồng bào làm mùa, và sẽ giúp các nhà chăn tằm dệt vải ở các miền Chợ-Mới, Chợ-Thủ v.v... có những phương-tiện tiếp-tục nghề cũ.

Chánh-Phủ cũng đặc-biệt chú ý đến sức khỏe và các điều-kiện vệ-sinh của đồng-bào nông-thôn. Bộ Y-tế và Xã-hội sẽ cấp phát thuốc men cho đồng-bào, và trợ cấp tiền bạc cho những nạn-nhân cuộc biến-động của loạn-quân.

Đồng-bào thân-mến,

Tỉnh Long-Xuyên xưa nay vẫn giữ một địa-vị quan-trọng trong việc sản-xuất lúa gạo nước nhà. Chánh-sách điền-địa mới sẽ được tích-cực áp-dụng để tăng-gia sản-xuất, nhờ sự tiến-bộ của đồng-bào nông-dân cũng như tinh-thần hiểu biết giữa tá-điền và chủ-điền.

Bia Núi Sập còn ghi công người xưa từ đất Nam-Ngải tới đây, hiệp sức với đồng-bào phá rừng vỡ ruộng, đào sông lập ấp. Ngày nay với nền an-ninh trở lại, đồng-bào hãy noi gương cũ, chớ bỏ phí tấc đất nào, hãy triệt để khai thác mọi nguồn lợi. Nếu không đủ vốn, đồng bào hãy tổ-chức hợp-tác-xã để chung sức khai-khẩn đất hoang.

Đồng-bào hãy đề ngoài tai những lời tuyên-truyền xảo-trá của Cộng-sản. Bọn chúng phá-hoại và tiêu-thổ, chúng ta xây dựng và kiến-thiết. Bọn chúng chia rẽ giai-cấp để thống-trị độc-tài. Chúng ta đoàn-kết toàn dân để sống tự-do trong tình tương - thân tương - ái, cốt phối-hiệp khả-năng của mọi tầng lớp để khuếch-trương thêm đời-

đảo di-sản quý-hóa của tiền-nhân. Đồng-bào hãy sát cánh với các cơ-quan chính-quyền và quân-đội để tổ-giác và loại trừ những tên phiến-loạn hay cộng-sản phá-hoại hạnh phúc của đồng-bào.

Chánh-Phủ quyết tâm nâng đỡ đồng-bào.

Với những đức-tính truyền thống của dân ta, với sự viện-trợ dồi-dào của các nước dân-chủ bạn, nhứt định chính sách cải-cách ruộng đất do Chánh-Phủ chủ-trương sẽ thành công mỹ-mãn, đời sống của đồng-bào được thanh-bình và vui-vẻ hơn, kinh-tế nước nhà phồn-thịnh, xã-hội Việt-Nam tiến-hóa kịp các nước ngoài.

Tôi thân-ái chào hết thầy đồng-bào trong tin-lưỡng ấy.

Diễn-từ của NGŨ Thủ-Tướng đọc tại Châu-Đốc (2-8-1955)

Đồng-bào CHÂU-ĐỐC thân-mến,

Hôm nay, tôi về đây thăm viếng đồng-bào, đồng thời quan-sát tại chỗ tình-hình đồng bào nông-dân và nghiên-cứu những biện-pháp thích-hợp để cải-thiện mau chóng đời sống của đồng-bào.

Như đồng-bào đã rõ, mọi công-cuộc kiến-thiết chỉ có thể tiến-hành có hiệu-quả một khi an-ninh đã trở lại. Vì vậy theo khát-vọng của toàn dân, Quân-Đội Quốc-Gia anh-dũng đã quét sạch quân phiến-loạn trước đây đã chiếm-cử nhiều tỉnh phi-nhiều miền Tây Nam-Việt và cản-trở chương-trình cải-tạo xã-hội của Chánh-Phủ. Nay miền Tây đang trở lại an-ninh phú-cường, tỉnh Châu-Đốc cũng như các tỉnh khác trên toàn lãnh thổ Việt-Nam Tự-Do đang kiến-thiết lại dưới sự diu-dắt bảo-vệ của Chánh-Phủ Quốc-Gia.

Đã đến lúc chúng ta phải nghĩ đến công-cuộc gây lại thịnh-vượng cho vùng này, để cải thiện mức sinh-hoạt của nhân-dân.

Biết rõ những nỗi khó-khăn của đồng-bào, Bộ Canh-Nông đã giúp đồng-bào định-cư mười ngàn gia lúa giống để khai-thác ba ngàn mẫu đất hoang.

Biết rằng đồng-bào cần nông-cụ, hạt giống, thuốc giết chuột, giết sâu, lát nữa Chánh-Phủ sẽ phát cho đồng-bào những thứ ấy, theo đúng những số mà Ông Tổng-Trưởng Bộ Canh-Nông vừa tuyên-bố.

Nha « Khuyến-Nông và Cải-Thiện đời sống thôn-quê » của Bộ Canh-Nông đang đào-tạo những Cán-Bộ sẽ đi sát cánh với đồng-bào để giúp đỡ đồng bào hoặc bằng hiện-vật, hoặc bằng cách chỉ-dẫn những phương-pháp tối-tàn. Những Hợp-tác-xã cũng sẽ được thành-lập để đồng-bào có đủ phương-tiện trong những buổi khó-khăn đầu, và về sau làm việc tập-thể dễ tự-lúc.

Chỉ có cách nâng-cao mức sản-xuất mới cải-thiện được đời sống của nông-dân.

Đi đôi với chương-trình canh-nông, có chương trình Cải cách Điền Địa là một công cuộc quan trọng nhất trong giai đoạn hiện tại để cải thiện xã hội nông dân. Chánh-Phủ đã ban hành quy chế tá điền đảm bảo cho anh em tá điền những quyền lợi như địa tô hợp lý, quyền lưu canh, quyền đại diện ở các Ủy-Ban Nông-Vụ. Những sự viện trợ khác như cho vay tiền làm mùa, mua trâu bò cày, phát không nông cụ v.v... sẽ giúp đỡ tá điền nâng cao mức sống và để dành được nhiều tiền hơn trong công việc canh nông của mình. Những ai muốn khai khẩn đất hoang mà không đủ phương tiện, Chánh-Phủ sẽ giúp lập hợp-tác xã sản xuất.

Chánh-Phủ cũng từ tính sẽ bán dần các công điền thổ cho đồng-bào bản nông tá điền để có cơ hội trở thành Tiểu điền chủ, cũng như sẽ từ tính việc mua rồi bán lại cho nông dân tá điền những ruộng đất dư của các điền chủ.

Đồng thời những quyền lợi chính đáng của giới điền chủ phải được luật pháp bảo vệ vì mục đích công cuộc CẢI-CÁCH ĐIỀN-ĐỊA của Chánh-Phủ Quốc-Gia chỉ nhằm mục đích giảm trừ những bất công xã-hội mà thôi. Nhiều nước chung quanh ta như Nhật-Bản, Đài-Loan, Phi-Luật-Tân đã thực-hiện CẢI-CÁCH ĐIỀN-ĐIỆN. Chúng ta khởi

sự thực-hiện giai đoạn đầu về công cuộc cải cách quan hệ ấy. Chúng ta cần phải tích cực thi hành để tranh thủ thời gian, mau chóng đem lại cho đồng bào nông thôn một đời sống phong phú trong Tự-Do Dân-chủ.

Vấn đề sức khỏe của đồng bào nông thôn cũng được Chánh-Phủ đặc biệt lưu tâm. Lát nữa Bộ Y-tế và Xã-Hội sẽ tặng đồng bào thuốc men và sẽ giúp tiền cho những nạn nhân chiến cuộc.

Đồng bào hãy xiết chặt hàng ngũ, hãy hiệp-tác mật thiết với các cơ-quan chánh-quyền và quân-đội, để duy trì an ninh và thực hiện chương-trình cải tạo nông thôn. Đồng bào hãy tố giác và loại trừ những tên phiến loạn cướp bóc cũng như những tên cộng-sản phản-bội Tổ-Quốc và đồng bào.

Trước khi dứt lời, tôi thân-ái chào toàn-thể đồng-bào Châu-Độc và cảm ơn đồng bào đã đón tiếp tôi niềm nở như vậy. Tôi mong mỗi đồng bào lĩnh nhà, dòng dõi Việt cũng như thiều số Miên, luôn luôn tồn-nhượng, chặt-chẽ đoàn kết, dất-diu nâng đỡ nhau, hầu gây-dựng hạnh phúc chung.

Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc ở buổi hội họp các Công-chức tại dinh Độc-Lập (8-8-1955)

Nhân hôm nay hội họp đông đủ các vị có trách nhiệm tại các Bộ, Phủ, Toà, tôi muốn nói với quý vị về nhiệm-vụ, thái-độ, và tác-phong của người công chức Quốc-gia. Đây là kinh nghiệm của một người không xa lạ gì với công việc hành-chánh trong nước.

I — Nhiệm-vụ của người công-chức

— Công-chức là gì ?

Công-chức là người có năng-lực chuyên-môn, có ít nhiều kinh-nghiệm mà Chính-Phủ tuyển lựa để thi hành các chỉ thị của Chánh-Phủ ngõ hầu thực hiện những nhiệm vụ của

Chính-Phủ đối với Tổ-Quốc và Nhân-dân. Theo danh từ mới, người Công-chức chính là Cán-bộ mọi ngành (hành-chánh, quân-sự, kinh-tế, văn-hóa, chuyên-môn v... v...) của Chánh-phủ luôn luôn trung-thành với Chánh-Phủ Quốc gia và triệt-đề tuân theo kỷ-luật.

Chánh-Phủ đã đặt ra bốn nhiệm-vụ trọng yếu :

- Củng-cố độc-lập
- Bảo-vệ tự-do
- Xây dựng dân-chủ
- Cải-tiến Xã-hội.

Công-chức là người của Chánh-phủ để thực hiện bốn nhiệm-vụ ấy. Vậy Công-chức phải đem hết tâm lực để làm tròn nhiệm-vụ do đó mà Chánh-Phủ đã tuyển-lựa Công-chức. Người Công-chức được hưởng nhiều quyền lợi về vật-chất cũng như về tinh-thần. Vậy người Công-chức phải làm sao cho xứng đáng được hưởng những quyền lợi ấy.

Trước hết công-chức Quốc-gia phải xác định thái-độ chánh-trị nghĩa là :

- Dứt khoát tư-tưởng về lập trường chánh-trị
- Và định rõ quan niệm phục-vụ trong mọi công-tác.

II.— Thái-độ chánh-trị của Công-chức Quốc-gia

1) Người Công-chức Quốc-gia phải dứt khoát tư-tưởng.

— Trước hết tôi nói đến nhiệm-vụ của người Công-chức Việt trong lúc này : trước hiểm-họa xâm-lăng, trước sự suy vong của nền thống-trị bởi một chủ thuyết độc-lai ngoại lai, tức là Cộng-sản, mỗi người dân Việt đều có nhiệm vụ trọng-đại đối với Quốc-gia nghĩa là phải tự-mình đảm nhiệm công cuộc cứu quốc. Cho nên người Việt-Nam không thể nói trung lập trong giai-đoạn Cách-mạng này, nghĩa là không-thể thờ-ơ với cục diện Thế-giới, không thể lãnh-đạm với các biến-cổ lịch-sử trong nước.

— Nói tới công-chức là người có nhiệm vụ thực hiện nguyện-vọng của nhân-dân, thái-độ chánh-trị lại càng phải rõ rệt. Lẽ tất nhiên người Công-chức không thể có thái-độ phản-động nghĩa là không thể vô tình hay hữu ý làm tay sai cho những kẻ thù của Quốc-gia và Dân-tộc, cũng như mọi người dân, người công-chức phải chống đế quốc, chống

phong-kiến, chống Cộng-sản. Người Công-chức không thể có một thái-độ trung-lập, lưng-chừng được vì trung-lập, lưng-chừng tức là làm lợi cho những kẻ thù của Quốc-gia và Dân-tộc. Người Công-chức phải có một thái-độ dứt khoát, dứt khoát đứng vào hàng ngũ Quốc-gia, đem hết tâm lực tranh đấu để củng-cố Độc-lập chống ngoại xâm, bảo vệ tự-do, chống-chức-độ Độc-tài Cộng-sản, xây dựng Dân-chủ, chống mọi hình thức phong-kiến quan-liêu, cải tiến xã hội, chống mọi hủ-tục.

2) *Quan-niệm phục-vụ của người Công-chức Quốc-gia*

— Người Công-chức Quốc-Gia phục-vụ ai ?

Người Công-chức Quốc-Gia phải phục-vụ nhân-dân dưới sự lãnh đạo của Chánh-Phủ. Người Công-chức Quốc-Gia không phụng-sự một cá-nhân một đoàn-thể nào.

— muốn phục-vụ nhân-dân phải làm thế nào ?

Phải triệt-đề thi-hành mọi chỉ-thị của Chánh-Phủ và tuyệt đối tin-tưởng ở Chánh-sách của Chánh-Phủ. Có tin-tưởng và thi-hành triệt-đề thì quyền lợi nhân-dân mới được thực-hiện và bảo-đảm. Nếu Công-chức làm sai tức là nhân-dân bị thiệt-thòi và Chánh-sách không được thi-hành đúng đắn.

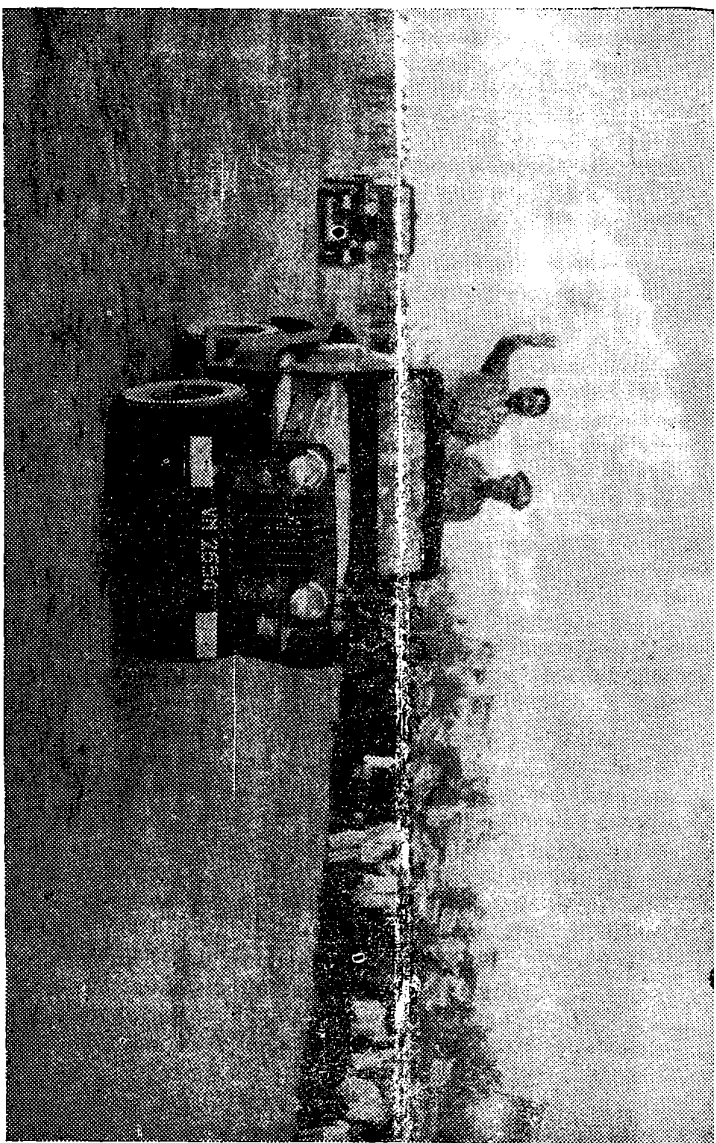
Lấy một tỷ dụ ; Cải cách điền-địa là chánh-sách đem lại quyền-lợi cho nông-dân, nếu công-chức không thi-hành, hoặc thi-hành không đúng thì đời sống tầng lớp nông-dân không được cải-thiện.

Một thí-dụ khác : một trong những chủ-trương của Chánh-phủ là xây-dựng Dân-chủ. Nếu công-chức bảo-thủ thái-độ và tác-phong quan-liêu thì nhân-dân sẽ không tin tưởng vào công-chức, và nghi-ngờ chánh-sách dân-chủ.

— Muốn phục-vụ nhân-dân thì phải tìm hiểu cái gì dân muốn ; cố thỏa-mãn những nguyện-vọng chánh đáng của dân, tránh những cái gì dân không muốn, bỏ những sự phiền hà, sách nhiễu nhân-dân, tỏ cho nhân-dân biết sự ân-cần đó, chúng ta muốn hiểu dân thì phải gần dân sát dân.

— Vậy người công-chức không những phải có một lập trường tư-tưởng dứt khoát mà còn phải có tác-phong làm việc đúng-đắn nữa.

..

Ngo Tông-Thống kinh-lý Đồng-Tháp-Mười
(Mặc-Hóa, 23-4-1956)

III.— Tác-phong của người công-chức Quốc-gia

Người công-chức Quốc-gia phải sửa đổi :

- Sửa đổi lề lối làm việc
- Phòng gian bảo mật

4) *Người công-chức Quốc-gia phải sửa đổi lề lối làm việc.*

Hiện nay, trong lề lối làm việc của công chức còn nhiều khuyết-điểm lớn. Đó là di sản của chế-độ cũ còn rơi rớt lại. Thí dụ : có một số công chức còn những khuyết điểm này :

Khuyết điểm 1 — Nặng về giấy tờ, quan liêu, hách dịch, chậm chạp, thiếu tinh thần trách nhiệm, làm việc tắc trách, không đi sát hoàn cảnh thực tế.

Khuyết điểm 2 — Làm việc lối thủ công, thiếu khoa học, nên hiệu năng kém, nhiều người mà làm ít việc.

Thiếu tổ chức phân công rành mạch hợp lý, thành ra thiên về tập quyền, thiếu Dân-chủ trong sự lãnh đạo, cấp dưới không rõ đường lối thi hành sai lạc, cấp trên ôm đồm, bao biện công tác mà vẫn không nắm vững tình hình công việc.

Có cơ-quan thì quá nhiều công chức trong khi các cơ-quan khác thì thiếu người giúp việc. Tại Trung-wong thì quá đông đảo mà tại địa-phương thì không có người. Cho nên phải điều động công chức một cách hợp lý hơn : các cơ-quan cần hoạt-động mạnh mẽ cho nhân dân như Cải cách Điền-địa, Canh-nông, Xã-Hội, Thông-tin, Thanh-niên phải được bổ sung. Các địa-phương, các tỉnh, quận, nhất là các làng xã phải được tổ-chức đầy đủ hơn bằng cách điều động nhân-viên ở Trung-ương về địa-phương.

Mấy năm trước, vì tình hình địa phương có nơi không được yên ổn nên công chức đều thích ở Thủ-đô. Ngày nay, không còn tình trạng đó nữa, không còn lý-do gì mà từ chối trốn tránh đi làm việc ở địa-phương. Muốn phục-vụ nhân dân phải về sát nhân dân.

Khuyết điểm 3 — Cục bộ, bè phái, thiếu phối hợp công tác giữa các cơ-quan, không động-viên được lực lượng quần chúng tham gia đồng đảo.

Khuyết điểm 4 — Kém đôn đốc kiểm-tra, nên không thi hành đến nơi đến chốn những chỉ thị, không rút được kinh nghiệm, không tìm được nguyên nhân của thành công hay thất bại.

Khuyết điểm 5 — Kém tinh-thần phụng-sự nhân-dân : chưa thật « chí công vô tư », chưa thật « liêm chính ».

Khuyết điểm 6 — Không cần kiệm : phong phí thời giờ đi trưa về sớm, việc đáng làm trong một giờ thì kéo dài thành một buổi, đọc sách, đọc báo, nói chuyện trong giờ làm việc, phong phí giấy tờ, không giữ gìn dụng cụ máy móc.

Người công chức Quốc-gia phải sửa chữa tất cả các khuyết điểm mới xứng đáng là những người công chức một Quốc-gia Độc-lập.

2) Người công chức Quốc-gia phải phòng gian bảo mật.

Hiện nay, Việt-Cộng và những lực lượng phản động phá hoại Quốc-gia đang âm mưu tung tay sai len lỏi vào hàng ngũ Công chức và nhân dân để phá hoại Chánh thể Quốc-gia, vì vậy người công chức Quốc-gia còn có nhiệm-vụ:

— Đề phòng gián điệp trà trộn vào hàng ngũ cơ quan và nhân-dân ;

— Bảo-vệ cẩn-thận tài-liệu của cơ-quan, giữ kín các công việc Quốc-gia để tránh sự phá hoại của địch.

Xưa nay việc phòng gian bảo mật chỉ giao-phó cho cơ quan an-ninh, nhưng muốn cho công việc ấy chu đáo hơn, đầy đủ hơn thì mỗi người công-chức Quốc-gia phải nhận thức thấy việc đó là hệ trọng mà mình có nhiệm vụ phải tự đảm nhiệm, phải xem cơ-quan mình như nhà mình. Muốn phòng gian bảo mật có hiệu quả, cần phải có sự hội ý của toàn thể nhân-viên trong cơ-quan vạch kế- hoạch tỉ-mỉ, tự mình khe-khắc với hành-động của mình, phê bình sửa đổi cho các bạn đồng-nghiệp nào sơ hở, lờn bãi, lơ-lĩnh, cẩn-thận trong việc làm và gìn-giữ tài liệu kiểm-soát sự ra vào, qua lại. Nhất là tuyệt-đối giữ bí-mật tin tức cơ-quan, cẩn-thận trong lời nói trong công việc, phối hợp với các cơ-quan có trọng-trách về an-ninh đề tổ giác kẻ phản-động. Người công-chức Quốc-gia vừa phải *kín đáo* vừa phải *trung thành* với Chánh-Phủ Quốc-gia, hai đức tánh cần thiết ấy đi liền với nhau như bóng với hình.

Công cuộc cải-tiến tinh-thần và lễ-lối làm việc không thể thực hiện nếu chúng ta không thấm nhuần lý-tưởng cầu tiến. Qua một thắng lợi chánh-trị, tinh-thần nhân-dân, tinh-thần Quân-đội lên cao, chúng ta phải đi trong hàng tiền phong của cao trào dân chúng, hay ít nhất cũng phải theo kịp bước tiến của nhân dân.

Chúng ta cải tiến đặng tạo nên gia-đình công chức mới, xứng đáng với một Quốc-gia Độc-Lập, thích hợp với công cuộc xây dựng Dân-chủ, trong một xã-hội tiến-bộ.

. . .

Nói tóm lại, người Công-chức Quốc-gia xứng đáng phải là một người :

1-) *Có tư-tưởng dứt khoát, có quan-niệm rõ-ràng*, chỉ biết phục-vụ Chánh-Phủ Quốc-gia và Nhân-dân, thấm nhuần lý-tưởng cấp-tiến, cùng với nhân-dân xây dựng một nếp sống mới.

2-) *Phải sửa đổi lễ lối làm việc* bởi bỏ những khuyết điểm, trau dồi ưu-điểm, học hỏi thêm về chính-trị và chuyên môn, đồng thời phải *phòng gian bảo mật*, đề bảo vệ cơ-quan, giữ-gìn mật, thắng mọi mưu-mô gián điệp phá hoại.

Tôi chỉ nói tới đại cương, tôi yêu cầu các ông sẽ cùng nhau nhận định, thật rõ-ràng đầy đủ thấm nhuần rồi thực hiện những ý-kiến kể trên.

Tôi chúc các ông thành công.

Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Đà-nẵng (26-8-1955)

Đồng-bào thân mến,

Tôi rất vui mừng đến viếng thăm Đà-nẵng, và rất cảm động vì sự đón tiếp nồng nhiệt của đồng-bào.

Tôi lại càng hân hoan nhận thấy tinh đoàn-kết mật thiết giữa đồng-bào Đà-nẵng và đồng bào di-cư : 65 ngàn người

Trong số non một triệu đồng-bào Bắc-Việt vì không thể sống dưới chế độ độc-lai và hà khắc của Việt-Cộng phải thoát vào vùng Quốc-gia, đã được đón tiếp và săn sóc lại đây.

Hàng ngày ở Thủ-Đô, tôi vẫn theo dõi sinh-hoạt và công tác của đồng-bào. Thanh-niên cách-mạng, lao-động nghiệp-đoàn, cán-bộ quân-chính, cùng toàn thể đồng bào, đã chứng tỏ trong nhiều dịp, nhất là bằng cách làm tròn nghĩa-vụ hàng ngày, lòng yêu nước nhiệt-thành, chí cương-quyết chống Cộng, trừ gian.

Tôi mong rằng đồng-bào tỉnh nhà càng ngày càng phát triển tinh-thần cao quý đó.

Đà-Nẵng, - với phố-xá đông-đúc, với cửa bể tấp-nập, với cổ-viên hiếm có, với Ngũ-hành-sơn phong-cảnh ngoạn-mục, - Đà-Nẵng là một trong những vị-trí trọng-yếu nhất của Việt-Nam tự-do, về phương-diện kinh-tế, quốc-phòng, cũng như về phương-diện khảo-cổ, du-lịch.

Chính-Phủ đang thi-hành tại đây những công-tác lớn, tốn phí hàng mấy chục triệu, cốt làm sao cho Đà-Nẵng trở nên một hải-cảng quốc-tế, giao-thông với năm Châu, đem thịnh-vượng và phong-phú lại cho cả miền Trung, đồng thời thành một căn cứ quân-sự hùng-mạnh, để bảo-vệ tự-do và an-ninh của đồng-bào.

Theo đuổi chương-trình nâng cao mức sống nhân-dân, Chính-Phủ lưu tâm đến mọi hoàn-cảnh của đồng-bào, nhất là những đồng-bào gặp bước khó khăn vì hậu-quả chiến-tranh những anh chị em lao-động tạm thời chưa có việc làm, những đồng bào di-cư chưa kiếm được sinh kế.

Những công-tác rộng lớn như sửa lại đường xá, đào kênh ngòi, tu bổ thương cảng, khuếch trương các trường bay v.v... sẽ thu hút hết số đồng-bào thất nghiệp và giúp cho mọi tầng lớp nhân dân khác có dịp kiếm thêm lợi tức.

Ngoài ra, Chính-Phủ còn cố gắng tăng gia sản xuất, hợp lý hóa chính sách ngoại thương và thực hiện lần lần công cuộc kỹ nghệ hóa. Những biện pháp đó sẽ khiến cho nền kinh tế quốc-gia mỗi ngày một thịnh vượng thêm lên, khiến cho toàn thể đồng bào có một đời sống xứng đáng.

Đồng bào nên để ý rằng chúng ta không lo thiếu phương tiện để áp dụng chương trình kinh tế. Từ thắng giềng dương lịch, chúng ta đã lấy lại các cơ quan phát hành tiền tệ và kiểm soát hối đoái: do đó Chánh-Phủ có thể can thiệp tích cực để bảo vệ những quyền lợi kinh tế của nhân dân. Sự viện trợ dồi dào của những nước dân chủ bạn lại càng làm cho công cuộc phục hưng kinh tế dễ dàng hơn nữa.

Như đồng bào đã biết, sau một năm tranh đấu thắng lợi, Chính-Phủ Quốc-gia đã thâu hồi được trọn vẹn chủ quyền. Vừa đây, nước Pháp thay đổi chính sách, đã cử một vị Đại-sứ lo việc ngoại giao bên cạnh Chánh-Phủ ta. Hiện thời phái đoàn của ta đang thương thuyết với nước Pháp để điều chỉnh các mối bang giao giữa hai Quốc-gia độc lập và bình đẳng.

Đồng bào hãy siết chặt hàng ngũ, cùng với Chánh-Phủ hoàn thành sứ mạng cứu quốc và kiến-thiết.

Đồng bào hãy hợp tác chặt chẽ với các cơ quan hành chánh, quân sự để loại trừ mọi phần tử phá hoại, duy trì an ninh, bảo vệ tự-do.

Tôi tin tưởng nơi lòng yêu nước nồng nàn, nơi khả năng dồi dào của đồng bào để đem xứ sở đến một tương lai hùng cường.

Thân ái chào toàn thể đồng bào Đà Nẵng.

Diễn-văn của Thủ-Tướng đọc tại Hội-An (Quảng-Nam) (26-8-1955)

Đồng-bào thân mến,

Đã từ lâu, tôi định về đây viếng thăm đồng-bào. Nay mới thực hiện được ý muốn. Tôi rất lấy làm hân-hoan.

Thật vậy, tuy nhiều năm xa-cách, hình ảnh đất Quảng-Nam yêu dấu vẫn còn in rõ trong tâm khảm tôi. Vì tôi đã từng sống ở đây, đã quen thuộc nước non này, là quê hương của biết bao anh-hùng ái-quốc.

Hôm nay, trở lại chốn cũ, tôi không khỏi bùi-ngùi tưởng nhớ tới những bậc tiền bối đã mở đường cho cuộc cách-mạng dân-tộc, cũng như nghĩ tới biết bao chiến-sĩ, cận lai, đã xả thân hy-sinh cho Độc-lập và Tự-do của giống nòi? Anh-linh các bậc ấy còn phảng-phất đâu đây. Tôi vô cùng cảm động khi đặt chân trên đất Quảng-Nam này.

. . .

Đồng-bào thân mến,

Qua chín năm trường dưới ách Cộng-sản, đồng-bào tỉnh nhà đã phải chịu đựng nhiều thống-khổ: nào nhà cửa phá-hủy, ruộng vườn hoang-phổ, nào gia-đình ly-lân, nông-công điêu-tàn. Thảm-cảnh đó không phải chỉ do nơi chiến-cuộc, mà còn là hậu-quả của chánh-sách hà-khắc của Việt-Cộng, chủ tâm bần-cùng-hóa nhân-dân để dễ thi-hành chế-độ độc-tài đảng-trị.

Để hàn gấn những vết thương đó, Chính-Phủ đã nghiên-cứu một chương-trình cải-tạo xã-hội, nâng cao mức sống nhân-dân. Trái với chính-sách đầu-tổ dã man, bóc-lột nông-dân của Việt-Cộng, Chính-Phủ Quốc-gia đang xúc-tiến một công cuộc cải-cách điền-địa hợp-lẽ công-bằng, thuận lòng nhân đạo.

Đồng bào ở đây lần lượt sẽ được cung cấp những phương tiện cần thiết cho nghề nghiệp của mình: nhà làm ruộng được cấp phát phân bón, thuốc giết sâu bọ, v.v..., được vay tiền để đỡ túng bấn trong khi làm mùa, được mượn vốn của Chính-Phủ để khai thác ruộng hoang. Nghề dệt đã từng làm nổi danh tỉnh nhà cũng sẽ được nâng đỡ: thợ dệt sẽ được cấp phát hoặc mua rẻ những máy dệt kiểu mới hiện đang đặt mua.

Mặt khác, Chính-Phủ lại xúc tiến các công tác đào kinh, xây đập, mở rộng diện tích canh tác.

Ngoài ra, Chính-Phủ sẽ giải quyết lần lần vấn đề giáo dục thanh thiếu niên tỉnh nhà bằng cách mở thêm trường ở các cấp.

Duy có một điều khiến tôi còn bận tâm, là tại đây còn có một số phiền loạn lẫn khuất trong vài vùng hiểm trở, thường quấy rối đồng bào lương thiện. Bọn này, vì tham

vọng cá nhân, vì nặng óc đảng phái, cam tâm gây hỗn loạn, phản bội lại quyền lợi của dân tộc. Tôi mong rằng đồng bào luôn luôn tỉnh táo triệt để giúp đỡ các nhà hành chính và quân sự trong việc diệt trừ bọn phá hoại đó, hầu duy trì lấy an ninh hạnh phúc cho gia đình. Tôi cũng kêu gọi những kẻ đã lầm đường lạc lối hãy mau mau tỉnh ngộ. Đại gia đình dân tộc vẫn đợi chờ họ, và sẽ lấy lượng khoan hồng đối với họ nếu họ biết cải hối.

Nhân đây, tôi công khai tỏ ý hài lòng đối với những anh em cựu đảng viên cộng-sản, đã sớm giác ngộ quyền lợi của đất nước và trở về với chánh nghĩa quốc gia. Lời thề ly khai đảng của những đồng bào này, trong những tháng vừa qua, đã tố cáo một cách hùng hồn tội ác của một chế độ độc tài vô nhân đạo đang đe dọa nền văn minh và chà đạp con người.

Đồng bào thân mến,

Tôi rất cảm động và cảm ơn đồng bào về sự đón tiếp nồng nhiệt mà đồng bào dành cho tôi hôm nay.

Một lần nữa, tôi nhắc lại rằng Chính-Phủ luôn luôn sẵn sàng tới đồng bào, và riêng tôi, tôi đặt rất nhiều tin tưởng vào lòng yêu nước nhiệt thành của đồng bào Quảng-Nam để hoàn thành cuộc cách mạng quốc-gia, thực hiện dân chủ, tự do và xây đắp hạnh phúc chung cho toàn dân.

Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Quảng-Ngãi (27-8-1955)

Đồng-bào thân mến,

Từ ngày tỉnh Quảng-Ngãi được giải-phóng thoát nạn Cộng-sản độc-tài, lòng tôi hằng hướng tới đồng-bào nơi đây; song vì mắc nhiều công việc, hôm nay tôi mới có dịp tới thăm. Tôi cảm ơn đồng-bào đã đón tiếp tôi đông đảo và nồng hậu.

Cũng như Quảng-Nam, Quảng-Ngãi là quê-hương của biết bao nhân-tài ái-quốc, liệt-tháo và hiền-ngang.

Trước kia, dưới sự thống-trị của nước ngoài, và gần đây, dưới ách chuyên-chế của Việt-cộng, đồng-bào tỉnh nhà đã nêu cao tinh-thần bất khuất và chí quật cường truyền thống của giống nòi. Vì tinh-thần ấy, biết bao nhà cách-mạng đã phải tù đầy; và mùa thu năm xưa, biết bao liệt-sĩ chân-chính ái-quốc đã phải bỏ mình dưới bàn tay khát máu của bọn Cộng-sản.

Tại đây hôm nay, tưởng niệm đến các vị anh hùng đó, tôi không khỏi bồi ngùi cảm động, mà chia sẻ nỗi đau thương cùng gia-đình những chiến-sĩ đã vì đại nghĩa bỏ mình.

Đồng-bào thân-mến,

Trải qua hơn chín năm trời, bị Cộng-sản chà đạp, nền kinh-tế tỉnh nhà hoàn toàn bị sụp đổ; tài-sản của nông-dân bị khánh-tận, sức lao-động bị khai-thác đến cùng độ; sức khỏe đồng-bào bị hoàn-toàn hy sinh.

Ngày nay, nước nhà đã hoàn toàn độc-lập, đang bước sang một giai-đoạn mới đầy hứa hẹn. Chính-Phủ Quốc-Gia quyết cải-thiện hẳn tình-trạng bi thảm nói trên, và cố gắng đem lại cho đồng-bào một đời sống tự-do, an vui, thịnh-vượng, xứng đáng với giá-trị con người. Kế-hoạch nhắm mục-đích này rất lớn, sẽ thực-hiện lần lần, theo từng giai-đoạn. Bước đầu là công cuộc cải-cách điền-địa. Trong địa hạt này, Chính-Phủ sẽ có những biện-pháp công-bình và nhân-đạo, khác hẳn với chính-sách tàn nhẫn, áp-bức và bóc lột của Cộng-sản.

Rồi đây, các bạn cày ruộng sẽ được hưởng phần hoa lợi xứng đáng với công lao của mình; các tá điền sẽ được giúp vốn, ruộng đất sẽ được triệt để khai thác.

Tôi kêu gọi toàn thể đồng bào nông dân, nên yêu thương giúp đỡ lẫn nhau, đừng có bao giờ chia rẽ, thù hằn. Tôi lại kêu gọi riêng các chủ điền, cần có tinh thần mới, lấy sự ấm no sung túc của tá điền làm một niềm vui cho mình. Vì chỉ có công lý xã-hội mới đưa đến hòa-bình.

Nhân dịp này, tôi muốn trình bày cùng các bạn mấy điểm chính trong kế hoạch kinh tế của Chính-Phủ.

Kế-hoạch ấy đã được nghiên-cứu kỹ càng và sẽ thi hành triệt để. Mục đích của chúng ta, là cấp tốc san phẳng những nỗi khó khăn do 15 năm chiến tranh đã tích lũy trên giải đất này. Chính-Phủ biết rõ rằng hiện nay có một số người, vì hoàn cảnh, đã lâm nạn thất nghiệp : Chính-Phủ sẽ cố gắng thi hành mọi biện-pháp thích hợp để thanh toán nạn đó. Những cuộc công tác lớn như sửa đường xá, đào kinh ngòi, xây cầu cống..., ngoài kết quả lập lại giao thông sẽ khiến cho một số đông công nhân, thương gia, kỹ nghệ-gia... kiếm thêm lợi tức. Nhờ ở sự viện-trợ dồi dào của các nước dân chủ bạn, việc thi hành các cuộc công tác lớn ấy sẽ không khó khăn gì cả.

Thế cũng chưa đủ. Chính-Phủ sẽ gắng sức nâng cao mức sống của nhân dân bằng cách tăng gia sản xuất về mọi phương diện : canh-nông, kỹ nghệ, ngư-nghiệp... Cả một chương trình kỹ nghệ hóa đang được nghiên cứu gấp rút để có thể thi hành trong một ngày rất gần. Có một vài người thắc mắc về chỗ chúng ta thiếu vốn để khuếch-trương kinh tế : đó là một sự ngộ nhận. Hiện nay các cơ-quan tiền-lệ, tín dụng đều thuộc quyền Chính-Phủ Quốc-Gia kiểm soát. Chỉ cần phối hợp hoạt động của các cơ-quan ấy và xử dụng một cách thích đáng những ngân khoản mà các nước bạn viện trợ cho ta, thì lo gì mà chúng ta chẳng thực hiện được nền thịnh vượng chung cho toàn thể xứ sở?

Riêng, ở Quảng-Ngãi đây, Chính-Phủ sẽ chú trọng đặc biệt tới việc chấn hưng nghề trồng mía và làm đường. trước kia đã bị Việt-cộng làm đình-trệ. Nghề này sẽ góp một phần lớn vào sự thịnh-vượng của tỉnh nhà.

Đồng-bào thân mến,

Trong mười năm trường, đồng-bào đã từng hy-sinh biết bao để giành độc-lập cho Tổ-Quốc và tự-do cho mỗi người. Đồng-bào đừng bỏ lỡ dịp củng cố con đường đã qua; phải kiên-quyết sát cánh với Chính-Phủ, Quân-Dàn-Chính nhất trí, hầu giữ vững độc-lập, tự-do.

Đồng-bào đã từng bị Cộng-sản chia rẽ để thống-trị và bóc lột quá tàn-nhẫn. Bây giờ đồng-bào cần đoàn-kết chặt-chẽ, đừng nghe những bọn lưu manh chánh-trị tuyên-

truyền xuyên-tạc, nhất tâm theo con đường chính là con đường đưa tới vinh-quang hạnh-phúc.

Tôi thân ái chào toàn thể đồng-bào Quảng-Ngãi và chúc đồng-bào mọi điều hạnh-phúc.

Huấn-từ của Thủ-Tướng cùng các cán-bộ Công-dân-vụ (5-9-1955)

Anh chị em cán bộ,

Khóa học tập đã mãn. Ngày mai, các bạn sẽ lên đường phục vụ nhân-dân.

Với danh nghĩa cán-bộ Công-Dân-Vụ, các bạn sẽ được phân phối đến các làng xóm xa gần, sống giữa lòng dân, phối hợp công-tác với các cơ-quan chính-quyền địa-phương để làm thỏa mãn những nguyện vọng chính-đảng của đồng-bào và xúc tiến công cuộc cải thiện dân sinh mà chính-phủ theo đuổi.

Trong nhiệm-vụ quan trọng ấy, các bạn phải luôn luôn chú trọng đến việc phổ biến và giải-thích cho nhân-dân thấu triệt chính sách của chính-phủ và bổn phận của mỗi công dân trong giai-đoạn hiện tại, hầu tạo nên một toàn-dân nhất trí và tích-cực tham-gia vào công cuộc chung : xây dựng nước nhà.

...

Trong dịp này, tôi không muốn làm một bài diễn văn như thường lệ mà chỉ muốn nói chuyện cặn kẽ và thân mật với anh chị em cán-bộ.

Chính sách của chính-phủ như thế nào, tôi đã từng bày tỏ nhiều lần cùng quốc dân, nhất là trong bản hiệu triệu nhân dịp Tết Ất-Mùi và lời tuyên bố truyền thanh ngày kỷ niệm một năm chấp chánh của tôi. Ở đây, tôi chỉ nhắc lại với anh chị em một vài nguyên tắc dẫn đạo hoạt động của chính-phủ.

Dân là căn-bản của quốc-gia.

Chế-độ mà chúng ta muốn là *chế-độ dân-chủ*, Chúng ta làm mọi việc vì dân, với dân. Hạnh-phúc của nhân dân là mối quan tâm và mục phiêu chính yếu của chính-phủ.

Muốn xây dựng hạnh-phúc cho nhân dân trước hết phải *thực-hiện công-bình*. Có công tất thưởng, có tội tất trừng. Nếu không, sẽ không có an-ninh, trật-tự. Chỉ biết thưởng hoặc khen mà thôi, tức là mị dân, dân cũng khinh mà quần cũng nhờn. Vì thế, Chính-phủ phải thi-hành luật-pháp, để bảo-vệ quyền-lợi chung và làm sáng tỏ công-lý. Công-lý sáng tỏ sẽ gây tin-trưởng cho mọi người. Anh chị em hãy luôn luôn nhớ điều ấy và cố-gắng khắc-phục nhân tâm để thành công trong sứ-mạng.

Tôn-trọng dân-chủ và công-lý xã-hội. Chính-phủ đang thi-hành những cuộc *cải-cách về mọi phương diện*, nhất là *cải-cách ruộng đất*, để ai ai cũng được hưởng một đời sống xứng đáng với phẩm-giá con người. Chính-phủ cố giúp sao cho mỗi người có đôi chút tài sản riêng, mới có thể tự lập về kinh-tế, Như thế là *bảo vệ quyền tự-do cho dân*.

Việt-minh Cộng-sản nói mọi tài sản là của chung của nhân-dân; nhưng kỳ thật, ai nấy đều bị bần cùng hóa và bóc lột triệt để. Con người, một khi đã mất hết phương tiện làm ăn, sẽ bị Đảng và chính quyền độc-tài sai khiến mà không còn phương thế nào để đối phó lại. Dưới chế độ của cộng-sản, con người hoàn toàn nô-lệ.

Lý-thuyết duy vật khinh miệt sinh-mạng con người. Lịch-sử đã từng ghi những việc làm của cộng sản sát hại hàng triệu sinh linh, nhưng chúng vẫn rầm rầm mà làm. Số người chết hại như thế, tuy lớn, song đối với những dân-tộc có hàng trăm triệu người, dân tộc ấy cũng còn có phương tồn tại. Chỉ như nước ta, dân số vốn vơn hơn 20 triệu mà cộng sản chủ-trương phá hoại, tàn-sát nhân-dân như vậy, tức là đưa dân-tộc đến chỗ tiêu diệt và biết đâu, rồi đây, dân-tộc ta dưới chế độ cộng-sản, chỉ còn là một kỷ-ni m bi đát trong lịch-sử nhân loại! Khi ấy, nếu cộng-sản còn chẳng trên đất Việt-Nam, thì cũng chỉ là những người cộng-sản ngoại lai, bọn lưu manh quốc-tế đến ở mà thôi.

. . .

Có kẻ nghĩ rằng : chỉ những nơi bị cộng-sản áp bức, mới hiểu rõ và chống lại hiểm họa ấy. Còn những nơi, như Nam-phần Việt-Nam chẳng hạn, cộng-sản yếu-thế trong buổi chiến-tranh, chỉ mới tuyên-truyền đường mật mà chưa thi-hành được chính-sách bạo tàn, nên người ta không nhận rõ chân tướng Cộng-sản và lơ hững với công cuộc chống cộng.

Điều ấy rất sai. Ở nhiều nước không bị cộng-sản cai-trị như nước Mỹ chẳng hạn, việc bài trừ Cộng-sản vẫn rất gắt gao, và tầng lớp chống cộng mạnh mẽ hơn hết lại là tầng lớp lao-công thợ thuyền.

Sở-dĩ như vậy, một là vì người lao-động những nước đó, nhờ tổ-chức xã-hội dân-chủ được hưởng một mực sống cao hơn nhiều, so với mực sống của nông-dân hay thợ thuyền trong nước cộng-sản. Nước Nga, mặc dầu là một nước rộng rãi, phì nhiêu, nhiều khoáng sản, thế mà mực sống chung ở Nga-sô thật là thấp kém, dân chúng lầm than dưới một chế-độc-tài chuyên-chế.

Hai là nhờ Chính-quyền và các cơ-quan ngôn-luận giải-thích sâu rộng, nên nhân-dân đã ý-thức rõ-rệt tai-họa ghê-gớm của độc-tài Cộng-Sản không đợi phải bị cai-trị rồi mới ý-thức.

. . .

Ngoài hiểm-họa cộng-sản là hiểm-họa lớn nhất phải loại-trừ, chúng ta còn phải đập tan mối nguy-hại khác gây nên bởi những kẻ chỉ biết có quyền-lợi ích-kỷ của riêng mình mà quên hẳn quyền-lợi tối-cao của dân-tộc.

Trong một nước dân-chủ, nhà cầm-quyền khi nào cũng phải nhận những lời phê-bình chỉ-trích xác-đáng của những phe đối lập. Nhưng người đối-lập cũng phải tôn-trọng tinh-thần dân-chủ, và phải có óc xây-dựng. Đối lập mà chỉ nghĩ đến tham-vọng riêng, chỉ muốn đảng-trị rồi dùng phương-pháp bất-chính, tuyên-truyền xuyên tạc đi đôi với những kẻ thù của dân-tộc, vu-khống Chính-Phủ, hay bạo-động, hòng uy-hiếp Chính-quyền hay dư-luận thế không phải là « đối-lập dân-chủ », mà là phiến-loạn, phản quốc, phản dân.

. . .

Trong khi phổ-biến chủ-trương và chánh-sách của Chính-phủ và giải-thích cho nhân-dân thấy đầu là tà-thuyết đầu là chính-nghĩa, người cán-bộ CÔNG-DÂN-VỤ có nhiệm-vụ làm cho đồng-bào nhận-định rõ và thi-hành đúng bổn-phận của người công-dân trong giai-đoạn này.

Nước muốn tiến, phải có sự *đồng-tâm nhất-trí* của toàn-dân. Muốn đồng tâm nhất-trí phải có một *lý-tưởng chung*, một *đạo-lý chung*.

Lý-tưởng chung của người Việt là yêu Tổ-quốc Việt, bảo-vệ độc-lập giang sơn xứ sở, nối chí oanh liệt của tổ-tiên và duy-trì cơ-nghiệp vĩ-đại mà bao nhiêu thế hệ đã dày công hy-sinh gây dựng và truyền lại cho chúng ta.

Đạo-lý chung của người Việt là yêu chuộng tự do, tôn trọng nhân phẩm, phát triển dân chủ và thực hiện công bình xã-hội.

Tất cả công dân Việt-Nam, muốn người như một, đồng tâm đồng đức, tích cực bắt tay vào việc, *trừ hại hưng lợi* cho quốc-gia dân-tộc.

. . .

Trên đây, tôi đã nói đến họa nô-lệ và diệt vong do bọn cộng-sản gây ra. Tôi cũng đã nhắc đến nạn phá rối trật tự và cướp bóc của bọn phong kiến phiến loạn. Một công dân Việt-Nam, trong giai đoạn này, phải cương quyết diệt trừ hai mối hại đó.

Có những bọn hèn-nhiát, không dám tỏ thái-độ chống cộng, bài-phong, không dám hoạt-động trừ hại, chỉ muốn thỏa-hiệp hay đầu hàng với kẻ thù, đề cầu an, mà mong bảo-toàn địa-vị và tài-sản riêng. Những kẻ đó đã làm to. Một khi Cộng-sản lan-tràn tới, hoặc bọn cướp-bóc, phiến loạn thống-trị áp-bức, thì chẳng những tư-sản của họ bị phá tan, quyền tự-do của họ bị uy-hiếp, mà cả đến mạng sống của họ chưa chắc được an-toàn ! Vì thời buổi này, mọi quyền-lợi trong xã-hội đều liên-hệ với nhau. Đại-cuộc quốc gia nếu không thành, chính-nghĩa nếu không thắng, thời không một cá-nhân nào, không một đoàn-thể nào có thể yên ổn và tự-do sinh-hoạt được.

. . .

Lại có những người hẹp trí, ích kỷ, còn giữ đã làm chia rẽ gây mối kỵ thù giữa đồng bào miền Nam với đồng bào Trung, Bắc.

Trong vụ đẹp bọn Bình xuyên, Năm Lửa, Ba Cụt là những bọn đã xây đài sân trên xương máu đồng bào; các chiến sĩ quốc gia Việt Nam, không phân biệt Trung Nam Bắc, đã đồng cam cộng khổ, diệt trừ phiến loạn để giải phóng đồng bào Nam-Việt khỏi ách bóc lột của chúng. Lúc ấy, bọn thụ động chủ bại chia rẽ kia, sao không ra khỏi ngôi nhà trường giả của họ mà xông pha góp phần cùng các chiến sĩ? Chỉ muốn cho kẻ khác hy-sinh liều chết để cho mình yên ổn, tuyên truyền chia rẽ chẳng phải là quá hèn nhát, ích kỷ, đã man và sâu mọt hay sao?

Người công-dân có bổn phận hiệp lực mật thiết với Chính quyền, quân sự cũng như hành chánh, để diệt trừ những mầm mống tai hại ấy.

Trừ hại, hưng lợi cho quốc gia, là nhiệm vụ chung của mọi người. Người công dân có bổn phận đóng góp và tham gia vào mọi công việc của nước nhà. Làm như thế, chính là để thực hiện hạnh phúc chung mà mọi người đều đồng hưởng.

Nước Việt-Nam, như các bạn đã biết, đứng vào một địa thế hết sức quan trọng, khả năng về kinh tế cũng rất dồi dào, các nước dân chủ bạn đều sẵn lòng giúp đỡ nước ta tiến triển trong Tự do và Dân chủ chân chính. Quốc dân nên trên dưới thuận hòa, cùng nhau góp sức để đạt đến mục tiêu ấy.

. . .

Sau bao nhiêu biến cố trong mấy năm nay, trước khúc quanh lịch sử hiện tại, người dân Việt, có thể ví như người bệnh đang mong chờ thuốc. Nếu không được giải thích về chính nghĩa, thế tất sẽ bị tà thuyết lung lạc, cũng như người bệnh, nếu không gặp lương y, sẽ uống lầm bất cứ món gì của kẻ cố làm đầu độc đem đến.

Anh chị em là cán bộ, cần phải đem các lẽ trên này, giải thích cho đồng bào thấu rõ. Có thể nói được rằng: nhiều điều lầm lạc trước đây, một phần lớn là do sự thiếu

giải thích gây nên. Có người đầy nhiệt huyết mà đi sai đường, cũng vì họ không biết đâu là chính nghĩa, đâu là thuyết.

Muốn giải-thích có hiệu-quả, việc làm phải đi đôi với lời nói. Các bạn hãy tự nêu gương người công dân kiểu mẫu.

Trước khi khuyên người khác giữ kỷ luật, các bạn hãy giữ kỷ luật đặt ra cho mình trước đã.

Trước khi hô hào dân chúng tương thân tương ái, và đồng tâm nhất trí, các bạn hãy sống với dân chúng, thành thực yêu đồng bào và hợp lực với họ trong mọi công việc.

Trên tôi đã nói : Chính sách của Chính-phủ là vì dân nhưng cũng *vớ dân*. Không có dân, mọi công việc đều không thành công được. Vì thế nên điều cốt yếu là phải khắc phục nhân tâm để đồng bào hăng hái trực tiếp tham gia công cuộc thực hiện nền dân chủ chân chính, cho toàn dân đồng tiến tới chỗ thanh bình hạnh-phúc.

Cán bộ Công dân phải đi đến chỗ đó. Các bạn hãy phát động một chiến dịch bác ái rộng rãi trong toàn dân. Muốn thắng, phải hoạt động, phải tranh đấu luôn luôn, nếu chỉ thụ động tất là chủ bại, tất sẽ thất bại.

. . .

Hỡi anh chị em cán bộ.

Quốc gia VIỆT-NAM đang trải qua một giai đoạn quyết liệt, định đoạt sự sống còn của dân tộc.

Các bạn hãy hăng diện được góp phần vào công cuộc cứu quốc và kiến quốc một cách mật thiết trong lúc này.

Thời bình, mọi việc yên xuôi, người tài đức, hy-sinh hoặc thi thố tài năng nhiều khi không được hiển hách. Giai đoạn tranh đấu hiện tại là cơ hội đặc biệt cho thế hệ thanh niên, Nam, Nữ, phát triển tài đức và ý chí, đem ra phụng sự đồng bào.

Tổ-quốc vinh quang, không phải chỉ nhờ « võ công, văn-trị » của các bậc anh hùng tên tuổi, mà còn do đức hy-sinh của bao nhiêu chiến sĩ vô danh nữa.

Các bạn hãy tỏ ra là những người thừa kế xứng đáng của bậc tiền nhân anh dũng, hăng hái nhận lấy sứ mệnh giúp đỡ đồng-bào trong buổi gian truân này với tất cả bầu nhiệt huyết của tuổi thanh-niên, để sớm đưa quê-hương yêu quý tới một tương lai tươi sáng.

Các bạn hoạt-động, không quản khó khăn lặn lội, vì các bạn biết rằng: *ích kỷ chỉ dẫn tới nô vong nhục nhã. Có hy-sinh và quả cảm mới mong tự cứu mình và cứu nước.* Hành động như thế tự hiểu và nhận lấy các điều kham khổ, không phải các bạn đại gì hơn những bọn hèn nhát, những kẻ du sinh. Vì trong những lúc thử thách như lúc này, liệu mình như thế mới khai được đường sống cho toàn dân.

Hiểu thấu nghĩa lý cao cả của đời sống, biết hy sinh để bảo vệ sự sống còn cho đồng loại! Bài học ấy, các bạn tìm thấy đầy đủ trong cuộc đời vị anh hùng dân tộc mà tôi đã chọn để đặt tên cho khóa này:

Võ-Tánh

Ước mong các bạn nối được chí lớn vị anh hùng và tâm hồn vị anh hùng sống lại trong tâm hồn các bạn!

Tôi chúc bạn thành công trong sứ mạng Cán-bộ CÔNG-DÂN.

Ngô Thủ-Tướng nói chuyện với nhân-viên các công sở tại Dinh Độc-Lập (10-9-55)

Các anh chị em,

Trước đây không bao lâu, ngày 8-8-55, tôi đã có dịp nói chuyện với các cấp chỉ-huy của anh chị em về nhiệm-vụ, thái-dộ và tác-phong của người công-chức Quốc-gia.

Hôm nay, tôi hội-họp anh chị em để ân-cần nhắc lại những điều thiết-yếu mà tôi muốn rằng bất cứ một nhân viên nào trong cơ-quan chính-quyền cũng phải biết rõ-ràng.

Các anh chị em là những nhân-viên phụ-thuộc, nhưng trách-nhiệm không phải là nhỏ. Bởi vì chính các anh chị em đang đem tất cả khả-năng góp phần xây-dựng Chính-quyền Quốc-gia.

Muốn đạt được điều ấy, một điều-kiện cần thiết là phải có một *tinh-thần đoàn-kết* giữa anh chị em. Thật thế, anh chị em chỉ có thể hăng-hái và tiến-bộ trong công việc khi nào có một tinh đoàn-kết thân ái ràng-buộc lẫn nhau, không bao giờ nghĩ tới sự chia rẽ Trung-Nam-Bắc do chính sách « chia để trị » của ngoại bang gây ra. Trung, Nam, Bắc đều là dân Việt, đều một giòng máu, đều phụng-sự Quốc-gia và Dân-tộc.

Tinh-thần đoàn-kết còn tỏ rõ ở chỗ công-chức gồm thành một đại gia-đình không phân biệt ngành này, hay ngành khác, cấp trên cấp dưới, trong ngạch hay ngoài ngạch. Người công-chức ở địa-phương nào, ở cấp nào, ở ngành nào, ở ngạch nào cũng đều đứng trong hàng ngũ công-chức Quốc-gia, làm việc cho Dân, cho Nước. Mà đã cùng chung một mục-đích thiêng-liêng ấy, thì đều đáng quý và có giá-trị như nhau. Có đoàn kết thì mới có sức mạnh và ngăn-ngừa được những tay sai của Việt-Cộng và những lực-lượng phản-động khác đang len-lỏi vào hàng ngũ công chức để phá-hoại Chính-Thể Quốc-gia. Vì thế, các anh chị em còn có thêm một nhiệm-vụ quan-trọng khác : *Phòng gian bảo mật*, nghĩa là :

— phải đề phòng gián điệp trà-trộn vào hàng ngũ cơ-quan và nhân-dân ;

— bảo-vệ cẩn-thận tài-liệu của cơ-quan, giữ kín các công việc của từng người phụ-trách, để tránh sự phá-hoại của địch.

Muốn phòng gian bảo mật có hiệu quả cần phải đặt kế hoạch tỉ-mỉ và có sự phối-hợp chặt-chẽ giữa toàn thể nhân-viên trong cơ-quan. Mỗi người phải tự mình khe khắt với hành-động của mình và thẳng-thắn phê-bình, sửa đổi cho các đồng nghiệp còn thiếu sót. Phải nhớ rằng, mỗi anh chị em là mỗi tài mắt cho Chính-Phủ và cương quyết tố-giác kẻ phản-động.

Các anh chị em cần phải triệt-để « kín đáo » và triệt-để « trung-thành » với Chính-Phủ Quốc-Gia.

Ngoài những nhiệm-vụ nói trên, tôi thành thực khuyên nhủ các anh chị em một vài bổn-phận thiết-thực khác : các anh chị em cần phải lưu-ý giữ-gìn dụng-cụ và tiết-kiệm vật-liệu. Việc tuy nhỏ, nhưng có một giá trị tinh-thần lớn cao : Có biết quí của công, không xa phí của công, mới tỏ ra là những người biết thương đồng bào biết lo lắng tới quyền lợi chung. Vì những dụng-cụ, vật-liệu, mà anh chị em dùng hằng ngày chính là do công-lao, mồ-hôi, nước mắt của đồng bào tạo nên.

Các anh chị em thử nghĩ xem, cứ mỗi người trong anh chị em biết tiết kiệm, biết hạn chế sự xài phí của công thì ngân quỹ của Chính-Phủ đỡ tốn kém biết bao ! Công-quỹ sẽ thừa ra một số tiền lớn để thực hiện những công ích khác, đem thêm phần hạnh phúc lại cho đồng bào chúng ta.

Tôi lại khuyên anh chị em phải có một *tinh-thần tự giác* trong nhiệm vụ của mỗi người. Ngày nay, nước chúng ta đang tiến tới trên đường dân chủ. Tôi muốn các anh chị em phải được hưởng bầu không khí Dân-chủ thực sự ấy. Các anh chị em không vì sự cách biệt giữa cấp trên cấp dưới mà còn phải chịu những đè nén, áp bức của thời nô-lệ. Ai ở trong cương-vị người ấy. Tất cả chỉ là hợp sức với nhau để phục vụ cho Dân-tộc, cho Đất nước. Cấp trên sẽ không lạm dụng quyền thế của mình mà hống hách, hoặc vì tình riêng ban ân cho người này, hoặc vì ghét bỏ mà làm hại người khác dưới quyền mình.

Ngược lại, cấp dưới sẽ không hiểu sai ý Dân-chủ mà vượt qua phạm-vi của mình, để tỏ là thiếu tinh-thần kỷ-luật, đáng chê trách. Tôi đặc biệt chú-ý tới anh chị em. Tôi sẽ căn dặn các cấp chỉ huy của anh chị em theo dõi, kiểm-soát hành-động thường ngày của từng người. Tôi sẽ không quên khen thưởng những nhân-viên xứng đáng gương mẫu.

Nhân dịp này tôi cũng nhắc nhủ đề anh chị em nhớ rằng *quyền lợi của anh chị em nằm trong quyền lợi chung của quốc-gia dân tộc*. Tổ-quốc có độc lập, tự-do, dân tộc có hưng thịnh, phú-cường thì bản thân anh chị em, gia-đình anh chị em mới được an-toàn hạnh-phúc.

Tôi tin rằng anh chị em sẽ luôn luôn nhớ đến những lời khuyên nhủ của tôi trong công-tác. Thực hiện đúng đắn những lời khuyên ấy, là các anh chị em đã cùng tôi tiến tới trên bước đường xây dựng Dân-chủ, cải-tiến xã-hội.

Tôi thân-ái ngỏ lời chào anh chị em, và chúc anh chị em ngày một thêm tiến-bộ.

Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng tại Bến-tre ngày 7-10-1955

Đồng-bào thân mến,

Hôm nay, tôi lấy làm vui mừng tiếp xúc với đồng bào Bến-tre. Thấy quang-cảnh tỉnh nhà, tôi không khỏi nhớ tới vị anh-hùng đã từng nêu cao gương ái-quốc và linh-thần bất-khuất, nay còn phần mộ tại làng nguyên quán Bảo-Thạnh.

Đồng-bào đã biết, cụ Phan-thanh-Giản, trước làm Kinh-Lược-Sứ miền Nam ; đã đem hết tài-tri ra phụng-sự Tổ-Quốc, đến khi thế yếu, biết sức người không cưỡng nổi định-mệnh, Cụ đành tuấn-tiết để khỏi nhìn thấy cảnh ngoại-bang giày xéo non sông.

Đồng-bào tỉnh nhà, là con cháu vị anh-hùng, cũng đã nhiều phen biểu dương lòng yêu nước và đã chịu nhiều hy-sinh vì nền độc-lập quốc-gia.

Nay độc-lập đã hoàn-thành, nhưng chúng ta còn biết bao nhiêu việc phải làm để canh-tân xã sở và đem lại phú cường, hạnh-phúc, cho nhân-dân.

Chúng ta phải quyết tâm *hưng lợi trừ hại* cho đất nước; và phải bắt đầu thi-hành công việc hệ-trọng ấy ngay từ nơi làng mạc thôn xóm, là nền tảng thiết yếu của quốc-gia Việt-Nam.

Đồng-bào phải hăng-hái tham-gia các việc chung trong làng, trong quận, trong tỉnh. Hiện nay, Chính-Phủ theo đuổi mục-dịch cải-tiến xã-hội và nâng cao mức sống nhân-dân, đang thi hành nhiều công cuộc mới mẻ về hành chánh, xã-hội, y-tế, giáo-dục, canh-nông, cải-cách điền-địa. Tất cả các việc đó đều cần đến sự hợp-tác của đồng-bào.

Đồng-bào không có quyền hờ-hững, trái lại có bổn-phận tích-cực tham-gia những công việc ấy. Hơn nữa, đồng bào phải làm việc với tất cả tấm lòng yêu nước, tận-tụy và hy-sinh vì quyền lợi chung của dân-tộc.

Đã đến lúc chúng ta cần phải *phát động* rất mạnh mẽ một *phong trào* để *cách mạng* các ngành hoạt động ở thôn quê và lôi cuốn toàn dân tham gia các việc công ích. Có như thế mới ăn nhập với cao-trào cách mạng Quốc-gia toàn diện và mới theo kịp đà tiến hoá chung của các nước.

Như đồng-bào đã biết, bọn Việt-Minh Cộng-sản thường tìm cách len-lỏi vào các cơ-quan để phá-hoại hoặc cản-trở công cuộc xây dựng của Chính-Phủ và nhân-dân. Nếu đồng-bào không tha thiết với việc công, không tích-cực tham-gia, ấy là tự mở cửa cho bọn phá-hoại bước vào, ấy là đắc tội nặng-nề với nhân-dân.

Muốn hưng-lợi, phải lo trừ hại trước đã, như người nhiễm độc, chưa tẩy-độc, mà uống thuốc bổ, chẳng những không ích mà còn thêm hại. Trước khi xây-dựng, đồng-bào cần phải đả-phá tất cả những cái hư-hỏng cũ: thói-nát, bất-công, vị-kỷ hư-hèn, tranh-dành, chia-rẽ...

Đồng-bào phải bài-trừ những tàn-tích phong-kiến, những tay sai của thực-dân còn sót lại, cũng như những tay sai của bọn phiến-loạn và cộng-sản còn lẫn-lút giữa đồng-bào. Nhứt là cái hoạ cộng-sản, đồng-bào đã thấy rõ : chúng đã phản-bội dân-tộc, bán đứng phần nửa què-hương cho Đế-quốc Nga-Tàu, lại còn tằm-le chiếm nốt miền Nam, đưa toàn dân chúng ta vào vòng nô-lệ. Để che dấu dã-tâm của chúng, chúng chỉ có một phương-tiện bỉ-đồi là tuyên-truyền lường-gạt. Chúng tung ra những tin xuyên-tạc cốt phá hoại thanh-danh những người thành tâm yêu nước và cương-quyết chống Cộng hoặc những tin thất thiệt (ăn cá phi chết người), cốt làm hoang-mang dân-chúng và cản

trở công việc làm ăn tiến-bộ của nhân dân. Đồng bào hãy gạt bỏ những lời bình-phẩm không chính đáng của một số người luôn luôn bất mãn, chỉ ngồi nhà mà bàn-tán mà không hề giúp được việc gì ích cho dân-chúng.

Đồng-bào thân-mến,

Tôi vừa đề ra những nhiệm-vụ cấp-bách, đồng-bào cần thi-hành ngay để đem lại một nguồn sống mới cho thôn-quê.

Nguồn sống mới ấy sẽ thúc đẩy công cuộc cải-tổ hương thôn đến chỗ thành-công mỹ-mãn.

Tôi tin-trưởng nơi lòng yêu nước và tinh đoàn-kết của đồng bào lính nhà.

Thân-ái và cảm ơn đồng-bào.

Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng tại Trà-Vinh (7-10-1955)

Đồng-bào thân-mến,

Trước sự đón tiếp nồng nhiệt của đồng bào hôm nay, tôi rất lấy làm cảm động và thành thật cảm ơn đồng bào.

Tuy hôm nay tôi mới có thì giờ về đây thăm đồng bào, song hoàn cảnh và nguyện-vọng của đồng bào như thế nào, tôi vốn đã biết rõ.

Vì ảnh hưởng của chế độ thối-nát trước kia không chú trọng đến đời sống của dân, thêm vào đó chín năm khói lửa, nên trình độ xã-hội của ta chưa được tiến-bộ, mức sống của nhân dân vẫn còn thấp kém.

Trước hiện trạng đó, Chính-Phủ do tôi lãnh-đạo chú trọng nhất tới công cuộc cải tạo đời sống của mọi tầng lớp nhân dân, nhất là những giới nông dân cần lao xưa nay thường bị thiệt thòi hơn cả.

Một trong những vấn đề đang được Chính-Phủ lưu tâm đặc biệt là vấn đề cải tạo hương thôn.

Dưới những thời phong-kiến, thực dân, hội-đồng hương-chính là những tổ chức bù-nhìn đè đàn áp nhân dân. Những ủy-ban của Việt-Cộng cũng là những khí cụ để thi hành chánh-sách đảng trị.

Song dưới chính-quyền quốc-gia ngày nay, những tổ-chức đó phải là những cơ-cấu cần bản để hướng dẫn, diu dắt nhân dân, là nơi tập-trung những ý-kiến, những nguyện vọng chính đáng của nhân dân để đạo-đặt lên chính-quyền. Như thế mới gọi là thực sự thi hành dân chủ.

Tôi vừa nói đồng bào bị sống liên tiếp dưới nhiều chế độ mục-nát. Bởi thế cho nên hiện nay tàn tích của những chế độ đó còn nhiều. Và việc trừ hại hưng lợi mà Chính-Phủ đang chủ-trương không phải chỉ là việc của những cơ-quan chính-quyền mà còn là của hết thảy mọi công dân Việt-Nam trong công cuộc trùng-tu xứ sở.

Trong lúc nước nhà cần băng bó các vết thương và xây dựng lại, tất cả đồng bào đều có bổn phận góp sức với Chính-Phủ để thực hiện mục phiêu ấy. Trong một nước, dân với Chính-Phủ chỉ là một, mọi người đều liên đới với nhau, vì thế nên không một ai có quyền thờ-ơ với vận-mệnh nước nhà.

Đồng bào đã từng thấy, trong khi Chính-Phủ cố-gắng thanh-trừng những bọn bóc-lột nhân-dân, có những người hèn-nhát, chỉ biết chủ hại, ngày nay chỉ bàn tán suông hoặc vu-khống. Thái-độ ấy là một thái-độ phá-hoại, đồng-bào nên sáng-suốt bài-trừ.

Nếu những người chân-chính không tham-gia việc công, thế tất bọn lưu-manh, bọn tay sai của Cộng-Sản sẽ len lỏi vào các cơ-quan ấy để lũng-đoạn công việc chung.

Đồng bào cũng chớ nên nghĩ rằng, việc nước quá to-lát, trong nước biết bao nhiêu nhân-lai, sức mình không đáng-kể, nếu không tham-gia cũng không hại gì. Nghĩ như thế là lầm to. Sức mạnh một nước là nhờ sự hiệp lực của toàn dân. Mỗi công dân đều phải góp phần vào việc nước.

Bởi vậy, tôi tha-thiết kêu gọi những người có kinh-nghiệm, có học-thức, những bậc đàn anh trong làng, các cán-bộ các ngành nên cấp tốc phát-động và tích-cực thúc-đẩy một phong trào mạnh mẽ để làm cách-mạng toàn-diện từ tư-tưởng đến việc làm trong mọi ngành hoạt-động của nhân-dân. Nhờ đó, những chỗ then chốt của nguồn máy Quốc-gia sẽ được các phần tử ưu-luật điều khiển, khiến cho những bọn lưu-manh tay sai của phong-kiến, thực-dân và cộng-sản không còn chỗ len-lỏi vào để phá hoại nữa.

Chúng ta đã biết hiểm họa của cộng-sản như thế nào rồi, chúng ta, lại biết cách thức tuyên-truyền xảo-trá của chúng để xuyên-tạc sự thật như thế nào rồi. Vậy chúng ta nên đáp lại bằng cách làm việc chân-chính với những sự thực hiện và kết quả cụ thể để nhân dân thấy rõ đâu là thực, đâu là hư, ai làm cho dân, vì dân, ai gạt dân, phản dân. Tôi tin chắc rằng một việc có ích lợi rõ-ràng sẽ đánh tan những mối hiểm-nghĩ do hàng trăm nghìn xuyên-tạc, xảo-trá gây ra.

Trước khi dứt lời, tôi ước mong hết thảy mọi người hãy nghĩ đến quyền-lợi tối-cao của Tổ-quốc mà tích cực quét sạch những tàn-tích của những chế-độ lỗi-thời để nước nhà theo kịp đà tiến-hóa chung của các nước trên thế-giới,

Diễn từ của Ngô Tổng-Thống đọc trong dịp tiếp phái-đoàn báo-chí tới chúc mừng tân chính-thể Việt-Nam Cộng-Hòa (26-10-1955)

Quý Ông,

Tôi thân ái chào quý Ông và cảm ơn quý Ông đã tới để chúc mừng Cộng-Hòa Việt-Nam vừa mới được thành lập.

Trong thời gian vừa qua, Báo-chi đã góp phần không nhỏ vào cuộc Cách-mạng Quốc-gia, hòa-bình với cuộc đấu tranh của toàn dân Việt-Nam trong việc tiêu diệt chế độ

phong kiến lạc hậu và xây dựng một chính thể Cộng-Hòa dân chủ hợp với nguyện vọng của toàn dân.

Báo chí đã xứng đáng lãnh vai trò tiên phong của cao trào cách mạng là hướng dẫn thông tin đề toàn dân nhiệt liệt tham-gia phong-trào diệt Cộng, chống Thực, bài Phong để dứt khoát hẳn với chế độ thối nát lỗi thời và xây dựng một quốc gia dân chủ, tự-do.

Tôi thành thật ngợi khen sự cố gắng của Báo-chí trong thời gian qua và tôi tin rằng dưới chính thể Cộng-Hòa, Báo-chí nước nhà sẽ vươn mình chuyển sang một tác phong xứng đáng với báo-chí một nước Độc-Lập, một nền dân-chủ đứng đắn.

Tôi đang cho thành lập một trại Báo-chí để làm trụ sở cho Báo-chí Việt-Nam, nơi đón tiếp các ký-giả ngoại-quốc qua thăm nước ta và nơi các ký-giả Việt-Nam hội họp trau dồi kinh-nghiệm để xây dựng cho Báo-chí nước nhà một nền tảng vững chắc, lành mạnh, thích hợp với công cuộc củng cố Độc-Lập, xây dựng dân chủ, bảo vệ tự do cho Quốc-gia.

Thân ái chào quý Ông và chúc Báo-chí Việt-Nam mạnh tiến trên con đường phục-vụ Quốc-gia.

Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp tiếp Đoàn Đại-Biểu của nhân-dân Thượng về Thủ-Đô chào mừng Tổng-Thống (21-12-1955)

Đồng-bào Thượng thân mến,

Sáu tháng trước đây, tôi đã thân lên Ban-mê-thuật thăm viếng đồng-bào và nhận lời thề trung-thành của đồng bào.

Từ trước tới nay, đồng-bào vẫn hằng tỏ ra là những công-dân xứng đáng của Quốc-gia Việt-Nam. Sát cánh với các cơ-quan quân-chính, đoàn-kết với các giới miền Kinh,

đồng-bào đã tham-gia công việc ích chung của xứ sở, và đã tích-cực góp phần xây-dựng nền Cộng Hòa Việt-Nam, trong cuộc đầu phiếu ngày 23 tháng 10 vừa qua.

Nền Cộng-Hòa đã thiết-lập. Hôm nay, đại-diện cho toàn thể đồng-bào Cao-Nguyên miền Nam, miền Trung và miền Bắc, đồng-bào tề-tụ tại Thủ-Đô để chào mừng chính-thể mới, và tái-biểu lòng trung-thành đối với Tổng-Thống Cộng-Hòa. Nhân danh Chánh-Phủ, tôi ghi nhận lời tuyên-thệ của đồng-bào.

Trước đây tôi đã có dịp nói rõ với đồng-bào rằng mục-dịch duy nhất của tôi là thống-nhất giang-sơn, xóa bỏ mọi chia rẽ địa-phương, mọi cách-biệt giữa người Kinh và người Thượng, thực hiện đoàn-kết toàn dân để bảo-vệ tự-do, xây-dựng dân-chủ.

Tại miền sơn-cửu, quê-hương của đồng-bào Thượng, chính-sách ấy đã mang lại những kết-quả cụ-thể như thế nào, chính đồng-bào đã nhận thấy.

Sự hiện-diện của đồng-bào Thượng giữa Thủ-đô Cộng-Hòa, và cuộc đón tiếp nồng-nhiệt mà các giới quân, dân, chính ở đây dành cho đồng-bào, càng làm nổi bật mối đồng-tâm nhất-trí giữa đồng-bào Kinh và Thượng, đồng thời cũng chứng tỏ âm mưu chia rẽ của bọn Cộng-Sản, Phong-kiến đã hoàn-toàn thất bại.

Nay mai, một Quốc-Hội dân cử sẽ được thành-lập. Là công-dân đất nước, tất nhiên là đồng-bào sẽ được quyền tham-gia tổng tuyển-cử, lựa chọn những người xứng đáng đại-diện cho đồng-bào, để góp phần vào công cuộc xây-dựng một nước Việt-Nam tự-do và hùng cường.

Tương-lai nước nhà sẽ do nơi sự cố-gắng của công-dân, sẽ tùy nơi sự hiểu biết của đồng-bào.

Vậy thì ngay từ nay, đồng-bào hãy bắt tay vào công việc hệ-trọng ấy. Muốn vậy, đồng-bào hãy cứ luôn luôn sát cánh đoàn-kết với các cấp quân, chính, và các giới đồng-bào Kinh, để bảo-vệ an-ninh trật-tự trong địa-phương của đồng-bào.

Đồng-bào hãy tố-cáo, loại trừ những bọn tay sai của Phong-kiến, Cộng-sản, hay ngoại bang, muốn gây chia rẽ, hòng làm yếu lực-lượng tranh-đấu của nhân-dân ta.

Cùng với đồng-bào Kinh, các bạn hãy nên tự-hào vì nền Cộng-Hòa đầy hứa hẹn của chúng ta.

Cùng nhau ta hãy chung lo cho chính-thể mới của chúng ta ngày một hoàn-thiện, đề củng-cố tự-do và xây-dựng hạnh-phúc cho toàn dân.

**Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống trong dịp
Hoa-kiều Đô-thành Saigon-Cholon chào mừng
Việt-Nam Cộng-Hòa và bày tỏ lập trường
chống Cộng (23-12-1955)**

Tôi thay mặt cho Chính-Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa và toàn thể nhân dân Việt-Nam gửi lời chào các Vị Đại-diện các đoàn thể các làng lớp nhân dân cùng các em học sinh Hoa-kiều Quốc-gia tại Việt-Nam.

Tôi rất vui mừng được thấy các bạn Hoa-kiều tại Việt-Nam đã nhận định rõ bộ mặt thực của Cộng-sản và thấy rõ Cộng-sản là hiểm họa chung của nhân loại, nên đã tỏ rõ lập trường quyết liệt chống Cộng-sản.

Trong những ngày qua, các bạn Hoa-kiều đã phát-động mạnh mẽ chiến dịch Tổ-cộng. Sáng nay, các bạn Hoa-kiều đã biểu-tình tỏ tinh-thần cương-quyết chống Cộng và tinh thần ái đoàn-kết với nhân-dân Việt-Nam.

Các bạn ủng hộ công cuộc Cách-mạng Quốc-gia của dân-tộc Việt-Nam là góp phần vào công cuộc chống Cộng của hai Quốc-gia.

Các bạn Hoa-kiều tỏ lòng hoan-ngênh chánh-thể Cộng-Hòa, Chánh-Phủ Cộng-Hòa bảo vệ quyền-lợi chánh-đáng của ngoại kiều tôn trọng luật pháp Quốc-gia.

Thông-diệp truyền thanh của Tổng-Thống gởi đồng-bào toàn-quốc đêm lễ Thiên-Chúa giáng - sinh năm 1955

Đồng-bào toàn quốc thân mến,

Giờ phút này, đồng-bào Thiên-Chúa giáo cùng với những người Thiên-chúa giáo trên thế-giới đang hoan hỉ làm lễ kỷ niệm một sự vui mừng lớn đã mở một kỷ nguyên mới trong lịch sử nhân loại.

Chúa GIÊ-SU đã ra đời, cách đây gần hai nghìn năm, trong hoàn cảnh đôn giản bình dân, trong sự thiếu thốn hoàn toàn, đem lại cho nhân loại bài học chính yếu này : Chỉ có CÔNG-LÝ và BÁC-ÁI mới đưa đến HÒA-BÌNH.

Trong khi có những người manh tâm thiết lập một thế giới bạo tàn trong đó không YÊU THƯƠNG, chúng ta cần phải nhớ lại bài học HÒA-BÌNH do CÔNG-LÝ và BÁC-ÁI để xây dựng nền tảng của nền CỘNG-HÒA trẻ trung của chúng ta.

Không có CÔNG-LÝ thì không có BÁC-ÁI. Nhưng nếu chỉ chủ trương cần có CÔNG-LÝ mà không cần có BÁC-ÁI thì nhân loại sẽ sống lùi lại hai nghìn năm về trước trong thời cổ sơ mà con người chỉ biết « lấy oán trả oán ».

Vì vậy, nếu chúng ta muốn chính thể CỘNG-HÒA giải phóng dân tộc ta thì chúng ta phải xây dựng nền tảng của CỘNG-HÒA trên hai căn bản : CÔNG-LÝ và BÁC-ÁI.

Lòng chứa chan kỳ vọng ấy, đêm nay, tôi nghĩ đến toàn thể đồng bào, nhất là nghĩ đến các đồng bào lao động nông nghiệp và công nghiệp, các đồng bào di cư đã bỏ hết sự nghiệp, vào đây với hai bàn tay trắng để được sống Tự do.

Tôi nghĩ đến tất cả các bạn ngoại kiều hiện sống trên đất nước ta, xa cách gia đình trong ngày lễ này đã đặt lòng tin tưởng vào vận mệnh của dân tộc ta, và góp công xây dựng một nước VIỆT-NAM Tự do và Hòa Bình.

Tôi gửi đến toàn thể đồng bào và các bạn ngoại kiều lời chúc một lễ GIÁNG-SINH hoan hỉ.

**Ngô Tổng-Thống đáp từ các đại-biểu Quân Dân
Chính đến chúc mừng nhân lễ Sinh-nhật
của Ngài (3-1-1956)**

Quý Vị đại-biểu Dân, Quân, Chính,

Tôi rất cảm-dộng trước cử-chỉ quý hóa của quý Vị đối với tôi nhân dịp kỷ-niệm sinh-nhật của tôi hôm nay, càng cảm-dộng vì những lời các bạn vừa phát-biểu là nhân-danh các giới Dân, Quân, Chính, do các bạn đại-diện. Tôi thành thực cảm ơn quý Vị đại-biểu các cơ-quan, các đoàn-thể và tôi nhờ quý Vị chuyển đến tất cả các đơn-vị quân-sự, các cơ-quan hành-chính, cùng toàn thể đồng-bào mỗi cảm-thật nồng-hậu của tôi.

Tôi cảm ội Ông Trên còn đề tôi đến ngày nay để cùng chung với anh em và toàn thể đồng-bào xây-dựng nền Cộng-Hòa Việt-Nam.

Nhưng tôi bù ngùi tưởng đến những bạn đồng-chí, cũng biết bao chiến-sĩ và đồng-bào đã phải bỏ mình vì Đại-ngheã.

Chúng ta đã được may mắn thấy nền Độc-lập nước nhà thực hiện, với một chính-thể Cộng-Hòa tiên tiến, chúng ta càng phải cố gắng nối chí tiền nhân để hoàn thành cuộc Cách-mạng dân-tộc. Vì Cách-mạng, muốn thành công, đòi hỏi những nỗ lực liên-tiếp, không ngừng.

Hôm nay cũng nhằm vào dịp đầu năm dương-lịch.

Nhìn lại năm qua, ai cũng phải nhận thấy rằng nước Việt-Nam đã bước một bước dài trên đường kiến quốc. Đó là nhờ ở sự đồng-tâm nhất trí của toàn dân, ở lòng dũng-cảm của quân-đội và sự tận-tụy của cán-bộ trong mọi ngành. Mặt khác, chúng ta không quên rằng các nước bạn trong khối Tự-do, vì lý-tưởng chung chống Cộng, bảo-vệ Hòa-Bình, luôn luôn giúp đỡ chúng ta về vật-chất lẫn tinh-thần.

Năm 1956, trái với ý nghĩ của một số người phản quốc chủ bại hồi 1954, sẽ không phải là năm thắng lợi của Cộng-sản, vì tôi tin chắc rằng, qua năm mới này, với sự nỗ-

lực của tất cả mọi người, nền Cộng-Hòa lành mạnh, chế-
độ Dân-chủ thật sự mới vừa xây dựng với bao nhiêu khó
nhọc, sẽ được bồi đắp thêm vững chắc, để dân-tộc trở nên
bền vững.

Không có gì mạnh hơn sự quật khởi của một dân-tộc
hiệp nhất trong một ý-chí chung. Toàn thể các đại-biểu có
mặt tại đây hôm nay, tiêu-biểu cho sức mạnh đoàn-kết của
toàn-dân Việt. Điều đó càng làm cho tôi tin tưởng hơn bao
giờ hết.

Nhân dịp này, tôi xin chúc các bạn và toàn thể đồng-
bào được sức khỏe, hạnh-phúc.

**Huấn-thị của Tổng-Thống nhân dịp 2.000
cựu Cán-bộ Việt - Cộng và đảng viên
Cộng-Sản ly khai tới yết kiến Tổng-Thống
(26-2-1956)**

Các anh chị em,

Cũng như trong một gia-đình, anh chị em thường gặp
nhau hằng ngày, không quý bằng những anh chị em đi xa
xôi, lạc lối mới trở về...

Đã là trong một gia-đình, chúng ta phải đồng tâm,
đồng sức để diệt trừ những âm-mưu, những hành động
của Cộng-Sản là bọn thực dân đồ làm hại nhân-dân và
Tổ-quốc.

Trông thấy anh chị em mà tôi lại nhớ tới bao nhiêu
người khác đã cùng tôi tranh đấu cho Độc-lập và Tự-do...
Chính vì chống lại những mưu mô của Thực-dân và
Cộng-sản mà những đồng-chí của tôi, và biết bao nhiêu
người khác đã bị sát hại trong 10 năm qua. Tôi nhớ tới
những người đã tranh đấu tới giọt máu cuối cùng cho
chúng ta thấy được ngày nay.

Phần tôi, tôi quyết tranh đấu đến cùng để giải phóng đồng-bào và thống-nhất đất nước.

Trong lúc tranh đấu để thực hiện độc-lập, các phần tử Quốc-gia có ngờ đâu Cộng-sản lợi dụng xương máu của đồng-bào, chiếm đoạt công-nghiệp do các sự hy-sinh của đồng-bào mà có, và lợi dụng tất cả cho một đảng độc tài, lợi-dụng để làm tôi tớ cho bọn lưu-manh quốc-tế. Vì vậy cho nên các phần tử quốc-gia chọn-chính một mặt phải chống thực dân, một mặt phải chống Cộng-sản độc-tài.

Với sự giác ngộ và sự đoàn kết của toàn dân, việc góp sức của anh chị em tỏ rõ cho toàn dân được hiểu mưu mô xảo quyệt của Cộng-sản, và chúng ta thực hiện được nguyện vọng thiết tha của toàn dân là Độc-lập, Tự-do và Dân-chủ.

Về quan niệm dân chủ, nhiều nơi cũng nói dân chủ, nhưng lại quan niệm « dân chủ » khác nhau. Quan niệm dân chủ của bọn Cộng-sản độc tài chà đạp nhân phẩm của con người, coi người như con vật. Cũng có nơi nói là dân-chủ mà muốn đặt tư bản phong kiến trên tầng lớp cần lao, và chủ trương chế độ Thực-dân để bóc lột những nước, những dân tộc nhược tiểu...

Nếu như Việt-Minh Cộng-Sản mà có thành công thì kết quả đầu tiên của sự thành công đó là dân-tộc Việt-Nam gồm 20 triệu người sẽ bị bọn Tàu Cộng thôn tính đầu tiên... Thắng lợi của Cộng-sản sẽ đưa dân-tộc ta, vắn vẹn 20 triệu người trở lại vòng nô-lệ Trung-Hoa, cũng như Cộng-sản Nga thành công đối với các dân-tộc nhược tiểu ở Tây-Bá-Lợi-Á ở miền đông bờ biển Baltique ở Đông-Âu. Bởi vậy, chúng ta cương-quyết tranh đấu đến cùng, muốn người như một, để diệt Cộng-sản thì mới bảo vệ dân-tộc ta được trường tồn.

Bài toán của Việt-Minh sai, chúng tưởng sau khi cùng Thực-dân ký kết hiệp định Genève, miền Nam sẽ bị chúng thôn tính trong mấy tháng. Chúng theo những nhận xét cũ-kỹ mấy trăm năm trước của Karl Marx chủ trương rằng tư bản tập trung sinh mâu-thuẫn, phải đi chiếm nước người đặt chế độ Thực-dân và chế độ này gây sự phẫn uất trong dân chúng và nhờ đó Cộng-sản lợi dụng để

dùng nhân dân chống lại chế độ Thực-dân rồi nhân dân đòi sự thống trị của Cộng-sản quốc-tế. Nhưng những nhận xét của Karl Marx cũ kỹ và sai lầm không thích hợp với những sự trạng mới xảy ra sau khi Karl Marx và đồ đệ là Lénine chết. Những sự trạng mới là : có nhiều dân-tộc nhược tiểu đã được giải phóng mà không cần đến Karl Marx. Có những dân-tộc hùng mạnh đã tự giải phóng, giúp đỡ giải phóng những dân tộc nhỏ yếu, chớ không đi theo con đường Thực-dân cổ-lỗi quá thời. Các nước đó chủ trương tự do mậu dịch, trao đổi nguyên liệu, máy móc, hàng hóa, góp phần trùng tu khai thác những khu vực kinh-tế và xã-hội còn sút kém, nâng cao mức sống của những khu vực này. Chủ trương sai lầm của Cộng-sản đã giết hại biết bao nhiêu sanh-linh, tuyệt diệt nhân tánh, chà đạp lên phẩm giá con người.

Đạo lý Cách mệnh, quan niệm dân chủ của tôi, tôi đã nói rõ trong bản thông điệp trong đêm giao thừa vừa qua trên đài vô-tuyến tuyên-thanh gửi toàn thể đồng bào. Vào dịp đầu xuân năm ngoải, tôi cũng vạch rõ và trình bày chương trình xây dựng về các phương diện nhất là kinh-tế và xã-hội, cốt đạt địa vị ưu thế cho tầng lớp cần lao. Không phải chỉ là chương trình phổ trương trên mặt giấy nhưng là những việc đã thực hiện được và đang tiếp tục thực hiện để khỏi phụ lòng của anh chị em, của đồng bào toàn quốc.

Ở những nước mới được độc-lập, việc thành lập Quốc-hội và tổ chức Tổng-Tuyên-Cử cũng phải cần sắp đặt trong 4, 5 năm, như ở các nước Đông-Nam-Á.

Tôi lấy làm hãnh-diện về đức tính và ý chí quật cường của toàn thể Đồng-bào. Tôi đặt cả sự tín-nhiệm vào Đồng-bào, cho nên tôi không ngần-ngại sau khi thâu lại chủ quyền quốc-gia thì mở cuộc Tổng-Tuyên-Cử Quốc-Hội.

Nhưng công việc nước có thành công và tiến triển mau chóng hay không là do nơi sự tham gia và sự đoàn kết của đồng bào góp những cố-gắng hy-sinh của mỗi người để đối phó với mọi trở lực.

Năm 1946, Việt-Minh tổ chức tổng-tuyên-cử xảo trá như thế nào, Đồng bào đã rõ. Qua mười năm nay, chúng đã có tổ-chức tổng-tuyên-cử lại lần nào không?

Trước đây, khi ký kết với thực dân, cắt đứt giang-sơn làm hai phần dành phần trên vĩ-tuyến 17, và đòi mở lỏng-tuyên-cử. Nhưng tại sao muốn mở lỏng-tuyên-cử, chúng lại cấm đồng bào đi lại tự-do trong vùng chúng thống trị? Tại sao chúng ký kết tại Genève chấm dứt mọi sự đi lại giữa hai vùng kể từ ngày 19-5-1955. ? Tại sao chúng còn giữ lại ở miền Bắc tù binh và đồng bào đã xin di cư vào Nam?

Tôi sẵn lòng để đồng bào nào ở miền-Nam muốn ra ngoài Bắc.

Tại Genève năm 1954, phái bộ của tôi đã nói rằng: nếu đồng bào thoát khỏi ách bộ đội Pháp và bộ đội Việt-Minh, nếu hai bộ đội trên đây rút đi ở xa những vùng dân cư, đừng áp lực trên nhân dân thì tôi rất hoan nghênh lỏng-tuyên-cử ngay trong vài tháng, chuyện chi phải phải phải Việt-Nam theo vĩ-tuyến 17, đem quân lực áp đảo đồng bào, thì làm thế nào mà đồng bào tự do đi bỏ phiếu được? Nhưng chúng không chịu như thế nhất quyết chia đôi giang sơn, rút quân lực về Bắc đè nặng đồng bào ta hiện giờ đang sống dưới bàn tay sắt của chúng.

Nếu chúng thành thực, thì sao chúng không để cho mọi người được đi lại tự do trong vùng chúng kiểm soát, hay để cho người ngoại quốc vào quan-sát như ở miền Nam tự do của chúng ta?

Bên Quốc-hội, tôi sẽ thiết lập Hội-đồng kinh-tế trong đó sẽ có đại biểu của giới cần-lao.

« Thiên lý tại nhân tâm », điều gì phải thì làm ở đâu cũng thắng. Chính lý bao giờ cũng thắng hết, Anh chị em không phải chỉ vì lầm lạc, mà bây giờ chấm dứt mọi hoạt động của mình. Những người không tranh đấu cho lẽ phải tức như những ký sinh trùng bám vào sự cố gắng hy-sinh của người khác. Nay đã tìm được chính nghĩa, các anh chị em lại càng phải hoạt động mạnh mẽ cho chính nghĩa.

Anh chị em phải cùng tôi và đồng bào quyết chí làm cho cuộc Cách-mạng Quốc-Gia thành công trong mọi phương diện, phải hết sức tranh đấu, vì không tranh đấu là tự đào thải.

Chúng ta không có thể để cho ai lợi dụng sự hy-sinh của chúng ta, chúng ta không có thể để cho một số nhỏ người ngoan-cổ gây tai hại cho muôn triệu lương dân vô tội.

Anh chị em có ý chí bất khuất bảo-vệ tự-do, một sự tự-do trước tiên trong những tự do căn bản là mỗi người phải có quyền sở hữu bảo đảm cho sự sống của mình, của gia đình mình. Nếu không có quyền sở hữu thì ngày nào mà đảng không cấp lương thực cho anh chị em, gia đình anh chị em sẽ bị đói, như thế các anh chị em không thể có tự-do thực hiện lý tưởng của mình, không có tự-do phản đối những hành-vi bất chính của đảng.

Tôi thấy nơi gương mặt anh chị em một ý chí cương-quyết; cương-quyết hoàn thành dân chủ, tự-do và cải-tiến xã hội bằng cách góp phần kiến thiết xứ sở, diệt trừ Cộng-sản phá hoại.

Khi trở về địa phương của mình, anh chị em sẽ nỗ-lực trừ cho hết những phần tử phá hoại ngoan cố, kêu gọi những phần-tử còn lầm đường lạc lối để họ trở về với chính-nghĩa Quốc-gia, mau chóng xây dựng nền dân chủ chơn chính, xây dựng lại gia-đình và tu-dưỡng bản thân.

Tôi đặt tín-nhiệm nơi anh chị em và mong nay mai sẽ thấy được những kết quả giúp dân giúp nước mà anh chị em sẽ đem lại...

Huấn-thị của Tổng-Thống trong cuộc biểu-tình kỷ-niệm Hai Bà TRUNG tại Saigon ngày 18-3-1956

ĐỒNG BÀO THÂN MẾN,

Hôm nay, tưởng nhớ đến hai vị anh thư xưa kia đã Hứng-cờ khởi nghĩa đánh đuổi quân xâm lăng, giải thoát dân tộc khỏi ách nô-lệ, toàn dân Việt hân hoan kỷ niệm NHỊ TRUNG, nêu cao tinh thần yêu nước của hai Bà, ý chí quật cường của dân tộc.

Từ ngàn xưa, hai Bà đã là gương mẫu cho bao nhiêu thế hệ nam nữ thanh-niên; hai Bà đã là nguồn cảm cho biết bao chiến sĩ anh hùng như NGÔ-QUYỀN, LÝ-THƯỜNG-

KIỆT, TRẦN-QUỐC-TUẤN, LÊ-LỢI.....; hai Bà là hình ảnh cao quý của người phụ nữ VIỆT-NAM : trong gia đình Bà TRUNG-TRẮC là vợ thảo, mẹ hiền, nhưng trong cơn quốc biến Bà cùng em đã biết thực hiện câu « Giặc đến nhà đàn bà phải đánh », không ngần ngại đứng lên phát cờ chánh nghĩa, đánh đuổi xâm lăng, hy sinh tánh mạng, nêu cao tinh thần bất khuất của dân tộc.

Tưởng niệm đến hai Bà, tôi thành khẩn ước mong truyền thống oanh liệt ấy sẽ là một sứ mạng bất diệt nung nấu tâm thần nam nữ thanh niên luôn luôn nhớ tới nhiệm vụ giữ vững bờ cõi, giải phóng dân tộc.

Đối với phụ nữ, gương hai Bà thúc đẩy chị em thêm hăng hái tham gia công việc quốc-gia xã-hội, góp phần với toàn dân thực hiện công cuộc cách mạng quốc-gia.

Hai Bà TRUNG là gương sáng cho toàn-dân nước Việt.

Diễn văn của Ngô Tổng - Thống tại Tây-Ninh ngày 18-3-1956

Quý Vị Chức sắc,

Các anh em quân sĩ,

Đồng bào thân mến,

Tôi cảm ơn Quý Vị đã tổ chức lễ hôm nay.

Lễ này bao hàm nhiều ý nghĩa trọng đại : Tôn giáo và chính-trị là hai vấn đề khác nhau, nhưng Đạo phải có Đời, Đời phải có Đạo.

Đạo không thể phát triển nếu không có an ninh tự do. Đạo cũng không thể phổ biến trong nhân dân nếu không tạo ra được người hiền kẻ sĩ để giữ vững đạo lý.

Cổ nhân nói :

« Đạo phi thánh bất hoàng,

« Thánh phi đạo bất đại.

. . .

Bao năm khói lửa đã làm tán loạn lương tâm, luân lý suy đồi. Cho nên mộ đạo, tất phải quyết tâm nêu cao luân thường đạo lý, bài trừ xa hoa, cờ bạc, rượu phiện, dâm ô, tham nhũng.

Đạo phải nhận định rõ :

Tự do tín ngưỡng chỉ có thể có trong chế độ tự do, Đạo phải bị tiêu diệt trong chế độ Cộng-sản phi thần.

Trong xã-hội nào cũng có người thiện kẻ ác ; mà trong những lúc loạn lạc, kẻ ác lại càng hoành hành, lợi dụng huyền bí che đậy cho hành vi bất chính, hiếp đáp người hiền.

Không có trật tự an ninh thì làm sao có tự do truyền giáo, tự do hành đạo. Nhiệm vụ của chính quyền phải giữ trật tự khuyến thiện trị ác : Tôn giáo mới đảm bảo, tự do mới cụ thể.

Tôn giáo chánh đáng chủ trương tôn trọng giá trị phi phạm của nhân vị, bồi dưỡng thuần phong mỹ tục. Như thế là giúp đời một cách hữu hiệu.

Nhưng muốn hành đạo một cách dễ dàng, cần phải có một mực sống tối thiểu. Đối riêng với dân Tây-Ninh là dân tôi từng biết đức tính cần mẫn và chí khí anh dũng một chương trình nâng cao mực sống, khai thác làm sản, cải cách điền địa, lập hợp tác xã, cho vay vốn và dụng, cụ, lập thêm trường, nhà thương và chợ đã được hoạch định và sắp đem ra thi hành.

Trong công cuộc xây dựng đó, tôi tin chắc trong sự hưởng ứng của toàn thể đồng bào. Tôi cảm ơn quý vị cùng đồng bào đã đón tiếp tôi nồng hậu.

Diễn-từ của Tổng-Thống đọc tại Mộc-Hóa (23-4-56)

Thưa Quý Vị,
Đồng-bào thân mến,

Tôi đến Mộc-Hóa hôm nay để chứng kiến những bước đầu trong việc thực-hiện một chương-trình to lớn của Chính-Phủ tại đây,

Tôi lấy làm cảm kích vì thấy đồng-bào, tuy đang ở trong hoàn cảnh khó khăn thiếu thốn, mà đã thấu hiểu tương-lai vĩ đại của vùng này.

Đồng-Tháp - Mươi là một trong những vùng có triển vọng lớn lao về nông-nghiệp, nhưng lâu nay chưa ai dám nghĩ đến việc khai-thác. Trong khoảng 10 năm qua; đồng-bào sống trong sợ-hãi, cơ-cực, và chịu đựng bao nỗi áp-bức vì Việt-Cộng và phiến-loạn đã lấy nơi đây làm căn-cứ-địa. Trong khi những tài-nguyên sẵn có, thừa sức cung cấp không những cho đồng-bào địa-phương, mà có thể nói cho một dân-số đông gấp mười, thế mà đồng-bào vẫn chưa đạt được một mức sống trung-bình. Như thế đồng-bào thấy rõ chủ-trương của Cộng-Sản là bần-cùng-hóa dân để dễ bề thống-trị. Đáng lý dùng năng lực lao-động của nhân-dân khắc-phục thiên-nhiên để cải-thiện đời sống và xây dựng hạnh-phúc chung, Cộng-Sản và Phong-kiến chỉ dùng ngụy thuyết lôi cuốn đồng-bào vào sự thù-ghét lẫn nhau, xâu xé nhau trên từng mảnh ruộng nhỏ, trong khi biết bao đất đai rộng lớn bỏ hoang không có người khai-thác.

Chính-thể Cộng-Hòa lấy nhân-vị làm căn-bản, nên mối lo âu trước nhất là hạnh-phúc của nhân-dân, bất cứ thuộc hạng nào. Ngày nào trên lãnh-thổ quốc-gia còn có dân cư sống chật vật, là Chính-phủ có bổn-phận cố-gắng để cải-thiện đời sống cho họ.

Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong dịp kỷ-niệm Đệ-Nhứt chu-niên Cảnh-Sát và Công-An Quốc-Gia Việt-Nam (26-4-1956)

Thiếu-tướng Tổng-Giám-Đốc,

Các cấp Chỉ-huy và Anh em Công-An Cảnh-Sát,

Hồi tưởng lại những trường hợp đặc biệt mà nhân-viên Công-An Cảnh-Sát đã phải đương đầu để phục hồi trật tự, và căn cứ trên mục phiếu trừ bạo khuyến thiện, mà các cấp đã theo đuổi suốt năm nay, tôi hài lòng nhận

thấy ngành Công-an Cảnh-sát đã góp phần xứng-dáng trong công cuộc xây dựng Dân-chủ cho Tổ-Quốc, đem lại an-cư lạc-nghiệp cho đồng-bào.

Công-an Cảnh-sát trước kia đã bị tay sai của ngoại-bang và bọn phong-kiến lợi-dụng làm lợi-khi riêng cho chúng.

Công-an Cảnh-sát ngày nay là tai mắt, tay chân của Chính-quyền mục-dịch là giữ gìn trật tự an ninh cho đồng bào, giúp đỡ đồng-bào về nhiều mặt: truyền bá vệ-sinh, bài trừ tư-đồ-tù-đạo, giải-thích những thề-lệ để đồng-bào khỏi phạm phải, giải-thích cho đồng-bào rõ đường-lối chánh-sách của Chanh-phủ để cho đồng-bào khỏi phải bị lung-lạc bởi luận-điệu xảo-trá của bọn phá-hoại. Công-an ngày nay không phải chỉ có nhiệm-vụ tiêu-cực đề-phòng phá-hoại mà còn có nhiệm-vụ tích-cực xây-dựng Dân-chủ, cải tiến xã-hội. Công-an như vậy mới là Công-an bạn dân.

Để làm tròn sứ-mệnh ấy, trình-độ Công-an đã được nâng cao, nhờ sự đào-tạo của trường Huấn-luyện Công-an cũng như sự giúp đỡ về kỹ-thuật của những nước bạn.

Muốn thoả mãn nguyện-vọng chính-đáng của nhân-dân và Chanh-Phủ, các cấp phải luôn luôn giữ niềm trung-tín; trung với Chanh-Phủ, tin với nhân-dân. Có như thế, dân chúng mới tin-lưỡng và sẵn lòng tự ý đem lại một sự cộng-tác chân-thành rất quý-báu.

Tôi mong rằng cán-bộ Công-an sẽ tỏ ra chẳng những xứng đáng, mà còn hãnh-diện trong những hoàn-cảnh khó khăn để khi nào cũng song song với quân-sự đứng vào những vị-tri xung-phong. Chanh-Phủ đặt nhiều kỳ-vọng vào lòng dũng-cảm, óc sáng-suốt và lễ-lối làm việc mới của Công-an Cảnh-sát để đạt được kết-quả tốt đẹp là bảo-vệ Tự-do cho cá-nhân, đem lại an-ninh, trật-tự cho toàn-thể.

Diễn-văn của Tổng-Thống nhân dịp kinh lý tỉnh KONTUM (10-5-1956)

Đồng-bào thân-mến,

Trước đây, tôi đã có nhiều dịp tiếp-xúc với những đại-diện của đồng-bào tỉnh nhà, và một cách riêng với đại-diện đồng-bào Thượng trong các cuộc lễ tuyên-thệ,

tại Banmethuôt hồi tháng 6, và tại Thủ-đô hồi tháng 10 năm ngoái.

Nay tôi vui mừng về tận nơi thăm viếng đồng-bào, và nghiên-cứu tại chỗ những biện-pháp nâng cao mức sống và bảo-vệ an-ninh cho đồng-bào.

Đồng-bào đã rõ, nhờ đoàn-kết nhất trí, và nỗ-lực không ngừng, quốc-dân đã đạt được những thắng-lợi vẻ-vang.

Chế-độ phong-kiến mục-nát đã chấm dứt, bè lũ phiến-loạn đã bị dẹp tan, chánh thể Cộng-Hòa đã được thành-lập, và Quốc-hội gồm có đại-diện của mọi tầng lớp dân-chúng, đang xây-dựng cho nước nhà một Hiến-pháp dân-chủ.

Tôn trọng nền độc-lập của nước ta, những đơn-vị cuối cùng của Đoàn-quân Viễn-chinh Pháp sắp rút hết. Từ nay trên lãnh-thổ Việt-Nam tự-do, chính người Việt-Nam tự đảm-nhận trách-nhiệm gìn-giữ an-ninh cho đồng-bào, bảo-vệ tự-do cho Tổ-quốc.

Đồng-bào tỉnh nhà đã sốt sắng tham-gia công cuộc cách-mạng, và làm tròn nghĩa-vụ công-dân, nhưt là trong cuộc trưng-cầu dân-ý, bầu-cử Quốc-hội, cũng như trong việc loại-trừ bọn tay sai Cộng-sản, và kiến-thiết lại những cơ-sở bị tàn-phá. Tôi khen ngợi lòng yêu nước và linh-thần xây-dựng của đồng-bào.

Trước đây, tại Kontum, đời sống của đồng-bào từ tỉnh-lý đến thôn-quê, đều được khả-quan. Nhưng trong thời Việt-Minh chiếm đóng, chúng đã khủng-bố, đàn-áp, và phá-hoại công-cuộc làm ăn của đồng-bào, đất ruộng bỏ hoang, cầu đường cắt đứt, nhà trường trường học, công sở, nhà máy điện, đều bị phá-hủy.

Chính-Phủ Cộng-Hòa tôn trọng nhân-vị do tôi lãnh-đạo, hiểu thấu nhu-cầu và nguyện-vọng của đồng-bào, nên đã quyết định thi-hành mọi biện-pháp để trùng-tu kiến-thiết và khuếch-trương khai-khải, mục-đích nâng cao mức sống và bảo-vệ an-ninh cho đồng-bào. Khai-thác thiên-nhiên chẳng những mang lại cơm no áo ấm cho dân, mà lại còn giúp con người nẩy nở và phấn khởi tinh-thần, làm tròn thiên mạng của mình nữa. Đàng khác, một tác đất hoang là một chỗ núp cho giặc. Vì vậy mà việc mở mang kinh-tế ở Cao-Nguyên là một việc tối cần về đủ mọi phương diện.

Những công cuộc như : khai-thác vùng La-Ngà, xây cơ sở thủy-điện tại thác Danhim, lập trường nông-mục tại Blao, v.v... là những thực-hiện đầu tiên theo kế-hoạch mở mang kinh-tế, tăng gia các nguồn lợi thủy, nông, lâm, mục và du-lịch cho cả vùng Cao-Nguyên. Kế-hoạch này sẽ ảnh-hưởng lớn lao về chất tu-dưỡng cũng như về khung cảnh đời sống của đồng-bào : vì thế đồng-bào, bất luận ở địa-phương hay ở các nơi khác đến, đều phải tích-cực cố-gắng, chung sức khai-thác, đề đồng tiến, đồng hưởng lợi lạc. Dân-cư đồng đúc, không để một tấc đất hoang, ai nấy một lòng vì Chính-nghĩa Quốc-gia, tất-nhiên bọn Cộng-sản không thể lén lút phá rối an-ninh được nữa.

Đồng-bào thấy rõ, dưới Chính-thể Cộng-Hòa, người Kinh người Thượng đều có quyền-lợi và nghĩa-vụ ngang nhau, đều tham-gia việc hành-chánh và quân-sự, đều có đại-biểu tại Quốc-hội. Nghĩa-vụ và quyền-lợi ấy đòi hỏi ở mọi công-dân một mối đoàn-kết chặt-chẽ, một sự cộng-tác chân-thành với Chánh-Phủ, để xây-dựng hạnh-phúc chung.

Trong lúc này, còn có một số tay sai Cộng-sản lén lút tuyên-truyền lòng gạc, chia rẽ đồng-bào, ngầm phá-hoại công-cuộc kiến-thiết của chúng ta. Đồng-bào hãy tiếp tay với Hành-chánh và Quân-đội để loại-trừ chúng, giữ vững an-ninh trật-tự.

Tôi thân-ái gửi toàn-thể đồng-bào tỉnh Kontum, người có mặt cũng như người ở xa không đến được, lời chào thân-ái và cảm-tình nồng-nhiệt của tôi.

Diễn-văn của Tổng - Thống nhân dịp Kinh-lý tỉnh PLEIKU (12-5-1956)

Đồng-bào thân mến,

Trong lúc viếng thăm Cao-nguyên, tôi lấy làm sung-sướng nhận thấy tinh-thần đoàn-kết giữa đồng-bào Kinh Thượng, cùng những cố-gắng của các cấp, trong chính-quyền cũng như ngoài nhân-dân.

Đồng-bào Pleiku, mà đa số là đồng-bào Thượng, đã hai lần long-trọng tuyên-thệ tại Ban-Mê-Thuật và Thủ-đô năm ngoái, tôn trọng chính-nghĩa, trung thành với Quốc-gia và vị Lãnh-tụ tối cao để bảo-vệ đất nước quê-hương. Cử-chỉ đó đã làm tăng thêm lòng tin tưởng của toàn dân và góp phần vào những thắng lợi chung của dân-tộc.

Về mặt kinh-tế, miền này là một vùng dồi-dào tài-nguyên, nhưng chưa được khai-thác hợp-lý để cống-hiến lợi ích cho nhân-dân. Về mặt quân-sự, đây là một khu đặc-biệt quan trọng. Về mặt dân-sự, một đặc điểm là đa số nhân-dân gồm đồng-bào Thượng, từ trước vẫn sống chật vật thiếu thốn, mà không hề được một chính-sách dân-tộc lành mạnh sẵn sóc nâng đỡ.

Vì thế, Chính-phủ Cộng-hòa và tôi luôn luôn ân cần lưu ý đến đời sống đồng-bào các tỉnh Cao-nguyên này.

Để mở mang kinh-tế và nâng cao mức sống cho đồng-bào, điều-kiện cần yếu là thực hiện an-ninh trật-tự. Những thành công của Chính-phủ trong công cuộc dẹp loạn an dân, hẳn đồng-bào đã rõ. Riêng ở Cao-nguyên, bọn Việt-Cộng sau khi rút lui, lại còn lợi-dụng tình hình chất phác của đồng-bào, và tình-trạng dân-cư thưa thớt, để lại cán-bộ lén lút hoạt-động, gây chia rẽ, phá-hoại an-ninh, nhiều hại dân chúng. Để trừ mối hại đó, cần làm thế nào cho vùng Cao-nguyên này trở nên một nơi trù mật, để nhân-dân có thêm phương-tiện vừa loại trừ bọn phá-hoại, vừa khuếch-trương nền kinh-tế địa-phương. Đồng-bào phải luôn luôn sáng suốt và hăng hái tăng-gia sản-xuất, trợ lực hành-chánh cũng như quân-sự trong việc tảo trừ các phần-tử Việt-Cộng đang ngấm ngầm phá rối công cuộc sinh sống của đồng-bào.

Một hệ-thống đường giao-thông thuận-lợi cần được thiết-lập để chuẩn-bị điều-kiện cho một chương-trình khai-thác theo hoạch-định của Chính-phủ. Lâu nay, có những «buồng» xa «bản» vắng (1) thiếu muối ăn, vải mặc, vì chỉ giao-dịch được với một số người lái mà thôi. Phát-triển phương-tiện giao-thông tức là giúp đồng-bào giải-quyết nhiều vấn-đề khó khăn hiện tại.

(1) buồng, bản : Tên làng thượng du Cao-nguyên.

Lâu nay, ngoài các công-trình khai-khẩn của một số vốn ngoại-quốc tại đây, đồng-bào chưa thụ-hưởng được bao nhiêu các tài-nguyên sẵn có. Canh-tàn nông-nghiệp, khai thác hợp-lý lâm-sản, như là phát-triển chăn nuôi, mở mang công-nghệ, làm nhà, bao nhiêu việc đáng làm để thu mỗi lợi về cho chúng ta và nâng cao mức sống của đồng-bào, Kinh cũng như Thượng vậy.

Chính-phủ còn đặc-biệt chú ý đến công cuộc Y-tế và Xã-hội tại vùng Cao-nguyên, như là trong việc chống bệnh sốt-rét rừng đã gây hao nhiều tai hại cho đồng-bào tại đây.

Một chương-trình rộng lớn cần được thực-hiện qua từng giai-đoạn. Chương-trình cải-thiện đời sống của đồng-bào, như đã nêu trên, sẽ có một đảm-bảo tuyệt-đối về mặt chính-trị: ấy là chính-sách nhơn vị của Chính-phủ Cộng-hòa. Dưới chính-thề mới, Kinh hay Thượng đều là con người phải được tôn trọng, đều là công-dân Việt-Nam, đều có đại diện tại Quốc-hội và phải được Chính-phủ săn sóc như nhau. Chính-phủ sẽ tích-cực nâng đỡ đời sống đồng-bào Thượng về vật chất cũng như tinh-thần, mở mang trường học, khai-hóa con em, để thực-hiện đầy đủ sự bình đẳng ấy trong quyền-lợi cũng như nhiệm-vụ.

Tôi kêu gọi tất cả đồng-bào, không phân biệt Kinh Thượng, hãy đoàn-kết chặt chẽ để thực-hiện các chủ-trương của Chính-phủ, cùng nhau xây dựng một đời sống mới mẻ và tươi đẹp hơn.

Quân-đội và nhân-viên phải hết lòng bảo-vệ tính-mạng, tài-sản và sự an-lạc của đồng-bào.

Tôi thân ái chào toàn thể đồng-bào hiện-diện, đồng thời gởi lời viếng thăm những đồng-bào từ xa không đến được hôm nay.

**Diễn-văn của Ông Bộ-trưởng Nguyễn-hữu-Châu
đại-diện Tổng-Thống đọc trong lễ khai-mạc
Đại-hội Tổ-cộng toàn-quốc (12-5-1956)**

Thưa ông Chủ-Tịch Hội-Đồng Nhân-Dân Chỉ Đạo Chiến-
dịch Tổ-Cộng Trung-Ương,

Thưa Quý vị Bộ-Trưởng và Quý vị Tân khách,

Thưa Quý ông Đại Biểu,

Tôi rất lấy làm vinh dự đại diện Tổng-Thống tới chủ
tọa Đại Hội Tổ-cộng này. Nhân danh Tổng-Thống và nhân
danh riêng tôi, tôi xin kính gửi Quý vị Hội nghị lời chào
thân-ái.

Thưa Quý Vị,

Nhân dịp này, tôi muốn cùng Quý Vị nhận định lại ý
nghĩa căn bản của Phong trào Tổ-cộng mà chúng ta đã
tiếp tục không ngừng.

Vào năm 1954, trong lúc nước ta chưa được độc-lập
Pháp vẫn theo đuổi một chánh sách không hợp thời, nên
phải thất bại trước lực lượng Cộng-sản Việt-Minh hoạt
động núp sau một chiêu bài quốc-gia giả dối.

Sau khi Hiệp định Genève chia xẻ xứ ta làm hai, thì
một số nhân sĩ yêu chuộng tự do, có lập trường quốc-gia
rõ rệt, thấy cần phải phá tan mưu mô của chúng, nên
đòi hỏi một *phong trào cách-mạng* quốc-gia thật sự để thực
hiện cho nước nhà nguyên tắc dân-tộc tự quyết. Vì thế
mới thành lập phong trào *Tổ-Cộng*, do một số người can đảm
lãnh đạo đề tổ cho dư luận quốc-tế như dư luận tại quốc
nội, rằng dân tộc ta nhất quyết không chịu một chế độ
áp bức nào cả.

Vì phát động theo tinh-thần đó, nên phong trào Tổ-
Cộng đã đem lại cho nước Việt-Nam một chế độ tự do.

Nếu chúng ta đã tiêu diệt các di tích phong kiến và đã
thắng lợi trong cuộc trưng cầu dân-ý, là nhờ tinh thần đó.

Sau này, nếu chúng ta thành lập được một Quốc-Hội, cũng lại nhờ tinh-thần đó.

Và nay mai, nếu chúng ta thống nhất được lãnh thổ ta trong *tự-do* thì chắc chắn cũng phải theo tinh-thần đó mới đạt được.

Tóm lại, nhất cử nhất động của chúng ta trên đường tranh đấu để đi tới *tự-do*, trước sau vẫn theo cùng một tôn chỉ.

Như thế thì chúng ta chắc chắn rằng chúng ta đã đi đúng theo chánh nghĩa.

Và vì thế chúng ta cần tiếp tục cố gắng đứng cho phong trào ấy lan rộng ra khắp các tầng lớp dân chúng và gây nên một đời sống mới : tôi muốn nói một đời sống *tự-do* cho tất cả đồng bào ta, từ Nam ra Bắc.

Chiến dịch Tổ Cộng đã thâu được những kết quả rất đẹp ; rất nhiều cơ sở của Việt Cộng đã bị tan vỡ, bao nhiêu cán bộ Việt-Cộng đã phải ra đầu thú. Kinh-nghiệm còn cho ta thấy rằng ở nơi nào chiến dịch Tổ Cộng mạnh mẽ thì mọi hoạt động của chúng ta, bất cứ ở ngành nào, đều liên triển khả quan.

Chiến dịch Tổ Cộng lại còn gây một dư âm mạnh trên quốc-tế, đề cao lòng ưa chuộng *tự do* của dân tộc Việt-Nam phối hợp ý chí cương quyết diệt Cộng của chúng ta với những phong trào phản Cộng đang trỗi dậy ở khắp nơi nhất là ở Đông-Nam-Á.

Chiến dịch Tổ Cộng lại còn gây một ảnh hưởng lớn lên trên Vĩ tuyến 17, đem niềm hy vọng cho đồng bào chúng ta đang hướng về miền Nam *Tự do*.

Thưa các Ông Đại Biểu, các ban Chỉ đạo,

Chiến dịch Tổ Cộng đã trải qua 3 đợt, để hoàn thành những công tác trong giai đoạn 1. Trong hoàn cảnh mới, Chiến dịch sắp chuyển sang giai đoạn 2, một giai đoạn vô cùng quyết liệt.

Cuộc Hội nghị này sẽ giúp cho quý Ông rút tru khuyết điểm trong những công tác đã qua và đề kiện toàn kế hoạch của giai đoạn 2 sắp tới.

Là những chiến sĩ tiền phong Tổ Cộng, quý ông hẳn đã ý thức được nhiệm vụ quan trọng của mình. Nhân danh Tổng-Thống, tôi thành thực chúc cho Chiến dịch Tổ Cộng tiếp tục mạnh mẽ và hoàn toàn thắng lợi đến khi thống nhất nước nhà trong tự do.

QUÂN - SỰ'

Ngô Tổng-Thống thăm viếng chiến-sĩ quốc-gia
tiêu-trừ phiến-loạn tại Rừng-Sát.

QUÂN-SỰ'

Diễn-văn của Thủ-Tướng trong buổi lễ mãn khoá lớp Dẫn-đạo Chỉ-huy tại Trung-tâm Huấn-luyện Quang-Trung (31 - 8 - 1955)

Tôi vui mừng chứng-kiến buổi lễ mãn khoá lớp Dẫn-Đạo Chỉ-Huy, tại Trung-Tâm Huấn-luyện Quang-Trung ngày hôm nay.

Sự lo lắng đối với công cuộc cứu-quốc và kiến-quốc càng tha-thiết bao nhiêu, thì sự băn khoăn đối với việc xây dựng một Quân-đội hùng mạnh càng khăng-khít bấy nhiêu. Bởi thế nên hằng lưu-lâm đến tương-lai Quân-đội, tôi rất chú trọng đến vấn-đề rèn đúc cán bộ chỉ-huy cũng như huấn-luyện binh-sĩ, và vì thế tôi hằng theo dõi công cuộc học-tập của anh em.

Qua các phúc-trình của các cấp hữu-trách, tôi được biết toàn-thể anh em đã cố-gắng trau-dồi tài ba trí dũng để trở thành những vị chỉ-huy gương mẫu, lược-thao gồm đủ, nên tôi rất hài-lòng đến chứng-kiến buổi lễ mãn khoá hôm nay, đánh dấu một công-trình luyện tập siêng năng cần-mẫn của anh em.

Nhìn nét mặt trẻ-trung, hăng-hái và đầy thiện-chí của anh em, tôi lại càng tin-tưởng ở tương-lai Quân-đội.

Tôi muốn rằng, sau buổi lễ này, trở về các đơn-vị với một ý-chí phục-vụ cao cả, anh em hãy nỗ-lực kiện-toàn

hàng ngũ, việc mà từ bấy lâu nay, phần phải chiến-đấu, phần thiếu phương-tiện, anh em chưa có thể đem hết năng-lực và ý-chí để thực hiện được.

Sĩ-quan,

Hạ-sĩ-quan,

Binh-sĩ,

Từ lúc mới lên chấp chính, tôi đã tuyên bố chủ trương một cuộc cách mạng toàn diện.

Đối với Quân đội, cuộc cách mạng có nghĩa là làm sống lại ý chí chiến đấu của các đời NGÔ-QUYỀN, ĐINH-BỘ-LĨNH, TRẦN-HÙNG-ĐẠO, QUANG-TRUNG.

Quân đội Quốc gia phải có một lý-tưởng phục vụ chính nghĩa; phải kết cấu với những cấp chỉ huy mưu lược chân chính yêu nước, với những binh sĩ dũng cảm, quyết chí hy sinh. Quân đội Quốc gia phải có « kỷ luật nghiêm chỉnh » mà không thiếu tinh thần-mật, phải có sự sanh hoạt đúng phương pháp, hợp thời cơ, cũng như phải phát triển mạnh về kỹ thuật chiến đấu.

Anh em sẽ hùng mạnh, nhưng vẫn luôn luôn sáng suốt và chẳng quên câu « biết người biết ta, trăm trận đánh trăm trận thắng ».

Hướng về tiền đồ Tổ-quốc anh em sẽ lấy quyền lợi chung của dân-tộc làm trọng, sẽ đi sát cánh với đồng-bào, cũng như với các cấp hành-chánh dân-sự để thực hiện một cộng-tác mật thiết giữa dân, quân, chính.

Một khi mà trên đường chính-ngĩa đã nắm được lòng dân thì lo chi không chiến-thắng được các chủ-ngĩa ngoại lai phá hoại, dù là với hình-thức nào hay ở đâu đến cũng vậy.

Kể từ hôm nay, các anh em hãy bắt tay vào việc tranh thủ thời gian để sớm đạt được mục-tiêu. Tôi tin rằng với sự nỗ-lực, sự tận tâm của toàn thể các cấp trong Quân-đội, và nhất là với sự chỉ-huy sáng suốt của Trung-Tướng Lê-Văn-Ty, Tổng Tham-mưu Trưởng, Quân-Đội sẽ hùng mạnh và làm tròn tất cả các nhiệm vụ mà Chính-Phủ và nhân-dân giao phó cho.

Nhân dịp này, tôi có lời khen ngợi Đại-tá Trần-Tử-Oai, chỉ-huy Trung-tâm Huấn-luyện Quang-Trung, các Ban giám-đốc và ban Huấn-luyện đã góp phần đào tạo Cán-bộ Quân-Đội.

Đã nhiều lần, tôi đến đây thăm viếng, cũng đủ để chứng tỏ rằng tôi đặc biệt quan tâm đến Trung-tâm Huấn-luyện này.

Tin tưởng nơi sự tận tâm hoàn toàn, và chí hy-sinh cao cả của anh em từ nay sẽ lại dẫn thân trên đường nghĩa vụ, Chánh-Phủ Quốc-gia và riêng tôi lấy làm hân hoan cầu chúc anh em được thành công rực rỡ.

**Diễn-văn của Thủ-Tướng đọc trong
lễ khai mạc « Tuần lễ Quân-Đội »
(15 - 10 - 1955)**

Đồng-bào thân-mến,
Thưa Quý Vị,

Tôi hân-hoan chủ tọa lễ khai mạc « Tuần lễ Quân-Đội ».

Thật là một việc rất chính đáng cho toàn thể quốc dân và đặc biệt, giới thanh niên — tương-lai của Tổ-quốc — để đem lòng tri ân tưởng niệm bao nhiêu chiến-sĩ đã bỏ mình vì nước : nhắc nhở đến công lao tận tụy, âm thầm của binh sĩ ; ghi nhớ mối đoàn kết thiêng-liêng giữa nhân dân và Quân-đội. Nhân dân trợ lực càng công khó thì Quân-đội bảo vệ càng vững cảm, và mối đoàn kết càng mật thiết.

Tuần lễ này cũng là một dịp chính đáng cho chúng ta nhớ lại tình cảnh bi đát, hầu như thất vọng của Quân-đội ta, trong những tháng ngày âm-u, sau khi đất nước bị chia xẻ, trái với ý muốn của dân tộc. Từ miền Bắc, trong lúc đoàn quân Viễn chinh triệt thoái, bộ-đội ta đã phải rời bỏ nơi quê hương yêu dấu và đương đầu cùng bao nhiêu âm mưu phản trắc mới tìm thấy một tương lai. Tại miền Nam

hiều lực lượng võ trang phức tạp, lợi khí của một nhóm người bất hảo, đang hoành hành phần bội dân tộc, để mưu bá đồ vương, phụng sự tư quyền tư lợi bất chánh.

Tuần lễ này, cũng là dịp chính đáng cho ta nhớ thời kỳ Bộ Tổng-Tham-Mưu Quân-đội còn thuộc quyền chỉ huy của một nhóm người, vì tư vị, mà được đặt lên để phụng sự bọn bóc lột và phong kiến, trụ cột một chế độ lỗi thời.

Bao nhiêu trở ngại to tát trên con đường Độc-lập Tự-do của dân-tộc chúng ta cần nhớ lại, mới lượng được những bước tiến quyết định của Quốc-dân.

Bao nhiêu trở ngại ấy, ta đã quét sạch. Chánh-Phủ đã làm tròn một trách vụ nặng nề nhứt, nhưng lúc nào tôi cũng tin chắc phần thắng: vì một quan-niệm Dân chủ bền vững, nên tôi biết có thể sở cậy chắc chắn ở lương tâm của mỗi công dân, lòng can đảm ái-quốc của mỗi binh sĩ, danh-dự và tinh-thần trách-nhiệm của hầu hết sĩ-quan văn trung-kiên, dầu một số ít người vong bản đã cố tâm dùng ân-huệ, hoặc áp lực để mua chuộc.

Sĩ-quan, hạ Sĩ-quan và Binh-sĩ,

Các bạn hãy hãnh diện vì Quân-đội, vì những chiến công rực-rỡ của các bạn. Từ người lính đến cấp chỉ-huy, các bạn đã làm tròn sứ mạng trong những giờ phút nghiêm trọng nhứt của Lịch-sử hiện tại nước nhà. Sáng suốt và cương-quyết, các bạn đã siết chặt hàng ngũ, đập tan mộng phần bội của bọn Hình, Vỹ, diệt trừ phiến loạn Bầy Viễn, Năm Lửa, Ba Cụt.

Những cuộc thắng trận chớp nhoáng ở Ba-Lòng, Saigon-Cholon, các tỉnh Hậu giang và hiện nay tại rừng Sát, đã nêu cao lòng dũng cảm của binh sĩ và tài thao lược của các cấp chỉ huy.

Những chiến công đó, còn chứng tỏ các bạn là những người thừa kế xứng đáng của các bậc anh hùng đã từng gây biết bao chiến thắng trong lịch sử oanh liệt của Tổ-quốc. Tổ-quốc hãnh diện với các bạn.

Sĩ-quan, hạ Sĩ-quan và Binh-sĩ ;

Các bạn hãy luôn luôn xứng đáng với những vị anh hùng, nối chí tiền nhân, lấp sông xẻ núi, mở rộng con

đường chính-nghĩa cho Dân-tộc đi đến Tự-do. Các bạn hãy lấy gương các vị ấy làm mẫu mực cho đời mình :

4.— Các bạn hãy làm sống lại linh-thần « **PHỤ TỬ CHIBINH** » đời Trần-Hưng-Đạo.

Quân-đội là một đại gia-đình, trên dưới thương nhau như anh em một nhà.

a) Sĩ-quan phải làm gương cho binh sĩ : mình tận tụy với Tổ-quốc, thì họ nức lòng yêu nước ; mình trung thành với Chánh-phủ thì họ tôn trọng kỷ-luật ; mình có phẩm cách xứng đáng thì họ có hạnh-kiêm đứng-đắn.

b) Sĩ-quan phải tìm hiểu và yêu mến binh sĩ dưới quyền mình chăm lo đến đời họ, bổ khuyết chỗ thiếu sót, giải thích cho họ khỏi bị sai lầm, lung-lạc vì tuyên-truyền xuyên tạc của bọn phá hoại lưu manh.

c) Sĩ-quan cần chỉ huy sáng suốt, linh động quả quyết ; trường hợp nào cũng phải tỏ ra có sáng kiến và tinh thần trách nhiệm ; kiểm soát chặt chẽ việc thi hành các mệnh lệnh ; thưởng phạt nhanh chóng và công minh.

2.— Các bạn hãy thực hiện « **QUÂN-DÂN NHƯ T-TRÍ** »

a) Quân và Dân như cá với nước. Quân đội phải bảo-vệ và giúp đỡ nhân dân, nhân dân thì ủng-hộ và trợ lực Quân đội, nhất là về phương diện bảo lìn. Vì thế, lúc nào Quân đội cũng thân ái giúp đỡ nhân dân về các phương diện vật chất cũng như linh-thần và văn hóa.

b) Quân đội là sức mạnh của Chánh-Phủ, mà nhiệm-vụ của Chánh-Phủ là phục vụ nhân dân ; vì thế, Quân-Đội phải hùng mạnh, tôn trọng kỷ luật và lễ độ, để phục-vụ đắc lực nhân dân.

c) Quân-Đội phải hoàn toàn tin cậy lẫn nhau. Quân-đội cương quyết bảo vệ nhân dân, không nề lao khổ bất cứ lúc nào, thì nhân dân mới vững lòng tin tưởng Quân-Đội.

3.— Các bạn hãy thực hiện « **QUÂN-CHÍNH NHƯ T-TÂM** »

a) Quân-Đội và Hành-chánh cần bổ túc cho nhau ; lãnh thổ không có an ninh, thì cơ cấu Quốc-gia khó bề tổ chức điều hòa ; Hành-chánh không thông thạo, thì cũng khó tuyên mộ, trang bị duy dưỡng quân nhân.

b) Quân-Đội và Hành-chánh phải tương trợ lẫn nhau : Quân-Đội hùng mạnh, tất nhiên hành-chánh được củng-cố ; trái lại, nếu Quân-đội yếu nhược, tức hành chánh cũng phải suy vi. Tổ-quốc thịnh hay suy, cũng do đó. Quân chánh phải tin nhiệm nhau, và tìm mọi cách, thành thật giúp đỡ lẫn nhau.

c) Hành-chánh và Quân-Đội có lãnh vực và nhiệm-vụ riêng biệt. Có những trường hợp đặc biệt khẩn cấp, mà Quân-đội có thể giữ nhiệm-vụ ưu thế, nhưng lệ thường, Quân-sự nhường bước cho hành chánh và luôn luôn tuân lệnh Thủ-Tướng. Đó là một nguyên tắc tuyệt đối của chế độ Dân-chủ.

Sĩ-quan, hạ Sĩ-quan và Binh-sĩ,

Quân-đội ta, chính đã áp dụng những nguyên tắc nói trên, nên đã thắng mọi trở lực từ 10 tháng nay, trên con đường tranh thủ Độc-Lập và Tự-do.

Các bạn hãy suy nghiệm, hãy ghi tâm khắc cốt những lời căn dặn ở trên, và đem ra áp dụng chu đáo. Có thể các bạn mới xừng gương tiền nhân, mới xây được uy-tín và làm cho Quân-Đội hùng cường, mang lại hạnh-phúc và hãnh diện cho Dân-tộc, tự-do và vinh quang cho Tổ-Quốc.

Hỡi thanh-niên Việt-Nam,

Các em là hy-vọng của đất nước ; các em sẽ tỏ ra xứng đáng với sứ mạng đang chờ các em. Các em hãy thấu triệt những nhu cầu của xứ sở, hãy ý-thức trách nhiệm hiện tại và tương-lai của mình. Mỗi em hãy sẵn-sàng, đề khi cần, hy-sinh cho Tổ-Quốc.

Nhận rõ nhiệm-vụ của Quân-đội và những hy-sinh cao cả đòi hỏi nơi người binh-sĩ, ấy là phương-pháp hoàn-toàn để các em chuẩn bị làm tròn bổn phận mai sau.

Vì thế, muốn Quốc dân dành tuần lễ này cho Quân-đội, tôi đã giao cho Bộ Tổng-Tham-Mưu tổ-chức một cuộc triển lãm về Quốc dân thấu hiểu tường tận, và ý niệm chính xác các công trình và những thành tích và hy-sinh của anh em binh-sĩ.

Đồng-bào thân-mến,

Quý Vị,

Tôi cảm động và hãnh diện giới thiệu với Quốc-dân đồng-bào và Quý Vị Quân-đội anh dũng của nước Việt-Nam.

Tôi tuyên bố khai mạc « Tuần lễ và Đại-hội Triền-lãm Quân-Đội ».

Nhật-lệnh của Tổng-Thống, Tổng-Tư-lệnh tối cao Quân-Đội (31-10-1955)

Tướng Lãnh,

Sĩ-Quan,

Hạ Sĩ-Quan,

Binh-Sĩ,

Trong một nhật lệnh gửi cho Quân-đội khi tôi mới chấp chánh, tôi đã tuyên bố rằng một trong những mục-tiêu của cuộc CÁCH-MỆNH QUỐC-GIA, là gây lại cho Quân-đội niềm tin tưởng tuyệt đối vào vận mệnh của Tổ-quốc, vẫn là truyền thống của binh-sĩ ta tự nghìn xưa.

Con đường mà các bạn đã cùng tôi vượt qua. — nhiều lúc gian nan biết là đường nào — vẫn là chính đạo, vì là con đường DANH-DỰ. QUÂN-ĐỘI đã không hề thiếu với bốn phạm mình, vì đã ý-thức chính nghĩa của cuộc chiến-dấu, cuộc chiến-dấu đúng với nguyện-vọng tha-thiết của toàn dân muốn được sống trong trật-tự, trong danh-dự, trong tự-do.

Nhân danh Tổng-Thống, Tổng-Tư-Lệnh Tối-Cao Quân-đội, tôi nhắc lại sự tin nhiệm của tôi. Tôi tin chắc rằng với lòng yêu-mến của nhân-dân, với sự quý chuộng của quân-đội các nước bạn, trong khuôn khổ mới của CHÍNH-THỂ CỘNG-HÒA, các bạn sẽ tiếp-tục phụng-sự với một niềm tin tưởng n.ghĩa mẽ như trước.

NGÔ-ĐÌNH-DIỆM

**Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống đọc trong dịp
lễ kỷ-niệm ngày cố Trung-Tướng
Trịnh-minh-Thế trở về hợp-tác
(7 - 1 - 1956)**

Quý Vị,

Trong thông-diệp đầu năm Bình-Thản, tôi đã không quên nhắc lại cố-gắng và hy-sinh của tất cả các chiến-sĩ quốc-gia trong năm vừa qua để thanh toán một chế-độ lỗi thời và chấm dứt một tình thế hỗn-loạn, và yêu cầu quốc dân hãnh diện ghi ơn của đồng bào, kẻ khuất người còn, đã tận tụy phục vụ Quốc-gia và Chính-nghĩa.

Nói như vậy người đầu tiên tôi hồi tưởng là cố Trung-Tướng Trịnh-minh-Thế.

Nhưng chỉ có thể thôi, lòng tôi không thỏa-mãn đối với anh linh của cố Trung-Tướng. Cần phải cử hành một lễ đặc biệt để long trọng kỷ niệm ngày cố Trung-Tướng Trịnh-minh-Thế về cùng tôi tại Bến Cầu, và để quốc dân noi gương sáng lạng mà cố Trung-Tướng đã nêu cao trong lúc quốc biến.

Tấm gương đó không những là tấm gương can đảm cương quyết của một vị anh hùng. Cố Trung-Tướng còn để lại cho ta một bài học của một chính-trị-gia anh minh, sáng suốt am hiểu thực tại phức tạp, đầy mâu thuẫn nhưng ta phải đảm nhận lấy mới có thể điều lý chuyển hướng theo đường lối lý tưởng mình được.

Thực tại không phải hoàn toàn tùy ý ta muốn. Thực tại bao gồm nhiều động lực tương-phản, trong đó quá-khứ có, hiện-tại có, tương-lai cũng có, phần quyết định của ta chỉ có một phần thôi. Một cuộc cách mạng muốn thành công, cần phải đảm nhận tất cả đại cuộc tất phải thực tế toàn diện, phải gánh vác lấy tất cả cái hay và cái không hay, tất cả cái thuận và bất thuận. Một người lãnh tụ cách

mạng thực thòi không thể chọn lọc, trong các trào lưu thực tại, cái trào lưu nào thuận lợi riêng cho cá nhân mình mà thôi được. Làm như vậy chỉ là mỵ dân và không mang lại kết quả nào cho cuộc cách mạng cả.

Cách đây ba hôm, trong lúc đồng-bào Ban-Mê-Thuật đến nhiệt-liệt hoan nghênh tôi, tôi đã cảnh cáo đồng bào rằng: ta cần phải phục thù không phải một cá nhân nào, mà phải phục thù thực tại, phải đi sát thực tại để có thể lèo lái nó theo lý tưởng của chúng ta.

Đó cũng là điểm chính của bài diễn văn của cố Trung-Tướng đọc khi về hợp tác với tôi, diễn văn mà anh em Liên Minh vừa đọc lại để xác định lập trường tranh đấu bất diệt của anh em. Đó cũng là di chúc cao quý cố Trung-Tướng Trịnh-Minh-Thế để lại cho chúng ta, đang lúc ta phải đương đầu với một kẻ thù vừa nguy hiểm, vừa thực-tế.

Một năm đã qua. Việc nước đã tiến-triển như cố Trung-Tướng sở nguyện : tàn-tích nô-lệ phong-kiến đã thủ tiêu, nền Cộng-Hòa đã thành-lập, đây hứa-hẹn cho đất nước. Những thắc-mắc của Trung-Tướng xưa kia, nay phần lớn đã giải quyết, trong thực-tế, trong thời gian và không ngoài định mạng của Lịch-sử.

Đầu Xuân Cộng-Hòa này, trước tiền đồ của Tò Quốc, kiểm điểm những thắng lợi của Quốc-gia, tôi còn một ân-bận là vắng bóng Trung-Tướng trong cảnh hân-hoan của Dân tộc.

Quý Vị, anh em Liên-minh,

Từ ngày Thiếu-Tướng Văn-Thành-Cao đảm nhiệm trách-nhiệm kế nghiệp cố Trung-Tướng Trịnh-Minh-Thế, tôi hài lòng nhận thấy anh em binh sĩ các cấp trong Mặt Trận Quốc-gia Kháng-chiến hăng trung thành với quan niệm tranh đấu thực-tế cố Trung-Tướng đã vạch từ trước. Tôi tin tưởng rằng Thiếu-Tướng cùng các đồng-chi sẽ thành công, xứng với danh thơm của cố Trung-Tướng trong Quốc-dân ngày nay và mai hậu ».

Huấn - từ của Tổng - Thống
trong dịp Lễ trao thanh gươm chỉ-huy cho
Hải-Quân và Lệnh-kỳ chỉ-huy cho
Bảo-An-Đoàn Việt-Nam (7-4-1956)

Ông Phụ tá Hải-Quân,
Các Sĩ quan, Hạ sĩ quan,
và Binh-sĩ Hải-Quân Việt-Nam,

Những chiến-sĩ thủy-quân anh dũng của Việt-Nam đã không ngớt góp phần xây dựng và bảo vệ Quốc-gia.

Những trận thủy chiến như Bạch-Đằng, Chương-Dương, đã gây nên truyền-thống oanh liệt về ngành Hải-Quân.

Các chiến-sĩ Hải-Quân Việt-Nam có thể tự hào vì đã nối lại truyền-thống anh dũng ấy. Quốc dân cùng tôi hoan hỷ, vì ngay từ lúc vừa mới thâu hồi trách nhiệm hải-quân năm ngoài các bạn đã anh dũng xông pha, lập chiến công oanh liệt biểu-lộ sức mạnh tiềm tàng của giống nòi, xứng với lòng tin tưởng của Chánh-phủ và toàn dân. Sự cố gắng đó, phối hợp với nỗ lực của Chánh-phủ trong việc canh tân và phát triển các cơ-quan Hải-quân, đã khiến cho Hải-quân Việt-Nam chẳng những trưởng thành trong nội bộ mà còn chiếm được địa vị khải quan giữa các nước Đông-Nam-Á.

Những thắng lợi vẻ vang, các bạn đã thu được trong khi dẹp trừ phiến loạn từ miền Hậu-Giang đến Rừng-Sát sẽ thôi thúc các bạn mạnh tiến hơn nữa trong nhiệm-vụ bảo vệ Đất Nước chống âm mưu xâm lược của đế quốc Cộng-sản.

Một tổ-chức trưởng thành là khi nào người biết nhận trách nhiệm của mình trong mọi hoàn-cảnh. Một chiến-sĩ trưởng thành không phải chỉ ở niên tuế mà chính là ở sự nhận thức nhiệm vụ của mình.

Chiếc gương tôi vừa long trọng trao cho vị chỉ-huy các bạn biểu hiệu danh dự và tinh thần kỷ luật cũng như lòng dũng cảm của gia-đình Hải-quân Việt-Nam.

Tôi mừng thấy anh em đã thấm nhuần tinh thần ấy đề tương xứng với trách nhiệm nặng nề của mình,

Hỡi các chiến-sĩ,

Trong ngày lễ long trọng này, chúng ta nhớ ơn các chiến-sĩ đã hy-sinh vì dân vì nước, nêu gương sáng cho Hải-quân và cho toàn dân,

Tôi long trọng nhận lời thề của các anh em và chúc anh em thành công rực rỡ.

Ông Tổng Giám-Đốc.

Các cấp chỉ-huy và nhân-viên Bảo-An,

Khai-sinh ngày này năm ngoái, trong một hoàn-cảnh eo-ic, thiếu thốn trăm bề, Bảo-An Đoàn đã tiến những bước dài trên đường tổ-chức nội-bộ cũng như trên công-tác phục-vụ nhân-dân.

Sau một năm xây dựng, Bảo-An Đoàn, từ những đội lẻ tẻ ở các địa-phương, từ những đơn-vị Bắc-Việt, tũ tán trong lúc di-chuyển, nay đã trở thành một lực-lượng quốc-gia thống nhất và hùng-hậu, góp phần đem lại an-ninh và trật tự cho đồng-bào các vùng xa cách hẻo-lánh, bằng sự hiện-diện tại mọi nơi, nhất là nơi nào có xảy ra sự bất-an. Anh em lại đi sâu vào các vùng rừng sâu núi thẳm, các hoang vu để góp phần vào công cuộc khai-thác.

Trải qua những thử thách quyết liệt, Bảo-An Đoàn đã un-đúc được một tinh-thần chiến-đấu, một ý-chí phục-vụ đúng với truyền-thống bất-khuất của dân-tộc ta, Bảo-An Đoàn càng ý-thức trách-nhiệm quan-trọng của mình, càng chứng tỏ trình độ trưởng-thành.

Trong ngày lễ trọng thề hôm nay, chúng ta tưởng nhớ tới các chiến-sĩ Bảo-An đã bỏ mình, vì nước, nêu cao tinh thần chiến-đấu. ý-chí phục-vụ, và trình độ trưởng-thành ấy.

Đại Hội của các bạn là một dịp kiểm-điểm cộng tác, rút kinh-nghịem để kiện-toàn tổ-chức hoàn-chính. chương trình, thắt chặt đoàn kết, gây dựng «tinh-thần Bảo-An» sát với dân để bảo-vệ dân.

Để kỷ-niệm ngày thành lập Bảo-An Đoàn và những thành tích vẻ vang của các anh em, tôi vừa trao cho vị chỉ-huy các anh em lá cờ Danh-dự. Lá cờ Danh-dự sẽ theo dõi các anh em trên mọi bước tiến.

Bảo-An đã thành-công trong giai đoạn qua, Bảo-An phải cố gắng hơn nữa trong giai-đoạn sắp tới để bảo-vệ an-ninh, loại trừ phá hoại, làm cho đồng-bào được an-cư lạc nghiệp trong khung-cảnh Cộng-hòa tự do.

Tôi long trọng nhận lời thề của các chiến-sĩ Bảo-An và chúc các anh em đạt nhiều thành-tích rực-rỡ.

Diễn-văn của Tổng-Thống trong lễ khai-mạc Đệ-Nhị Đại-Hội Cựu Chiến-Sĩ Việt-Nam (1 - 7 - 1956)

Thiếu-Tướng,
Anh em Cựu Chiến-sĩ,

Chủ tọa lễ khai mạc Đại-hội hôm nay, tôi rất vui mừng lại được dịp tiếp xúc với đại gia đình Cựu Chiến-sĩ.

Trước đây, trong bộ nhung phục, anh em đã tận lực hy sinh. Ngày nay về hậu phương, anh em trở nên những chiến-sĩ sản-xuất nơi đồng ruộng hay trong nhà máy, những cán bộ trong các ngành chuyên môn, hành chánh hay các tổ chức nhân dân; anh em tiếp tục theo đuổi một mục đích: *phục vụ quyền lợi Dân tộc trong kỷ luật Quốc-gia*.

Trước sau, anh em vẫn là những con yêu của Tổ-quốc Việt-Nam.

Tổ-Quốc và đồng bào ghi công anh em. Chánh-phủ đặc biệt lưu tâm đến quyền lợi của anh em.

Như anh em đã biết, mặc dầu nền tài chánh quốc-gia còn eo hẹp vì hậu quả chiến tranh, Chánh-phủ đã mở Cô-nhi-Viện quốc-gia để nuôi dưỡng và giáo huấn các con

côi tử sĩ, xây dựng An-dương-đường để tiếp nhận những binh sĩ tàn phế, thiết lập trung tâm chỉnh hình và thích ứng nghề nghiệp để giúp đời sống phế binh được dễ chịu hơn; lại dành một ngân khoản đặc biệt để trợ cấp phế binh.

Ngoài ra Chánh-Phủ đã sốt sắng nâng đỡ hội Cựu Chiến-sĩ Việt-Nam, một cơ quan do chính anh em gây dựng để thắt chặt tình đoàn kết và theo đuổi mục đích phụng sự Tổ-quốc, giữ vững tinh thần Cựu-chiến-binh Quốc-gia Việt-Nam.

Những kết quả anh em đã đạt được trong năm vừa qua, về phương diện xã hội, theo mục đích tương-thân tương trợ, cũng như về phương diện Quốc-gia, theo phương châm cứu Quốc và kiến Quốc, và nhất là sự phát triển mau lẹ của quý hội từ Thủ-đô về tới các lĩnh miền quê đã chứng tỏ tinh thần đoàn kết rộng rãi lòng tận tâm phục vụ và ý chí xây dựng của các Cựu chiến sĩ Việt-Nam.

Chính những kết quả ấy và tinh thần ấy, đã khiến Quý Hội, mới sau một năm gây dựng, chẳng những thu được cảm tình của các giới đồng bào, mà còn được công nhận vào Liên Iliệp Cựu Chiến-sĩ Thế giới, để cùng sát cánh với các Cựu Chiến-sĩ của 34 nước hội viên, tiến bước trên đường bảo vệ Tự do và phụng sự chính nghĩa của nhân loại.

Nhân dịp này, tôi nhiệt-liệt chào mừng quý vị Đại-biểu Liên-Hiệp Cựu Chiến-sĩ Thế-giới và Đại-biểu Cựu Chiến-sĩ các nước bạn. Sự hiện diện của quý Vị ở cuộc lễ này là một khích lệ lớn lao cho các Cựu Chiến-sĩ Việt-Nam.

Anh em Cựu Chiến-sĩ,

Tôi khen ngợi anh em về những kết quả đã đạt. Tôi tin-tưởng anh em sẽ còn nỗ lực hơn nữa để tiếp tục làm tròn trọng trách của anh em và đề sẵn-sàng chờ đợi lời kêu gọi của Chánh-Phủ.

Cũng như anh em đã từng xung-phong ở chiến trường, ngày nay anh em hãy luôn luôn xung-phong trên mặt trận kinh-tế, nỗ lực khai phá, sản xuất, xây dựng hầu đem lại hưng thịnh cho xứ sở và cho chính gia-đình anh em.

Anh em cũng hãy tiếp tục tranh đấu trên địa hạt công dân, giữ vững tinh thần quốc-gia thuần túy, nêu cao gương mẫu kỷ luật của dân tộc để loại trừ mọi tàn tích phong kiến và mọi âm mưu phá hoại của bọn Cộng-sản phản quốc, hầu thực hiện tự-do, hạnh phúc cho đồng bào.

Với tinh thần Cựu Bình-sĩ, tôi tin chắc anh em sẽ thành công.

DI - CU'

Ngô Tổng-Thống đi máy bay quan-sát và sắp ghé thăm
đồng-bào di-cư và địa-phương khai-thác vùng Cái-Sắn
bằng máy móc tối-tân (23-4-1956)

DI - CU'

Diễn văn của Thủ Tướng Chánh Phủ nhân dịp khai mạc Đại hội kỷ niệm Đệ nhất chu niên Di cư (11-10-1955)

Thưa quý Vị,

Nhân dân Việt Nam đang viết một trang sử đẫm máu và nhuốm lệ, nhưng thật oai hùng.

Cuộc tranh đấu của chúng ta đã chứng tỏ cho Thế giới Tự do thấy chúng ta đủ cương nghị, đủ hy sinh, để đánh tan mộng Thành Cát Tư Hãn của bọn lãnh tụ Đệ Quốc Cộng Sản.

Một trong những nét bút đậm đà nhứt của trang sử mới này, là cuộc di cư vĩ đại của hơn một triệu đồng bào chúng ta. Người di cư đã từ bỏ tất cả những gì quý giá, để đổi lấy một điều quý giá hơn cả, là Tự Do. Đồng bào ra đi để bảo vệ quyền làm người, để nêu cao tinh thần bất khuất truyền thống của dân tộc, để trở thành những chiến sĩ tiên phong trong công cuộc bảo vệ Tự do của nòi giống và của nhân loại.

Thế giới Tự do nhìn ta với bao thiện cảm, và đang hết sức nâng đỡ chúng ta, phần lớn chính là nhờ ý chí quật cường đã biểu lộ trong cuộc di cư ấy.

Chẳng những trong nước mà cả các nước ngoài đều cảm phục lòng quả cảm của những kẻ đã khuất bóng trên đường chiến đấu oanh liệt ấy, cũng như của những người

hiện nay đang theo đuổi và ngày mai sẽ tiếp tục con đường đã vạch sẵn, để dẹp tan mọi âm mưu Cộng Sản.

. . .

Tôi không thể quên những ngày tháng đã trải qua, lúc cuộc di cư mới bắt đầu, trước cảnh nô nức và những con số dồn dập của đồng bào quyết thoát ly vùng Việt Cộng.

Hết hạ sang thu, tiếp đến mùa đông lạnh lẽo, mỗi khi mưa tuôn gió bắc, sự âu lo ngày đêm của người có trách nhiệm như thế nào để có tiền và phương tiện chuyên chở đồng bào trong khi công quỹ hầu như kiệt quệ, thế tất đồng bào cũng thấu rõ. Trong một giai đoạn đầu, Chính phủ đã khởi sự bằng cách quyên tạm ngân số để kịp giúp đỡ đồng bào. Lẽ dĩ nhiên, công việc buổi đầu dồn dập, tránh sao khỏi những điều khiếm khuyết, nhưng lòng quả cảm, đức hy sinh của đồng bào đã giúp chúng ta lướt mọi trở lực và khó khăn.

Chúng ta phải cảm đội ơn Trên đã dìu dắt giúp đỡ nước Việt-Nam qua một năm nay, một năm khó nhọc, nhưng đầy thành tích tốt đẹp về cuộc di cư. Cảm ơn các nước Dân chủ bạn, các đoàn thể tôn giáo, chính trị, tri thức, xã hội trong nước và các xứ ở Năm Châu đã sôi sảng giúp đỡ chúng ta về tinh thần cũng như vật chất, nhất là nước Mỹ đã viện trợ lớn lao cho cuộc di cư, và nước Pháp đã giúp nhiều phương tiện chuyên chở. Hiện giờ đây, tại các xứ ấy, vẫn tiếp tục cổ động những phong trào nâng đỡ đồng bào di cư, cho đến cả việc phái người sang tận nước ta cộng tác mật thiết, như phái đoàn Thanh Thương Hội (Jaycee). Thật là một mối cảm động và một nguồn khích lệ. Cảm ơn toàn thể đồng bào, kẻ công người của, đã góp phần vào sự thành tựu của công cuộc di cư vĩ đại ấy.

Chúng ta cũng không quên khen ngợi tấm lòng can đảm và sốt sắng của các người lãnh đạo, từ các bậc đàn anh, các cán bộ, đến các lớp thanh niên hăng hái, đã dày công trong việc tổ chức và xúc tiến công cuộc di cư, vừa giúp đỡ đồng bào, vừa loại trừ các phần tử chuyên môn phá hoại là Việt-Cộng len lỏi vào, với âm mưu cản trở bước tiến của anh em.

Trong những lúc đầu, đấu chật vật về nhiều phương diện, và trong cảnh lo âu hàng ngày, đồng bào di cư, chúng tôi một bầu nhiệt huyết đáng khen và một lòng thiết tha yêu nước, vẫn luôn luôn đóng góp một cách đắc lực trong cuộc tranh đấu Độc Lập, và tiến triển mọi ngành của Quốc gia.

Ngoài mỗi thông cảm sâu xa giữa con dân một nước, đồng bào di cư đã đem vào Nam nào trí thức nhân tài, nào nhân công cần cù tinh xảo, để góp phần qui báu vào việc tô bồi di sản tinh thần của tiền nhân, cũng như việc khai thác thêm nguồn lợi kinh tế. Sự trạng ấy chứng tỏ sinh lực mãnh liệt của đám người di cư không bao giờ nản chí.

Vẫn biết trong một năm, phải tranh đấu và kiến thiết một quốc-gia mới, biết bao công việc dập dồn, nên việc định cư chưa được hoàn bị. Nhưng chúng ta luôn luôn cương quyết tiến tới. Đồng bào hãy hăng hái làm tròn nhiệm vụ Lắng ngày, kẻ cày sâu cuốc bẫm hoặc đốn cây phá rừng, người chăm chú tiểu công nghệ hoặc lao lực nơi xí nghiệp.

Ta không lo thiếu tài nguyên để khai thác. Chỉ lo thiếu những tay thợ đông đủ và khéo léo để tăng gia sản xuất, làm thế nào cho mỗi cá nhân, mỗi gia-đình được no ấm, với một mức sống khả quan, như thế mới có phương tiện trau dồi kiến thức và phát triển khả năng: đó là điều kiện bảo đảm cho Độc-Lập và vinh quang của Tổ-Quốc.

Nhân danh Thủ-Tướng Chính-Phủ, tôi tuyên dương tinh thần hy-sinh của một triệu đồng bào đã oanh liệt chống Cộng, đã oanh liệt đi tìm Tự-do. Tôi tuyên dương tinh thần đoàn kết của nhân dân toàn quốc đã xiết chặt hàng ngũ sau lưng Chính-Phủ do tôi lãnh đạo. Đó là một mối đồng tâm biểu dương vẻ vang trước thế giới.

Cộng-Sản đã cố tâm chia rẽ đồng bào Nam, Bắc. Chúng đã thất bại nặng nề, và sẽ thất bại mãi.

Chúng ta, tuy đã thắng lợi, ban đầu là trên phương diện tinh thần, rồi đến các phương diện vật chất, nhưng trước bao nhiêu quỷ kế của bọn Việt Minh Cộng-sản cũng như bọn lưu manh quốc-tế, chúng ta phải, như chiến-sĩ tiền phong, luôn luôn thức tỉnh phòng vệ mọi âm mưu của chúng.

Chúng ta phải xúc tiến mạnh mẽ, vừa phục hưng các giá trị tinh thần của chúng ta xưa nay, vừa xây dựng với một tinh thần cấp tiến, nền Dân chủ chân chính để nước Việt-Nam yêu quý của chúng ta đi đến chính thể Cộng-Hòa, hợp với nguyện vọng của Chính-phủ và toàn dân.

Một yếu tố thành công trong công cuộc ấy, là tình tương thân tương ái thành thật và vững chắc giữa đồng bào, sự chinh phục nhân tâm, cố gắng xây dựng để một ngày mong rất mau chóng, các nguyện vọng Thống nhất của chúng ta được thỏa mãn hoàn toàn.

Trong ý niệm đề cao và khuyến khích tinh thần Tự-Do, Bác-ái, Xây dựng đã biểu lộ và đang xúc tiến, tôi tuyên bố khai mạc Đại-hội kỷ niệm Đệ nhất chu niên công cuộc Di-cư, và chúc Đại hội đạt được kết quả mỹ mãn.

Diễn văn của Tổng-Thống trong dịp thăm trại định-cư gần Biao (3-1-1956)

Đồng bào thân mến,

Tôi đến thăm đồng bào hôm nay, rất hoan hỷ thấy đồng bào khỏe mạnh và đã gây được cơ sở làm ăn.

Cách đây hơn một năm khi đồng bào lìa bỏ quê hương vào Nam với hai bàn tay trắng, tôi ái ngại lo lắng bao nhiêu, thì nay, trước cảnh tượng vui vẻ này, lòng tôi thấy hân hoan bấy nhiêu.

Với ý-chí sắt đá quyết không chùng sống với Cộng-Sản đồng bào đã mạnh dạn hy-sinh tất cả cơ nghiệp ra đi thì này, cũng với ý-chí sắt đá ấy, đồng bào đã phá rừng vỡ núi ; tạo nên một quang cảnh đầy sinh lực tại những nơi trước kia chỉ là đất hoang hay rừng rậm. Tôi biết rằng đây mới là bước đầu và đồng bào vẫn còn nhiều nỗi thiếu thốn, nhưng các thành tích đạt được đủ nêu cao năng lực kiến tạo của lớp người muốn sống với đức tính, với chính nghĩa, dưới một chế độ thật sự tự do.

Đồng bào thân mến,

Đồng bào đã trải qua những giờ phút đau thương. Thấu hiểu tình cảnh ấy, không riêng gì Chính-Phủ và nhân dân trong nước, mà nhiều nước tự-do trên thế giới đã hết lòng trợ giúp đồng bào di-cư.

Ngày nay, các vết thương sắp được hàn gắn, đã đến lúc ta không nhắc lại những ngày đen tối nữa và mạnh dạng nhìn vào tương lai. Nền Cộng-Hòa Việt-Nam được thiết lập, nhờ sự nỗ lực của mọi người, sẽ đánh dấu một giai đoạn quyết định trong lịch sử dân tộc ta. Bước sang năm mới việc quan hệ hơn hết đối với chúng ta là xây dựng nền Cộng-Hòa ấy thành một chính thể vững mạnh, một chế độ dân chủ thật sự, trong đó nhân phẩm được tôn trọng, đời sống được nâng cao. Công cuộc ấy thành tựu tức là đập tan mọi kế hoạch phá hoại của Cộng-sản và đưa chúng đến chỗ tiêu vong.

Tôi khuyên đồng bào tiếp tục cày sâu cuốc bẫm biến miền Cao-Nguyên này thành những vùng phì nhiêu để thêm nguồn lợi cho đất nước.

Tôi tin rằng năm 1957 sẽ đầy hứa hẹn và thân ái chúc đồng bào một năm mới vui vẻ, khoẻ mạnh để hoàn thành công cuộc định cư, cùng với toàn dân góp phần tích cực xây dựng một nước Việt-Nam tự do, hùng mạnh.

KINH - TẾ — CANH - NÔNG
CẢI - CÁCH ĐIỀN - ĐỊA

Ngô Tổng-Thống khánh-thành đập Đồng-Cam (Tuy-Hòa)
(17-9-1956)

KINH-TẾ — CANH-NÔNG

CẢI-CÁCH ĐIỀN-ĐỊA

**Diễn văn của Thủ-Tướng nhân dịp khánh-thành
Đập Đồng-Cam tại Tuy-hòa (17-9-1955)**

Đồng-bào thân mến,

Tháng trước, nhân dịp kinh-lý Đà-nẵng và các tỉnh Quảng-Nam, Quảng-Ngãi, Thừa-Thiên..., tôi đã đề cao những nỗ lực không ngừng của đồng-bào trong công cuộc trùng tu xứ sở.

Ngày hôm nay, tôi lại có dịp nhận rõ thêm một lần nữa kết quả của những cố gắng ấy. Đập Đồng-Cam vừa mới khánh thành có thể coi là một công trình đẹp đẽ, đẹp đẽ vì nó đã được thực hiện trong một thời gian kỷ-lục. Sở dĩ đạt được kết quả ấy, mặc dầu hoàn cảnh rất khó khăn, đó cũng là nhờ ở sức tranh đấu của toàn thể đồng-bào, từ các cấp chỉ-huy cho tới anh em công nhân. Đối với ba trăm ngàn nông dân tỉnh Phú-Yên, sự sinh sống từ nay sẽ dễ dàng hơn trước vì nhờ ở công tác mới này, 23.000 mẫu tây ruộng sẽ có đủ nước ngọt để cày cấy. Đối với Chánh-Phủ, đó chỉ là một bước đầu trên con đường kiến-thiết kinh tế quốc-gia : con đường đó hãy còn dài, và chúng ta hãy còn cần rất nhiều nỗ lực.

Nhân dịp này, tôi muốn giải bày cùng đồng-bào những điểm chính trong chương-trình kinh-tế của Chánh-Phủ. Tôi biết rằng đây là một vấn-đề đang làm cho các giới

kỹ-nghệ, canh-nông, thương-mại thối nát. Ngày hôm qua, một số đồng đại-biểu các giới ấy đã họp thành « đại-hội kinh-tế » ở Nha-trang và đã thảo-luận sôi nổi về những biện-pháp khả-dĩ cải tạo nền kinh-tế quốc-gia. Tôi mong rằng chương-trình mà tôi sắp giải bày ở đây sẽ đánh tan một phần lớn những nỗi thắc mắc của các bạn ấy.

Đồng-bào thân-mến,

Chúng ta cần phải can-đảm nhận thức rõ ràng tình trạng bi-đát mà mười năm chiến-tranh đã để lại cho chúng ta. Trong những năm qua, bọn Việt-Cộng, mù-quáng theo đuôi chính-sách vô-sản-hoá, đã luôn luôn áp-dụng những biện-pháp tiêu-tho, khiến cho nền kinh-tế quốc-gia hầu như kiệt-quệ.

Số sản-xuất hàng năm của ta, so với trước chiến-tranh, bị giảm mất quá 50%/. Non một nửa diện-tích, trước kia vẫn trồng trọt điều hoà, đã bị bỏ hoang vì thời cuộc. Số trâu cây bị giảm mất 50.000 con. Điền khí cũng bị tổn-thất nặng nề. Những công-tác dẫn thuỷ nhập điền ở hầu hết các nơi đều bị tàn-phá. Rất nhiều nhà máy gạo đã bị dỡ đi để chuyển ra ngoại-quốc...

Tất cả những lý-do đó, hợp lại, khiến cho hoạt-động canh-nông của ta rất đổi kém sút.

Về kỹ-nghệ, toàn-thể những xi-nhiệp to tát ở ngoài các đô-thị lớn đều đã bị tiêu-diệt. Còn tiền công-nghệ, thì khí-cụ hư và hàng ngoại-quốc tràn ngập thị trường trong nước, cho nên chỉ còn là một ngành hoạt-động yếu-ớt.

Ngoài ra, chiến tranh đã làm cho đường giao thông ở nhiều nơi bị gián đoạn. Số thuyền bè chuyên chở, so với trước, chỉ còn độ 20 %.

Nguy hiểm hơn nữa, là cơ cấu kinh-tế của ta đã bị đảo lộn vì chiến tranh. Trong những năm vừa qua, vì lý do an-ninh, một số đồng nhân dân, đã phải sống chen chúc ở các đô-thị. Họ không biết làm gì khác hơn là buôn bán-mà phần nhiều chỉ là buôn đi bán lại. Hàng-hóa, trước khi đến tay người tiêu-thụ, phải qua rất nhiều trung gian : giá sinh hoạt vì thế lên rất cao, khiến các tầng lớp cần lao rất bị thiệt thòi.

Ngày nay, chiến tranh đã chấm dứt nhưng chúng ta lại phải đương đầu với nhiều nỗi khó khăn khác. Hiệp ước Genève cắt đôi lãnh thổ Việt-Nam, buộc lòng một triệu đồng-bào Bắc và Trung Việt phải bỏ quê hương, tài sản, di-cư vào Nam để làm lại cuộc đời, phần đông với hai bàn tay trắng. Tìm cách định cư cho các đồng-bào ấy, trong một thời gian ngắn ngủi, với những phương tiện eo hẹp của chúng ta trong lúc này, đó không phải là một chuyện dễ-dàng. Đã thế, lại có nhiều hoạt-động kỹ-nghệ và thương-mại, trước kia hoàn toàn nương nhờ vào tình trạng chiến-tranh ; nay hòa bình trở lại và quân đội viễn-chính Pháp hồi hương, lẽ tất nhiên những hoạt-động ấy không tồn tại nữa. Một số dân chúng, vì vậy, lâm vào nạn thất nghiệp.

Đồng-bào thân-mến,

Trên đây tôi vừa giải bày những nỗi khó khăn mà chúng ta đang vấp phải về phương diện kinh-tế.

Tuy nhiên tình trạng đó không đáng cho chúng ta lo ngại, vì đồng thời có nhiều yếu tố chắc chắn sẽ giúp ta phá-tan mọi trở lực.

Trước hết, chính-quyền quốc-gia đã củng cố khắp trên lãnh thổ Việt-Nam tự-do : sau khi bọn phiến loạn bị đánh bại, mệnh lệnh của Chánh-Phủ trung ương có thể thi hành ở khắp các nơi, vì không còn lực lượng nào chia rẽ Chánh Phủ và nhân-dân nữa. Đây là điều kiện căn bản để thực hiện mọi kế hoạch kinh-tế trong hiện tại cũng như trong tương-lai.

Một yếu-tố khác làm cho tôi lạc quan hơn nữa : đó là tinh thần cách mạng của đồng-bào. Tinh thần ấy đã biểu lộ một cách mãnh-liệt trong mấy tháng vừa qua, và đã giúp ta gạt bỏ rất nhiều tàn tích phong-kiến, rất nhiều lề thói hủ lậu trong mọi lĩnh vực. Tôi tin rằng với tinh thần cách-mạng đó, đồng-bào có thể canh-tân bộ máy kinh tế quốc-gia một cách nhanh chóng.

Sau hết, tôi không không thể nhắc tới một yếu-tố thứ ba, rất cần-thiết cho chúng ta trong lúc này : đó là sự viện-trợ chân-thành của các nước dân-chủ bạn. Nhờ sự viện-trợ dồi-dào ấy, chúng ta đã tránh được cuộc khủng-hoảng

về tiền-tệ. Chúng ta đã có thể nhập cảng tất cả những hàng hóa cần dùng, mặc dầu xuất cảng rất ít. Chúng ta đã có thể thăng bằng được ngân sách quốc-gia, mặc dầu phải tiêu pha rất nhiều để cứu trợ đồng-bào di-cư.

Với những yếu tố vừa kể, tôi có thể vững lòng trình bày trước đồng bào chương trình kinh tế của Chánh-Phủ trong năm nay và những năm tới.

. . .

Chương trình ấy nhằm hai mục phiêu chính :

Mục phiêu thứ nhất là kiện toàn nền độc lập của nước nhà trong lĩnh vực kinh tế.

Mục phiêu thứ hai, là canh tân nền kinh tế quốc-gia để nâng cao mức sống của toàn thể nhân dân.

A) *Tại sao phải kiện toàn nền độc lập của ta về mặt kinh tế?* Tôi chắc đồng bào cũng thừa biết rằng nước ta, từ nghìn xưa chỉ chuyên về nông nghiệp. Tất cả các ngành hoạt động quan trọng khác như kỹ nghệ, thương mại, vận tải, ngân hàng, bảo hiểm v.v... đều lọt vào tay những kiều dân ngoại quốc. Vẫn biết rằng nông nghiệp là căn bản của dân sinh, nhưng trong tình trạng kinh tế hiện thời, nếu không nắm được chủ quyền về các ngành then chốt như kỹ-nghệ, thương mại... thì người nông dân rất dễ bị bóc lột. Ngay trước chiến tranh, các nhà thống-kê học am hiểu tình thế nước ta đã tính rằng, trong số tiền thóc gạo mà ta bán ra ngoại quốc hàng năm, thì chỉ có 12% là trả cho nông dân Việt-Nam mà thôi. Số 88% kia dùng để trả công, trả hoa hồng, hay trả lãi cho các ngân hàng, các công ty bảo hiểm các hãng xuất nhập cảng, các hãng vận tải, các nhà máy gạo... nghĩa là những trung gian ngoại quốc sinh sống ở đây. Lẽ tất nhiên, những trung gian, kiếm được bao nhiêu tiền, đều gửi về quê hương: do đó nông dân nước ta, tuy làm việc đầu tắt mặt tối, tay lấm chân bùn, mà rút cục vẫn bị nghèo túng.

Tình trạng đó không những bất công, mà lại nguy hiểm cho tương lai ta là đằng khác. Đồng bào cũng thừa hiểu rằng chỉ có người dân Việt mới tha thiết với đất

nước Việt, còn những xí-nghiệp ngoại quốc thì chỉ chú trọng về lợi lộc. Ngày nào mà nước ta yên ổn, thì họ vui vẻ kinh doanh. Trái lại, gặp những lúc khó khăn, họ tìm cách rút dần ra ngoại quốc. Trong trường hợp ấy, lẽ tất nhiên, nền kinh-tế của ta sẽ bị tê-liệt vì ta không thể nhất đán thay thế toàn thể các công-ty ngoại-quốc. Như vậy, muốn kiện toàn nền độc-lập của ta, ta phải dần dần giành lại chủ quyền kinh-tế trong những ngành hoạt-động then chốt.

Về điểm này, tôi muốn nhấn mạnh đến vai trò tối quan-trọng của các bạn doanh nghiệp Việt-Nam trong giai đoạn hiện thời. Trên trường kinh-tế, từ trước đến nay, vì hoàn cảnh chính-trị không thuận lợi, các bạn chỉ có thể đóng những vai trò phụ, các bạn chỉ là những kẻ trung-gian làm việc đắc lực cho các hãng ngoại-quốc. Nay hoàn cảnh đã khác hẳn. Các bạn có thể trông cậy vào sự nâng đỡ triệt để của Chánh-Phủ Quốc-Gia do tôi lãnh đạo, để khuếch trương công cuộc kinh doanh của các bạn.

Chánh-Phủ sẽ áp dụng một chính-sách tín-dụng rộng-rãi để giúp các bạn ít vốn có thể vay tiền để kinh-doanh, Chánh-Phủ đã lập xong một Doanh-Tế Quỹ: Quỹ đó sẵn sàng cho các nhà kỹ-nghệ mượn vốn để tăng gia sản xuất. Đồng thời, Quốc-Gia Ngân-Hàng sửa soạn gấp rút thành lập một Thương-Vụ Cuộc, với mục-dịch chính là nâng đỡ các nhà buôn trong việc xuất nhập cảng.

Có người lo ngại rằng các nhà doanh nghiệp Việt-Nam không đủ kinh nghiệm để thay thế ngoại-kieu trong những ngành hoạt động rất chuyên môn như ngành ngân-hàng, ngành bảo-hiểm, ngành hàng-hải, ngành ngoại-thương vân vân... Tôi không nghĩ như thế, tôi tin chắc đồng bào có thừa khả năng về kinh-tế. Những khả năng đó, từ trước đến nay không được phát triển đầy đủ, chỉ vì các nhà doanh-nghiệp ta không được tổ chức và cũng không được nhà cầm quyền ân cần hướng dẫn.

Để tổ-chức các bạn doanh nghiệp thành một lực-lượng tranh đấu, Chánh-Phủ đã cho thành lập một Phòng Thương mại hoàn toàn Việt-Nam. Phòng Thương-mại này sẽ là một nơi để các thương gia có dịp tiếp xúc với nhau, và cộng tác về mọi phương diện. Ngày hôm qua, ở Nha-Trang,

dưới sự bảo trợ của Chánh-Phủ, Phòng Thương-Mại Việt-Nam đã tổ-chức một « đại-hội kinh-tế » để nhà doanh-nghiệp toàn quốc thảo luận về những vấn đề chung. Đó chỉ là những chặng đầu để đi tới một Hội-Nghị Kinh-Tế Toàn-Quốc. Một khi các ngành hoạt-động được tổ chức thành một hệ thống nhất trí, một khi công cuộc kinh doanh của các tư nhân được nhà cầm quyền hướng dẫn theo một kế hoạch chung, thì chúng ta lo gì không nắm chắc được chủ quyền kinh-tế.

Tuy nhiên, tôi cũng cần giải thích ngay rằng Chánh-phủ không bao giờ có ý tưởng bài ngoại : Trái lại tôi sẵn sàng đón tiếp niềm nở bất cứ nhà tư-bản ngoại-quốc nào muốn sang kinh doanh ở Việt-Nam. Những nhà tư bản ấy sẽ được mọi bảo đảm trong công cuộc kinh doanh : họ sẽ không lo xí nghiệp của họ bị quốc-hữu-hóa một cách đột ngột như ở một vài nước khác, Họ cũng không lo phải chịu đựng một chế độ thuế-khóa gắt gao. Họ cũng đừng ngại không chuyển được lợi tức hàng năm về xứ sở. Chánh-Phủ sẽ cố gắng cho họ được hài lòng về điều này, trong giới-hạn những phương tiện hối đoái của nước nhà.

Lẽ tất nhiên, những xí-nghiệp ngoại-quốc ấy phải hoạt động trong khuôn khổ những luật lệ hiện-hành của Việt-Nam, về phương diện an ninh cũng như về phương-diện xã-hội. Sở dĩ tôi đã nêu cao vấn đề kiện toàn nền độc-lập của nước nhà, cũng là vì trong bất cứ nước nào, có những lĩnh vực kinh tế mà người ngoại quốc không nên can thiệp vào. Tôi muốn nói đến những ngành hoạt động liên-quan mật thiết đến sự an toàn của quốc-gia, hay đời sống hàng ngày của dân chúng. Ví dụ những kỹ nghệ về quân nhu, hay những đường vận tải căn bản... Ngoài lĩnh vực căn bản, tư bản ngoại-quốc có thể tự-do kinh-doanh trong đoàn-thể các lĩnh-vực khác, miễn là đừng nắm độc-quyền. Và chính là để chống lại những độc-quyền « thực-tế » do chế độ thuộc-địa tạo ra, nên Việt-Nam phải tranh đấu tích cực hơn nữa.

B) *Kiến-toàn nền độc-lập chưa đủ : chúng ta còn phải cố gắng canh tân bộ máy kinh-tế quốc-gia nữa.*— Đó là điều-kiện căn bản để nâng cao mức sống của nhân dân.

Chúng ta phải thành thực nhìn nhận rằng nhiều ngành hoạt-động kinh tế của ta còn hủ lậu quá. Ở một thế-giới tiến

hóa nhanh chóng như ngày nay, nếu ta cứ chìm đắm mãi trong những phương-pháp cổ hủ ấy, thì quốc dân không bao giờ có thể sung sướng được.

1) Hãy lấy thí dụ : *nghề nông*. Phần đông đồng bào hương thôn vẫn còn trông trọt theo những phương-pháp áp-dụng từ nghìn xưa. Cũng vì vậy, nên năng xuất của nông nghiệp Việt-Nam rất thấp kém, và thóc gạo ta không cạnh tranh nổi với thóc gạo ngoại-quốc trên thị-trường quốc-tế. Chánh-Phủ sẽ thi hành mọi biện-pháp cần-thiết để cải-cách nông-nghiệp, Tại sao ta không dùng cơ-khí để đỡ khó nhọc cho nông-dân ? Một cái cày máy, một cái bừa máy, một cái máy bơm, một cái máy xay lúa, một cái xe vận tải... đó không phải là những xa-xỉ-phẩm mà là những khí-cụ thường ngày của nhà nông. Ta không nên ngần ngại phế bỏ những dụng-cụ cũ để dùng những cơ-khí mới này. Chắc có người sẽ cãi rằng nông dân nghèo túng, và ít ruộng đất thì dùng sao nổi máy móc ? Tôi trả lời ngay : nếu các bạn nông-dân biết hợp nhau thành một hợp-tác-xã thì sẽ không lo thiếu đất cày cấy. Và chẳng nếu thiếu tiền thì Chánh-Phủ đã lập những Nông-Phổ Ngân-Hàng để cho nông-dân vay. Một người đứng vay thì khó khăn vì không đủ bảo đảm. Nhưng nếu cả một hợp-tác-xã đứng vay, thì vấn-đề bảo-đảm sẽ giải quyết ngay.

Ngoài phương-pháp cơ-khí-hóa, các bạn nông dân cũng nên chú ý đến những phát minh mới của khoa-học. Bộ Canh-Nông sẵn-sàng chỉ dẫn cho các bạn chọn lọc những mầm giống tốt, những phân bón thích hợp, những thứ nông-phẩm chắc-chắn có lợi...

Tôi muốn rằng các bạn nông-gia nhận rõ tình-trạng hiện thời của thị trường thóc gạo quốc-tế. Trong 15 năm nay, Việt-Nam xuất cảng rất ít thóc gạo, đó là vì sức sản-xuất của nước ta quá ư kém sút. Trong thời gian ấy, có những nước khác đã tăng gia sản-xuất để chiếm mất địa vị của ta. Ngày nay, nếu ta sản xuất nhiều hơn, ta sẽ vấp phải một vấn-đề gai góc là khó có chỗ tiêu thụ. Vậy thì các bạn nên đề phòng ngay từ bây giờ. Các bạn không nên chỉ chuyên về một thứ nông-phẩm như thóc gạo. Các bạn phải trông trọt nhiều thứ khác : có thể các bạn mới tránh được cuộc khủng-hoảng.

2) Về thương-mại cũng vậy. Nước ta rất nhiều nhà buôn nhưng hầu hết đều là những tiểu thương-gia, chuyên bán lẻ, hoặc buôn đi bán lại. Trong thời kỳ chiến-tranh, có một số đại thương-gia xuất hiện, nhưng chúng ta phải thành thực nhận rằng có nhiều người coi việc buôn bán như một sự đầu cơ, nếu không phải là canh bạc. Những người ấy chỉ ưa làm những việc thật nhiều lãi, mặc dầu trái luật. Do đó đã xảy ra những sự lạm-dụng đáng tiếc, và nhà buôn của ta, rất cuốc, vẫn không cạnh tranh được các hãng ngoại-quốc.

Ngày nay, chúng ta cần phải canh-tân nền thương-mại. Chánh-Phủ sẽ triệt để nâng đỡ những thương-gia nào làm việc đứng đắn và có phương-pháp. Trái lại, những kẻ đầu cơ, hoặc những trung-gian vô-dụng sẽ phải dần dần tiêu-diệt.

Sức mạnh của một nhà buôn là ở chỗ khéo tổ-chức và am hiểu tình-trạng thị-trường. Một hiệu buôn, làm việc trên căn-bản gia-đình kinh-doanh, lẽ tất nhiên không thể địch nổi một công-ty có chi-nhánh ở nhiều nơi. Vậy thì các bạn thương-gia nên tìm cách phối-hợp thành những công-ty lớn chứ đừng nên hoạt-động riêng rẽ như hiện thời.

3) Sau hết tôi muốn nhắc tới một điểm căn bản trong chương trình kinh tế của Chánh-phủ : đó là việc kỹ-nghệ-hóa. Kinh nghiệm những năm qua cho biết rằng, nếu ta trông cậy hoàn toàn vào hàng nhập cảng, thì mực sống của nhân dân không bao giờ nâng cao được. Hàng nhập cảng, nhất là những sản-phẩm kỹ-nghệ, trước khi đến tay người tiêu thụ Việt-Nam, phải chịu rất nhiều tổn phí như tiền đầu tải, tiền bảo hiểm, tiền lãi của các nhà buôn, thuế thương chánh vân vân... Giá hàng vì thế mà lên rất cao, khiến cho đại chúng không sao đủ phương-tiện tiêu thụ. Người ta thường ca tụng mức sanh-hoạt của người thợ Hoa-Kỳ : mỗi gia-đình thợ đều có nhà riêng, có tử nước đá, có máy giặt, có máy vô-tuyến truyền hình và nhiều khi có cả xe hơi. Tại sao thế ? Há chẳng phải vì Hoa-Kỳ là một cường quốc kỹ-nghệ, sản-xuất đủ thứ hàng hóa cần dùng, Noi theo tấm gương ấy, muốn cho đời sống của người dân Việt được sung sướng hơn ta cần phải lập thêm thật nhiều kỹ-nghệ ở trong nước.

Khi tôi nói kỹ-nghệ-hóa, đồng-bào đừng tưởng lầm là ta phải có ngay đủ các đại kỹ-nghệ như ở các cường quốc tân tiến. Sự thực không phải thế: chúng ta cần phải thiết thực và không nên quên rằng kỹ-nghệ ta sẽ lập đây, cốt hướng về thị-trường trong nước chứ rất ít hy vọng tiếp tế cho các nước ngoài. Sức tiêu thụ của nước ta không là bao. Vậy thì ta chỉ nên lập những kỹ-nghệ nhẹ, ví dụ các nhà máy gạo, nhà máy sợi, nhà máy tơ, nhà máy giấy, nhà máy gạch vân vân. . . Những kỹ-nghệ này không lo gì thiếu thị-trường. Mục-đích của chúng ta là phải làm sao cho, một ngày kia, khắp đó đây, không còn có những nhà tranh vách đất, lúp-súp thiếu vệ-sinh, không còn có những kẻ đói rách. Phải làm sao cho ai nấy đều được hưởng những tiện-nghĩ của văn-minh làm sao cho khắp nơi đều có điện, nước, có đủ đồ đạc quần áo cần dùng, có đủ sách báo để đọc.

Muốn đạt được mục đích ấy, ta còn phải sản xuất biết bao nhiêu là hàng hóa? Ta còn phải lập biết bao nhiêu là kỹ nghệ?

Ngoài những kỹ-nghệ nhẹ này, lẽ tất nhiên, ta cũng không nên lãng quên một vài công cuộc xây dựng to tát có thể biến đổi tình trạng kinh-tế của toàn quốc. Tôi muốn nói đến những công-tác để khai thác thủy điện như đập Đanhim ở vùng Cao-Nguyên, Đập này, một khi hoàn thành, có thể cung cấp điện lực với một giá hạ cho toàn cõi Nam-Việt, và nhờ đó ta có thể lập thêm nhiều kỹ-nghệ hóa-học khác, như các nhà máy làm muối, nhà máy chế-tạo phân bón, các kỹ-nghệ về nhựa, về nhom, vân vân... Đó là tôi chưa kể những xưởng dệt, xưởng may, xưởng chữa máy móc, chỉ cần một vài động-cơ chạy bằng điện là có thể nuôi sống cả một gia-đình tiểu công-nghệ.

Nhân dịp này, tôi cũng cần nhắc rằng Chánh-Phủ luôn luôn sẵn sóc tới các bạn tiểu công-nghệ. Chánh-Phủ sẽ tìm đủ biện-pháp để hướng dẫn các bạn, nâng đỡ các bạn về phương-diện chuyên-môn. Trái lại, tôi cũng khuyên các bạn nên có một tinh-thần cấp tiến, đừng giữ những lề thói hủ bại. Các bạn nên canh tân phương-pháp sản xuất, nên bắt chước những nhà tiểu công nghệ Nhật-bản, lúc nào cũng cố cải-thiện sản-phẩm của mình.

. . .

Đồng bào thân mến,

Tôi vừa giải bày những điểm chính trong chương trình kinh-tế của Chánh-Phủ. Chắc sẽ có người thắc mắc tự hỏi « Vậy thì chủ-trương của Chánh-Phủ là gì? ... Là kinh-tế chỉ huy hay là kinh-tế tự-do? Là kinh-tế tư bản hay là kinh tế xã hội? ».

Theo ý tôi trong hiện tình của nước nhà, những nỗi thắc mắc về chủ nghĩa ấy chỉ có một tinh cách hoàn toàn lý thuyết : nó không ích lợi gì trong thực tế.

Thực ra Chánh-phủ do tôi lãnh đạo chỉ có một mục đích : là bảo vệ nền độc lập của giang-sơn và tăng gia hạnh phúc của toàn thể dân chúng. Cái gì có lợi cho quốc gia cho dân tộc, thì nên làm. Trái lại, bất cứ cái gì có hại cho quốc-gia cho dân tộc, thì phải bài trừ cho triệt-đề.

Hiện nay nước ta bị tàn phá rất nhiều vì chiến tranh : vậy nhiệm vụ đầu tiên của Chánh-phủ là kiến thiết lại đất nước, là xây đắp đường xá, tu sửa cầu cống kênh ngòi. Hiện nay có một triệu dân di cư : vậy nhiệm vụ của Chánh-phủ là tìm chỗ cho họ định cư, tìm việc cho họ.

Tuy nhiên tôi cũng không quên rằng trong xã-hội Việt-Nam hầy còn nhiều tàn tích phong-kiến, thực-dân. Cần phải đi tới một nền *dân-chủ kinh-tế thật-sự* trong đó thợ với chủ có thể cộng-tác chặt chẽ trên căn bản bình đẳng : bình đẳng không phải chỉ về phương-diện luật pháp mà cả trong đời sống hàng ngày. Muốn như vậy, phải tạo nên cả một hệ thống *an-ninh xã-hội* trong đó người dân, bất cứ ở giai cấp nào, từ lúc lọt lòng cho đến khi nhắm mắt, đều được bảo-vệ chống lại nạn đói rét, nạn thất nghiệp, nạn già yếu, nạn ốm đau, vãn vãn... Lẽ tất nhiên một chế-độ như thế chỉ có thể thành tựu, khi nào lợi tức của quốc dân được dồi dào. Vì nếu nước nghèo, thì dù có san phẳng mọi tài sản chẳng nữa, mực sống của dân vẫn thấp kém như cũ. Dựa vào nhận xét ấy, Chánh-Phủ hiện nay chú trọng đặc-biệt đến việc tăng gia lợi tức của nhân dân. Đồng thời, Chánh-Phủ cho thi hành ngay cuộc cải cách điền-địa để bênh vực quyền-lợi của kẻ bần-nông lao nông, và sẽ ban bố mọi luật-lệ lao-động cần thiết để giữ cho người công nhân khỏi bị bóc lột.

...

Đồng-bào thân mến,

Trước khi dứt lời, tôi muốn nhắc lại một lần nữa ý nghĩa sâu xa của chương-trình kinh-tế mà tôi đã trình bày. Chúng ta hiện nay đang theo đuổi một cuộc tranh đấu vĩ đại để bảo vệ nền độc-lập của non sông và quyền tự-do của dân-tộc. Hạnh-phúc của chúng ta và của con cháu chúng ta sau này sẽ tùy theo kết-quả cuộc tranh-đấu ấy. Nếu bọn Việt-Cộng thắng, thì quốc-gia Việt-Nam cũng sẽ bị tiêu-diệt và sẽ biến thành một tỉnh nhỏ của Trung-Hoa Cộng-sản. Hơn nữa, toàn dân sẽ phải sống mãi mãi dưới ách độc-tài của một bọn vong bản vô gia-đình, vô tổ-quốc, vô tôn giáo.

Lẽ tất nhiên, bọn Việt-Cộng tìm đủ mọi cách để quấy rối hàng ngũ chúng ta. Những cuộc khủng hoảng kinh-tế đối với chúng sẽ là những cơ-hội thuận tiện để dành chính quyền. Âm-mưu của chúng là gây thật nhiều trở lực về kinh-tế, là ngăn ngừa công cuộc kiến-thiết của Chánh-Phủ quốc-gia. Chúng càng thấy có nhiều người thất nghiệp bao nhiêu thì chúng càng hoan hỉ bấy nhiêu.

Nhưng chúng sẽ không đạt được mục-dịch. Tôi tin rằng đồng-bào sẽ sáng suốt và biết rõ đâu là con đường hạnh-phúc.

Trong việc trùng-tu đập Đồng Cam, đồng-bào đã góp phần xây dựng như vết mương, cắt cỏ, kẻ ít người nhiều. Điều đó chứng tỏ rằng đồng-bào đã hiểu rõ nhiệm-vụ của người dân là phải cùng Chánh-Phủ đồng-tâm hiệp lực để kiến thiết lại đời sống của mình và của đất nước. Ngoài ra, đồng-bào còn tự xây cất lấy trường cho con em học tập. Đồng bào đã nêu một tấm gương sáng cho những người chỉ biết khoanh tay trông đợi vào Chánh-Phủ. Thực ra, Chánh-Phủ là ai, mà nhân-dân là ai? Chánh-Phủ và nhân dân chỉ là một. Nhiệm-vụ là nhiệm vụ chung.

Nhưng dưới chính thể quốc-gia này, không phải như dưới thời Việt-Cộng : bọn Việt-Cộng đã dùng đủ danh từ giả dối để bóc lột nhân dân đến tận xương, tận tủy. Bọn chúng thường rêu rao với đồng-bào là chúng làm việc khoa học và hợp lý theo duy vật biện chứng. Việc bắt hàng ngàn vạn nhân công để đào mương nước qua xã Hòa-Định,

làm mất mấy trăm mẫu ruộng mà rớt cuốc, ruộng của đồng-bào vẫn khô, lúa của đồng bào vẫn chết ! Đó là khoa học và biện chứng của Cộng-sản đấy !

Luôn luôn, Cộng-sản nêu lên những khẩu hiệu hết sức nhân đạo : « Vì cơm áo của nhân-dân » « Phục-vụ nhân dân ». Nhưng đồng bào còn nhớ rõ những tháng ngày dân-công tiếp-vận mà có kẻ đã phải bỏ xác ở chốn rừng sâu hay bên bờ suối vắng lặng. Nhân đạo của Việt-Cộng là thế đấy !

Đồng-bào cũng không quên bao nhiêu lúa gạo của đồng-bào đã phải góp cả vào kho tàng của Cộng-sản sau những đợt thuế nông nghiệp trung thu, thanh thu và truy-thu... kết quả là đồng-bào phải đi hái lá, đào củ ở núi đồi về độ nhật. Chiến dịch « khoai-khai » ở Phú-Yên cũng như ở khắp Nam, Ngãi, Bình, Phú đã chứng minh hùng biện nhất cho lòng nhân đạo của Cộng-sản !

Trước sự thực hiển nhiên ấy, tôi tin rằng đồng-bào sẽ không còn nghi ngờ gì nữa. Đồng-bào phải siết chặt hàng ngũ chung quanh Chính-Phủ để thực-hiện mau chóng chương-trình kinh-tế của chúng ta.

Chúng ta phải thắng. Chúng ta sẽ thắng. Vì chính nghĩa ở về phía chúng ta.

Diễn-văn của Tổng-Thống trong dịp khánh-thành trường Quốc-gia Nông-Lâm-Mục tại Blao (3-1-1956)

Thưa Quí Vị,
Đồng bào thân mến,

Ba tháng trước đây, nhân dịp khánh thành đập Đồng-Cam để bảo-dảm sinh-kế cho ba trăm ngàn nông-dân tỉnh Phú-Yên, tôi đã giải bày chương-trình kinh-tế của Chánh-phủ. Chương-trình ấy lấy việc chấn-hưng nông-nghiệp làm

một điểm trọng yếu, vì đại đa-số dân ta sống bằng nghề nông, và tài nguyên chính của nước ta là nông-sản và lâm-sản.

Dưới ách ngoại-bang thống-trị hoặc Cộng-sản độc tài, nguồn lợi ấy hoặc không được khai-thác triệt-đề, hoặc bị xâm-chiếm bất công, cho nên mức sống dân ta còn thấp-kém, nhiều đồng-bào phải đói rét, khổ-sở.

Cuộc giải phóng chánh-trị mà dân-tộc ta đang hoàn-thành ở miền Nam Tự-do ngày nay, sẽ mất hết ý-nghĩa, nếu không đi đôi cùng một cuộc giải phóng về kinh-tế, nhất là giải phóng nông-dân, thành phần căn-bản của Dân-tộc.

Chánh sách nông nghiệp của Chánh-Phủ nhằm mục đích nâng cao mức sống nông dân, giải thoát nông dân khỏi cảnh vô sản nghèo nàn và cải thiện sinh hoạt thôn quê.

Muốn vậy, trước hết phải tăng gia năng xuất của nông nghiệp Việt-Nam về lượng cũng như về phẩm, để theo kịp các nước tiền tiến.

Hiện nay ruộng đất ta trung bình mỗi mẫu tây sản xuất được 11 tạ lúa, trong khi có nơi, như ở Nhứt-Bản, sản xuất tới 30 tạ. Chúng ta quyết làm tăng năng xuất nông nghiệp nhờ sự phổ biến những giống lúa tốt và những phân bón thích hợp theo phương pháp khoa-học, và nhờ những công tác dẫn thủy nhập điền được sửa chữa và xây dựng thêm. Sự áp dụng máy móc, trong nông nghiệp, đã thí nghiệm có kết quả ở mấy nơi, sẽ có thể phổ cập rộng rãi để cho nông dân ta bớt khó nhọc mà thêm kết quả. Trong những tháng sắp tới 120.000 mẫu tây ruộng hoang miền Hậu Giang (vùng Cái Sắn) và những diện tích rộng lớn miền La-Ngà trên Cao-nguyên này, sẽ được khai thác bằng máy móc.

Chánh-phủ lại xúc tiến việc thành lập các hợp tác-xã sản xuất và tiêu thụ, để giúp phương tiện rộng rãi cho anh em nhà nông chung sức khai khẩn và chung hưởng lợi lộc, giải thoát họ khỏi nạn cho vay nặng lãi, và loại trừ bọn trung gian đầu cơ thủ lợi. Phong trào hợp-tác-xã hiện đang mạnh tiến tại các nước dân-chủ Âu-Mỹ, chính vì mục

đích giúp nông dân cần lao tận hưởng huê lợi do họ làm ra, đồng thời thoát khỏi sự bóc lột và chi phối của tư bản cũng như sự kiểm soát gắt gao và không kém bóc lột của chế độ độc tài.

Ngoài 2.800.000 mẫu tây ruộng, miền Nam Tự-do của ta còn có một kho tàng mênh mông là 5.600.000 mẫu rừng. Chánh-phủ áp dụng chánh sách bảo vệ và khai thác lâm sản theo phương pháp hợp lý để lợi ích chung cho đồng bào, lấy nguyên liệu dùng vào kỹ nghệ, hoặc xuất cảng để làm giàu cho xứ sở.

Chánh phủ cũng rất chú ý đến sự phát triển nghề chăn nuôi là một nguồn lợi đáng kể.

. . .

Tất cả chương trình ấy, muốn thực hiện có kết quả, cần phải có những cán bộ am tường kỹ thuật chuyên môn về cả ba ngành Nông, Lâm, Mục, và giàu tinh thần phục vụ.

Vì thế nên trường Quốc gia Nông-Lâm-Mục đã được thiết lập và khánh thành long trọng hôm nay.

Trường thiết lập ở giữa vùng Cao nguyên rộng lớn, có đất để cây cấy, có rừng để thí-nghiệm, có cỏ để nuôi súc vật ; như vậy sinh viên, ngoài giờ học lý thuyết, được tiếp xúc ngay với thực tế của nông thôn. Miền Blao này lại là nơi đồng bào Kinh và Thượng, sở tại cũng như di cư đang góp sức khai khẩn. Các sinh viên sẽ được dịp hòa mình vào các tầng lớp, các sắc dân, để hiểu biết đời sống và tình hình nhà nông hơn, hầu mai đây phục vụ đắc lực hơn.

Các bạn Sinh viên yêu quý,

Tôi đã hiểu ý chí phụng sự nông dân của các bạn, khi các bạn tự ý rời bỏ đô thị phồn hoa để đến học tập trong khung cảnh thôn dã này.

Các bạn hãy cố gắng học tập chuyên môn và đào luyện tư cách để góp phần đắc lực trong công cuộc cải tiến nông thôn Việt-Nam.

Đồng bào Nông thôn Sơn cước, Kinh, Thượng,

Tôi hiểu rõ nguyện vọng chính đáng của đồng bào là hưởng một đời sống xứng đáng, trong Tự do và An ninh. Đó chính là mục tiêu của Chánh thể Cộng Hòa.

Chỉ có bọn Cộng-Sản độc tài cũng như bè lũ Phong kiến và Thực dân là phá hoại Tự do và An ninh của đồng bào, và xô đẩy đồng bào vào cảnh vô sản lầm than.

Đồng bào hãy đoàn kết lại để diệt trừ những kẻ phản quốc ấy và thi hành chương trình kiến quốc của chúng ta.

Do nỗ lực chung của chúng ta, núi rừng này, đồng ruộng kia sẽ bảo đảm cho chúng ta và con cháu ta một tương lai huy hoàng dưới trời Đông-Nam-Á.

Diễn-văn của Tổng-Thống đọc tại Cái-Sơn (24-4-1956)

Qui Vị,
Đồng-bào thân-mến,

Tôi hoan-hỉ về đây, chứng-kiến một nỗ-lực chung của chúng ta để làm cho dân giàu nước mạnh, theo đúng chương-trình phục-hưng kinh-tế của Chính-Phủ.

Bốn tháng trước đây, cả vùng đồng lầy mệnh mông này còn là một nơi hoang-địa hẻo-lánh, để cho một bọn lưu-manh phiến-loạn ăn náu làm sào-huyệt, áp-chế đồng-bào. Ngày nay, cảnh tượng bày ra trước mắt chúng ta thật là chứa chan hy-vọng: 70.000 dân-cư, phần nửa là đồng-bào Bắc-Việt tị nạn cộng-sản, phần nửa là đồng-bào các miền kế-cận. tấp-nập kéo đến, làm sống lại những thôn xóm đã bỏ từ xưa, hoặc lập nên những làng mới. Các công-tác khai phá đất hoang, đào kênh, lập ấp, xúc-tiến mỗi ngày thêm mau chóng.

Đúng theo kế-hoạch, trước ngày 31 tháng 5 dương-lịch năm nay, toàn 70.000 mẫu ở về hữu-vực đường Long-Xuyên — Rạch-Giá sẽ được cày cấy. 13 cái kinh, tổng số dài 156 cây số, sẽ biến cải đồng nước phèn nên ruộng phì-nhiêu, và tạo thành đường thủy-vận tiện lợi. Nước bạn

Huế-Kỳ, ngoài một số kinh-phí to tát, đã giúp 100 máy cày, lại phái kỹ-thuật-gia về tận nơi chỉ bảo cho nông-dân.

Đó là giai-đoạn thứ nhất. Qua giai-đoạn thứ hai, từ tháng 5 đến tháng 10, sẽ có thêm 80.000 mẫu ở tá-vực đường Long-Xuyên - Rạch-Gia được khai-thác và phân phát cho nông-dân. Những hợp-tác-xã, nhà máy xay lúa, xưởng công-nghệ lần lần thiết-lập, sẽ giúp tăng-gia và bảo vệ quyền-lợi chung của giới nông-nghiep.

Thế là không bao lâu nữa, hoàng-địa này sẽ trở thành một cánh đồng phì-nhiều và bậc nhất ở Việt-Nam, một nguồn vi-sống cho ít nhất 200.000 dân-cư làm chủ ruộng mình cày. Sản-sản mỗi năm sẽ tăng thêm 300.000 tấn lúa, khiến cho chẳng những mức sống của đồng-bào được nâng cao, mà trên thương-trường quốc-tế, nước nhà cũng ghi thêm một tiến-bộ mới.

« Kế-hoạch Cải-Sản », cũng như chương-trình khai-thác Đồng-Tháp-Mười và vùng Cao-Nguyên, chẳng phải chỉ để định-cư những đồng-bào Bắc-Việt lánh nạn Cộng-Sản hoặc giúp thêm phương-tiện sinh sống cho đồng-bào địa-phương mà thôi. Mục-phiêu của chúng ta là nâng cao mức sống của toàn-dân, tận-dụng nhân-công để giải-quyết thất-nghiep, tăng-gia nguồn-lợi chống nạn đói-kém, nói tóm lại, gây dựng một nền kinh-tế quốc-gia phồn-thịnh, đúng như chương-trình tối đã phác-hoạ và hằng đeo đuổi thực-hiện.

Đó chính là một trong những chủ-trương căn-bản của Chính-thể Cộng-Hóa, trái hẳn với chủ-trương khác-độc của Cộng-Sản mà lối tuyên-truyền xảo trá của chúng không giấu nổi. Chúng hô hào tăng-gia sản-sản, nhưng kỳ thật bóc-lột nông-dân đến tận xương tủy, vì cày cấy bao nhiêu cũng không đủ đóng thuế hồng-nghiep. Chúng nêu tên cải-cách diện-địa chỉ có ý đoạt hết lợi-lức nghề nông, trong khi mọi người đều bị bán-cùng-hóa, để chúng dễ bề thống-trị, cáo-rào tự-do dân-chủ, nhưng lại chủ-trương giai-cấp đấu-tranh, phát-động phong-trào đấu-tổ dã-mán, sát-hại đồng-bào. Cảnh đời khổ-tâm-thần của đồng-bào phía Bắc vi-tuyên 17, tố-cáo tội ác nặng-hề của chế-độ Cộng-Sản đó-tại.

Đáp lại những luận-điệu tuyên-truyền và chánh-sách áp-bức nhân-dân về phương-diện vật-chất lẫn tinh-thần của Cộng-Sản, chúng ta quyết tâm xây-dựng một xã-hội

công-bằng và nhân-đạo, trong đó nhân-vị được tôn-trọng và tự-do nảy nở, no ấm và hạnh-phúc của toàn dân được bảo đảm.

« Kế-hoạch Cải-Sản này », nói riêng, cũng như việc Cải-cách điền-địa trong toàn quốc, nói chung, là những nỗ-lực góp phần vào công việc xây-dựng lớn lao ấy.

Trước những kết-quả tốt đẹp, thu hoạch được trong bốn tháng đầu, tôi rất vui mừng và tin-tưởng ở sự thành-công mỹ-mãn.

Tôi khen-ngợi các Bộ và Nha sở-quan đã hết lòng cố-gắng thiệ-hành sứ mạng tôi giao phó. Tôi hoan-hỉ nhận thấy đồng-bào đi tiên-phong theo chương-trình khai-thác này đã luôn luôn chịu khó và chăm chỉ làm việc, nêu cao đức tính cần-cù và óc khai phá của nông-dân Việt-Nam, để tự tạo một đời sống tươi đẹp hơn.

Tôi không quên cảm ơn các nước bạn, nhất là nước Mỹ, đã giúp đỡ ta cả tài chánh và kỹ-thuật, để hoàn thành một công cuộc lớn lao, biểu dương một cách cụ-thể sự hiệp-tác quốc-tế, một yếu-tố thành-công của Thế-Giới Tự-Do chống họa Cộng-Sản và bảo-vệ hòa-bình.

. . .

Đồng-bào thân mến,

An-ninh văn-hồi là điều-kiện cốt-yếu cho công cuộc kiến quốc.

Nay Quân-đội anh-dũng của chúng ta đã quét sạch bọn phiến loạn bấy lâu nhiều hại dân lành, và đang phối-hiệp mật thiết với hành chánh và nhân dân để hoàn thành công cuộc bình-định và kiến-thiết miền Hậu-Giang.

Chính-phủ và Quốc-Hội đang kiến tạo cho Quốc-dân một Hiến-Pháp thực-sự dân-chủ, đúng với nguyện-vọng của toàn dân.

Đồng-bào hãy cùng với chánh-quyền các cấp, nỗ lực trên đường kiến-thiết, đồng thời hãy đề-phòng, tố-giác, loại trừ mọi tàn-tích phiến-loạn hoặc âm-mưu Cộng-Sản đang len lỏi vào để phá-hoại công cuộc của chúng ta.

Y-TẾ – XÃ-HỘI – LAO-ĐỘNG

HOSSAIN, JONAY

Ngô Tổng-Thống viếng phòng triển-lãm
nhân ngày Y-tế Quốc-tế (7-4. 1956)

Y-TẾ — XÃ-HỘI — LAO-ĐỘNG

Đáp từ của Tổng-Thống nhân dịp khánh-thành trường Cán-sự Y-tế (12-1-1956)

Thưa Quý vị,

Trong buổi lễ khánh thành trường Cán-sự Y-tế tại thính đường trường Quốc-gia Sư-Phạm này, tôi lấy làm hài lòng nhận thấy chương trình cải tổ cơ cấu xã hội của Chính-Phủ khởi đầu bằng việc nâng cao dân trí và tổ chức vệ sinh tại thôn quê, căn bản và lực lượng chính của mọi công cuộc kiến thiết Quốc-gia, được Bộ Giáo-dục và Bộ Y-Tế đặc biệt chú ý đến.

Việc giải phóng dân tộc mà chúng ta vừa mới chung lưng góp sức tạo nên, sẽ chỉ là cái bánh vẽ nếu song song với cuộc giải phóng ấy không có một cuộc giải phóng con người khỏi chạt vạt trong vấn đề thỏa mãn những nhu-cầu cần thiết. Mà nhu cầu cốt yếu của con người ngoài cơm no, áo ấm, nhà ở, hãy còn một điểm nữa không kém quan trọng: đó là vấn đề trông nom sức khỏe và thuốc men. Trong quỹ gia đình, tiền thầy, tiền thuốc chiếm một phần rộng lớn, nhất là trong giới lao động. Một Quốc-gia lấy sự tôn trọng nhân vị làm nền tảng, phải tập trung tất cả cố gắng để giải quyết trước tiên vấn đề căn bản đó. Bởi thế cho nên sứ mạng của giáo sư cũng như sinh viên trường Cán-sự Y-Tế thật là quan trọng, không những đối với Chính-Phủ mà lại đối với chính tư cách làm người

của mình nữa. Và cũng bởi thế mà sự giúp đỡ của các nước bạn cùng chung một lý tưởng Tự-do, Dân chủ, trong việc xây dựng Trường Cán-sự Y-Tế này, có một ý nghĩa sâu xa và một giá trị thiêng liêng cao cả.

Các em nam nữ sinh viên,

Các em vừa thấy trong mặt trận Cứu quốc và kiến quốc, các em đứng vào một vị trí quan trọng và cốt yếu là thế nào. Vậy các em phải phấn khởi học tập để xứng đáng nhiệm vụ cao cả ấy : thực hiện tinh thần liên đới và đồng tiến của toàn-dân.

Diễn-Từ của Tổng-Thống Nhân ngày Y-Tế Quốc-Tế năm 1956 (7-4-1956)

Thưa quý Vị,

Sự hiện diện đông đủ của nhân-viên Chính-Phủ tại đây, ngày hôm nay, để kỷ-niệm ngày Y-Tế Quốc-Tế chứng tỏ rằng : lúc nào Chính-Phủ cũng lưu tâm đến vấn-đề sức khỏe của dân, vì muốn cho nước được giàu thì phải lo sao cho dân được mạnh.

Tổ-chức Y-Tế Quốc-Tế, không phân biệt Quốc-Gia hay chủng tộc, với mục đích chánh là nâng cao mức sinh-hoạt của xã-hội, đã không những gởi giúp ta các nhân-viên chuyên môn mà lại giúp ta trong việc đào luyện thêm nhân-viên chuyên môn cần thiết cho hai ngành Y-Tế và Xã-Hội.

Nhân lễ kỷ-niệm « Ngày Y-Tế Quốc-Tế » ta không thể không nhắc tới các công cuộc mà Tổ-chức Y-Tế Quốc-Tế đã giúp chúng ta.

Chúng ta có thể tin chắc rằng với phần giúp đỡ của Tổ chức Y-Tế Quốc-Tế của các nước bạn, với sức cố-gắng của các cơ quan hành-chánh và chuyên môn, với mỗi cộng-

lác của toàn thể đồng bào các giới, chúng ta sẽ sớm đạt được một trong những mục-tiêu chánh của chương-trình hoạt-động Chánh-Phủ, là cải-thiện và nâng cao đời sống của dân tộc Việt-Nam.

Diễn-văn của Ông Bộ-Trưởng Nguyễn-Hữu-Châu Đại-Diện Ngô Tổng-Thống đọc trong buổi lễ khai mạc hội-nghị Y-Tế toàn quốc (25-4-1956)

Thưa Ông Chủ-tịch,
Thưa Ông Bộ-Trưởng Y-Tế,
Thưa Quý Vị Bộ-Trưởng,
Thưa Quý Vị,

Có nhiệm vụ Đại-diện Tổng-Thống tại lễ khai-mạc Hội-nghị Y-Tế Toàn Quốc, tôi xin báo toàn thể Hội-nghị rõ rằng NGÀI hoàn-toàn chấp-thuận mục đích của Hội-nghị.

Song song với cuộc cách-mạng chánh-trị và tinh-thần, dân tộc Việt-Nam đang đòi hỏi một phong-trào dân-sinh mới.

Buổi hội họp long-trọng này chứng tỏ rằng chánh quyền và quốc dân cùng nhau cố gắng về mọi phương diện để thực hiện các ước vọng căn bản của thể-hệ chúng ta.

Những lời trình bày của Ông Bộ-Trưởng Y-Tế về kết-quả cũng như về khuyết-diểm rất khách quan, và vạch rõ một cách thành thật đường lối để hội-nghị làm việc.

Cố nhiên, vì nước ta mới thâu hồi Độc-lập, kết-quả chưa được nhiều, nhưng nó cũng đã biểu lộ tinh-thần *cấp tiến của chế độ Cộng-Hòa* và của toàn thể Quý Vị trong y-giới.

Với tinh thần đó, Tổng-Thống tin chắc rằng những mục tiêu mà NGÃI đã có dịp chỉ định sẽ được đạt tới.

Những vấn đề do Ông Bộ-Trưởng Xã-Hội và Y-Tế vừa nêu ra:

Thiếu bệnh-viện

Thiếu thầy

Thiếu thuốc

đều là những vấn-đề khẩn cấp, mà Chánh-Phủ hết sức quan tâm.

Nhưng chúng ta cần bày tỏ rõ ràng cho dư-luận hiểu rằng không phải chỉ có chính quyền có nhiệm vụ giải-quyết và không phải chỉ có chính-quyền mới đủ điều kiện để giải quyết.

Bất cứ ở một phạm vi nào, sự tiến bộ của một dân-tộc tùy thuộc sự tham gia không ngừng của các tầng lớp Xã-Hội và Y-Tế, tôi muốn nói những nhà Bác-học, Chuyên-môn, và cả dân chúng nữa.

Về phần các nhà Bác-Học và chuyên-môn, quốc dân đang mong đợi nhiều sự giúp-đỡ và hy-sinh của các Vị ấy.

Còn dân chúng thì cũng có nhiệm-vụ cộng-tác với nhà chức-trách để cải tổ đời sống hằng ngày của mình cho hợp với những điều kiện tối thiểu của một xã-hội tân tiến.

Dân tộc ta phải ghi nhiều thắng lợi vào lịch-sử tranh đấu chính trị, nhưng muốn cho việc đó đầy đủ ý-nghĩa thì đồng thời phải tranh thủ cho được nhiều kết quả trong tổ chức xã-hội. Như vậy mới tỏ rõ sinh lực của chúng ta trong công cuộc giải phóng con người.

Trên đây là một vài ý-kiến Tổng-Thống giao phó cho tôi chuyển đến cho toàn thể Hội-ngị, và nhân danh Tổng-Thống tôi xin chúc Hội-ngị hoàn toàn thành công.

Ngô Tổng-Thống hiệu triệu Lao-Động nhân ngày 1-5-1956

Anh chị em lao-động thân mến,

Hôm nay, anh chị em hân-hoan kỷ-niệm ngày lễ chung của lao-động ở khắp nơi trên hoàn cầu, để biểu dương giá trị cần lao và trách nhiệm xã-hội của anh em.

Thay mặt Chính-phủ và nhân danh riêng tôi, tôi gửi anh chị em lời chào mừng thân ái và cảm tình nồng nhiệt của tôi.

Lễ Lao-Động năm nay, đối với anh chị em, lại có một ý-nghĩa đặc-biệt: đây là lần đầu tiên, anh chị em mừng ngày lễ Lao-Động dưới Chánh-thể Cộng-Hòa, một chánh-thể mà anh chị em đã nỗ lực với toàn dân xây đắp. Nhân dịp này, tôi thành thật ngợi khen tinh thần xây dựng của anh chị em.

Sở dĩ anh chị em hăng hái tham dự vào cuộc cách mạng Quốc-gia do tôi lãnh đạo, là vì anh chị em đã nhận thấy đó là cuộc cách mạng của anh chị em vậy.

Trong một dịp tuyên-bố ngày 16 tháng 6 năm 1949, tôi xác nhận tinh cách quốc-gia và xã hội của cuộc tranh đấu toàn dân, tôi đã chủ trương một cuộc cải tổ cơ cấu xã-hội rộng lớn nhằm mục đích con người luôn luôn phải được tôn trọng. Chủ-trương này đồng thời cũng là nguyện-vọng của anh chị em lao-động, vì nó lấy con người làm cứu cánh, lấy sự tôn trọng nhân-vị và công lý xã-hội làm căn bản.

Để chủ trương ấy được thực hiện, Chính-phủ đã xác-nhận địa vị ưu-tiên của sức cần lao trên tiền bạc và quyền tham dự của giới lao-động vào cuộc điều khiển và tiến-bộ chung của nước. Do đó, nhiều đạo luật lao-động và kinh-tế đã được ban bố và thi-hành, nhiều biện pháp và chương-trình đã được đem ra áp-dụng nhằm mục-đích giúp đỡ giới cần-lao ý-thức quyền-lợi và nhiệm-vụ của mình, và gây điều-kiện thuận-lợi cho anh em lao-động được thực-sự thi-hành quyền-lợi và nhiệm-vụ ấy.

Đó chỉ là một phần trong kế-hoạch Thăng tiến cần-lao của chúng ta. Bước qua một giai-đoạn nữa, anh em lao-động trực-tiếp tham-gia vào cuộc điều-khiển công-vụ một cách chung tại Quốc-hội và kinh-tế vụ một cách riêng tại Hội-đồng Kinh-tế Quốc-gia.

Trên đây tôi vừa tóm tắt những điểm chính và những cải-cách phải được thực-hiện trong công cuộc xây-dựng một chế-độ xã-hội tiến-bộ, công-bằng và nhân-đạo, ở trong đó anh em lao-động đóng một vai quan-trọng trong sự chỉ-huy thực-tế. Anh chị em hãy so-sánh và nhận định đâu là tự-do, đâu là hạnh-phúc, ai đã phản-bội nhân-dân, ai đã phản-bội lao-động?

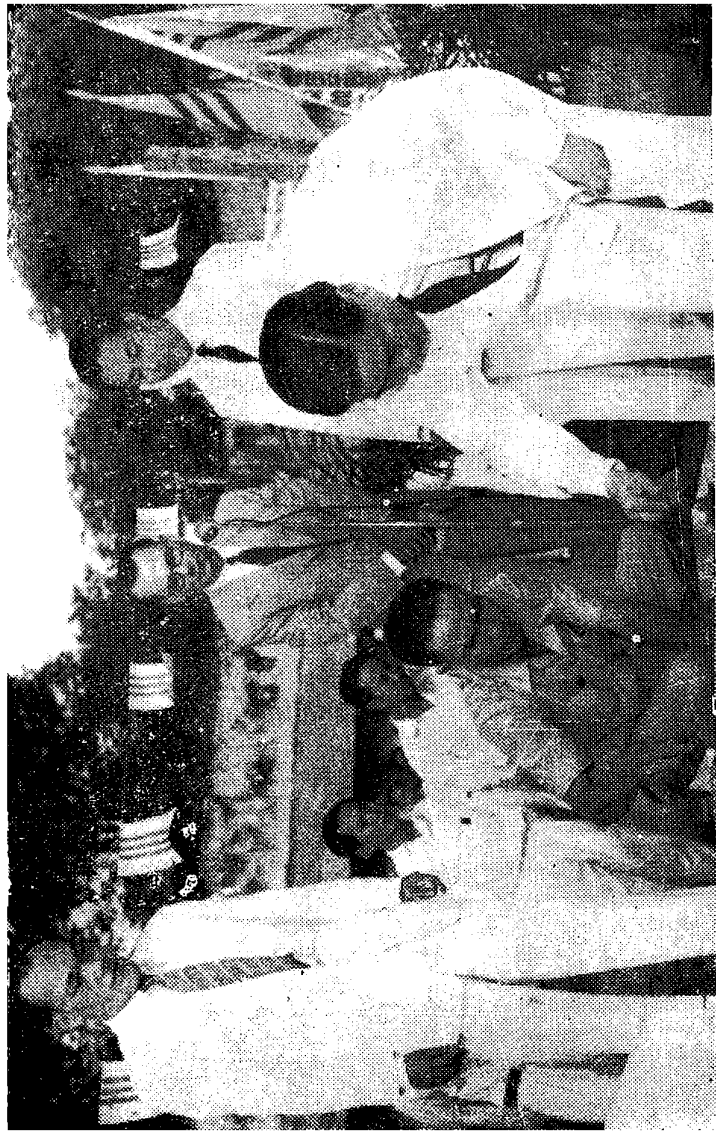
Anh chị em thân mến,

Từ một hoàn-cảnh tối-tăm, bi-đát, với tàn-lịch phong-kiến thực-dân đủ màu sắc và bọn chủ bại cầu an, chúng ta đã tiến được những bước khắ-quan trên đường cứu-quốc và kiến-quốc. Tuy nhiên, những thắng-lợi mà chúng ta đã thu-thập được trong hai năm qua vẫn chưa đủ với nhu-cầu của Quốc gia. Bước qua năm nay là một năm xây dựng kinh tế, chúng ta còn phải nỗ lực hy sinh nhiều hơn nữa để hoàn thành công cuộc cách mạng giải phóng dân tộc.

Hỡi các bạn lao-động!

Một tương-lai rực-rỡ đang chờ đón các bạn. Hãy đoàn-kết lại chung quanh chủ-nghĩa Nhân-Vị để cùng Chính-phủ thực-hiện cho kỳ được chánh-sách « THĂNG TIẾN CẦN-LAO, ĐỒNG TIẾN XÃ-HỘI ». Hãy triệt-đề phát huy sức mạnh vô biên của lao-động Việt-Nam, một yếu-tố quyết-định sự thắng-lợi cuối cùng: tiêu-diệt độc-tài cộng-sản, thống nhất xứ sở, đem lại CÔNG-BẰNG, BÁC-ÁI, và TỰ-DO HẠNH-PIÚC cho toàn dân.

GIÁO - DỤC — VĂN - HÓA

Ngô Tổng-Thống đặt viên đá đầu tiên xây-dựng Thư-viện
Quốc-gia và Trung-tâm Văn-hóa tại Thủ-đô Saigon (3-7-1956)

GIÁO-DỤC — VĂN-HÓA

Diễn - văn của Tổng - Thống trong buổi lễ đặt tên khóa thứ nhất trường Quốc-gia Hành - Chánh (9-8-1955)

Các bạn sinh-viên,

Đại diện của các bạn vừa thay lời các bạn tỏ bày nguyện vọng mang hết tài trí ra phục vụ - sự chính - nghĩa Quốc-gia. Tôi vui mừng ghi nhận những lời hăng-hái nhiệt-thành ấy.

Tuy nhiên, nhiệm-vụ hành-chánh không phải là công việc chốc lát mà là một nhiệm vụ trường kỳ, vậy điều cốt yếu là các bạn giữ sao cho thiện chí phục vụ đang bùng bật ngày hôm nay được bền-bĩ. Các bạn nên luôn luôn ghi nhớ : khi thành công đừng kiêu-căng, hãy học tập không ngừng ; thấy khó khăn không thối chí, phải bền gan tìm phương khắc phục ; gặp nguy-hiểm chẳng sờn lòng. Trong giai-đoạn hiện tại cần có những đức tính khiêm-nhượng, kiên-nhẫn, dũng-cảm ấy, các bạn mới làm tròn được sứ mạng phức-tạp, khó-khăn của các bạn đối với Quốc-dân và Chánh-phủ.

Nhưng ngoài các đức tính ấy, ngoài khả năng mà các bạn đã thấm thập được trong thời gian học tập, các bạn lại cần có tinh thần thân dân. Trái với chế độ Cộng-sản độc-tài, cũng trái với chế độ quan liêu cũ kỹ không hợp thời, chánh quyền của chúng ta là một chánh quyền Dân-chủ, vì quyền lợi của dân mà hoạt động, do sự ủng-hộ của

dân mà trường tồn. Bởi thế, tất cả hoạt động của các cơ quan hành-chánh phải nhất nhất hướng về việc giúp ích cho người dân : đó là lý do hiện hữu mà cũng là cứu cánh cuối cùng của hoạt động hành - chánh. Vậy các bạn phải luôn luôn tận tụy vì dân, đi sát với dân, luôn luôn tìm mọi cách để thỏa mãn những nguyện-vọng chính đáng của đồng bào, lấy chữ thanh cần làm phương châm, thì mới có thể làm tròn bổn phận người cán-bộ Quốc-gia.

Tôi không dài giòng về những trách-nhiệm đang đợi các bạn vì thiết tưởng các bạn cũng đã thấu rõ một phần nào, nhưng tôi tha-thiết mong rằng các bạn sẽ đem hết ý chí phục-vụ, và lòng hy-sinh trong công việc hằng ngày của các bạn. Tôi tin rằng là thanh niên đầy nhiệt huyết, các bạn sẽ xứng đáng với lòng mong mỏi của quốc dân và Chánh-phủ đối với các bạn.

. . .

Thưa quý Tổng-Trưởng, Đại-Biểu Chánh-Phủ,
Giám Đốc và Chánh-sự-Vụ.

Quý Ông sắp thu nhận trong các cơ-quan các sinh viên vừa tốt nghiệp. Các tân khoa đã được huấn luyện đầy đủ về các môn học lý thuyết. Nay về phương diện thực hành, tôi rất ước mong rằng đối với đoàn em, quý ông sẽ là bậc huynh trưởng tận tâm, sẵn sàng dìu dắt chỉ dẫn để đàn em được hưởng những kinh nghiệm hành chánh của quý ông. Điều cần nhất là quý ông nên dùng cho hợp với năng lực riêng từng người.

. . .

Các bạn sinh viên,

Giờ đây các bạn hãy mạnh dạn lên đường phụng sự chánh nghĩa quốc-gia. Chánh-phủ và riêng tôi đặt nhiều hy vọng nơi các bạn trong giai đoạn này, sẽ luôn luôn theo dõi hoạt động các bạn, và cầu chúc cho các bạn thân lượm được nhiều kết quả tốt đẹp.

Huấn - từ của Thủ - Tướng Chánh-Phủ trong cuộc tiếp-kiến đoàn Đại-Biểu Giáo-dục và Thanh-niên toàn-quốc (3-10-1955)

Các bạn Đại-biểu Giáo-dục,

Các anh chị em Đại-biểu Thanh-niên toàn-quốc,

Hôm nay tôi rất vui mừng được nói chuyện với các bạn đại-biểu Giáo-chức và đại-biểu Thanh-niên toàn-quốc. Trong giai-đoạn hiện thời của nước nhà, tôi tin rằng các bạn là những phần tử trọng yếu trong công cuộc cải tiến xã-hội Việt-Nam.

Các bạn Giáo-chức,

Trước hiềm-họa của chủ-nghĩa Cộng-sản chà đạp phẩm giá con người, phản bội ý-niệm quốc-gia, trước nguy cơ của bọn Việt-Cộng vong bản phá-hoại nền Thống nhất Quốc-gia và âm mưu vớí Đế-quốc Nga Hoa nô-lệ hóa dân-tộc, nhiệm vụ của các bạn rất quan trọng.

Các bạn là đạo quân xung phong tinh thần, các bạn phải tích cực tham gia công cuộc cứu quốc và kiến quốc.

Các bạn có trách nhiệm trực tiếp diu dắt và đào tạo đám thanh-thiếu-niên là mầm non của dân tộc, là tương lai của xứ sở.

Dẫu phục vụ ở thôn quê, hay ở thành thị, các bạn phải cố gắng dạy dỗ để gây được giữa đám thiếu niên một lòng yêu nước thiết tha và một tinh thần dân-tộc mạnh mẽ.

Các bạn phải hun đúc trong tâm khảm học sinh và sinh viên một ý-chí quật-cường mãnh-liệt, một căn-bản đạo-đức dồi-dào, một lòng thiết tha yêu chuộng tự-do và công-lý, — đó là những yếu-tố rất cần thiết cho mọi công cuộc canh-tân, và ngay cho cả sự sống còn của dân-tộc.

Các anh chị em Đại-biểu Thanh-niên,

Các bạn thuộc một thế-hệ thanh-niên đã từng chịu nhiều cảnh đau thương vì chiến-họa. Nhưng, đã được

thử-thách, các bạn ấy có nhiều kinh nghiệm và can trường để phục-vụ Tổ-quốc một cách hiệu quả.

Hoạt-dộng giữa nhân dân trong các hiệu đoàn học-sinh, trong các đoàn thể thanh-niên, cũng như các hội thể dục, thể-thao, các bạn phải cố-gắng gây được chẳng những trong hàng ngũ bạn trẻ, mà còn trong mọi tầng-lớp nhân dân một ý-niệm quốc-gia thuần-lúy, một tinh-thần đoàn-kết rộng-rãi. Có như thế, mọi người mới sẵn-sàng hy-sinh lợi-quyền cá-nhân vị-kỷ để Quốc-gia hưng-thịnh và Dân-tộc trường-tồn.

Hiện nay, nhờ tinh-thần tự giác của nhân dân, một phong trào bài Cộng mạnh mẽ đã chỗi dậy, với mục-đích tổ-giác và diệt-trừ các hiểm họa Cộng-sản. Các bạn Giáo-chức các cấp cũng như tất cả anh chị em Cán-bộ Thanh-niên cần phải tích-cực tham-gia phong-trào Tổ-Cộng, và lôi-cuốn thanh-niên và học-sinh theo nữa.

Diệt-trừ Cộng-sản tức là xây-dựng Dân-chủ chân-chính cho nước nhà. Diệt-trừ Cộng-sản tức là giữ vững Độc-lập và tái-tạo Thống-nhất cho Tổ-quốc.

Các bạn Giáo-chức cũng như các anh chị em Cán-bộ Thanh-niên phải vạch rõ và in sâu ý-niệm ấy trong tâm-hồn các thanh-thiếu-niên nam nữ.

Trong những giờ giảng-dạy về Công-dân giáo-dục, các bạn sẽ làm cho học-sinh và thanh-niên hiểu rõ thế nào là một nền Dân-chủ chân-chính, thế nào là một nền độc-tài đảng-trị che lấp dưới danh-từ dân-chủ nhân dân. Các bạn sẽ giải-thích và dẫn chứng cho thanh-thiếu-niên nhận định rõ mực-sống cũng như các điều kiện sinh hoạt của đồng bào dưới hai chế-độ Việt-Nam Tự-do và Cộng-sản độc-tài khác biệt nhau như thế nào.

Ngoài ra, giờ Việt-sử, môn Địa-dư, môn Việt-văn cũng phải là những môn giúp cho thanh-thiếu-niên phát-huy được tinh-thần Quốc-gia và nung-nấu được lòng ái-quốc mãnh-liệt.

Với anh chị em Cán-bộ Thanh-niên, tôi mong muốn anh chị em tích-cực hoạt-dộng trong các Hiệu-đoàn học-sinh các trường hay các trại Thanh-thiếu-niên. Anh chị em sẽ tổ-

chức những buổi sinh-hoạt chung với các học-sinh, trong đó hiềm-họa Cộng-sản phải được coi là một đề-mục thông-thường thảo-luận của mọi người.

Hơn nữa, trong những giờ sinh-hoạt chung đó, những việc xảy ra trong nước, những biến-chuyển quốc-tế có quan hệ đến đời sống vật-chất và tinh thần của đồng-bào hay đến tương-lai của Dân-tộc sẽ được đem ra giải-thích và bình-luận trong tình tương-thân, tương-ái. Các bạn Giáo chức, các anh chị em Cán-bộ Thanh-niên sẽ cùng nhau phân-phối công việc để cho những buổi sinh-hoạt chung có thể đem lại ích-lợi thiết-thực cho thanh-thiếu-niên, sinh-viên và học-sinh.

Từ nay môn chánh-trị sẽ không phải là một môn học dành riêng cho những chánh-khách và chỉ giảng-dạy ở những trường Đại-học chuyên-khoa. Môn chánh-trị phải được phổ-biến trong mọi tầng-lớp nhân-dân, trong các lớp học công và tư. Như vậy, chúng ta mới vận-dụng được hết nhân-tài nhân-trí, nhân-lực để kiến-toàn nền Độc-lập của Đất-Nước và kiến-thiết Quốc-gia. Như vậy, chúng ta mới đặt được nền tảng vững-chắc cho một cuộc cách-mạng tinh-thần rộng-lớn, khả dĩ đem lại cho toàn dân một đời sống tự-do dân chủ và hạnh-phúc.

Tự giác-ngộ về nhiệm-vụ của mình, dẫn-dụ những trí-óc còn non-nớt hiểu rõ đâu là lẽ sống còn của Dân-tộc Việt-Nam trong giao-đoạn hiện thời, đó là sứ-mệnh vô cùng quan-trọng của Học-đường, và của các nhà dìu-dắt thanh-niên. Quốc-dân tin-tưởng vào nỗ-lực của các bạn ; các bạn nên phục-vụ thế nào cho xứng đáng với lòng tin-tưởng ấy.

Tin-tưởng ở sức mạnh vô-biên của giống-nòi Việt-Nam đã có một quá-khứ trên bốn ngàn năm lịch-sử, tin-tưởng ở tinh-thần phục-vụ cổ-truyền của nhà Giáo và tin-tưởng ở bầu nhiệt-huyết của các Cán-bộ Thanh-niên, trước khi các bạn chia tay lên đường, tôi chúc toàn-thể các Đại-biểu của Hội-ngị này sẽ hoàn-thành được sứ-mệnh cao-cả đương chờ đợi các bạn.

Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong buổi lễ khai giảng long-trọng Đại Học-Đường Việt-Nam (20-12-1955)

Thưa quý Vị,

Nếu Trường Đại-Học Việt-Nam có sẵn nhiều tòa nhà
lộng-lẫy để đón tiếp quý Vị trong một khung cảnh trang
trọng hơn thì tôi mới thật là thỏa-mãn. Đó không phải vì
lý-do quốc-thể, nhưng vì như vậy mới có thể biểu-lộ được
cho mọi người nhận thấy dân-tộc ta hâm mộ văn-hóa
đường nào.

Trong những bước đầu chậm chạp và gay go của Đại
Học Đường Việt-Nam, thanh niên đã nhận rõ và theo rồi
hàng ngày những sự cố gắng của toàn dân và sự giúp đỡ
của các nước bạn ; do đó ngày nay thanh-niên mới hưởng
được trong thanh-bình và tự-do những cao lương của
tinh-thần.

Các em sinh-viên yêu mến,

Những bài học quý báu mà các giáo-sư giảng dạy trong
các tòa nhà sơ sài, trong các giảng-đường chật hẹp, như
là cảnh thanh tịnh và tự-do cần thiết cho mọi nền tri-dục
xứng đáng, tất cả những điều ấy không phải do một tinh-
thần hoài nghi nhu-nhược hoặc thờ ơ đối với phận-sự
công-dân mà có. Đó là kết quả của nhiều sự cố-gắng lâu dài
và bền bỉ. Đó là kết-quả của bao nhiêu tin-lưỡng đặt nơi
giá-trị của tinh-thần, bao nhiêu cuộc tranh-đấu nguy-hiểm,
bao nhiêu hành-động dũng cảm có khi đi đến sự hy-sanh
tánh mạng. Chính các em đang sống trong bầu không khí
đó, những giờ phút phấn khởi nhất trong đời các em.

Bởi thế tôi rất hài lòng khi thấy các em nhận thức các
sự cố gắng đó, cương-quyết bảo-vệ những kết quả đã thu
thập và tham-gia nhiệt-liệt vào cuộc Cách-mạng Quốc-gia
đang lôi cuốn toàn dân trên con đường củng cố độc-lập
và tự do.

Đại Học-đường Việt-Nam vẫn còn thiếu thốn thật ; nhưng chính vì niềm tin-tưởng mãnh-liệt của chúng ta mà cũng sánh vai được với các Trường Đại-Học ngoại-quốc trong Thế-giới tự-do.

Các em sinh viên yêu mến,

Tôi khuyên các em hãy tỏ ra xứng đáng với những vị giáo-sư bất cứ quốc-tịch nào, vì các vị ấy đang giúp các em thám-hiềm một kho tàng vô giá : ấy là vinh-dự làm Người có tự-do và có trách-nhiệm. Đó là tinh-hoa thuần-túy của Văn-hóa bất cứ ở Á-Đông hay ở Âu-Tây.

Và bao giờ tâm-hồn các em đã thấm-nhuần được giá-trị của cao-trào Cách-Mạng Quốc-Gia thì các em sẽ thấy rằng bảo vệ kho-tàng quý báu ấy tất là bảo-vệ tự-do, bảo-vệ các giá trị tinh-thần, và bảo vệ nền CỘNG-HÒA VIỆT-NAM.

**Diễn-văn của Tổng-Thống trong dịp lễ khánh-
thành Học-Viện Quốc-gia Hành-Chánh
ngày 12 - 4 - 1956**

Thưa Quý Vị,

Ông Bộ-Trưởng kiêm-nhiệm Giám-Đốc Học-Viện Quốc-Gia Hành-Chánh vừa trình bày cho chúng ta rõ những sự thực-hiện của cơ-quan này trong tám tháng vừa qua. Trong khoảng thời gian tương-đối ngắn ngủi ấy, Học-Viện đã tổ-chức xong những cơ-sở vững-chắc để tham-gia đắc-lực vào công-cuộc kiến-thiết nền hành-chánh quốc-gia. Tôi thành-thực ngỏ lời khen-ngợi ban Giám-Đốc cũng như toàn thể các giáo-sư và nhân-viên Học-Viện.

Tôi cũng không quên, nhân dịp lễ khánh-thành hôm nay, cảm ơn nước bạn Hoa-Kỳ về sự giúp đỡ kỹ-thuật và tài-chánh mà nước ấy đã dành cho trung-tâm huấn-luyện cán-bộ và nghiên-cứu hành-chánh của chúng ta. Sự viện-

trợ vô điều-kiện ấy, bằng chứng của tình đoàn-kết mật-thiết giữa hai nước chung một lý-lường dân-chủ tự-do, là một khuyến-khích đáng kể đối với dân-tộc Việt-Nam trên đường xây-dựng độc-lập và dân-chủ.

Các anh em sinh-viên thân-mến,

Một nước tự chủ ở vào thời kỳ khẩn-trương kiến-thiết về mọi mặt như nước ta, cần nhất phải có một bộ máy hành-chánh kiện toàn, lành mạnh. Giá-trị nền hành-chánh quyết-định hiệu-lực của chính-quyền đối với nhân-dân. Nhưng không thể có một nền hành-chánh hoàn bị, mà không có những nhân-viên đầy đủ năng-lực chuyên-môn, cũng như lương-tâm chức-nghiệp để phục-vụ. Trong tất cả mọi ngành nói chung, trong lĩnh-vực hành-chánh nói riêng, vấn-đề đào-tạo cán-bộ đầy-đủ tư-cách phụng-sự quốc-gia, trở nên một điều thiết yếu vậy.

Ở đây, anh em đã có may mắn học-tập trong một học-viện trang bị tân tiến. Sách-vở ở thư-viện cũng như tài-liệu khảo cứu của ban giảng huấn sẽ giúp anh em thụ hưởng bao nhiêu kinh-nghiệm quý báu của kẻ đi trước. Như thế, anh em có đủ phương-tiện thuận-lợi trau dồi tài năng.

Nhưng anh em sẽ không quên một điều quan-trọng là : một trường huấn-luyện, dầu được tổ-chức hoàn-hảo đến đâu về phương-diện chuyên-môn và kỹ-thuật, cũng không đào-tạo được những người công-chức xứng-đáng, nếu những người này không mang đến một tinh-thần phục-vụ sáng-suốt và nhiệt-thành.

Tinh-thần đó, trước hết phải là một tinh-thần giác-ngộ tuyệt-đối về chánh-nghĩa mà chúng ta có vinh-dự phụng-sự. Các anh em phải ý-thức rằng cuộc tranh-đấu cho độc-lập của đất nước, hạnh-phúc của nhân-dân, phẩm-cách của con người, là một cuộc tranh-đấu thiêng-liêng đáng được chúng ta hy-sinh hết thảy để đạt đến mục-đích. Người công-chức Cộng-Hòa, bởi vậy, phải cương-quyết ly-khai với mọi thái-độ lưng-chùng, mọi quan-niệm hưởng-thụ để chỉ tìm thấy thỏa-mãn và tự-do trong việc trung-thành phục-vụ chánh-nghĩa quốc-gia.

Tinh-thần của người công-chức mới, còn phải là một linh-thần thân-dân, không phải thân-dân hiểu theo một quan-niệm gia-trưởng lỗi thời, nhưng là gần dân, tôn trọng quyền-lợi của nhân-dân, hiểu biết rằng công-tác hành-chánh không phải tự nó là một cứu-cánh mà chẳng qua đó chỉ là những phương-tiện nhằm mục-đích phục-vụ nhân-dân nhanh-chóng và đắc-lực mà thôi. Người công-chức Cộng-Hòa, bởi vậy, phải luôn luôn thông-cảm với dân chúng, không để cho thủ-tục phức tạp tạo nên một hàng rào cách bức, khiến cho công-chức xa dần người dân mà biến thành một đẳng-cấp biệt-lập và vị-kỳ.

Khi đã thấy cần phải hy-sinh cho chánh-nghĩa, tận-tụy với nhân-dân, người công-chức sẽ tự-nhiên thấy mình có một bổn-phận thứ ba nữa, là học-tập thường trực, để cải tiến phương-pháp làm việc, ngõ hầu phục-vụ quốc-gia và nhân-dân một cách hữu-hiệu hơn. Học - Viện Quốc - Gia Hành-Chánh sẽ là khung-cảnh thích-hợp cho những sự cố gắng học-hỏi không ngừng ấy.

Các anh em sinh-viên.

Trong giai-đoạn lịch-sử hiện tại, Tờ-Quốc đòi hỏi ở tất cả chúng ta một sự hy-sinh tuyệt-đối để phá tan sự đe-dọa của các lực-lượng phản-động và độc-tài giữa lúc các chiến-sĩ đang anh dũng diệt trừ những tàn tích phong kiến phiến loạn để mang lại yên vui cho nhân-dân, giữa lúc Quốc-Hội đầu tiên của Việt-Nam đang tích-cực hoàn-thành Hiến-Pháp để xây dựng dân chủ cho đất nước, tôi tin chắc rằng các anh em, trong hàng-ngũ công-chức, sẽ làm tròn nhiệm vụ của mình, để củng cố nền Cộng Hòa Việt-Nam.

**Diễn-văn của ông Bộ-trưởng Nguyễn-Hữu-Châu
đại-diện Tổng-Thống đọc trong cuộc
lễ khánh-thành trường Quốc-Gia Cao-
Đẳng Mỹ-Thuật (5-5-1956)**

Thưa Quý Vị,

Ông Bộ Trưởng Quốc-Gia Giáo-Dục bày tỏ những lễ đã khiến Chánh-Phủ Cộng-Hòa thiết-lập trường Cao-Đẳng Quốc-Gia Mỹ-Thuật. Như Tổng-Thống đã nhiều lần tuyên-bố, mặc dầu bao sự khó khăn, Chánh-Phủ đã tìm các phương-tiện để mở mang học thuật, vì muốn tỏ rõ ý-chí của Việt-Nam xây-dựng tương lai trên một nền tảng tinh-thần thuần-túy.

Sự cố gắng ấy còn mục-đích khác là nhắc nhở cho đồng-bào còn phải buộc lòng sống dưới một chế-độ áp-bức, rằng mặc dầu những sự biến thiên nhất thời của lịch-sử, văn-hóa của dân-tộc vẫn trường tồn bất diệt, vì được chúng ta quý trọng và quyết-tâm bảo-vệ.

Ngoài ra, Chánh-Phủ còn muốn đưa lại những lý do tin tưởng cho một thế hệ thanh-niên đã từng bị hoang mang sau nhiều năm võ-trang tranh-dấu. Trên giải đất tự-do này, chúng ta không còn bị ám ảnh bởi những sự lo âu sợ hãi vì chiến-tranh, vì áp-chế, vì bất-công.

Nên chúng ta sẽ đem hết tâm cơ để tìm lấy một cách sống, một lý-tưởng và hình-thức mỹ-thuật hợp với quan-niệm cổ hữu của giống nòi, những quan niệm đó cũng có phần tương tự như của Ấn-Độ hoặc của Trung-Hoa thời cổ, song vẫn có những đặc tính Việt-Nam thuần túy và đôi khi phẳng phất vang bóng Tây phương.

Tôi tin rằng rồi đây, văn-hóa Việt-Nam sẽ biểu lộ dưới những hình-thức mới, linh hồn một dân-tộc can-dảm, điềm tĩnh và giàu tinh cảm. Tôi tin chắc đó cũng là ý-kiến của Tổng-Thống và của toàn thể Chánh-Phủ.

Một văn-hào Tây-phương đã viết : « Mỗi một văn-minh thuở trước chỉ nhằm vào một phần con người ». Như

văn-minh Trung cổ thời đại chỉ chú-trọng tới linh hồn (linh hồn người Công-giáo) — văn-minh thế-kỷ thứ 18 chỉ trau dồi lý-trí, v. v...

Văn-minh mà chúng ta tự hào thừa hưởng là một văn-minh tâm cảm. Chúng ta nhận thức tình cách đó ở bất cứ bài ca-dao nào trong chốn đồng quê, và chúng ta càng nhận thức rõ hơn nữa ở các văn thơ vừa cao quý vừa phổ-thông như Kim-Vân-Kiều.

Chính-Phủ đã trao cho các bạn một phương tiện làm việc quý giá. Các bạn biết rằng một văn-hóa phục hưng khi nào những bậc thiên-tài, trong lúc đi tìm chân lý, mỹ-thuật, tìm thấy ở dĩ-vãng những yếu tố để chế tạo ra một cách phát huy mỹ-thuật mới.

Văn-hóa hay mỹ-thuật, trước hết là ý-chí tranh-thủ, chứ không phải một vấn đề thụ nhận ảnh hưởng. Tỉ như bức tượng Phật trước tiên chạm theo tượng thần Apollon, thế mà mỹ-thuật Phật-giáo đời Tùy không còn một điểm gì giống với mỹ-thuật Hy-Lạp nữa. Lại như Nhật-bồn tuy phỏng theo các bức họa Trung-Hoa cổ, để tìm một kỹ thuật phong cảnh, nhưng mỹ-thuật họa khắc sơn thủy của Nhật có tính cách hoàn-toàn Phù-tang.

Nếu các bạn tin tưởng vào các di-sản quốc-hồn, chúng ta có thể hy-vọng rằng tại trường này, sẽ phát sinh một mỹ-thuật thuần-túy Việt-Nam. Trái với các chính-thể độc-tài và nhất là với chính-thể Cộng-sản, Chính-thể Cộng-Hoà đã đem lại cho chúng ta một sự kiện vô cùng quý giá đối với nghệ-sĩ, ấy là: « viễn tượng lịch sử » hay « liên tục cách mạng » theo lý thuyết mác-xít. Sự huấn luyện tại trường này sẽ tránh cho các bạn sự độc đoán tinh thần.

Cuộc cách-mạng quốc-gia do Tổng-Thống lãnh đạo đã dành cho các bạn một đặc ân, là có thể tìm sự đẹp mà không phải chịu sự chi phối của duy vật biện chứng pháp, không phải ruộng hổ tinh tú của giống nòi, lại vẫn có thể tự-do hấp thụ những tinh hoa của các văn-minh khác.

Diễn-văn của Tổng-Thống trong buổi lễ đặt viên đá đầu tiên xây cất Thư viện Quốc-gia và Trung-Tâm Văn-hóa (3-7-1956)

Thưa quý Vị,

Hôm nay tôi hân hoan đến chủ-tọa buổi lễ này, để đặt viên gạch đầu tiên cho Thư-Viện Quốc-gia và Trung-Tâm Văn-Hóa Việt-Nam. Kiến thiết trung tâm này là đặt thêm cơ sở cho nền quốc-học, gây dựng và bồi đắp bằng những tài liệu văn-nghệ và học thuật vừa rút ở nền văn-hóa cổ-truyền vừa đón nhận của các văn-hóa thế giới tự do. Công cuộc khuếch-trương nền quốc học sẽ lâu dài và vĩ đại, vì vậy mà Chánh-phủ luôn luôn gia tâm đến.

Thưa quý Vị,

Trải mấy ngàn năm lịch sử, mặc dầu đã chịu ảnh hưởng sâu rộng của nền văn hóa Trung-Quốc, văn-hóa nghệ thuật của nước nhà, qua các thời đại, vẫn luôn luôn giữ được cá tính dân tộc và do đó hằng nuôi dưỡng một ý chí, một tinh thần độc lập, đã kết tinh trong những trang sử oanh liệt về võ-công cũng như về văn trị.

Bồn phận của thế-hệ ta ngày nay chẳng những là gìn giữ, mà còn gia tăng cái di-sản quý báu ấy, bồi dưỡng cái dân-tộc-tinh ấy để truyền lại cho đời sau, vì không có thành trì kiên cố nào khả dĩ đảm bảo vững chắc sự vĩnh tồn của giống nòi hơn là cái tinh thần độc lập tự chủ ấy.

Trong giai đoạn hiện tại, người dân Việt cần thấm nhuần những tư tưởng thần túy cao siêu của tiền bối, trước làn sóng của những lý-thuyết ngoại lai duy vật, dùng con người làm con vật sản xuất mà chính con người lại phải là cứu cánh của mọi cố gắng chính trị cũng như kinh-tế.

Sứ mạng của văn hóa là phụng sự, phụng sự phát triển khả năng của con người, để mỗi người được nẩy nở toàn nhiên. Muốn đạt mục đích ấy, muốn cho tư-tưởng có thể vượt lên trên những phân biệt ranh giới, thì phải lấy sự tôn trọng nhân vị và những giá trị tinh thần làm căn bản.

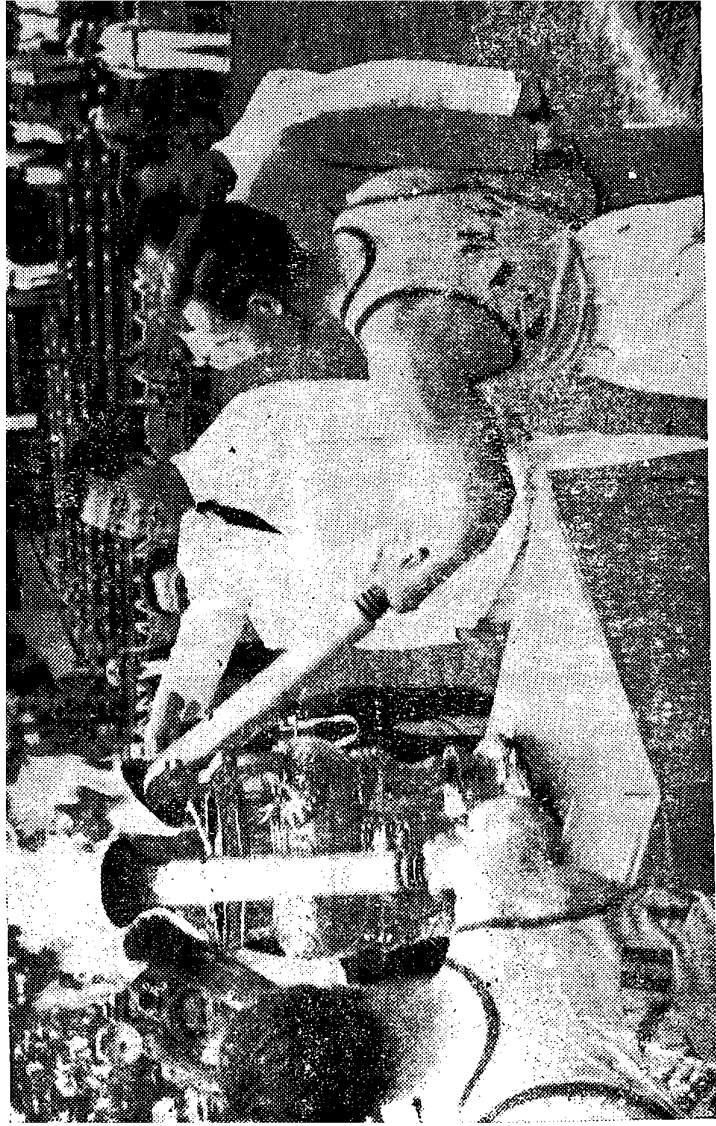
Bởi vậy cho nên ta thiết tha với nền văn hóa cổ-hữu là vì nền văn hóa ấy nhìn nhận con người là vạn vật chi linh. Nhưng ta sẽ là nhìn ngắn nghĩ nông nếu ta quên rằng thế giới năm châu hiện nay luôn luôn giao-hoán. Nước ta đứng vào một địa-điểm tiền-phong tại Đông-Nam-Á, trên nhiều đường giao thông quốc tế, thì lẽ dĩ nhiên phải hứng đón các luồng tư tưởng từ bốn phương đưa lại. Trong cuộc sinh hoạt tinh thần, dân tộc cũng phải tiến hóa ăn nhịp với các dân tộc lân cận trên thế giới tự do.

Vậy nên, ngoài việc khai thác kho tàng văn-hóa của tiền nhân, chúng ta còn phải tìm học những văn hóa các nước ngoài để có thể hấp-thụ những cái hay, làm giàu thêm cho nền văn-hóa dân tộc và đồng thời góp phần vào việc xây dựng nền văn hóa chung của nhân loại.

Tôi mong rằng Thư-Viện Quốc-gia và Trung-tâm Văn-hóa mà chúng ta khởi công xây-dựng hôm nay với sự giúp đỡ về tài chánh của Viện-trợ Mỹ, sẽ là một cơ sở mạnh liệt để thúc đẩy công cuộc kiến tạo một nền quốc học phong phú biểu dương sức sống dồi dào, tinh thần bất-diệt và ý chí tiến thủ của dân tộc ta.

Với triển vọng ấy, tôi đặt trọn tin tưởng vào tiền đồ của nền quốc học và văn hóa nước Việt.

THANH-NIÊN — HỌC-SINH

Ngô Tổng-Thống châm ngọn lửa thiêng trong cuộc
« Rước đuốc Cộng-Hòa » của Thanh-niên toàn-quốc (7-7-1956)

THANH-NIÊN — HỌC-SINH

Huấn-từ của Ngô Thủ-Tướng gửi các em nhi-đồng và học-sinh toàn quốc nhân dịp Tết Trung-Thu năm 1955

Các em nhi-đồng và học-sinh thân-mến,
Tết Trung-Thu của các em đã đến.

Dưới bầu trời thu mát mẻ, quanh những ngọn đèn
Trung-Thu rực rỡ, các em quây-quần, vui chơi, ca hát, với
cả một tâm-hồn trong trắng, ngây thơ.

Thấy các em vui, tôi cũng vui với các em, và có mấy
lời thân mến nhắn nhủ các em.

Các em là mầm non của thế-hệ, là hy-vọng của giống-
nòi. Các em vui là phải lắm. Chẳng những hôm nay, mà
ngày khác nữa, các em hãy cứ luôn luôn vui vẻ ; ngoài
giờ học tập, các em vui chơi những trò giải-trí hữu-ích,
cho thân-thể tráng-khiên và tâm-hồn lành-mạnh.

Ngày mai, lớn lên, các em sẽ là những công-dân xây-
dựng đất nước, những chiến-sĩ bảo-vệ giống-nòi. Đất nước
thịnh hay suy, giống-nòi còn hay mất, dân-chủ tự-do tiến
triển hay không, phần lớn là do nơi các em ngày sau
định-đoạt.

Vậy ngay lúc này, các em hãy sửa-soạn để làm tròn
nhiệm-vụ cao-quí mai sau. Chăm chỉ học-hành, đào-luyện
đức-tánh, vâng lời thầy và cha mẹ, thân yêu giúp đỡ bạn-

bè : đó là phương-cách để các em lớn lên thành người tài-
đức, nối chí anh hùng lịch-sử ta và tiếp tay với phụ-huynh
đề tô bồi đất nước.

Các em nhi-đồng và học-sinh di-cư,

Vì chế-độ áp-bức của Việt-Cộng, các em đã phải cùng
gia-đình dời bỏ cửa nhà, làng mạc, để vào Nam sống tự-do.
Các em nên chịu khó giúp đỡ cha mẹ, anh em ; thàn-ái
kết liên với tất cả chúng bạn ; tiếp-tục học hành, luôn luôn
cố gắng để chò ngày góp phần trong công cuộc thống-nhất
xứ sở thân yêu.

Các em nhi-đồng và học-sinh toàn quốc,

Tôi chúc các em một Tết Trung-Thu tưng-bừng vui
vẻ, và mong tâm-hồn các em luôn luôn trong sáng tựa
trăng rằm.

Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng đọc trong buổi đại-hội Thanh-niên và học-sinh tại sân Vận-động Vườn Ông Thượng (4-10-55)

Các bạn Thanh-niên và học-sinh thân mến,

Cuộc họp mặt đông-đảo của các bạn hôm nay, biểu
dương rõ-rệt lực-lượng đáng quý của giới thanh-niên hăng
hái và nhiệt thành.

Trong hàng ngũ của các bạn, tôi nhận thấy đầy đủ đại
diện các đoàn thể, các tổ-chức thanh-niên Việt-Nam. Thật
là một cuộc họp mặt đáng ghi nhớ.

Các bạn thanh-niên, học-sinh yêu quý,

Lời trước hết của tôi là bày tỏ cùng các bạn và toàn
thể thanh-niên và học-sinh trong nước, lời chào thân-ái
và mối kỳ-vọng của Chánh-phủ cũng như riêng tôi đối
với các bạn.

Bất cứ ở nước nào, thanh-niên vẫn là sức mạnh của quốc-gia là hy-vọng của dân-tộc, là thể hệ cần và đáng được săn-sóc hơn hết. Nhưng ở các nước độc-tài Cộng-sản, bọn thống-trị chỉ nhồi sọ thanh-niên theo một chủ-trương hẹp-hòi, biến họ thành một công-cụ để thi-hành chánh sách đảng trị khủng bố. Sự trang đau xót ấy hiện đang diễn ra đối với phần nửa dân-tộc ta ở phía trên vĩ-luyến 17, như các bạn cũng đã từng nghe biết hoặc chịu đựng.

Trái lại chính quyền quốc-gia lo trau dồi, rèn luyện và hướng dẫn thanh-niên đúng theo tinh-thần dân chủ và tôn trọng giá trị con người, nhằm mục đích phát huy mọi khả năng, mọi đức tính của thanh-niên, để họ trở thành những bộ óc sáng-suốt, những cánh tay mạnh-mẽ đủ điều kiện sống tự-do trong một nước độc-lập và dân-chủ.

Các bạn thanh-niên và học sinh thân-mến,

Như tôi đã có dịp tỏ bày với các cán-bộ thanh-niên, không lúc nào tôi quên lãng vấn đề thanh-niên. Tôi cũng hiểu rõ các điều còn thiếu sót trong những điều kiện cần-thiết cho việc rèn luyện thanh-niên. Các em hãy tin rằng Đại-hội thanh-niên này là mở đầu một giai-đoạn mới cho thanh-niên. Những cơ sở dành riêng cho thanh-niên rèn luyện tinh-thần và thể-chất sẽ được lần lần thiết lập. Những sân vận-động đã có, hoặc sắp mở thêm, những câu lạc bộ, những quán trọ, những phòng đọc sách v.v... sẽ là nơi hẹn hò vui vẻ và hữu ích cho tuổi thanh-xuân, để các bạn có đủ phương thế thực hiện khẩu-hiệu từ xưa truyền lại: « Một tâm hồn lạnh mạnh trong một thân thể tráng-khiên ».

Các bạn thanh-niên thân mến,

Trong khuôn khổ cách-mạng quốc-gia toàn diện, phong trào « Thanh-niên mới » đang dâng mạnh. Tôi hoan-hỷ ghi nhận điều đó và sẵn-sàng thúc đẩy phong-trào tốt đẹp ấy bằng mọi biện-pháp thích-ứng.

Nhưng tôi thiết-tha nhấn-nhủ các bạn: muốn đạt được kết-quả tốt đẹp, các bạn hãy cùng nhau đoàn-kết chặt-chẽ, mật-thiết hợp-tác cùng Chính-Phủ cũng như các tầng lớp đồng-bào, cùng theo đuổi mục-đích tối thượng duy nhất là « Phụng-sự dân-tộc ».

Với lòng nhiệt-thành và vị-tha sẵn có, với ý-chí hăng-hái hoạt-động, với tinh-thần đoàn-kết rộng-rãi, các bạn sẽ là chất men bốc mạnh giữa nhân-dân, là ngọn lửa thiêng nung nấu lòng ái-quốc của đồng-bào, khiến mọi tầng lớp nhân dân đúc thành một khối cứng-rắn, đủ sức đập tan mọi mưu-mô xâm-lược, bất kỳ từ đâu đến. Dân-tộc Việt-Nam trên bốn ngàn năm đã viết bao trang sử oai-hùng, đã nêu cao tinh-thần bất-khuất trước những kẻ thù tàn-bạo và bội phần đòng-đảo, chính là nhờ tinh-thần đoàn-kết ấy. Thanh-niên Việt-Nam không thua kém một ai về lòng hăng hái, tinh hiếu-học, óc hy-sinh, tinh-thần phụng-sự. Tôi hoàn toàn tin-tưởng nơi các bạn.

Đề chứng tỏ lòng tin-tưởng ấy, trước khi dứt lời, tôi nhắc lại đây cùng toàn thể các bạn một điều mà trước đây tôi đã tỏ bày với một số thanh-niên :

«Thế-hệ thanh-niên này đã chịu nhiều thiếu-thốn về tinh-thần và vật-chất, nhưng là một thế-hệ đầy triển-vọng rộng lớn về tương lai, và đang hăng hái sửa soạn nhận lấy vai tuồng lịch-sử của mình... Thế-hệ ấy sẽ được ghi trong lịch-sử của mình... Thế-hệ ấy sẽ được ghi trong lịch-sử bằng những sự nghiệp vẻ-vang ».

Tôi chúc các bạn vì nước, vì dân, cương quyết xây dựng sự nghiệp vẻ-vang ấy ».

Huấn-từ của Tổng-Thống cùng các Cán-Bộ Thanh-Niên (12-1-1956)

Các Cán-Bộ Thanh-Niên,

« Lễ mừng khóa của các bạn sáng hôm nay, tôi vì bận nhiều công việc khẩn cấp không thân đến chủ tọa. nhưng tôi đã cử Ông Bộ Trưởng Phủ Tổng-Thống đại-diện tôi để tỏ cùng các bạn lòng ưu-ái của tôi đối với các bạn và toàn thể giới thanh-niên.

Tôi đã ủy Ông Bộ-Trưởng Đại-diện chuyển đến các bạn những lời khuyên-nhủ của tôi. Nay tiện đây, tôi muốn nhắc lại một vài điểm chính về nhiệm-vụ của các bạn sau này.

Nước nhà đã bước vào một giai-đoạn lịch-sử đặc biệt.

Sau khi tôi và Chính-Phủ, nhờ sự ủng-hộ triệt-đề của toàn dân, đã phá tan xiềng xích nô-lệ, phong-kiến và khủng bố Cộng-Sản đè nặng trên nhân dân miền Nam, sau cuộc trưng-cầu dân ý ngày 23-10-55, thể theo ý chí của toàn dân, tôi đã tuyên-bố Chính-thể Cộng-Hòa của nước nhà.

Vậy sự huấn-luyện thanh-niên này cần phải thích-hợp với ý-nguyện của dân-tộc.

Ngoài sự rèn luyện trí-dục, đức-dục và thể-dục cho thanh-niên, các bạn cần huấn luyện cho thanh-niên trước tiên được ý thức rõ rệt đường lối Chính-nghĩa Quốc-gia, để thanh-niên góp phần tranh-đấu cho chính-nghĩa đó. Trong giai-đoạn hiện tại lịch-sử của nước nhà, thanh-niên phải là tiền phong tranh đấu để cho nhân-dân khỏi phải bị Thực, Phong, Cộng bóc-lột mất cả kết-quả cuộc Cách-mạng của mình. Dưới danh-từ « Bài phong, diệt Thực » bọn Cộng-sản đã lợi dụng thanh-niên để bóc lột dân chúng. Dưới danh từ « bài Thực, diệt Cộng », bọn phong - kiến khoác áo quốc-gia, cũng đã lợi dụng lòng hăng-hái của thanh-niên mà bóc-lột nhân-dân. Lịch-sử dạy cho ta biết rằng : Phong-kiến, dưới mọi hình-thức, chỉ là tay sai của Thực-dân và lợi khí tốt nhất của Cộng-sản. Vậy trong công tác huấn luyện thanh-niên, các bạn hãy lột mặt nạ của ba kẻ thù của dân-tộc.

Vì đó là điều-kiện cốt-yếu của cuộc sống còn của dân-tộc, của cuộc hưng vong của Quốc-gia.

Đó là điều tôi cần dặn các bạn trước khi các bạn bắt tay vào nhiệm-vụ. Tôi và Chánh-Phủ lúc nào cũng đặc-biệt săn-sóc thanh-niên và trông cậy vào thanh-niên. Sau hết, tôi ủy các bạn chuyển đến toàn thể Thanh-Niên nam nữ toàn-quốc lòng ưu ái của tôi.

Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống đọc trong dịp phát quà Tết cho Nhi-đồng (8-2-1956)

Các cháu thân mến,

Còn vài ngày nữa đến Tết Nguyên-Đán. Trong khi các gia-đình nhộn-nhip sắm sửa để mừng Tết đầu tiên của nền Cộng-hoà, tôi không khỏi nhớ đến một số các cháu nhi đồng vì hoàn cảnh gia-đình, vì hậu quả chiến tranh, hay vì di cư tránh họa Cộng-sản, phải sống trong phút kém vui trong buổi xuân về.

Tôi hiểu rõ hoàn cảnh của các cháu. Và tôi muốn chung vui với các cháu hôm nay để tỏ mối thông cảm và lòng ân cần ru ai của Chính-Phủ Cộng-Hoà. Dầu bận nhiều công việc quan trọng, Chánh-phủ lúc nào cũng lo nghĩ đến việc bảo trợ và giáo dục nhi-đồng, vì nhi đồng là tương lai Tổ-Quốc.

Các cháu thân mến,

Tuy còn nhỏ tuổi, các cháu cũng biết nước nhà đang trải qua một giai đoạn rất quan trọng, Nền Cộng-hòa đã thiết lập. Các cháu hãy vui mừng và nước ta đang tiến mạnh trên đường dân chủ.

Mai này lớn lên; sẽ đến lượt các cháu ra làm việc nước; để giúp đỡ đồng bào, bảo vệ tự do và củng cố nền Cộng hòa yêu quý của chúng ta.

Muốn làm tròn nhiệm vụ ấy, ngay từ nay các cháu hãy chăm chỉ học hành, luyện tập đức tánh, tuân giữ kỷ-luật, vâng lời cha mẹ và thầy giáo. Các cháu hãy tỉnh táo, chớ nghe những lời tuyên truyền xảo-trá của bọn Việt-Cộng đang tìm cách lợi dụng trí óc ngây thơ của các cháu, xúi dục các cháu làm điều trái chính nghĩa. Các cháu hãy cố ăn ở sao cho xứng là thiếu nhi nước Cộng-Hòa Việt-Nam.

Tổng-Thống chúc các cháu một Tết vui vẻ, một năm khoẻ mạnh và học hành tấn tới.

Huấn-tù của Tổng-Thống nhân dịp lễ phát phần thưởng cho học-sinh mùa hè năm 1956

Các cháu thân mến,

Với buổi lễ phát thưởng này, các cháu đã tiến thêm một chặng trên đường học-vấn. Tôi ngổ lời khen ngợi sự gắng công học-tập của các cháu trong chín tháng vừa qua.

Ngày nay, các cháu được sinh-hoạt vui vẻ đầm-ấm ở học-đường cũng như ở gia-đình, đó là nhờ sự thành-công của toàn dân trong công-cuộc thực hiện độc-lập, xây-đựng Cộng-Hòa, cùng sự tận lực hy-sinh của chiến-sĩ quốc-gia để văn hồi an-ninh trật-tự.

Mai kia, các cháu trưởng thành, sẽ có nhiệm-vụ kế-tục sự nghiệp của phụ-huynh; các cháu sẽ phải lo sao cho cái « gia-tài » mà các cháu thừa hưởng, được bền-bỉ và tăng gia mãi.

Nước nhà cần nhiều nhân-tài, nhiều chuyên-viên để kiến-thiết quốc-gia, hầu theo kịp bước tiến của các dân-tộc. Số nhân-tài ấy, không thể có đủ ngay trong một lúc được, và sẽ đào-tạo lần lần trong thể-hệ các cháu. Đó là một vinh-dự đang chờ đợi các cháu vậy.

Cho nên, ngay bây giờ các cháu hãy cố gắng trau dồi tài-năng và đức-hạnh. Các cháu cần nhớ : học không những để giúp ích cho bản thân và gia-đình mà chính là để trở nên những công-dân xứng đáng của nước Việt-Nam Tự-do và Độc-lập.

Các phần thưởng này, dù to hay nhỏ, đều chứng tỏ kết-quả tốt đẹp mà các cháu đã thu được trong năm học vừa qua, nhưng các cháu không nên lấy đó làm tự mãn, mà trái lại, cần phải tiến không ngừng. Có ý-chí tiến-thủ trong thời thơ-ấu, thanh-niên, thì khi ra đời các cháu sẽ thành công trong nghề-nghiệp hay nhiệm-vụ, và sẽ hưởng được nhiều phần thưởng tinh-thần cao quý hơn nữa, của cuộc đời.

Ngủ hè đã đến, các cháu sẽ hồi-bồ thêm sức khỏe để chuẩn-bị vào học niên khóa sau. Các cháu sẽ nhơn dịp trở về làng mạc, phường thôn của mình để tham gia vào cuộc kiến-thiết quốc-gia, xây dựng dân-chủ với các thanh thiếu-niên địa-phương của mình.

Tôi có lời thăm gia-đình các cháu và mong các cháu khỏe mạnh luôn.

Huấn-từ của Tổng-Thống trong dịp tiếp-xúc Phái-Đoàn Thanh-Niên Kỹ-Thuật Việt-Nam tốt nghiệp ở ngoại quốc (16-6-1956)

Tôi lấy làm mừng thấy Thanh-Niên kỹ-thuật hội họp đông đúc hôm nay để tỏ ý chí và tinh thần phục vụ của mình.

Không phải đến hôm nay tôi mới nghĩ đến anh em và vấn đề của anh em. Nhưng cũng phải giải quyết một vài vấn đề khẩn cấp trước, để tạo điều kiện thuận tiện cho anh em làm việc. Lẽ dĩ nhiên là trước tiên phải thu hồi độc lập hoàn toàn và văn hồi an ninh trật tự, gây mối tin tưởng ở tương lai, có thể mới có thể quan niệm được sự làm việc của kỹ-thuật gia. Nếu anh em nhớ lại cảnh tượng của xứ sở một năm về trước, thì anh em đủ hiểu là nước nhà đã thoát khỏi một nguy cơ ghê gớm và bước qua giai đoạn mới : Giai đoạn kiến thiết quốc-gia.

Một trăm năm đô hộ và mười năm chiến tranh ác liệt, nước nhà chia sẻ, làm cho khắp các ngành đều thiếu cán-bộ có năng lực khả dĩ đưa nước nhà đến trình độ một quốc-gia tiến bộ và dân chủ xứng đáng với địa vị của dân tộc Việt-Nam. Do đó anh em đủ hiểu là ta có thể sợ thiếu tinh thần, thiếu tài năng, chứ không thiếu việc làm, thiếu tổ chức, thiếu kế hoạch hợp lý, chứ không thiếu chỗ xứng đáng để phục vụ quốc dân. Đó là phận sự của

Chánh-Phủ mà cũng là phận sự của kỹ-thuật-gia Việt-Nam để nghiên cứu, trù hoạch và thực hành nhằm mục đích kiến quốc và cứu quốc.

Với sự tận tâm cộng tác của anh em kỹ thuật gia, Chính-Phủ sẽ tìm ra một kế hoạch để chương trình quốc gia mang lại kết quả phong phú, và vấn đề thù lao tương xứng với công nghiệp của anh em cũng được giải quyết một cách tốt đẹp, đúng với quan niệm nhân vị và công đồng.

Tôi mong rằng, nay chỉ là một cuộc gặp gỡ đầu tiên, sẽ còn nhiều cuộc gặp gỡ khác. Nhưng ngay từ bây giờ, tôi muốn nói với ông Bộ-Trưởng Bộ Kinh-Tế là tôi rất hài lòng về sự sáng kiến của ông Bộ-Trưởng để tổ chức buổi họp ngày hôm nay, vì tôi thấy đó là một sự hữu ích cho nước nhà và cho tương lai.

Huấn-từ của Ngô-Tổng-Thống trong buổi lễ rước đuốc Cộng-Hòa của Thanh-niên tại sân Tao-Đàn (7-7-1956)

Các bạn thanh-niên,

Ngọn lửa thiêng do các bạn vượt núi băng ngàn rước từ bốn phương trong toàn quốc về nhóm trước bàn thờ Tổ-Quốc này, biểu-dương, một lần nữa, tinh-thần đoàn-kết và nhiệt-lâm phụng-sự của giới thanh-niên trong nước.

Nhìn lại quãng đường đã qua sau hai năm chấp-chánh, tôi hoan-hỷ và phấn-khởi nhận thấy, trong những giờ phút nghiêm-trọng, thanh-niên Việt-Nam đã không phụ lòng mong đợi của quốc-dân.

Trách-vụ của các bạn còn nặng nề, vì là trách-vụ của thanh-niên một quốc-gia mới độc-lập, đang mạnh tiến trên con đường cách-mạng và kiến-thiết. Nhưng đó cũng là những thử thách lịch-sử làm vinh dự cho thế-hệ ngày nay.

Vậy tôi có mấy lời nhắn nhủ các bạn.

Trải mười năm loạn ly, một phần lớn xã-hội ta đã sống trong tình trạng hoang-mang, kém tin-tưởng ở ngày mai, xao-lãng mỗi giềng đạo đức cổ hữu, rồi ngã theo một cuộc sinh-hoạt tạm-bợ, hưởng về chủ nghĩa hưởng lạc. Do đó, nhiều người đã chủ trương vụ lợi bằng mọi cách. Nạn chợ đen, đầu cơ tích-trữ, nạn tham-ô hối lộ và các tệ-đoan xã-hội như rượu chè, cờ bạc, nghiện hút, mãi dâm, đều bắt nguồn tại các trạng-thái tâm-lý ấy.

Giới thanh-niên cũng đã chịu ảnh-hưởng nguy-hại của trạng thái xã-hội này.

Nay đã đến lúc phải thanh-loán những xấu-xa cũ và chấn chỉnh lại cương thường luân-lý. Trong công cuộc này, Chánh-Phủ rất quan tâm đến thanh-niên, vì nếu thanh niên dễ hấp-thụ thì cũng dễ cải tiến và thường là một chủ lực trong các phong trào cách-mạng.

Vậy thì về bản thân, các bạn hãy quyết tâm cố gắng học hành, trau dồi đức, trí. Nước nhà đang cần nhân-tài để kiến thiết và trông vào thế hệ các em, các bạn cũng sẽ không quên luyện tập thể dục, vì một tâm hồn lành mạnh chỉ phát-triển được trong một thể-xác cường-tráng. Chánh-Phủ đã cho thành-lập khắp nơi những sân vận-động Xử dụng những sân này để tổ-chức các cuộc vui lành-mạnh, các bạn sẽ tránh được những tiêu-khiến trụy-lạc.

Các bạn hãy hưởng ứng nhiệt-liệt các phong-trào thanh-niên, hãy nung-đúc ý-chí, đoàn-kết hàng ngũ, lấy việc bảo-vệ tự-do, độc-lập và nền Cộng-Hòa làm mục-phiêu hoạt-động.

Người ta nói : thanh-niên là mầm non của đất nước. Mầm có lành-mạnh, bắt rễ trên đất lương-hảo thì mai sau cây mới cao, bóng mới cả.

Đất lương-hảo để gieo mầm đặt giống cho các thế-hệ tương-lai, dân-tộc Việt-Nam vốn đã có : ấy là các truyền-thống oanh-liệt, các di-sản tinh-thần thượng-võ của tiền-nhân để lại, ấy là ngọn lửa thiêng mà các bạn rước hôm nay, do bốn ngàn năm lịch-sử đã dung-dưỡng trong lòng mọi con dân.

Truyền-thống ấy, lửa thiêng ấy, các bạn hãy gìn-giữ cho luôn-luôn sáng tỏ trong tâm khảm. Tương-lai là của các bạn. Tôi đặt nhiều hy-vọng vào các bạn.

Bức thư của Tổng-Thống gửi anh chị em Thanh-niên toàn quốc (7-7-1956)

Các bạn thanh-niên thân mến,

Các bạn thường nghe nói : « Tương lai đất nước phần lớn là nhờ ở thế hệ thanh-niên ». Chính tôi cũng đã có lần ngỡ với các bạn rằng : Thanh-niên là sức mạnh của Tổ-quốc, là hy-vọng của Thế-giới. Như vậy các bạn đủ rõ nhiệm vụ của các bạn nặng nề như thế nào, nhất là trong giai đoạn kiến-thiết này.

Trong những năm gần đây, tình-trạng loạn ly đã ảnh hưởng không tốt đến cuộc sinh hoạt của nhân dân, nhất là của các thanh-niên ở các thành thị.

Nhiều tệ-đoan xã-hội thừa cơ bành trướng, khiến cho một phần thanh-niên ta thành ra bê tha trụy lạc.

Nay Chánh-phủ đã cố gắng thanh-toán trình trạng ấy, phát động chiến-dịch bài trừ tư đồ tâng và đồng thời khuyến-khích những cuộc vui chung lành mạnh. Các bạn cố bỏn phận hưởng ứng công cuộc ấy của Chánh-Phủ.

Về bản thân, các bạn hãy lo trau dồi trí, đức, tập luyện thể thao, nung đúc ý-chí, đề sau này đối phó với nhiều nhiệm-vụ đang chờ đợi các bạn.

Về mặt xã-hội các bạn hãy đầy mạnh phong trào thanh-niên và thể dục từ thành-thị tới thôn-quê, tạo thành một lực lượng hùng hậu đề phụng sự tổ-quốc và đồng-bào.

Tôi tin tưởng ở tinh thần thẳng tiến của các bạn và hằng chú trọng nâng đỡ các bạn về mọi mặt.

Hôm nay, nhân dịp kỷ niệm hai năm chấp chánh, tôi
gởi tặng các bạn một số dụng cụ thể thao để thêm
phương tiện cho các bạn tập dợt. Đồng thời, tôi cũng
gởi đến tất cả các bạn thanh-niên cảm tình nồng nhiệt
của tôi.

HAI NĂM CHẤP - CHÁNH

HAI NĂM CHẤP-CHÁNH

Hiệu-triệu của Tổng-Thống nhân dịp kỷ-niệm hai năm chấp-chánh (7-7-1956)

Quốc dân đồng bào,

Hôm nay, quốc dân kỷ niệm đệ nhị chu-niên ngày tôi về nước chấp chánh cũng là kỷ niệm công cuộc cách mạng toàn diện của dân tộc.

Trước hết, tôi tỏ lời tri ân với quốc dân đồng bào, người còn cũng như kẻ khuất, đã hy sinh tất cả, cho cả đến lòng tự ái, để góp phần vào công cuộc cứu quốc, kiến quốc.

Ngày này năm ngoái, tôi đã có dịp cùng đồng bào kiểm điểm chặng đường đã qua. Đồng bào đã nhận thấy, trong năm đầu, chúng ta đã thấu hồi được toàn vẹn chủ quyền đối nội, đối ngoại để thực hiện những điều kiện căn bản mở đường cho giai đoạn thứ hai là giai đoạn giải phóng nhân dân khỏi ách phong kiến, tái lập an ninh trật tự.

Trong giai đoạn tranh đấu thứ hai này, những thắng lợi đã thấu hoạch được lại còn quan trọng gấp bội, làm rạng tỏ tinh thần cương quyết và sáng suốt của dân tộc.

...

Đồng bào còn nhớ, dịp này năm ngoái, lực lượng phong kiến, mặc dầu đã bị đánh bật ra khỏi các căn cứ

chính yếu của chúng, nhưng do sự cấu kết với những kẻ thù của dân tộc, vẫn còn là một mối đe dọa nặng nề cho nền an ninh trật tự công cộng,

Quân đội anh dũng của ta, được hành chánh giúp sức và nhân dân ủng hộ, đã lập những chiến công rực rỡ, phá tan những ổ phiến loạn tại Rừng Sắt cũng như tại miền Đông, miền Tây Nam-Việt, đem an ninh trật tự lại cho đồng bào và uy tín cho Tổ-quốc trên trường quốc tế. Công cuộc bình định này mà biết bao người đã tiên đoán là không thể hoàn thành trước mười năm, chúng ta đã thực hiện xong một cách mỹ mãn trong vòng mười tháng. Đó chẳng qua là vì trong một giai-đoạn cực kỳ nguy-hiêm cho giống nòi, để cứu-vãn tiền đồ cho Tổ-Quốc, toàn dân đã vùng dậy siết chặt hàng ngũ, thống nhất ý chí và hành-động.

Ứng-hộ chiến-sĩ tiên-tuyến, đồng-bào hậu-phương, giác-ngộ tình-thế, đã đứng dậy tham-gia những chiến-dịch chánh-trị sâu rộng, đã phá vỡ-lực phong-kiến, diệt trừ những âm-mưu phá-hoại của Cộng-sản, gây điều-kiện thuận-lợi cho cuộc hoán-cải chánh-thể.

Chính cao-trào cách-mạng ấy đã đưa đến thắng-lợi ngày 23 tháng 10 năm 1955. Trong một cuộc trưng-cầu dân-ý, quốc-dân đã chấm dứt một chế độ chánh-trị mập mờ và ủy-thác cho tôi nhiệm-vụ thực-hiện chế-độ dân-chủ. Sau đó ngày 26 tháng 10 tôi đã tuyên-bố chính thể Cộng-Hòa trong sự hân-hoan thỏa-mãn của toàn dân, và tổ-chức Tổng-Tuyên-Cử. Thượng tuần tháng ba năm nay, trong cuộc phổ-thông đầu phiếu ngày mừng 4, quốc-dân đã bầu Quốc-Hội Lập-Hiến. Quốc-Hội đã thảo xong Hiến-Pháp.

. . .

Từ thắng-lợi nội-trị, chúng ta đạt đến thắng-lợi ngoại-giao, cũng nhờ ý-chí tranh-đấu của toàn dân.

Đồng-bào còn lạ gì mưu-mô xâm-chiếm miền Nam của Việt-Minh Cộng-sản. Một mặt chúng ngăn-cản đồng-bào di-cư vào Nam, tăng-cường binh-lực, Mặt khác, chúng ngoan-cố vịn vào một văn kiện nọ vận-động để đòi hiệp-thương và đi tới một cuộc tổng tuyển cử theo lẽ-lỗi của chúng, ngõ hầu thôn tính miền tự-do dưới ách độc-tài cộng-sản.

Thề theo ý-nguyện của toàn dân, Chính-Phủ đã nhiều lần long-trọng xác-định với thế-giới lập-trường bất di-dịch của dân-tộc về vấn đề này là : chúng ta phải thực-hiện thống nhứt đất nước bằng mọi biện-pháp hòa-bình, kể cả phương-sách tổng tuyên-cử hoàn-toàn tự-do.

Để chứng-minh chủ-trương hòa-bình, chúng ta đã tài-giảm quân số, đã đòi quân-đội viễn-chinh Pháp rút khỏi miền Nam và đã tỏ ý sẵn-sàng cộng-tác trên thực-tế với Ủy-Hội quốc-tế Kiểm-soát đình chiến để duy trì tình trạng hòa-bình hiện tại.

Lập-trường của chúng ta đã được dư-luận thế-giới tán-đồng.

. . .

Đồng-bào thân mến,

Với những căn-bản vững chắc về phương-diện chính-trị vừa kể trên, Chính-Phủ đã bắt đầu thực-hành cải-thiện đời sống nhân-dân.

Kế-hoạch phục-hưng kinh-tế do tôi phác-họa nhân dịp khánh-thành Đập Đồng-Cam ngày 17-9-1955, hiện đang ở giai-đoạn thi-hành. Các biện-pháp thích-ứng đã được áp-dụng, mọi phương-tiện được huy-động, để trong một thời-gian ngắn, chúng ta có thể sửa chữa được những tàn phá do chiến-tranh và chính-sách bóc-lột của Việt-cộng gây ra và hơn nữa, để nâng cao mức sống của đồng-bào, nhất là của những lớp nông-dân lao-động xưa nay đã bị thiệt-thòi hơn hết.

Về mặt canh-nông, Chính-Phủ đã thúc đẩy việc cải-cách điền-địa và tăng-gia sản-xuất, khai-thác những diện-tích rộng lớn ở Cao-Nguyên và nhất là ở Hậu-Giang miền Nam vùng Đồng-tháp-Mười và Cái-sắn cho đồng-bào di-cư và địa-phương, cơ-giới-hóa nông-nghiệp, mở mang hợp-tác xã, tu-sửa và kiến-thiết hệ-thống dẫn thủy nhập điền, giúp vốn cho nông-gia khai-khẩn và tá-diền làm mùa, v.v....

Chính-Phủ đã mở Quốc-Gia doanh-tế-cục và Việt-Nam Thương-Tín để nâng đỡ thương-gia, kỹ-nghệ-gia và các nhà tiểu-công-nghệ, chỉnh-đốn lại ngành xuất-nhập cảng nhằm mục-đích khuyến-khích nội-hóa, bảo-vệ quyền-lợi người tiêu-thụ và chống lại nạn đầu-cơ tích-trữ.

Đồng thời, Chính-Phủ lại lo chấn-hưng tài-chánh quốc gia bằng cách tiết-kiệm và kiểm-soát gắt-gao công-quỹ, giữ vững giá-trị đồng bạc và tìm thêm tài-nguyên mới cho ngân sách.

Trong chế-độ mới đang xây-dựng, chẳng những quyền lợi của lao-động được bảo-vệ, mà Chính-Phủ sẽ còn tạo nên hoàn cảnh thuận tiện để những đại biểu chân chính của giới cần lao được tham gia Hội-Đồng Kinh-Tế Quốc-Gia sắp thành-lập đúng theo chính sách « thẳng-liền cần-lao » ngược lại với chủ-trương của Cộng-sản là vô-sản-hóa nhân dân để dễ bề thống-trị.

Về các ngành hoạt-động có liên-hệ trực-tiếp đến đời sống dân-chúng như y-tế, xã-hội, giáo-dục, thanh-niên thể-thao, thông-tin, cũng như về các ngành chuyên-môn như giao-thông, công-chánh, kiến-thiết, những nỗ-lực của Chính-Phủ trong năm vừa qua đã đưa đến nhiều kết-quả cụ-thể mà đồng-bào đã nhận thấy.

Cùng với những nỗ-lực, những cải-cách thực-hiện trên địa-hạt hành-chánh và tư-pháp, đều nham mục-đích xây-dựng một Quốc-Gia Việt-Nam tân-tiến và hùng-cường, đủ điều-kiện để bảo-đảm an-ninh, tự-do và hạnh-phúc cho toàn thể quốc-dân.

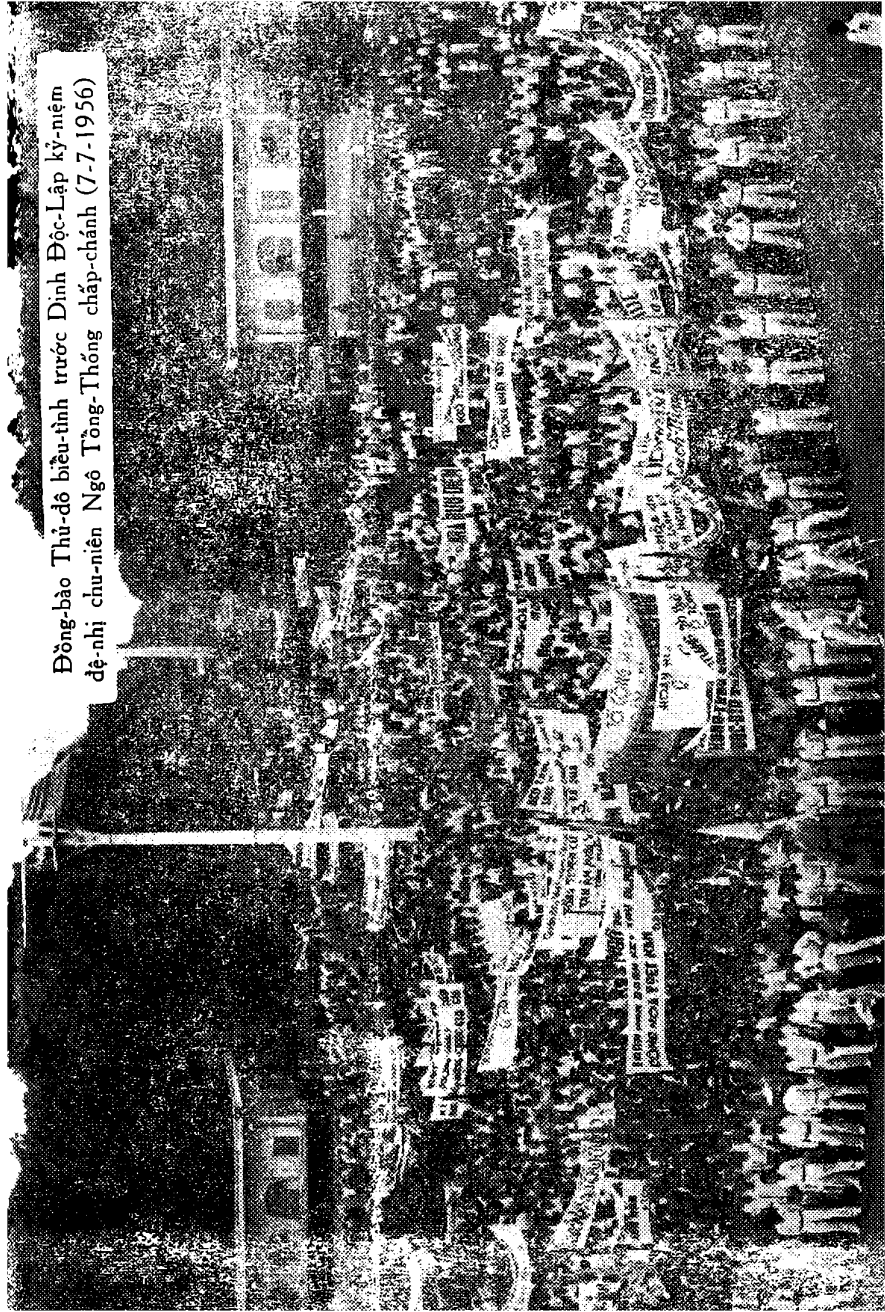
. . .

Quốc-dân đồng-bào,

Nếu năm đầu tiên đã là năm thấu-hỏi độc-lập hoàn-toàn, và năm vừa qua là năm thiết-lập cơ-sở Dân-chủ, thì năm tới đây phải là năm thực-hiện Dân-Chủ về kinh-tế xã-hội. Nhưng muốn cho công-lao xây-dựng của chúng ta khỏi uổng-phi, thì những kết-quả đã thấu lượm được cần phải được tồn-tại, luôn luôn khai-thác và phát-triển. Muốn tiến, chúng ta cần trước hết giữ vững những thắng lợi đã thân thập và diệt trừ những mưu mô phá hoại của những kẻ thù của dân tộc.

Chúng ta hãy sẵn sàng tiếp đón những nhiệm vụ trọng đại đang chờ đợi chúng ta trong giai đoạn sắp tới.

Đồng-bào Thủ-đỏ biểu-tình trước Dinh Độc-Lập kỷ-niệm
đệ-nhi chu-niên Ngô Tổng-Thống chấp-chánh (7-7-1956)

MỤC - LỤC

I.— CHÁNH-TRỊ TỔNG-QUÁT

	Ngày	Trang
Lời tuyên-bố truyền-thanh của Ngô Thủ-Tướng về hiệp-định Genève và vấn-đề thống-nhất đất nước.	16-7-1955	11
Tuyên-ngôn của Chánh-Phủ Quốc-Gia Việt-Nam về vấn-đề thống-nhất lãnh thổ. . .	9-8-1955	12
Tuyên-cáo của Chánh-Phủ về việc mở cuộc Trưng-cầu dân-ý (do Ông Bộ-Trưởng Bộ Nội-Vụ, phát ngôn-nhân của Chánh-Phủ đọc).	6-10-1955	14
Lời tuyên-bố truyền thanh của Ngô Thủ-Tướng về cuộc Trưng-cầu Dân-ý. . . .	22-10-1955	15
Bản tuyên-cáo của Ngô Quốc-Trưởng thành-lập chế-độ Cộng-Hòa.	26-10-1955	16
Lời tuyên-bố của Ngô Tổng-Thống nhân dịp thành-lập Nội-Các đầu tiên, sau khi tuyên-bố Chính-Thể Cộng-Hòa.	29-10-1955	18
Thông-diệp Ngô Tổng-Thống gửi Quốc-dân nhân dịp Tết Bính-Thân.	12-2-1956	20
Lời hiệu-triệu của Ngô Tổng-Thống về cuộc tổng-tuyên cử.	4-3-1956	24
Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong buổi lễ khai-mạc Quốc-Hội Việt-Nam.	15-3-1956	25
Lời tuyên-bố của Chánh-Phủ về việc triệt thoái quân đội Pháp, về vấn đề ranh giới và về Ủy-hội Quốc-tế.	6-4-1956	27
Thông-Điệp của Ngô Tổng-Thống gửi Quốc-Hội.	17-4-1956	29

II.— NGOẠI - GIAO

Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng nhân dịp Đặc-Sứ Pháp Henri Hoppenot đệ trình ủy-nhiệm-thư.	16-8-1955	39
--	-----------	----

	Ngày	Trang
<i>Thông-diệp của Ngô Tổng-Thống gửi Tổng-Thống Magsaysay nhân dịp khánh-thành đường điện-thoại Saigon-Mani. .</i>	15-9-1955	40
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống tiếp Ngoại-giao-đoàn đến chúc mừng nhân dịp thành lập nền Cộng-Hòa.</i>	26-10-1955	41
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống trong buổi lễ Đại-Sứ Anh H. Stephenson đệ trình ủy-nhiệm thư.</i>	28-12-1955	42
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp Đặc-Sứ Phi-Luật-Tân MARIANO-EZPELE-TA đệ-trình ủy-nhiệm-thư.</i>	11-1-1956	43
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống trong dịp Đặc-Sứ Toàn-Quyền Úc-Đại-Lợi David W. McNICOL đệ trình ủy-nhiệm thư . . ,</i>	7-2-1956	44
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp Đại-Sứ Nhật YUTAKA KONAGAYA trình ủy-nhiệm thư</i>	6-2-1956	45
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp Đặc-Sứ Bỉ Fernand Buckens trình ủy-nhiệm thư</i>	8-2-1956	46
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp Đặc-Sứ Toàn-Quyền Ý Ferruccio Stefenelli đệ trình ủy-nhiệm thư</i>	4-4-1956	47
<i>Thông-Điệp của Ngô Tổng-Thống gửi Hội-Nghị Thanh-Thương Hội Á-Châu họp tại Tân-Gia-Ba</i>	24-4-1956	48
<i>Chúc-từ của Ngô Tổng-Thống đọc trong bữa tiệc tiễn hành Tổng Jacquol và Đô-Đốc Jozan</i>	25-4-1956	49
<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống đọc trong dịp tiếp phái-đoàn Chấn-Hưng Đạo-Đức .</i>	8-5-1956	50
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống trong lễ trình ủy-nhiệm thư của Đặc-Sứ Toàn-Quyền Cao-Ly Choi-Duk-Shin.</i>	23-5-1956	51

	Ngày	Trang
<i>Thông-Điện của Ngô Tổng-Thống gửi những người Mỹ bạn của Việt-Nam nhóm họp tại Hoa-Thịnh-Đốn</i>	4-6-1956	52
<i>Chức-từ của Ngô Tổng-Thống trong tiệc thiết Phái-Đoàn Nghị-Sĩ thân-hữu Pháp . .</i>	8-6-1956	54
<i>Chức-từ của Ngô Tổng-Thống trong tiệc mừng Phó Tổng-Thống Hoa-Kỳ Richard NIXON</i>	6-7-1956	55

III. — NƠI-TRỊ

<i>Huấn-từ của Ngô Thủ-Tướng trong dịp lễ khai mạc Đại-Hội Liên-Đoàn Công-Chức Cách-Mạng Quốc-Gia.</i>	8-7-1955	64
<i>Ngô Thủ-Tướng kêu gọi đồng bào nên tránh mọi cử chỉ sai lạc</i>	24-7-1955	62
<i>Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng nhân dịp kinh-lý Sóc-Trăng</i>	22-7-1955	63
<i>Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng tại chùa Miên nhân dịp kinh-lý Sóc-trăng</i>	24-7-1955	65
<i>Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng đọc trong dịp kinh-lý Cần-Thơ</i>	23-7-1955	65
<i>Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Long-Xuyên.</i>	4-8-1955	67
<i>Diễn-từ của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Châu-Độc</i>	2-8-1955	69
<i>Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc ở buổi hội họp các Công-Chức tại Dinh Độc-Lập .</i>	8-8-1955	74
<i>Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Bà-Năng</i>	26-8-1955	77
<i>Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Hội-An (Quảng-Nam).</i>	26-8-1955	79
<i>Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc tại Quảng Ngãi.</i>	27-8-1955	84

	<i>Ngày</i>	<i>Trang</i>
<i>Huấn-từ của Ngô Thủ-Tướng cùng các cán-bộ Công-dân-Vũ</i>	5-9-1955	84
<i>Ngô Thủ-Tướng nói chuyện với nhân-viên các công-sở tại Dinh Độc-Lập</i>	10-9-1955	90
<i>Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng tại Bến-Tre .</i>	7-10-1955	93
<i>Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng tại Trà-Vinh.</i>	7-10-1955	95
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống đọc trong dịp tiếp Phái đoàn báo chí tới chúc mừng tân chính-hề Việt-Nam Cộng-Huà. . . .</i>	26-10-1955	97
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp tiếp đoàn Đại Biểu của nhân dân Thượng về Thủ-Đô chào mừng Tổng-Thống.</i>	21-12-1955	98
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống trong dịp Hoa-kiều Đô-thành Saigon-Cholon chào mừng Việt-Nam Cộng-Huà và bày tỏ lập trường chống Cộng.</i>	23-12-1955	100
<i>Thông điệp truyền thanh của Ngô Tổng-Thống gửi đồng bào toàn quốc đêm lễ Thiên-Chúa Giáng Sinh năm 1955.</i>		101
<i>Ngô Tổng-Thống đáp từ các Đại-Biểu Quân-Dân-Chính đến chúc mừng nhân lễ sinh nhật của Ngài.</i>	3-1-1956	102
<i>Huấn-thị của Ngô Tổng-Thống nhân dịp 2.000 cựu cán-bộ Việt-Cộng và đảng viên cộng-sản ly-khai tới yết-kiến Tổng-Thống.</i>	26-2-1956	103
<i>Huấn-thị của Ngô Tổng-Thống trong cuộc biểu-tình kỷ-niệm Hai Bà Trưng tại Saigon</i>	18-3-1956	107
<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống tại Tây-Ninh</i>	18-3-1956	108
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống đọc tại Mộc-Hóa</i>	23-4-1956	109
<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong dịp kỷ-niệm đệ-nhất chu-niên Cảnh-Sát và Công-An Quốc-Gia Việt-Nam</i>	26-4-1956	110

	Ngày	Trang
Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống nhân dịp kính-lý tỉnh KONTUM.	10-5-1956	111
Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống nhân dịp kính-lý tỉnh PLEIKU	12-5-1956	113
Diễn-văn của Ông Bộ-Trưởng NGUYỄN-HỮU- CHÂU đại-diện Tổng-Thống đọc trong lễ khai mạc Đại-Hội Tổ-Cộng toàn quốc.	12-5-1956	116

IV.-- QUÂN-SỰ

Diễn-văn của Thủ-Tướng trong buổi lễ mãn khóa lớp Dẫn-Đạo Chỉ-Huy tại Trung- Tâm Huấn-Luyện Quang-Trung.	31-8-1955	123
Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng đọc trong lễ khai mạc « Tuần-lễ Quân-Đội ».	15-10-1955	125
Nhật-lệnh của Ngô Tổng-Thống, Tổng-Tư- Lệnh Tối Cao Quân-Đội	31-10-1955	129
Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống đọc trong dịp lễ kỷ-niệm ngày cố Trung-Tướng TRỊNH-MINH-THIỆT trở về hợp tác . . .	7-4-1956	130
Huấn-từ của Ngô Tổng-Thống trong dịp lễ trao thanh gươm chỉ-huy cho Hải-Quân và Lệnh-Kỳ chỉ-huy cho Bảo-An-Đoàn Việt-Nam	7-4-1956	132
Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong lễ khai mạc đệ-nhi Đại-Hội Cựu Chiến-Sĩ Việt-Nam	4-7-1956	134

V.— DI-CƯ

Diễn-văn của Ngô Thủ-Tướng nhân dịp khai mạc Đại-hội kỷ-niệm Đệ-nhất chu-niên Di-cư	11-10-1955	141
Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong dịp thăm trại định-cư gần Blao ,	3-4-1956	144

VI. — KINH-TẾ — CANH-NÔNG CẢI-CÁCH ĐIỀN-ĐỊA

	Ngày	Trang
<i>Diễn-văn của Thủ-Tướng nhân dịp khánh-thành đập Đồng-Cam, TUY-HOÀ</i>	17-9-1955	454
<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong dịp khánh-thành Trường Quốc-Gia Nông-Lâm-Mục tại Blao</i>	3-1-1956	462
<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống đọc tại Cải-Sấn</i>	24-4-1956	465

VII. — Y-TẾ — XÃ-HỘI — LAO-ĐỘNG

<i>Đáp-từ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp khánh-thành Trường Cán-Sự Y-Tế. . .</i>	12-1-1956	473
<i>Diễn-từ của Ngô Tổng-Thống nhân ngày Y-Tế Quốc-Tế năm 1956.</i>	7-4-1956	474
<i>Diễn-văn của Ông Bộ-Trưởng NGUYỄN-HỮU-CHÂU Đại-diện Ngô Tổng-Thống đọc trong buổi lễ khai-mạc Hội-Nghị Y-Tế toàn-quốc.</i>	25-4-1956	475
<i>Ngô Tổng-Thống hiệu-triệu Lao-Động nhân ngày Lễ Lao-Động.</i>	4-5-1956	477

VIII. — GIÁO-DỤC — VĂN-HÓA

<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong buổi lễ đặt tên khóa thứ nhất trường Quốc-Gia Hành-Chánh</i>	9-8-1955	483
<i>Huấn-từ của Thủ-Tướng trong cuộc tiếp-kiến đoàn Đại-Biểu Giáo-Dục và Thanh-Niên toàn-quốc.</i>	3-10-1955	485
<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong buổi lễ khai giảng long trọng Đại-Học-Đường Việt-Nam.</i>	20-12-1955	488
<i>Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong dịp lễ khánh-thành Học-Viện Quốc-Gia Hành-Chánh.</i>	12-1-1956	489

	Ngày	Trang
Diễn-văn của Ông Bộ Trưởng NGUYỄN-HỮU-CHÂU Đại diện Ngô Tổng-Thống đọc trong cuộc lễ Khánh thành trường Quốc-Gia Cao-Dẳng Mỹ-Thuyết.	5-5-1956	192
Diễn-văn của Ngô Tổng-Thống trong buổi lễ đặt viên đá đầu tiên xây cất Thu-Viện Quốc-Gia và Trung-Tâm Văn-Hóa.	3-7-1956	194

IX.— THANH-NIÊN — HỌC-SINH

Huấn-lừ của Ngô Thủ-Tướng gửi các em nhi đồng và học-sinh toàn quốc nhân dịp Tết Trung-Thu năm 1955		201
Diễn-lừ của Ngô Thủ-Tướng đọc trong buổi đại-hội Thanh-niên và học-sinh tại sân Vận-Động vườn ông Thượng.	4-10-1955	202
Huấn-lừ của Ngô Tổng-Thống cùng các cán-bộ Thanh-niên	12- 1-1956	204
Diễn-lừ của Ngô Tổng-Thống đọc trong dịp phát quà Tết cho Nhi-dồng.	8- 2-1956	206
Huấn-lừ của Ngô Tổng-Thống nhân dịp phát phần thưởng cho học-sinh mùa hè năm 1956		207
Huấn-lừ của Ngô Tổng-Thống trong dịp tiếp xúc Phái đoàn Thanh-Niên Kỹ-Thuật Việt-Nam tới-nghịệp ở ngoại-quốc	16-6-1956	208
Huấn-lừ của Ngô Tổng-Thống trong buổi lễ rước đuốc Cộng-Hòa của Thanh-niên tại sân Tao-Đàn	7-7-1956	209
Bức thư của Ngô Tổng-Thống gửi anh chị em Thanh-Niên toàn quốc	7-7-1956	211

X.— HAI NĂM CHẤP-CHANH

Hiệu-triệu của Ngô Tổng-Thống nhân dịp kỷ-niệm hai năm chấp-chánh	7-7-1956	215
---	----------	-----

Nhà in X. H.